MYTHOGRAPHI GRAECI.

VOL. III. FASC. II.

PALAEPHATI
ΠΕΡΙ ΑΠΙΣΤΩΝ

HERACLITI
QUI FERTUR LIBELLUS ΠΕΡΙ ΑΠΙΣΤΩΝ

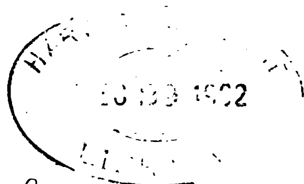
EXCERPTA VATICANA
(VULGO ANONYMUS DE INCREDIBILIBUS)

EDIDIT

NICOLAUS FESTA

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI
MCMII

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

PRAEFATIO.

Tria quae hic eduntur opuscula, cur uno volumine complectenda putaverim[1]), idque a clarissimo viro qui huic Mythographorum graecorum corpori edendo praeest facile impetrarim, non est quod dicam. Editionis autem consilium elucebit, opinor, ex Prolegomenis, quae ampliora me invito facta sunt, cum de Palaephato multa et controversa occurrerent. De Heraclito contra et Excerptis Vaticanis vix habui quod dicerem. Unum tamen hic liceat affirmare, has quoque obsoletae eruditionis lacinias multo quam antea emendatiores prodire. Apparatus palaephatei molem ingentem nolui varietatibus paene innumeris codicum singulorum onerare; eas tantum lectiones notare studui quae alicuius momenti esse ad archetypos restituendos videbantur. Ne tamen codices illos quibus mea nititur editio, a Vitellio meo diligentissime collatos, iterum inspiciendos esse dicas, ut quae a me sint omissa pro tuo iudicio expendas, hanc quoque variarum lectionum, etiam minutissimarum[2]) interdum rerum farraginem, edendam

1) Vide sis dissertationis meae (*Intorno all' opuscolo di Palefato de incredibilibus Considerazioni,* Firenze-Roma 1890) pp. 67 sqq. Cur amplissimum illud omnium pragmaticorum mythographorum reliquias colligendi consilium ad aliud tempus differre coactus sim, facile intelligitur et partim in Prolegomenis exposui (infr. p. XLVII sq.).

2) P. 3, 1 *ἡ τροφῇ m*; 3, 2 *φάρυγος d*; 3, 4 (et 4, 6) *Ἰξίωνος d*; 3, 5 *βάσιλεως* et *ἀπήγριώθη m*; 38, 1 *ὄπιθεν d*; 48, 14 *ταῦτη m* aliaque id genus omissa esse nemo sanus dolebit, quoniam quantum eiusmodi quisquiliae ad codicum familias distinguendas fructum dare poterant, tantum Vitellio iam pridem dederunt.

curavi in studiorum italicorum ad philologiam spectantium vol. IX, p. 495—507.

Quae, ubi codicum testimonium defecit, coniecturis vel meis vel aliorum fretus novavi, cum in apparatu vix paucis explicari possent, in Prolegomenis exposita invenies.

Restat ut viris clarissimis qui me in hoc opere adiuverunt gratias agam, Vitellio in primis qui regali quadam ut solet munificentia opes ingenti labore a se collectas uberrimas mihi dono dedit, plagulas praeterea totius fere voluminis diligentissime examinavit et saepe correxit. Clarus autem ille studiorum fautor Fr. Ehrle Bibliothecae Apostolicae praefectus liberalitate sua effecit ut Vaticani codicis folia, quibus Heraclitus et Excerpta continentur, aetate corrupta et lectu difficillima, iterum atque iterum, vel importuno anni tempore, inspicere et cum pulvisculo excutere possem. Codicis marciani 453 ad Pal. c. XXXIX collationem misit Lionellus Levi. Codicis neapolitani *k* locum unum et alterum rogatu meo Franciscus D'Ovidio humaniter inspexit et mea dubia solvit. Hoc idem in cod. vaticano *x* modo Vitellius modo Aeneas Piccolomini fecerunt, cum ego Florentiae adhuc degerem. Wendlandii denique coniecturam Maximilianus Treu amicus vere fidelis mecum communicavit. Quibus omnibus nunquam pro meritis debitas gratias solvere potero; utinam tamen placeat illis opus hoc qualecumque, iniquissimo vitae meae tempore per summas difficultates vix tandem absolutum!

Scr. Romae Kal. Dec. a. MCMI.

Nicolaus Festa.

PROLEGOMENA AD PALAEPHATUM.

Pars prior.

Huius editionis consilium.

De codicibus manu scriptis (§§ 1—16). De subsidiis (§§ 17—22). De emendationibus (§§ 23—30).

§ 1. De codicibus palaephateis licet iam perspicue simul et breviter disserere, postquam tenebras omnes huic materiae obductas dissipavit Vitellius meus[1]) turbasque rerum ingentes in ordinem adduxit.

Quotquot ad hunc diem innotuerunt opusculi palaephatei libros manu scriptos[2]) docuit is in quattuor classes distribuendos esse. Classium ipsarum et codicum conspectus appono; sigla tantum Vitelliana omisi praeter ea quae in apparatum meum recepi; alia quaedam non novitatis amore sed commoditatis causa mutanda fuerunt.[3])

§ 2. A classi (Vit[elli] p. 243—5. 341—7) tribuendi sunt

p = parisinus gr. 2557 (Omont, III 4) chart. s. XV Michaelis Apostolae manu exaratus

v = vratislaviensis rehdiger. 22 (Treu, Catal. 10 sq.) chart. s. XV

---

1) *I Manoscritti di Palefato* in *St(udi ital. di) F(il. class.)* I (1893) 241—379.

2) Codicibus a Vitellio descriptis duo post a. 1893 accesserunt; v. *St. F.* III (1895) 31—34 et IV (1896) 185—191.

3) Hac de re fusius agetur infra. Hic satis est ostendere discrepantiam siglorum inter Vitellium et apparatum meum. Vitelli classis Σ est mihi S, cod. V = *v*, L = *l*, K = *k*, X = *x*, D = *d*, H = *h*, *d* = *e*. Codicem Vallicellianum *v* olim, nunc *u* siglo notavi.

i = barberinianus I 97 (olim 374) chart. s. XV
matritensis 66 (Iriarte, 229 sqq.) chart. s. XV Constantini Lascaris manu exaratus
vaticano-palatinus gr. 360 (Stevenson, 210 sq.) chart. s. XVI
harleianus 5629 (*Catal. of the Harleian Mss. in the Br. Mus. III 282 sqq.*) chart. s. XV.
e = hauniensis add. 275 chart. s. XV.[1])

Hi codices continent libelli praefationem et capita XLVII hoc ordine[2]): I. II. III initium et VII extrema verba in unum confusa. VIII—L. Matritensis omittit c. XXXVI. In cod. *e* manus recentior (e^2) s. XVII ex aliquo B classis codice lacunas capp. III et VII explevit, integra capp. IV—VI adiecit.

§ 3. B classem (Vit. 245—50 et 314—341) efficiunt
l = laurentianus 60, 19 (Bandini, II 609 sq.) membr. s. XIV
ravianus = bibliothecae berolinensis reg. ms. gr. quart. 9 (K. Boysen, Philol. XLII [1884] 285—308) chart. s. XV
venetus marcianus cl. IX cod. 6 (olim 51 in bibl. SS. Iohannis et Pauli) membr. s. XV
baroccianus 125 (Coxe, 200 E sqq.) chart. s. XVI Nicolai Malaxi manu exaratus
baroccianus 72 (Coxe, 117 D sqq., sed cfr. Studemund, Anecd. gr. et lat. I 104 n.) chart. s. XV ex.
k = neapolitanus 139. II E 4, chart. s. XIII ex. vel XIV in.
vaticanus gr. 1385 chart. s. XV—XVI
venetus marcianus 490 chart. s. XV

1) Huius codicis simillimus fuit *a* (= aldinus), ut infra fusius ostendam; saepissime in apparatu siglo *a'* usus sum pro *a e*.

2) Capitum numeri hic et infra afferuntur quales in hac mea editione ex codicibus restituti sunt. V. quae infra expono § 16 et cfr. § 15 extr., § 14, adn. 1 et quae de codd. BS in p. VII.

x = vaticanus gr. 942 chart. s. XIV
montepessulanus 422 (= n. 78 ap. Omont, III 376) chart. s. XVI
parisinus gr. 2720 (Omont, III 29 sq.) chart. s. XV—XVI
angelicanus 54 (olim D. 5. 8. v. G. Muccio e P. Franchi de Cavalieri in *St. F.* IV [1896] 102 sq.) chart. s. XV—XVI.

Hi codices praefationem exhibent et capp. XLIII, scil. capp. XXXIV et XXXVI omittunt, reliqua eodem ordine praebent quem in editione mea servandum duxi. Cap. XXX angelicanus omittit sine lacunae signo. Fragmentum matritense cod. N 102. 35 olim bibl. capituli toletani (Vit. 378, ubi x littera fragmentum indicat) huic classi tribuendum videtur.

§ 4. S classi (Vit. 250 sq. 373—8) pertinent
d = dresdensis gr. D a 35 (olim mosquensis bibl. S. Synodi n. 239[1]): V. Gebhardt, *Centralblatt für Bibliothekwesen* 1898 p. 548 et V. Jernstedt, Viz. Vrem. VIII, 115 sqq.) chart. s. XIII—XIV in.
h = venetus marcianus 513 (Zanetti, 277) chart. s. XV
n = parisinus gr. 854 (Omont, I 159 sq.) chart. s. XIII
m = berolinensis-phillipsianus 1611 (= meermann. 350; Haenel, Catal. mss. 843) chart. s. XIV ex.

Praefationem et capp. XLV ordine a me servato haec classis continet. Mutili sunt n, qui capp. XXVII prioribus et praefatione caret, et m, qui praefationem et capp. XXXIV—XXXVI omisit, praeterea, cum folia nonnulla intercidissent, capp. I. XI. XVIII. XXXI. XXXVII partim, capp. II—X. XIX—XXX. XXXVIII—XLV omnino non servavit.

---

1) Codex Fischeri M(osquensis) non differt a Westermanni D(resdensi); Matthaeus enim, ut ostendit Gebhardt l. l., furto ablata ex cod. synodali folia XX dresdensi bibliothecae vendidit a. 1788. Quae cum Vitellio nondum comperta essent, similitudo tamen lectionum tanta inter D et M esse videbatur ut altero inspecto alterum neglegi posse ille arbitraretur.

§ 5. E denique classem (Vit. 252—5 et 341—73) constituunt

vatic.-palatinus gr. 143 (Stevenson, p. 74) chart. s. XV
parisinus gr. 2551 (Omont, III 2) chart. s. XVI
cantabrigiensis collegii S. Trinitatis 442 (Catal. mss. Angliae et Hiberniae, I 98^b sq.)
oxoniensis bodleianus misc. 104. auct. F. 4. 5 (olim 2290; Catal. mss. Angliae et Hiberniae, II 118; Coxe, p. 679 D) chart. s. XVI
parisinus gr. 2860 (Omont, III 51) chart. s. XV
venetus marcianus 509 (Zanetti, p. 273) chart. s. XV
laurentianus 56, 20 (Bandini, II 319 sq.) chart. s. XV.

Codices huius classis praefationem omittunt, capp. continent XXXV hoc ordine disposita: VI—IX. LI. X—XIX. I—V. XX. XXIII—XXXVI. Deest in marciano cap. XXXVI; laurentiano exciderunt capp. VI—IX. LI. X—XIII in., habet idem praefationem ex aldina editione (v. Vit. 313 sq.) descriptam et capitis XIII initium manu recentiore exaratum.

Omnium huius classis codicum archetypum restituit Vit., p. 349—73.

§ 6. Singularis condicio est codicis
u = Vallicell. F. 68 chart. s. XIV.

Classi enim E lectionum varietate proxime accedit, ordine autem numeroque capitum ab ea differt: praefationem continet et capp. I—V. XX. XXIII—XXXV. XXII. LII (quod caput unus hic liber servavit). VI—XIX. XXXVII. Turbato, ut arbitror[1]), archetypi foliorum ordine capp. VI—XIX a proximis V et XX avulsa sunt; simili autem causa in E eadem capita praemissa sunt illis quibus sequi debent. Est ergo, ut mihi quidem videri solet, codex hic paene medius classium A et E, testaturque ipse de classis E origine ex codice aliquo classi A satis affini sed magis integro, quem neglegenter sane descriptum, minime tamen spernendum fuisse arbitramur. Lectiones

1) Vide quae de hac re disputavi in *St. F.* IV 187 sq.

igitur vallicelliani tantum non omnes in apparatum meum recipiendas duxi.

§ 7. Ex codicibus A classis, qui unius libri *p* lectiones noverit, archetypum ipsum nosse iure dicatur; concinunt enim plerumque cum *p* codices alii duo ceteris potiores *i* et *v*, quorum discrepantias afferre perraro operae pretium videbatur; matritensis autem, vaticani, harleiani nullum esse usum Vitellius docuit.

Ex B classe tres codices in censum veniunt: *k l x*. Hi notae sunt satis bonae, lacunis tamen interdum gravibus laborant, quibus explendis ceterae classes opportune adsunt. Horum trium librorum lectiones in apparatu meo neglegi non potuisse facile intelleget quicumque libellum vel obiter inspexerit. Patet autem nullam fuisse causam cur e tribus unus ceteris praeferri deberet.

At S classis nullus codex negligi potuit impune; quamquam *h* et *n* librorum tanta inter se similitudo est ut plerumque amborum lectiones una littera (*y*) notatas proferre licuerit. Sed, ut dixi, mutilus est magna ex parte codex *n*, in qua tractanda unius *h* subsidio acquiescendum fuit.

§ 8. Antequam harum quattuor classium partitio esset perspecta, duas codicum quasi familias distinguebant tamen viri docti, quorum opinio quodammodo etiam nunc confirmatur, quod A cum E et B cum S affinitate iunguntur.

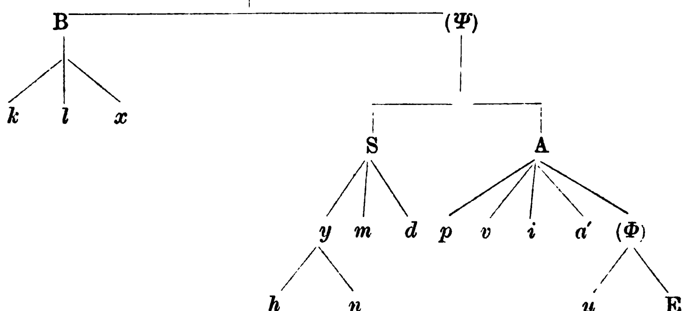
Duas igitur *recensiones* habemus, breviorem alteram A E, alteram ampliorem B S. Breviorem genuinam, interpolatam alteram Fischerus putaverat; Westermannus autem, cum neutram vere palaephateam, ut ait, crederet, tutius arbitrabatur a principio sic instituere ut simul utramque repraesentaret, alteram ex adverso collocatam alteri. Quod consilium Boyseno quoque probatum rectum mihi ante haec duo lustra videbatur, cum de Palaephato primum publice dissererem[1]; etsi iam tum re nondum satis ex-

---

1) *Intorno all' opuscolo di Palefato de incredibilibus Considerazioni* (Firenze-Roma 1890) p. 68 sq. cfr. p. 10 sq.

plorata contenderam breviorem recensionem ex altera excerpendo conflatam esse, et copiosiorem illam multo magis esse dignam quae diligenter restitueretur. Vitellio quoque[1]) visum utramque recensionem simul edendam esse; quo in consilio adeo ipse demum acquieveram ut etiam defendendum sumerem adversus E. Schwartzium, qui monebat ne recensionibus illis contenti essemus, sed Palaephatum ipsum restituere conaremur.[2])

§ 9. Sed postea, etiam atque etiam facto periculo, sensi paulatim ad unum fontem paulo antiquiorem, unde utraque recensio manasset, aditum quendam patere, cui nolle accedere summae iam desidiae videretur. Non quo Palaephatum ipsum, codicum nostrorum archetypo restituto, in vitam quasi revocari posse sperarem; ut enim iam diu mihi persuasum est, partim ex palaephateis, partim ex aliis eiusdem farinae opusculis, variis temporibus collectio haec videtur conflata. Sed, ut ad propositum redeam, quales inter nostras recensiones affinitatis gradus intercedere mihi persuaserim, ex appicto diagrammate cognosces.

1) Vit. l. l. p. 378.
2) E. Schwartz in *Berl. Phil. Wochenschr.* 1894, p. 1576 et 1578. N. Festa in *St. F.* IV (1896) p. 250 sq.

§ 10. Ut haec ita statuerem movit me in primis haud exiguus lectionum numerus in quibus A cum S contra B consentit. Exempla ex capp. I—XXVII liceat afferre. Utor hic, ut in apparatu, signo S* pro S + A, litteris enim *Ω Ψ Φ* passim uti operarum labor fore videbatur prorsus inutilis.

	S*	B
p. 2, 1	ἔγωγε	ἐγὼ
2, 4	ποιηταὶ καὶ	ποιητικοὶ
2, 7	λέγεται	λέγονται
3, 11	ὑπωρείας	ὑπερορίας
3, 19	τοῦτον τὸν τρόπον	μετὰ τοιοῦδε τρόπου
4, 3	πρόσεστι ταύρου	πρόσεστιν ἵππου
4, 16	εἰς	ἐπὶ
7, 16	πλείονα et συλλαβεῖν	πλεῖστον et λαβεῖν
8, 13	ἄνδρες τε καὶ ὅπλα	ἄνδρες ὁπλῖται
9, 4	ἀληθὲς	ψευδὲς
10, 2 sq.	τοῖς Θηβαίοις	τοὺς Θηβαίους
10, 14 sq.	αἴνιγμά τι	αἰνίγματα
11, 16 sq.	ὃν ἧκεν ὁ κάδμος ἄγων	ἧκε κατὰ τοῦ κάδμου καὶ
13, 2	φέρειν	φεύγειν
13, 11 sq.	ἀφικνεῖται	ἔρχεται *l*: καλεῖται *kx*
13, 13	οὗτος	καὶ αὐτὸς
15, 3	πλουσιώτατος ὃς	πλούσιος ἕως
15, 10	περὶ	κατὰ
17, 7	λυγκεὺς	οὗτος
17, 9	μεταλλεύσει	μεταλλείᾳ
19, 3	ὁρῶντες	βλέποντες *lk*[2]: λέγοντες *xk*[1]
20, 7	ὡς	ὅτε
21, 9	om.	ἰδόντες ⟨δὲ *k*⟩ τούτους
21, 12	διεφήμιζον	διεφημίσαντο
24, 9	καὶ καθελόντες	εἰς
25, 7 sq.	αὐτοῦ	αὐτῶν
26, 2	ἡ ἀλήθεια ὧδε	ὧδέ πως τὸ ἀληθές
27, 2 sq.	τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως (τοιοῦτον *h*)	ἔχει δὲ ὧδε
28, 2—4	κυνῶν δὲ ἐντεῦθεν προσπεφύκεσαν κεφαλαί[1]), τὸ δ' ἄλλο σῶμα ὄφεως	κύων δὲ τὸ λοιπὸν σῶμα· ἐντεῦθεν προσπεφύκεσαν κεφαλαί

1) Leviter in A(E) verborum ordinem immutatum invenies.

p. 29, 6	καὶ ἀγαλματοποιοὶ	om.
33, 2	διαφέρων	ὑπερφέρων τῶν ἄλλων
36, 9	ψευδόμενος αὐτός (αὐτοῖς *y*)	om.

§ 11. Horum exemplorum duplicatur fere numerus, si locos respicias quibus non tota S classis, sed unus alterve codex cum A(E) contra B concinit, ut puta

	*d**	B	*h*
p. 5, 7	ἀπίστως	ἄπιστος	om.
7, 11	τὰ κατ'	καταντᾶν	κατάγειν
8, 7	προεισπέμπει	προπέμπει	πέμπει
11, 12	μετὰ δὲ καὶ	μετὰ τοῦτο δὲ	καὶ
14, 8	ἢ	ὡς καὶ	om.
14, 12	ἔτρεφε	ἔτρεφεν ἀεὶ	
15, 6	δειλέ	δείλαιος	
19, 6 sq.	τούτου τοῦ λόγου	τούτων τῶν λόγων	
27, 3	οὕτως	ὧδε	τοιοῦτον
28, 9	πολλάκις	πολλὰ κακὰ	
31, 5	ἀσήμου	ἀνέμου	

	*d**	B	*h m*
20, 3	ἀμήχανον	ἀδύνατον	ἀπίθανον
21, 5	εἰσέρχεται	εἰσέρχονται	<εἰσ-*h*>έρχονται
ibd.	μιχθησόμενος	μιχθησόμενοι	
23, 1	ὅ τε	καὶ ὅτι	ὁ δὲ

	*d h**	B	*m*
21, 12 sq.	ἀταλάντην καὶ μελανίωνα	μελανίωνα καὶ ἀταλάντην	ἀταλάντη καὶ μιλανίων (om. οἱ περὶ)

	*h**	B	*d*
5, 13	μιγῆναι	μιχθῆναι	
6, 8	om.	πρῶτον μὲν	
7, 10 sq.	τοῖς βουκόλοις	τῶν βουκόλων	τῷ βουκόλῳ post ras.
7, 15	οὕτω	τούτοις	οὕτως
9, 15	ἀλλαχῇ	ἀλλαχοῦ	ἀλλᾶ (χ superscr.)
14, 9.	οἱ	om.	
18, 12	αὐτὸς	αὐτός τε	
27, 8	οὖν	δὲ *l*: δὴ *k x*	δὴ

		h*	B	dm
p. 25,	6 sq.	ὅτι καὶ	ὅτι (καὶ ὅτι x^1)	ὅτι

		hm*	Bd
19,	8	κἀκεῖνος	ἐκεῖνος
25,	3	τούτου	τούτων

		y* (= h + n*)	Bd
36,	5	ἐν	ἐπὶ

§ 12. Ne tamen putes totam codicum A(E) recensionem a codice aliquo classis S derivatam ideoque nobis neglegendam ostendi posse. Primum enim patet concinere interdum eam cum B contra S, ut v. g.

		S	B*
p.	5, 10	περὶ πασιφάης (ταύτης d)	om.
	7, 15	οὖν	δὲ
	17, 13	ἀναφέρει h: παραφέρει d	περιφέρει
	24, 3	παρὰ	περὶ
	25, 4	γὰρ	δὲ
	28, 11	λαμπρῷ	λαύρῳ
	38, 12	κεῖσθαι	εἶναι

Deinde locos afferre possum nonnullos quibus codicum A(E) lectiones anteponendae videntur lectionibus quas codices AS singuli vel cuncti praebent:

			AE	BS
p.	1,	3 sq.	ὡς ἀνομίλητοι σοφίας καὶ ἐπιστήμης, οἱ δὲ πυκνότεροι τὴν φύσιν	οἱ δὲ πυκνότεροι τὴν φύσιν ⟨καὶ d⟩ ἀνομίλητοι σοφίας
	2,	4	τινα	τινων
	3,	4	ἂν ὑπῆρχε	ὑπῆρχεν ἂν l: ὑπῆρξε⟨ν d⟩ kxhd: ἂν ὑπῆρξε m
	4,	6	οἱ κένταυροι	om.
	14,	2	τοῦτο δὲ ψευδές (cfr. 17,7)	om. utrobique
	ibd.		γὰρ	δὲ
	14,	3	πάντας	πᾶσαι
	16,	1	ὄντων	τῶν (om. h)
	16,	3	ἅτε τὴν γῆν ἐργαζομένων	τουτέστι τῇ αὐτουργίᾳ B: ἅτε ὀλίγων (sic) τὴν γῆν ἐργαζομένων d: om. h
	28,	9 sq.	πολλάκις εἰργάζετο βρῶμα	πολλάκις εἰργάζετο d: πολλὰ κακὰ εἰργάζετο B

p. 34, 5	*ἐπιθέντα*	*ἐπιτιθέντα* S*l*: *ἐπιτιθέντος* *k*: *προσεπιτιθέντα* *x*
45, 4	*ἔβλεπον πᾶσαι*	*ἔβλεπεν* *kl*: *βλέπειν* *d*: om. *xy*
45, 9	*ταύτην τῷ*	om.
47, 3	*ἑταῖρος*	om.
55, 11	*αὐτὸν*	om.
56, 10	*κατὰ κώμας*	*κώμας*
59, 6	*τοῦ εὐρυσθέως*	om.
60, 2	*μέλλοντός ποτε*	*μέλλοντα τότε* *d*: *μέλλοντος τότε* cett.
61, 11	*ὡς ὁ μῦθος φησί*	om.
64, 4	*ἀφέψουσα*	*ἀφεψοῦσα* S: *ἐφέψουσα* B
65, 2	*ἐπυρία οὖν*	*ἐπυρίαζε* ⟨*γὰρ* *l*⟩ B: om. *y*; *d* quid habeat incertum
66, 5	*ἔρωτι*	*ἐρῶν* (om. *y*)
66, 6	*αὐτῇ*	*αὐτῆς* B: *αὕτη* *d*: *αὐτὴν* *y*

§ 13. His et huiusmodi locis perpaucis aliis exceptis, aut consentiunt AE cum BS, aut corruptelas et varietates exhibent prorsus neglegendas; quas tamen, ne omnino silentio praeterirem, in inferiore apparatus parte, quoad fieri potuit, rettuli. Pars superior una cum lectionibus BS quicquid bonae frugis ex A(E) colligi potest stellulis adiectis indicat, ut ex siglorum conspectu lectoribus facile patebit.

Ex classibus denique B et S utram pluris faciendam ducerem lacunae primum indicabant graves nonnullae quibus codices B laborant. Non modo enim c. XXXIV omittunt et capitis XXXVI ne illud quidem frustulum servarunt quod in S* legitur, sed integras lineas in contextu servatorum capitum nonnunquam omiserunt. In exemplis afferendis omissa verba fractis uncis circumsaepsi:

p. 4, 8 sqq. *καὶ δὴ καὶ κατὰ* ⟨*αὐτοῦ τοῦ Ἰξίονος, ὃς ᾤκει τὴν νῦν καλουμένην Λάρισσαν πόλιν· τότε δὲ ἐκαλοῦντο οἱ*⟩ *τοῦτο τὸ χωρίον οἰκοῦντες Λαπίθαι*

p. 4, 16—5, 2 *ἡμέρας γ*⟨*ενομένης*⟩ *ἀρ*⟨*πάσαντες καὶ ἐμπρήσαντες ἀπέτρεχον ἐπὶ τὰ ὄρη. οὕτως ἀπι*⟩*όντων κτλ.*, unde *ἡμέρας γὰρ ὄντων* B!

p. 11, 14—16 *πείσασα* ⟨*πολλοὺς τῶν πολιτῶν συναπᾶραι*

αὐτῇ καὶ τῶν χρημάτων τὰ πλεῖστα ἁρπάσασα⟩ καὶ τὸν ποδώκη κύνα κτλ.

p. 15, 7—9 ὃς ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν κατεβρώθη, ⟨ὥσπερ καὶ νῦν, ἐάν τις πορνοβοσκῶν ἀτυχήσῃ, λέγειν εἰώθαμεν ὅτι ὑπὸ τῶν πορνῶν κατεβρώθη⟩. τοιοῦτον κτλ.

p. 36, 6—8 καὶ διακολυμβήσας ⟨εἴς τινα τόπον καὶ μὴ ὀφθεὶς τοῖς οἰκείοις ἡμέρας ἱκανάς, διακολυμβήσας⟩ πάλιν ὤφθη κτλ.

p. 37, 1—4 Γλαῦκος θαλάσσιος ἐκλήθη, ⟨ὥσπερ νῦν εἴ τις ἐν ὄρει οἰκῶν καὶ ὢν ἀγαθὸς θηρευτὴς ὄρειος ἄνθρωπος καλοῖτο. οὕτω καὶ ὁ Γλαῦκος τὰ πλεῖστα ἐν θαλάσσῃ διατρίβων Γλαῦκος θαλάσσιος ἐκλήθη⟩.

p. 51, 4 sq. ἀπὸ τοῦ ὄρους αὐτάς ⟨. ὁ δὲ θυσάμενος τῷ Διονύσῳ ὄργια κατάγει αὐτὰς⟩ βακχευούσας κιθαρίζων.

praeterea cfr. p. 41, 10—42, 1. 46, 3 sq.

His adde nomina propria locis quibusdam difficilioribus ut p. 46, 10. 47, 10, de quibus infra dicendum erit, omissa. Praeterea lectiones omnes quas cum siglo S* afferre possumus tam multae sunt et plerumque tam bonae, ut id quoque nobis suaserit ne primas partes codicibus B tribueremus, quibus secundas nemo sanus negaverit.

§ 14. Attamen classis S ea condicio est, ut ubicumque eius ope seorsum a ceteris classibus uti cogamur, non nisi in lubrico pedem ponere videamur. Primum valde mutili sunt, ut dixi, codices *m* et *n*; dresdensis autem, cui tantum Westermannus tribuebat ut paene ceteris omnibus anteponeret, et mendis plerumque scatet et saepissime contra ceterorum eiusdem classis consensum ad codices A(E) proxime accedit. Fuit cum crederem ex diversarum classium codicibus contaminatione hunc ipsum codicem vel eius exemplar esse conflatum. Unus tamen *d* servavit in Phrixi capite locum perdifficilem (infra p. 43, 10 sqq.) quem ceteri corruptela ipsa fortasse deterriti omiserunt. Codicis *h* multo maior est auctoritas, propterea quod simillimus est codici *n*, quem optimae notae esse iam Fröhnerus viderat. Cum autem codicis *n*

ea pars quae ad nostram pervenit aetatem adeo plerumque cum *h* consentiat ut una littera (*y*) amborum lectiones notare in apparatu licuerit, vix errabimus si tantundem fere in priore opusculi parte alteri codici tribuerimus quantum in posteriore utrique.

§ 15. Archetypi fideliorem plerumque memoriam codex *y* (vel *h*) praebet; unus certe in desperato sane loco p. 50, 3 nominum vestigia servavit, quorum etsi nemini adhuc satis certam licuit emendationem proponere, vetusta tamen origo in dubium revocari posse non videtur. Etiam capitis XXXV initium (v. infra p. 52, 9), praeter corruptum, ut arbitror, *εἶπον* in *εἰπὼν*[1]) et vetus illud glossema *φασί*, integrum fere servavit; emendandi conamen parum idoneum in *d* possumus deprehendere: *τὰ ἄλλα φασὶν οὗτος* (sic) *καὶ*. Codices autem B utrumque *καὶ* una cum interiacentibus verbis omiserunt. Quod denique in codicibus A(E) pro capitis eius initio legitur, olim scholium fuisse ad verba *τἄλλα φαύλως* crediderim. Alio loco foeda codicum B*d* interpolatione p. 57, 6 *ἀπὸ τούτου* caret *y**; vult enim auctor ostendere quo pacto ex h y d r a nomine et arcis custodibus quinquagenis orta sit fabula de serpente quinquaginta capitibus praedito; at verba *ὄνομα δὲ ἦν τῷ πολιχνίῳ ἀπὸ τούτου* (*τοῦ d*!) *ὕδρα* scribere non potuit nisi qui vulgatam iam putabat eam hydrae imaginem cuius origo hoc loco nondum explicata erat!

Nec tamen desunt loci quibus minus fidenter codicis *y* ope uti licet; tales enim a ceteris codicibus discrepantiae oriuntur ut librarius ille nonnunquam summo arbitrio in conformanda dictione usus videatur, nisi forte ex alio prorsus fonte hausisse dicendus est. Exemplum afferre licet ex p. 36, 5 sq., ubi *δρώντων αὐτὸν τῶν ἀπὸ τῆς πό-*

---

1) Fuit cum *φασὶ* deleto codicis *y* lectionem immutatam servari posse arbitrarer, modo caput XXXIV his verbis continuaretur ita ut *εἰπὼν* ad *λόγος* referretur. Id obiter moneo capitum inscriptiones auctoritate plerumque carere, neque esse cur libellum inde ab origine in capita divisum credamus.

λεως καὶ διακολυμβήσας archetypi lectionem fuisse vel illa quam supra (§ 13) notavi codicum B lacuna testatur; legitur autem in *y ἐπὶ πολλῶν ὁρώντων εἰσελθὼν*! Multo plura id genus notanda sunt in cap. de Medea, praesertim p. 64, 8—65, 7, qui locus infra (§ 30) fusius tractabitur. Accedunt minoris ambitus loci complures, quibus tantum abest ut uni *y* contra ceterorum codicum consensum accedendum putem, ut potius apparatum criticum innumeris illis omissionis inversionis depravationis notis liberandum esse censuerim. Variarum lectionum supplementum, omnes eiusmodi ineptias complectentem, ne libelli molem praeter necessitatem augerem seorsum edidi (*St. F.* IX, 495—507).

Ceterum ne S* quidem satis tutum ubique recensionis fundamentum praebet. Ante *ἔφη* p. 36, 9 vetus emblema, quo B recte caret, irrepsit *αὐτὸς ψευδόμενος* A, *ψευδόμενος αὐτὸς d*, *ψευδόμενος αὐτοῖς y*; interpolationis formam genuinam servavit *y*. Item p. 32, 11 nullus dubito quin *δέ φασιν* recte tradiderit B; particulam autem, quae coniunctorum olim inter se capitum indicium esse potest, omisit S*. Lacunam p. 45, 4—6 in S facile supplent A(E).

§ 16. Ut paucis ergo rem absolvam, ex quattuor codicum classibus duae, B et S, pro fundamento fuerunt, unde et rerum ordinem et pristinam libelli formam quoad fieri posset revocarem, reliquas autem duas quasi subsidiarias habui, ut vel priores firmarent vel illis deficientibus possent subrogari. Perspicuitati autem consulens duplicem binarum classium apparatum institui ut in imis paginis peculiares codicum AE lectiones colligerem quae meo iudicio archetypo restituendo parum prodessent. Singulorum codicum varietates quae parvi ad rem propositam vel nullius momenti esse videbantur, in supplementum, ut dixi, relegandas curavi.

Summae difficultatis interdum inter codicum lectiones delectus erat ut singulis locis pristina opusculi forma restitueretur. Nam illa ipsa codicum S* concordia, qua firmandis aut emendandis codicum B lectionibus fidenter saepissime usus sum, nonnunquam ex valde antiqua inter-

polatione vel depravatione orta videri poterat, ut puta p. 5, 6 pro καταтρέχουσιν verba κατατρέχοντες πολλὰ κακὰ ἐργάζονται a codicis Ψ interpolatore loci simillimi p. 13, 11 prorsus immemore scripta esse dixeris. Eiusmodi exempla in fine § 15 iam dedi.

Interpolationis exemplis sunt adnumeranda nomina quaedam propria locis nonnullis adiecta, miserae eruditionis testimonia, ut p. 27, 8 καὶ Γύγης; 20, 10 Ἰκαρίῳ BS; 41, 4 εἰς φθίαν y; 44, 5 Χαλκιόπην l; 66, 5 λυκομήδην B, λαμήδη d. Eiusmodi emblema fortasse adhuc latet p. 28, 12 ἐν Κερκύρᾳ. Cfr. ad p. 4, 6 in § 23.

§ 17. Codicum nostrorum archetypus qualis fuerit iam coniectando assequi licuit. Capitum inscriptionibus, fortasse etiam divisionibus caruit, praefationem habuit, non capita a Palaephato aliena XLVI—LII, quae ex rhetorum, scholiastarum, grammaticorum officinis in A illata esse in apertissimo est. Fuit autem, ut arbitror, fons eius primarius codex quidam minusculis litteris saec. X vel XI exaratus, qui litteras habuit simillimas duas: κ et β. Utriusque formam latinae litterae u propius accessisse credibile est. Igitur κοιω (τ superscr.) p. 66, 11 alii recte βοιωτ(ίαν), alii perperam κοιτω legere potuerunt. Simili errore ortum puto p. 54, 2 sq. εικοσι ex κuoει h. e. ει(ς) βοραν; compendii autem ι pro αν syllaba etiam in obscuro illo παραξίθοαι p. 50, 3 vestigium latere suspicor, ubi nil propius adest quam παραξάνθιοι (v. infra § 29). Fontem alterum antiquiorem litteris maiusculis exaratum uno loco p. 36, 10 dispicere licuit. Eodem fortasse ducunt τι ante π omissum p. 1, 11 et *THI IΔIAI* ex *THI AoNIAI* p. 8, 12 corruptum, ut mihi quidem videri solet (v. infra § 24). Lituras vel lacunas in archetypo eiusve fonte fuisse testantur p. 23, 11 αρ⟨ιστεις⟩, 32, 12 σωμα ⟨ᾱ⟩, 61, 3 ε⟨ντυ⟩χων. Accentus in codice maiusculis litteris scripto defuisse satis probabile est; cfr. και που 41, 7 sq. et του 56, 8.

§ 18. Vides igitur ad codicum nostrorum archetypum proxime iam nos accessisse. Hoc tamen inter Schwartzii

clarissimi viri et meam sententiam adhuc differt, quod ille Palaephatum ipsum per codicum discrepantias recuperari posse arbitratur, ego non ita. Hic enim, quem pro viribus restituere conatus sum, libellus magnopere plerumque rebus verbisque distat ab opere illo palaephateo, quo veteres scriptores a Theone rhetore ad Eustathium usos esse constat. Qua de re confer quae in dissertatione mea scripsi p. 22—26 et in *St. F.* IV, 228 sqq.; praeterea cfr. alteram Prolegg. partem, p. L sq. Uno tantum capite quod de Centauris est (p. 4, 2 et 5, 1) Eustathium conferre licuit. Aliis locis veterum testimonia ad libellum *περὶ ἀπίστων* emendandum nihil valere iam diu mihi quidem persuasum est. Ceterum, si per bibliopolam honestissimum licebit, omnibus eiusmodi fabellis e veterum scriptis in unum corpus collectis tamquam supplemento Palaephatum hunc meum augere in animo est; quo facto uberius et clarius de toto hoc genere disseri poterit. Illud potius vereor ne quis, re parum cognita, crimini mihi vertat quod ex Michaelis Apostolae proverbiis notatas varias lectiones a Westermanno religiose laudatas ego silentio praetermiserim. Integra enim capita ex hoc *περὶ ἀπίστων* libello suum in usum descripsit Apostoles, ut ex hoc (quem Geislerus confecit) poteris conspectu cernere:

Palaeph.	I	=	Apost.	IX 73	*Κενταύρων ὕβριν μεμίμηται*
„	II	=	„	XIII 16	*Οὐ δεῖ μιμεῖσθαι τὸν Πασιφάης τρόπον*
„	VIII	=	„	XII 11	*Νιόβης πάθη*
„	IX	=	„	X 79	*Λυγκέως ὀξύτερον ὁρᾷ*
„	X	=	„	IV 19	*Ἄτρωτος ὑπάρχεις ὡς ὁ Καινεύς*
„	XII	=	„	V 80	*Δαιδάλου ποίημα*
„	XVIII	=	„	XI 57	*Μῆλα Ἑσπερίδων μοι ἐδωρήσω*
„	XIX	=	„	IX 98	*Κόττου ἰσχυρότερος καὶ Βριάρεω*
„	XX	=	„	XVI 49	*Τὴν Χάρυβδιν ἐκφυγὼν τῇ Σκύλλῃ περιέπεσον*
„	XXII	=	„	XVIII 68	*Ὡς τοῦ Φινέως τὸν βίον*
„	XXIII	=	„	XI 21	*Μεταβλητότερος Μήτρας*
„	XXIV	=	„	XVII 34	*Τρικέφαλε Γηρυόνη*

Palaeph.	XXV	=	Apost.	V 47	Γλαῦκος ἄλλος ἱππόβρωτος
„	XXVI	=	„	V 48	Γλαῦκος πιὼν μέλι ἀνέστη
„	XXVII	=	„	V 49	Γλαῦκος φαγὼν πόαν οἰκεῖ ἐν θαλάττῃ
„	XXVIII	=	„	XIV 28	Πηγάσου ταχύτερος
„	XXX	=	„	XI 58	Μὴ θεᾶς ἄνθρωπον ὡς Ἀθάμας
„	XXXI	=	„	V 58	Γοργόνα Περσεὺς ἐχειρώσατο
„	XXXIII	=	„	XVI 56	Τῆς Ὀρφέως ἀπόξεις κιθάρας ἐν τῷ λέγειν
„	XXXVIII	=	„	XVII 49	Ὕδρας κεφαλὰς τέμνεις
„	XL	=	„	II 38	Ἀλκήστιδος ἀνδρεία
„	XLIV	=	„	XII 74	Ὀμφάλῃ Ἡρακλῆς λατρεύει
„	XLV	=	„	II 53	Ἀμαλθείας κέρας
„	XLVI	=	„	XVIII 63	Ὡραιότερος Ὑακίνθου
„	XLVII	=	„	XI 6	Μαρσύας κομπάζων ἐρίζει
„	XLVIII	=	„	XVII 80	Φάων ὑπάρχεις τῷ κάλλει καὶ τὸν τρόπον

§ 19. At ego quicquid Apostoles ad meum opus recte peragendum conferre posset diligentissime expendi. Praeter Leutschii editionem praesto mihi fuerunt codicis Angelicani 27 (olim C. 3. 17) et Vratislaviensis Rehdigerani 362 collationes uberrimae, haec a clarissimo viro Eugenio Geisler, illa a Vitellio meo parata. Vix uno alterove loco Apostolae frugibus utendum esse mihi visum est; v. praesertim p. 32, 11 et infra § 27. Illud tamen nota dignum videtur quod codicis *p*, quem, ut vidimus, sua manu descripsit, lectiones non ubique sequitur in narrationibus quas proverbiis suis inseruit Michael. Et sane qui paupertate urgente codicibus describendis operam sedulo daret, palaephatei quoque libelli variis temporibus varia exemplaria in manibus habuisse satis per se verisimile est. Ex collationibus autem patet codicem illum quo in proverbiis usus est Apostoles proxime ad codices classis AE accessisse; maiorem illi tamen cum E*a* quam cum A*e* affinitatem fuisse docet locus p. 48, 8 προσκτενεῖν, fortasse etiam 49, 6 ubi inter ἥκει A et ᾔει E*a* habet Apostoles ᾔτει. Accedit autem nonnunquam ad codices classium B et S omnes vel partem ut 3, 11 ὑπερορίας (B), 3, 5 πηλείω (*lh*); in omissis τῆς p. 5, 8 et αὐτοὶ p. 27, 10

concinit cum *h*; partim cum *l* in lectionibus p. 32, 8 *ἐγένετο ἡ μήτρα* et 34, 10 *πλείονος αὐτῷ*, item cum *y* p. 48, 8 *εἰ μὴ εἴποιεν*. Uni *a'* proximus adest p. 28, 4 *πολὺ εὔηθες*. Aliis locis nonnullis aut pro arbitrio mutasse aut ignotum nobis codicum genus descripsisse dicendus est: 2, 16 *πείθεται*] *πιστεύει*; 3, 1 *τροφὴ*] *μορφή*; 3, 17 *ὑπ-(ἀν-* A)*έφευγον*] *ἔφευγον*; 4, 6 *παρὰ — χρήματα*] *τὰ Ἰξίονος χρήματα*; 4, 9 *νῦν* om.; 4, 14 *εἰς τὴν οἰκίαν φεύγοντες*; 5, 11 *νεμομένου* ⟨*ἡ πασιφάη*⟩; 7, 3 *χρόνον*] *φόρτον*; 17, 7 *ψευδές* BSE: *ψεῦδος* A] *ψευδῶς*; 20, 6 *ἐμβὰς* ⟨*σὺν τῷ Ἰκάρῳ*⟩; 26, 7 *μῆλα δὴ* (pro *δὲ*; ita saltem in Vratislaviensi, nam caput omittit Angelicanus); 27, 8 sq. *καὶ Γύγης* recte om.; 30, 8 *ὃν γέροντα γεγονότα*; 32, 7 sq. *ἀθροιζόμενοι τῷ ἐρίχθονι* (sic Vratisl. et Angel.); 32, 11 *Γηρυόνην δέ φασιν*] *φασὶ γὰρ Γηρυόνην*; 34, 2 *ἀποθανόντος* ⟨*οὐ τοῦ σισύφου*⟩; 35, 8 *καὶ οὗτος ὁ* om.; 36, 6 *ἀπὸ τῆς πόλεως*] *πολιτῶν*. Praeterea in cod. angelicano ad p. 16, 10 addita sunt nonnulla quae palaephatea De Geldero videbantur. De his confer supplementum p. 499.

§ 20. Codicis loco, ut dixi, habenda mihi fuit editio aldina (Venetiis a. MDV) quae, etsi plerumque cum *e* consentit, habet etiam lectiones peculiares. In his menda typographica (quae vide sis apud Vitellium p. 311) ne in supplemento quidem recensui. Apparatum meum inspicientes meminisse oportet codicum *a*, *e* et *a'* ($= a + e$) lectiones omissas esse quotiescunque ab A nihil differrent.

De codice quo interpres latinus Pisauri per Soncinium editus a. MDXI usus sit parum adhuc est compertum. In universum videtur codicem aliquem ex A familia, cui tamen nonnulla cum BS, alia sibi propria essent, ignotus ille nec satis graecae linguae peritus adhibuisse.[1]) Apparatum meum praeter necessitatem auxissem, si eiusmodi nugas rettulissem. Tamen silentio praeterire non possum p. 2, 10 'quae ipsi accepissent' firmare quodammodo Vitellii coniecturam *ὅσ' ἀκούοιεν*; 61, 15 'paulo labore

---

1) Plura de hoc libello in *St. F.* X referam.

solutus' ad eam quam in adnotationibus exposui loci huius interpretationem propius accedere. Praeterea interpretis codex communem habuit cum *u* p. 1, 10 ποτὲ ('aliquando') et cum *e* (v. addenda) 24, 4 ἀργῶν λόγος καλεῖται ('occiosorum sermo nuncupatur'). Denique p. 68, 7 vocem ἀναίρεσιν aut in codice suo oblitteratam invenit aut quomodo verteret nescivit bonus interpres, qui propterea, 18—20 litterarum spatio interiecto, locum sic reddit: 'erat discus qui ad illius serviebat'.

§ 21. De editionibus multa essent dicenda, nisi mutatae omnino post Vitellii studia recensionis et emendationis palephateae rationes novum quasi iter me ingredi coegissent. Tamen Fischeri curis plurimum me debere libenter fateor. De Westermanni copiis non est quod dicam. Illius certe editionem, quae in manibus est eritque donec nova mythographorum collectio absolvatur, perpetuo respexi; capitum numeros, paginarum quoque et linearum ubique ex ea apposui. Bonae frugis aliquid ex antiquioribus editionibus post talium messorum terga colligere vix licebat. Bibliographicum qui dicitur indicem conficere variasque editorum singulis locis hariolationes referre putidissimae diligentiae esse duxi. Eiusmodi nonnulla in epimetrum (infra p. XXXII) distuli, multo plura omnino reieci, ut quae oblivioni iam pridem optimo iure sint tradita.

§ 22. Subsidia accesserunt insperata Valckenarii, Piersoni, Oudendorpii, Hemsterhusii, Ruhnkenii notae autographae ex Bibliothecae Leidensis thesauris liberalissime Vitellio meo traditae, qui pari liberalitate mihi pro arbitrio utendas permisit. Valckenarii notae partim exstant in cod. Leid. bibl. publ. Lat. 394, partim in marginibus exemplaris Galeiani (Amst. 1688) quod in eadem Bibl. asservatur (756. G. 3). Patet virum doctissimum copias uberrimas Palaephato adornando paratas habuisse; quibus quam valde adiutus sim ex apparatu meo aestimare non licet; sed iterum atque iterum gratum erga illius memoriam profiteri me non desinam. Piersoni notae in cod. eiusd. bibl. Lat. 551 servantur; Oudendorpius in exem-

plaris Tolliani (755. G. 13) marginibus Gruteri notas Basileensis editionis exemplo appositas (756. G. 5) partim descripsit, partim suis vel Valckenarii coniecturis auxit, oxoniensium codicum et Apostolae lectiones adiecit. Duo praeterea Galeiana exemplaria (756. G. 2 et 756. G. 1) notis manu scriptis Tib. Hemsterhusii et Dav. Ruhnkenii paucis quidem ornata sunt. Omnia in meum usum quoad fieri potuit convertere conatus sum.

Iam loci nonnulli singillatim ex paginarum ordine quam brevissime tractandi erunt.

§ 23. P. 1, 4 *πολυπράγματοι* vocabulum minus vulgatum praetuli, quo posito facilius explicantur codicum varietates: AE enim vocem magis usitatam *πολυπράγμονες* substituerunt, S autem *πολυπραγματ*ᵅ˘ casu aliquo ex *πολυπράγματ*ᵅ factum in exemplo suo habuit; inde *πολυπραγματείας* *d* fideliter expressit, synonymum, ut saepe solet, substituit *h*. — 1, 9 sq. olim Wopkensii emendationem (v. *Lectiones tullianae*[2] p. 160) *καὶ γεγονέναι ποτὲ* partim receperam; blandius remedium in Valckenarii notis inveni *ὡς γενόμεναι*, quod Westermannus quoque probavit. — 2, 10 v. supra § 20 extr. — 3, 6 casu tantum a codicibus AE nunc illud *ἥτις* abesse probat interpres Soncinianus, de quo dixi supra § 20 extr.; ceterum cfr. quae iam Wipprecht p. 32 adnotavit et v. indicem meum. — 3, 16. 19 *ταύτην* et *αὐτούς* ex codd. BS in contextum vix recipienda mihi fuere. — 4, 2 verbum fere inusitatum *κατακεντανύναι* idcirco recipiendum duxi quod ex voce *κατεκεντάννυσαν* omnis in codicibus lectionum varietas facile explicatur; ceterum Ps. Lucianus, Philop. 4 de Iove in taurum converso *τῇ βουπλῆγι κατεκεντάννυτο* hunc locum fortasse respexit. — 4, 6 fort. *οἱ Κένταυροι* delendum; scil. quae mihi visa est codicum BS lacuna, potuit codicum AE glossema esse; cfr. § 16 extr. — 5, 1 *ἐμπρησ[ι]στ*⁊, ut arbitror, in archetypo fuit, unde monstrum illud in cod. *d* *ἐμπρίσταις* exstitit; *h* autem suo Marte mutavit. — 6, 9 sq. diutius mihi perpendenti non modo illud *ζῷα* sed etiam

τοῦ ζῴου et *ἐπ' αὐτὸ* grammaticorum additamenta videntur. — 6, 15 *καὶ τῷ ἀκοντίῳ γε Κεφάλου* frigidiuscule Tollius; ceterum *ἐπὶ τῷ κυνιδίῳ κτλ.* scholium videtur in cod. *Ω* vel in eius apographo (antequam codex *Ψ* inde describeretur) appositum. — 7, 5 fort. legendum *διὰ τὸ ⟨τότε⟩ μὴ συγκ.*, quamquam hic quoque glossatoris manum deprehendere mihi videor. — 8, 7 codicum AE librarios patet *ἐν ᾧ* (*ξίφει*) ita interpretatos ut *ἐν μαχαίρᾳ ἐν ῥομφαίᾳ* Novi Testamenti scriptores usurpant (v. Blass, *Gramm. des Neutest. Griech.* § 38, 1). Sed eiusmodi exempla in libello palaephateo non inveni; interpretor igitur *ἐν ᾧ* (*χρόνῳ* vel *τόπῳ*), malim autem *ἐφ' ᾧ* (cfr. in Exc. Vat. infra p. 90, 8).

§ **24.** "Quid? an Cadmus dentes seminavit in Phoenicia? nugae! lege *ἐν Βοιωτίᾳ γῇ*" Valckenarius. Ego conieci *'Αονίᾳ* (v. supra § 17), quod confidentius in contextum ipsum recepissem, si tunc Antonini Liberalis p. 103, 19 Martini venisset in mentem, et quae E. Oder in libello suo (De Antonino Liberali, p. 17) de his nominibus adnotaverat, recordatus essem. — 9, 1 loci huius corruptela fortasse maior est quam Valckenario videbatur, qui *στρατηγῶν* vel eiusmodi aliquid pro *ἀνθρώπων* desiderabat, *ἀγῶν* autem proponere vix audebat. Latet fortasse mendum in verbis *ἄλλο τι — ἢ*; exempli causa propono *εἰ δὲ τοῦτο ἦν ἀληθές, ⟨πῶς⟩ οὐδεὶς ἀνθρώπων ἄλλοτε ἔσπειρεν ὀδόντας ὄφεων; καί⟨τοι⟩ εἰ μὴ ἐν ἄλλῃ γῇ ἐφύετο, κ. τ. λ.*; expeditior tamen emendandi ratio apparet, duobus emblematis remotis, ita locum restituere: *οὐδεὶς — ἄλλο τι ἂν ἔσπειρεν ἢ ὀδόντας ὄφεων, καὶ εἰ μὴ ἐν ἄλλῃ γῇ [ἐφύετο], ἀλλ' οὖν τέως ἐν ἐκείνῃ τῇ γῇ [ἐσπείρετο] ἐν ᾗ κ. τ. λ.* — 9, 3 *σπείρειεν* Oudendorpius. — 9, 6—9 est in vulgata Thebas adveniens Cadmus *ἔχων ἄλλα τε πολλὰ ὅσα βασιλεὺς καὶ δὴ καὶ ὀδόντας ἐλεφάντων*; sed paulo post, ut ipsa fabulae interpretatio postulat, eburnei dentes Draconis fuisse dicuntur. Verba autem *ἔχων — ἐλεφάντων*, quoad coniectura assequi possum (lacunis praesertim nisus codicum B, de quibus egi § 13), integram fere lineam in

archetypo complebant; tantundem spatii, compendiis modo rarioribus admissis, occupare potuerunt verba ἦν—παῖς. Factus est error facillime oculo ab altera ad alteram lineam aberrante; deinde verba l. 14 κειμένους ἐν τῷ ἱερῷ, quae erant certissimum erroris indicium, tacite suppresserunt AE. — 9, 11 ἔστησαν σὺν pro συνέστησαν ita natum est ut p. 21, 10 in AE κυνηγετοῦντες σὺν pro συγκυνηγετοῦντες. — 10, 8 καταγωνίζονται rectum videtur, quod unus servavit *h*; eo in πολεμοῦσιν mutato consentaneum fuit aut ἡμᾶς quoque in ἡμῖν mutari (ut in AE) aut supra (l. 2) τοὺς Θηβαίους (ut in B) rescribi.

§ 25. 11, 1 de nomine πολιτῶν falso me dubitasse nunc sentio: cfr. [Apollod.] Bibl. III 52 Wagner: μαθοῦσα δὲ αἴνιγμα παρὰ Μουσῶν ἐπὶ τὸ Φίκιον ὄρος ἐκαθέζετο καὶ τοῦτο προύτεινε Θηβαίοις et Argum. Eurip. Phoen. p. 395, 17 sq. Nauck χρησμούς τε ῥαψῳδούσης καὶ ὅντινα βούλοιτο τῶν πολιτῶν ἁρπαζούσης καὶ διαφθειρούσης διὰ τὸ μὴ συνιέναι σφᾶς τῶν ὑπ' αὐτῆς λεγομένων χρησμῶν, ibd. 27 εἰποῦσα τοιοῦτό τι τοῖς Θηβαίοις τότε αἴνιγμα. — 12, 3 ⟨ἐν⟩ αἰνίγματι conicias, quod rectius videtur de Sphinge 'in insidiis sedente'; sed ambiguo sermone opus fuit ad fabulae originem explicandam. Scribendum fortasse fuit αἴνιγμά τι ὑφισταμένη, quod et de insidiis et de aenigmate dici potest; similem ambiguitatem sectatus καὶ κύων καὶ γυνὴ potius quam quae in *h* leguntur mythographus scripsisse videtur. — 15, 3 fort. rectius fuit ὃς [αὐτὸς ἐγεώργει] καὶ scribere, ut illud καὶ ansam interpolatori dedisse arbitremur. — 16, 3 ad verba ἅτε τὴν γῆν ἐργαζομένων fuit olim qui explicandi causa, ut opinor, ὀλίγας vel ὀλίγην adscriberet; tunc autem glossema misere corruptum in contextum codicis *d* irrepsit. Quin vero scholiastes ille loci sententiam recte intellexerit dubitari non potest; hoc enim dicit mythographus: victum et divitias parabant quales agri cultura possunt parari, scil. admodum modicas. Contra pervertisse omnino sententiam videtur interpolator codicum E, qui πλείστην scripsit; inepta autem sunt quae in B leguntur. — 17, 9 contra

consensum codicum S* μεταλλεία servandum duxi, vocabulum certe antiquius et magis probatum.

§ 26. 18, 4 nisi locus plane similis succurrisset, praetulissem certe πολέμια (cfr. Thucyd. I 18, 3 et quae ibi Steupius adnotavit); corrigere utrobique arbitrium fuisset insanum. — 19, 4 sq. Vitellio sic emendandum videbatur: λέγουσιν ⟨ἀτρώτους⟩ τοὺς ἀγωνιστάς, ἐάν τις ἄκρος ᾖ, κ. τ. λ. — 19, 6 vides pluralem numerum contra B* ex S a me adscitum; cuius rei causas uberius exposui in dissertatione mea p. 19, leviter tamen infra in his prolegomenis attingam (II p. L sq.). De toto XI cap. insigne iudicium est Valckenarii: "de huius capitis auctore an sit Palaephatus addubito. deest formula solemnis. dein ob similitudinem prioris potuit esse adiectum." Quae clarissimi viri dubitatio tollitur, si mecum statuas hoc loco vestigia quasi deprehendi veteris atque aliter ac nunc est dispositae materiae fabularis. — 22, 7—9 deesse aliquid dixerim; de Iove certe in taurum converso ne verbum quidem, quamquam in fabulae confutatione (p. 23, 1 sq.) de deo quoque agitur. — 23, 5 et τελευταῖον et τελευτήσας ex τελευτῶν oriri potuisse arbitror; ἀποπλεύσας autem in B coniectura exstitisse crediderim. Tamen fuit cum ἐπιπλεύσας mallem reponere, coll. Thuc. III 76 extr. — 23, 11 ante me unus Oudendorpius temptavit obscura illa verba χίλιοι ἑκατόν, coniecitque εἱρκτοί inclusi. Mihi coniecturae fundamentum praebuit epitome vaticana, v. [Apollod.] Bibl. ed. Wagner p. 208, 16. 26; 210, 19. — 24, 11 δι' ἧς dici olim potuisse ostendunt loci in Lucae Evangelio IX 14 δι' ἐκείνης et V 19 διὰ ποίας; sic enim mediae aetatis homines legisse videntur, non, ut nunc ex codicibus vetustissimis restitutum est, ἐκείνης et ποίας; cfr. praeterea Suidam, s. v. ἀναλαβεῖν, quem locum Vitellius mihi monstravit.[1]) Constructionem rariorem, codicibus testantibus, oblitterandam non esse duxi.

---

1) Ἀναλαβεῖν, ἐνθυμηθῆναι. Μηδ' εἰς ἐσχάτην ἀναλαβεῖν ἐλπίδα, μήποτε διὰ ταύτης πολέμιος ἐπ' αὐτοὺς ἀναβῇ. Duo fragmenta in unum confusa hic esse suspicatur Vitellius.

§ 27. 26, 4 'num οἶες?' Vitelli. — 26, 10 ut verba in capitis clausula ostendunt, desideratur hic mentio draconis ab Hercule occisi; ergo lacunam statuere non dubitavi; ad quam explendam *ἀποκτείνας* fere Vitellio sufficere videbatur. De illo *ἤγαγεν* quid sit iudicandum in obscuro est. Valckenario et Piersono, quibus lectio AE *εἰσήγαγεν* praesto erat, *εἰσήλασεν* corrigendum videbatur. — 27, 8sq. poenitet me quod illud emblema *καὶ Γύγης* non, ut debui, omnino in adnotationes relegaverim. Ad *Ὀλυμπίοις* quod attinet vix est quod moneam omnem adimi fabulae salem, nisi *Ὀλύμπιοι* ambigue de diis et de Olympi accolis dictum statuatur. — 28, 7 *ταχεῖα τό τε ὄνομα Σκύλλα* coni. Vitelli. — 30, 4 dubitationem movet non modo codicis *u* lectio, sed ea praesertim quae p. 31, 1—3 leguntur ubi *διαφθείρειν* bis occurrit; et tamen dissipandi et diripiendi notionem fabula ipsa videtur desiderare. Num igitur infra *διεφόρουν* et *διαφοροῦσι* legendum? — 30, 10 de lacuna in apparatu satis dixi. Fieri tamen potest ut eam non suo loco notaverim; nam et post *διέφθειρον* (p. 31, 1) excidere potuerunt quae hic desiderari videntur. Argutiis, ut solet, in verbis similibus *Ἅρπυια Ἁρπύρεια* lusisse bonum mythographum satis probabile est; ut p. 31, 2 pro *αἱ Ἅρπυιαι* olim *αἱ περὶ τὴν Ἁρπύρειαν* scriptum fuisse conicere liceat. — 32, 11 Apostolae hoc loco auctoritas magni facienda fuit; non modo enim eius lectio satis indicat quomodo in *h τρισώματος*, in ceteris codd. *τρικέφαλος* oriri potuerit, sed et firmatur ipsa cum fabulae totius sententia tum loco affini p. 58, 8. — 33, 3 intelligendum *αὐτῆς* et verbum ita interpretandum ut apud Thuc. IV 122, 4 patere arbitror; *ἀντιποιούμενος αὐτῆς* 'eam sibi vindicans' coniciebat Valcken., Piersono autem, quem sequitur Vitellius, *ἀντιούμενον* mutare satis ad sententiam videbatur. Ne forte codicum lectioni me plus tribuere putes quam par est, non idcirco Geryonem Hercules interemit quia eius gregibus potiri cupiebat, sed quia ius suum in greges ille defendere ausus erat.

§ 28. 34, 6 ut me Vitellius admonuit, rectum fuerit

ταὐτὸ ποιήσας τὸν Γλαῦκον, quod propter proximum *αὐτὸν* partim in dativum, partim in accusativum cum *εἰς* mutasse librarii videntur. Fischeri quoque satis probabilis videtur sententia, qui, *εἰς* tantum deleto, *ταὐτὸ ποιήσας τὸν Γλαῦκον ἀνέστησεν* ex recensione AE rescribendum duxit. — 36, 7 dubitationem iam illud *ἱκανὰς* post ea quae Fischerus in indice verborum disputavit non admittit; alioqui Vitellii coniecturam *συχνὰς* libenter recepissem. — 36, 12 sq. num *τῶν πολιτῶν τίνες* et mox *καὶ κομίζων οἷς*? nam volentibus pisces quos habebat, non quoscunque illi vellent, Glaucus afferre potuit. — 37, 12 cum 'fort. recte' in apparatu scriberem, obversabatur mihi locus infra 39, 12 *μετὰ τοῦ Πηγάσου*; sed valde dubia res est, et hic subiectum verbo *ἀνελεῖν* desideratur. — 39, 1 perperam *τελμισσίς* cum *d* scripsi; rectum fere servarunt B*h*, scribendum est enim *τελμησσίς* (v. *Thesaurum*). — 39, 2 sq. emendatio debetur Schradero (Palaephatea, p. 37). — 41, 5 *πρὸ τρίτης ἢ τετάρτης ἡμέρας* Vitellio satis probabile videtur. — 43, 11 certam arbitror emendationem (vide tamen *Consideraz.* etc. p. 15, adn. 1), peculiaris autem genealogia, quam hinc recte Schraderus (l. l. p. 37) elicuit, inde orta videtur quod mythographus nescio quis duas fabulosas personas inter se confuderit, quae sint *Μέροψ πατὴρ τῆς Κῶ* et *Μερόπη θυγάτηρ Ἡλίου* (v. Steph. Byz.; Etym. M. 507, 55; Hygin. fab. 154; Dibbelt, Quaestiones Coae mythographae, p. 3 et 6). Quid quod de Co Meropae filia apud Favorinum s. v. *Κῶς* legimus? Unde ad ea fere quae olim conieceram, *ἡ μήτηρ* ⟨*Φρίξου*⟩ *Μερόπης θυγάτηρ* ⟨*καὶ*⟩ *Ἡλίου* redierim.

§ 29. 45, 3 *διαδιδούσης* malit Vitelli. — 46, 3 cum Muellero (Geogr. gr. min. I p. XXX) et Schradero (l. l. p. 21) convenit mihi, Hannonis Peripli hoc loco delitescere memoriam statuentibus. Hannonis verba sunt § 8: *ἐτεκμαιρόμεθα δ' αὐτὴν* (sc. *Κέρνην*) *ἐκ τοῦ περίπλου κατ' εὐθὺ κεῖσθαι Καρχηδόνος*. Fluminis nomen, quod apud Hannonem frustra hoc loco quaesiveris, eruere fortasse licet ex Scylacis qui fertur Periplo 112 (Müller l. l. p. 93). Cfr. C. Th.

Fischer, *De Hannonis Carthaginiensis Periplo*, p. 28—36. Cerne insula perperam a fabulatoribus confusa est cum una ex tribus in Lixo flumine insulis; harum nomina cum non tradidisset Hanno, talibus fictionibus campus patuit. — 47, 10 olim (*St. F.* IV 251, n. 1) putaveram *Κέρνην* et *Κύρνον* ab inepto scriptore confusa esse; postea lumen mihi afferre visus est locus ex Cypriis, frag. 21 Kinkel; sed male *Σαρπηδονίας* scripsi (quamvis hoc legatur apud Zenob. V 86), debui enim *Σαρπηδόνος*. Satis memorabile est capitis huius scriptorem promiscue periegetarum et veterum poetarum fabulis uti. — 48, 12 *ἀπαρτίζεσθαι* medium audacter ea significatione quae activi est inculcandum duxi; quo et vestigia lectionis in cod. *m* servatae et totius loci sententia ferre videbantur. — 49, 11 *τοῦτο*] *ταὐτὸ* coni. Vitelli. — 49, 12 omissam integram fabulae *ἀνασκευὴν* ab ipso excerptore, ex codicum varietate mihi persuasi. — 50, 1 *αἱ Θρ.*] cfr. Etym. Magn. p. 191, 5 (Aesch. fr. 59 Nauck[2]). — 50, 3 *Παταρεῖς οἱ παρὰ Ξάνθον* coniecerat Fröhnerus, quod firmari posse Pseudo-Aristotelis loco Oecon. II p. 1348 a 29 Schradero videtur. Hoc si verum est, malim equidem *Παταριᾶται παραξάνθιοι* (cfr. *παρευφρατήσιοι* ap. Eutecnium p. 13, 11 Tüselmann) quod ad traditam scripturam proxime accedit; v. quae supra dixi § 18. Dubitanter *οἱ Χαριμάται* ⟨*καὶ*⟩ *Κοραξοί* proposuit Schwartzius (l. l. 1577). At si ad scythicas gentes accedere et a codicum lectione recedere licet, etiam *Παραλάται ἀπὸ Κολαξάιος* aliquam ex Herod. IV 5—7 probabilitatis habere speciem dixeris. Denique in corruptis huius loci verbis scythicum nomen compositum delitescere quale est illud *Οἰόρπατα* (Herod. IV 110) haud absurdum videtur. — 50, 4 sq. Schwartzius (l. l. 1578 sq.) ita scribendum indicat: —*γυναῖκες, Ἀμαζόνες δὲ τὸ γένος, μάχεσθαι ἀγαθοί, ἦσαν* ('sie waren vielmehr das Volk Amazonen, tapfere Krieger'), quod mihi parum probabile videtur. Si quid mutandum, quod non credo, ita potius scripserim: —*γυναῖκες, Ἀμαζόνες δὲ τὸ γένος, μάχεσθαι* ⟨*δ'*⟩ *ἀγαθοὶ ἦσαν*; sed haec sunt sequentibus acute opposita. — 50, 8 *ἐφείπετο καὶ δένδρα* scri-

bendum esse ostendit narratio ipsa et fabulae postrema verba 51, 10 καὶ τὴν ὕλην. Minime igitur dubito quin verba τετράποδα καὶ ἑρπετὰ καὶ ὄρνεα delenda sint, vel saltem uncis includenda. — 51, 1 Fischeri adnotatio mihi persuasit λοιπὰς emblema esse codicum B: πολλὰς ἡμέρας malit Vitelli. Male tamen contracta videtur narratio; hoc enim significari videtur, mulieres illas etiam post Bacchi festum in monte commoratas esse. — 51, 4 θυσάμενος ὄργια servandum duxi, nisi forte praestat *d* codicis lectio ἐκθυσάμενος (cfr. ἐκθύσασθαι θεοῖς Strab. VI 2). Quod de codicum AE lectione Schwartzius opinatur, antiquiora interdum novis verbis eiecta esse, idem de S dicere vix rectum sit. Ceterum v. *St. F.* IV 252. — 53, 3 cfr. Niese, Hermes XII 411. Aristot. Metaph. p. 1024ᵃ 29 sqq. οὕτω γὰρ λέγονται Ἕλληνες τὸ γένος, οἱ δ' Ἴωνες τῷ οἱ μὲν ἀπὸ Ἕλληνος, οἱ δὲ ἀπὸ Ἴωνος εἶναι πρώτου γεννήσαντος. — 54, 2 sq. v. quae dixi supra § 18. — 54, 9 quoniam hoc loco τελεῖν est 'vectigal pendere', codicum B lectionem contempsisse me poenitet; locum habes paene gemellum supra 32, 4 sq. ἀργυρίῳ μὲν οὖν οἱ τότε ἄνθρωποι οὐκ ἐμνηστεύοντο! — 56, 9 sq. 'verba ᾤκουν — κώμας fort. delenda' Vitellius, qui glossematis formam genuinam verbo πόλεις appositi hanc fere fuisse opinatur: ᾤ. δὲ π. οἱ ἄνθρ. τότε κώμας, illud autem κατὰ lectori nescio cui Thucydidiorum locorum memori deberi. — 58, 1 τὸν πεπονηκότα vel τὸν ⟨ἄμαχον⟩ πεφυκότα dubitanter Vitelli. — 58, 12 ut Eurip. Hel. 1262 N. νεανίαις ὤμοισι Her. 1095 νεανίαν θώρακα (ubi tamen de virorum artubus agitur) ita de canibus pro νεαραῖς dici potuisse arbitror. νεανικός hoc sensu defendit Fischerus Prolus. 3, 5. — 59, 2 'equidem scripserim περιελᾶν' Vitelli.

§ 30. Alcestidis fabulam si apud Euripidem consideramus, 60, 3 sq. αὐτὴν . . . ἀφελόμενος τὸν Θάνατον scribamus necesse erit; recte igitur 60, 3 θανεῖν *d* servat, ubi ceteris codd. θάνατον ex proxima linea irrepsit. Verba autem καὶ — Ἅιδου addita esse patet cum fabula aliter narrari coepisset, cfr. [Apollod.] Bibl. I 106 Wagner. —

61, 12 sqq. si quid valet illud ἐκεῖσε πορευόμενον (l. 13), patet hic pro ἄγων futuri temporis participium desiderari vel omnino diversum verbum quale fuerit μετιών vel sim.; nam illud quoque nostro cum Euripidis fabula convenit, quod Alcestidis πάρεργον Herculi non redeunti sed eunti ad Diomedis equas eripiendas occurrit. — 63, 3 sq. cfr. 41, 6 sqq. mutatae figurae et maritimi itineris mentio excidisse videtur; tamen pro τὸ καὶ conicias τά ⟨τε ἄλλα⟩ καί. — 63, 7 αὕτη errore ortum arbitror cum olim ἡ δὲ scriptum esset, librarius autem oscitans ἥδε legisset, inde in simile pronomen mutasset. — 63, 9 sq. ἂν repetitionis esse particulam non sensit Westermannus; idem totam inversionibus suis fabulam pervertit. Saepius fugam tentasse puellam donec mercatoribus alienigenis se traderet, testari videtur illud καὶ τελευταῖον; nil ergo nisi iterum atque iterum custodes frustratae fugamque conatae puellae mentio in lacuna intercidisse videtur. — 64, 6 fort. ὃν γὰρ ἤψησε. — 64, 7 sqq. ut multa sint in hoc loco incerta, unum tamen saepius consideranti constare iam fere mihi videtur, codices *y* lacunosos quidem esse, rectum tamen praebere verbis τὸ πυρρὸν καὶ μέλαν, ceteros codices, verbi quod est ἄνθος (h. e. 'color') vi parum intellecta, interpretamentum satis ineptum ex verbis sequentibus addidisse. Hoc prodit artificium illa fere omnibus communis pravitas sermonis τρίχας — μέλανας. Cum autem verba βάπτουσα — μετέβαλεν recte ab *y* servata esse videantur, ex his praegressa emendare par fuit; unde καὶ πυρροὺς addidi; in sequentibus autem corruptissima, ut patet, et misere contracta praebent *y*; quare ad reliquos codices accedendum fuit. — 66, 5 Λαμήδη blande deminutam nominis formam restituendam hoc loco putat O. Crusius; sed est potius additamentum eiusdem generis cuius exempla habemus in hoc libello ex variis mss. 44, 5 Καλκιόπην, 42, 1 Κόλχων etc.; vide quae supra collegi exempla § 16 extr. — 71, 1 οὐκ ὄντων] fort. οὐκ⟨έτι παρ⟩όντων? — 74, 6 malim οὗτος γὰρ ὤν. — 74, 14 cfr. p. 25, 4 sqq. — 80 in cap. XXI inscriptione περὶ τῶν ἐξ Ἅιδου coniecit Fabricius Bibl. gr. I 192. —

87 in cap. XXXVIII inscriptione delenda censeo verba *καὶ Σελήνης*. — 88, 11 cfr. Plut. Mor. 983 e. — 94, 7 num *οὔ τῳ*? — 96, 2 *θειότατον*] fort. *θεόδοτον*.

Epimetri instar addo virorum doctorum praeter eas quas supra memoravi coniecturas: 1, 2 *εὐπειθέστεροι* del. Fischer: *εὐηθέστεροι* coni. Valcken. — 1, 6 sq. *εἰ γὰρ ὄναρ μόνον ἐγένοντο, λόγος δὴ περὶ αὐτῶν οὐδεὶς ὑπάρξειεν ἄν* Valcken. — 10, 5 *τοιαῦτα*] *καὶ αὖθις* Valcken. — 10, 7 *ἀγαθοὶ*] 'sensus postulat *ἀργαλέοι* ut paulo ante (l. 3)' Valcken. — 12, 3 ex *αἴνιγμά τι λέγουσα* haud absurde *αἰνίγματι πλέκουσα* tentabat Pierson. — 13, 4 *ἐπεκαλεῖτο ἀλώπηξ ὅτι ἦν πανοῦργος* Valcken. — 15, 8 *δυστυχήσειε* (sic) Oudendorpius. — 16, 1 sqq. *τῶν παλαιῶν ἀνθρώπων τῶν αὐτουργούντων καὶ τὴν τροφὴν καὶ τὴν περιουσίαν οὕτως κτωμένων* [*ἅτε τὴν γῆν ἐργαζομένων*], *ἱπποτροφεῖν τις κτλ.* Vitelli. — 16, 4 *ἐπελάβετο*] *ἐπεβάλετο* Schaefer ad Bos. ellips. gr. p. 67. — 16, 13 'fort. *ποιήσας τις* ⟨*αὐτῇ*⟩ *εἰκόνα*' Tollius. — 19, 11 *υἱοὺς αὐτοῦ ὄντας* quod est in AE corrigit in *ὑλουργοὺς ὄντας* Brunnerus, quem laudans addit Valckenarius: 'credo legendum e ms. *καὶ Ἴκαρον τὸν υἱὸν αὐτοῦ ὄντα*'; scil. recensionem BS cum altera contaminavit vel contaminatam alicubi invenit. *ὑποδίκους* pro *υἱοὺς* coni. Pierson. — 20, 6 *ἔπλεεν* (AE) in *ἀπέπλεεν* mutabat Valcken. — 20, 8 Vitellius *ὄντος* ⟨*θᾶσσον ἔπλεον, καὶ οὕτω*⟩ *πετόμενοι* vel *ὄντος* ⟨*διὰ ταχέων πλέοντες*⟩ *πετόμενοι* exempli gratia proponit. Interpolationibus ita hunc locum liberandum Valckenarius censebat: *ἀνέμου λάβρου* [*καὶ σφοδροῦ*] *ὄντος πετόμενοι* [*ἤγουν πλέοντες*] *ἐν τῷ πελάγει περιτρέπονται.* Codicum BS recensionem vir doctus ignorasse dicendus est. — 21, 2 sq. ex *ἔνι τοιοῦτον* (AE) scribendum praedixerat *ἦν τοιοῦτον* Valcken., qui tamen alibi (c. XXVII, infra p. 35, 11) *ἔνι* defendit. — 23, 2 *εὕροι ἂν* Valcken. — 24, 6 *αὐτοῖς ὡς κατὰ μαντείαν εἰ κ. τ. λ.* malit Vitelli. — 26, 9 'l. *παρελάσας* abducens' Valcken. perperam. — 26, 14 *ἔνθεν*] 'malim *ἐνθένδε* vel *ἐντεῦθεν*

ut c. 21' (sic; immo 1? respicere enim videtur p. 4, 1) Valcken. — 31, 5 in codice aliquo *οὐκ ἀνόμου* legisse Valcken. videtur, unde illi et Piersono *οὐκ ἀνωνύμου*, coll. p. 33, 1 *ὀνομαστός*, restituendum videbatur. — 34, 3 *κατώρυξε*] *καθεῖρξε* maluisset Valcken. — 34, 6 *αὐτὸς*] *οὗτος* Valcken. et Touss. a Ruhnkenio laudatus. — 38, 2 *ἔνιοι — γενέσθαι*] 'sed ex praeced. iam constat id *ἐνίοις δοκεῖν*. Forsan legendum *ἐμοὶ δὲ δοκεῖ τοιοῦτον μὴ γενέσθαι*' Valck., qui postea *ἀδύνατον γὰρ* voluisse videtur. — 50, 4 *πρὸς*] *παρὰ* malebat Pierson. — 50, 8 'melius *ὑφείπετο*' Valcken.

Pars altera.

I. De Palaephato librorum *περὶ ἀπίστων* auctore.

§ 1. Praeter fabulosum quendam atheniensem poetam, de quo infra[1]) breviter disserendum erit, tres apud Suidam Palaephati recensentur. Sed ea quae lexicographus praebet, ex variis fontibus misere contaminata esse iam dudum mihi persuasum est. Certe ante hos XII annos luculentissimum auctorem A. v. Gutschmid[2]) secutus demonstrare conatus sum[3]) quae de tribus apud Suidam narrentur Palaephatis, ea in unum eundemque virum convenire qui operis *περὶ ἀπίστων* auctor fuerit.[4]) Ut breviter hic totam rem com-

---

1) V. p. XLIII sq.

2) Apud Flachium, *Hesychii Milesii Onomatologi quae supersunt*, p. 158 sq.

3) *(Intorno all' opuscolo di Palefato de incredibilibus) Consideraz(ioni) etc.*, Firenze-Roma 1890, p. 34—41.

4) Contra dixerunt Fr. Wipprecht, *Quaestiones palaephateae*, Bonn. 1892, p. 59 sqq. et J. Schrader, *Palaephatea*, Berlin 1894, p. 41 sqq.; quos hic refellere operae pretium non videtur, quoniam Schraderus mecum nonnullis in rebus consentit, Wipprechtii autem argumenta facili negotio ille evertit, mihique saepius accessisset, nisi subtilius interdum quam verius disputare maluisset. Meam ego sententiam cur mutarem nondum satis idoneam causam exstitisse arbitror.

plectar, en tibi Palaephati illius imaginem ex glossis Suidanis quodam modo erutam et expolitam.

Palaephatus fuit ⟨a⟩ Parianus ⟨b⟩ vel Abydenus ⟨c⟩ historicus. Alexandri et Artaxerxis ⟨d⟩ [Ochi] temporibus vixit; ⟨e⟩ Aristotelem [adulescens] ⟨f⟩ audivit; [⟨g⟩ quocum fortasse a. CCCXLIV Athenas migravit; unde] et ⟨h⟩ Atheniensis dictus est. Scripsit *Κυπριακά*, *Δηλιακά*, *Ἀττικά*, ⟨i⟩ *Τρωικά* et ⟨k⟩ *ἀπίστων* libros.

Commentarii loco quae olim fusius disputavi hic breviter perstringere liceat.

⟨a⟩ **Parianum** Gutschmidio praeeunte dico quem Suidas verbis indicavit *Πάριος ἢ Πριηνεύς*. Errorem in altero vocabulo (*Πριηνεύς* pro *Παριανεύς* vel, quod Stephani Byzantii codices nonnulli s. v. *Πάριον* praebent, *Παριηνεύς*) latere par est. Paros igitur insula et Parion urbs ad Hellespontum a Suidae auctore confusae videntur. Hoc et per se satis excusatur et exemplo firmatur, quod ex Aristophanis scholiastis olim deprompsi.[1])

⟨b⟩ **Abydenum** Palaephatum a Pariano diversum si cui placet e Suidae verbis excitare, nil moror. Illud tamen vel post Schraderi[2]) accuratam disputationem fere constat, ad mythicorum auctorem referenda esse quae de Abydeno his verbis in lexico tradita leguntur: *γέγονε δὲ ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, παιδικὰ δὲ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου ὡς Φίλων ἐν τῷ ε΄ στοιχείῳ τοῦ περὶ παραδόξου ἱστορίας βιβλίου α΄ καὶ Θεόδωρος ὁ Ἰλιεὺς ἐν β΄ Τρωικῶν.* Sane de Aegyptio Palaephato Schraderus, ego de Pariano haec tradita arbitror, qua de re infra fusius dicam; sed hoc nihil ad rem. Hoc ut olim[3]) teneo, cum sint multa in Suidae memoria confusa et turbata, etiam scriptoris illius procul dubio Asiatici[4]), qui, ut opinor, postea factus sit Atheniensis, patriam in altero fonte Abydum, in altero

1) *N(uove) O(sservazioni sopra l'opuscolo di Palefato Περὶ Ἀπίστων)* (St. F. IV) 255.

2) l. l. p. 47—49. 3) *Consid. etc.* p. 38—41.

4) Dubitandi causas Schraderus l. l. p. 44—46 optime sustulisse mihi videtur.

Parion traditum fuisse.[1]) De Abydo autem aliam explicationem propositam invenies infra, p. XLII sq.; cfr. p. XLVI, adn. 1.

⟨c⟩ **Historicum** eundem statuamus atque mythographum fuisse oportet, si cum Schradero[2]) *Τρωικά* et opus de incredibilibus, ut par est, eidem auctori tribuimus. Audimus autem in huius *περὶ ἀπίστων* libelli cui vetustas pepercit prooemio[3]) Palaephatum ipsum (nam personatum[4]) esse non credo) de historia h. e. investigatione locorum rerumque diligenti gloriantem. Eundem ut alias[5]) ita in fabula de equo troiano deprendi arbitror, ubi *Ἀργείων λόγος ἐκαλεῖτο μέχρι τοῦ νῦν*[6]), ut codicum consensu restitui, verba hominis ad suam in regione troiana

1) Meam de hac re sententiam perverse rettulit Wipprecht. Conferas licet eius verba (p. 61) 'Festae sententiam qui . . . Palaephatum Parium et Abydenum eandem fuisse personam contendit, *cum Abydus oppidum haud longe absit a Pario, ita ut Palaephatus modo Parianus modo Abydenus appellatus esse possit,* fusius refutare non est opus'. Credo! ego autem scripseram (p. 38): 'L' antichità non conosceva con esattezza la patria di quel Palefato che noi abbiamo chiamato Pariano. In Atene sapevano ch' egli era venuto dal di là dell' Ellesponto, ma chi lo diceva di Parion, chi di Abydos. Può darsi che Filone e Teodoro Iliese, citandolo, realmente lo dicessero Abideno.'

2) l. l. p. 44 et 49.

3) Infra p. 2, 9—14: *ἐπελθὼν δὲ καὶ πλείστας χώρας ἐπυνθανόμην τῶν πρεσβυτέρων ὡς ἀκούοιεν περὶ ἑκάστου αὐτῶν, συγγράφω δὲ ἃ ἐπυθόμην παρ' αὐτῶν. καὶ τὰ χωρία αὐτὸς εἶδον ὡς ἔστιν ἕκαστον ἔχον, καὶ γέγραφα ταῦτα οὐχ οἷα ἦν λεγόμενα, ἀλλ' αὐτὸς ἐπελθὼν καὶ ἱστορήσας.*

4) Hoc nemo, quod sciam, aperte contendit; caveo tamen ne quis forte id colligat ex Schraderi animadversionibus l. l. p. 32 (ubi Palaephatum veteres logographos consulto imitatum facit) et p. 28, adn. 1 (ubi falsarios formulam illam veterem *τάδε — συγγέγραφα* usurpantes attingit). Praeter ea quae infra de praefationis auctore dicentur, Melissi et Lamisci testimonium, in quo adhuc legentes haeremus, falsarius finxisse non videtur.

5) Cfr. Schraderum l. l. 34 sqq.

6) Infra p. 24, 4. Codicum B lectio *καλεῖται* inepto emendatori debetur, qui non sensit auctorem peregrinationem suam tacite attingere.

scrutandi causa factam peregrinationem provocantis videntur.[1])

⟨d⟩ Quem Suidas laudat Artaxerxem olim plerique[2]) Longimanum esse crediderunt; Wipprechtius[3]) nuper non nisi Mnemonem esse posse contendit, cavillatione quadam usus quam verbo damnavit Schraderus.[4]) Hic autem in incerto rem reliquisse videtur; quamquam, si vera sunt quae supra de verbis γέγονε — Τρωικῶν disputavimus, vix ambigendi locus est. Gutschmidii acumen fugere non potuit quod bonus ille Veludus[5]) iam pridem viderat, Aristotelis disciplinam non nisi cum tertii quem Ochum dixerunt Artaxerxis[6]) aetate (358/7—338/7) conciliari posse.

⟨e⟩ **Aristotelis** auditorem esse potuisse Palaephatum nemo, opinor, negabit post ea quae partim a me[7]) partim a Schradero[8]) probabilitatis argumenta prolata sunt.[9])

---

1) Eiusdem generis testimonium exstaret in fabula de Niobe (infra p. 17, 2), si codicibus AE fidem adiungere liceret.

2) Quibus nuper accessisse miror acuti ingenii et minime vulgaris doctrinae virum Eugenium Oderum (*Wochenschrift für classische Philologie* XI [1894], 179).

3) l. l. p. 61.

4) l. l. p. 42, n. 1: 'Hunc Mnemonem esse (405—362) Wipprechtius pro certo vendit: sine iusta causa. Neque enim inde quod semel hoc Suidas utitur ad aetatem scriptoris (Anaximandri Milesii) definiendam (nam Ctesias, quem eundem regem sanasse tradit, huc non facit), Artaxerxe I Longimano (465—425) non utitur, etiam hoc loco non hunc sed illum respici recte potest concludi.' Cfr. quae scripsi in *NO.* 254.

5) *Le Cose Incredibili di Palefato tradotte e illustrate da G. Veludo,* Venezia 1843, p. XII sq. Non Suidae tantum verba sed libelli quem habemus περὶ ἀπίστων argumenta et dicendi genus perpendisse ille videtur; Samii quoque Lamisci testimonium eodem trahere arbitratus est.

6) V. Judeich in Pauly-Wissowa, *Realencycl.* I 1321.

7) *Consideraz. etc.* p. 47—52. 8) l. l. p. 50—56.

9) Quorum capita hic recenseo: α) Theonis in Progymn. c. 6 (= Walz, Rhet. Gr. I 221; Spengel, II 96) testimonium, item aliorum peripateticum appellantium Palaephatum; β) doctrinarum affinitas quaedam inter aristotelios et palaephateos locos nonnullos; γ) peripateticae doctrinae fines amplissimi et summa in rebus tractandis varietas atque libertas. His adiecit Schra-

Unum hic addam. Obscuriorem in palaephateo prooemio locum, ubi scriptores laudantur veteres ἐν ἀρχῇ ἔστιν ἃ ἐγένετο asserentes, cum aristotelio loco licet conferre Rhet. B 19. 1392 a, 15 sqq.: οὗ ἡ ἀρχὴ δύναται γενέσθαι, καὶ τὸ τέλος· οὐδὲν γὰρ γίγνεται οὐδ' ἄρχεται γίγνεσθαι τῶν ἀδυνάτων, οἷον τὸ σύμμετρον τὴν διάμετρον εἶναι οὔτ' ἂν ἄρξαιτο γίγνεσθαι οὔτε γίγνεται. καὶ οὗ τὸ τέλος καὶ ἡ ἀρχὴ δυνατή· ἅπαντα γὰρ ἐξ ἀρχῆς γίγνεται κτλ. Dicat quispiam: 'Cur ergo veterum philosophorum memoriam revocavit Palaephatus, de magistro autem suo nusquam verbum?' Etiamsi integrum Palaephati opus haberemus, tamen haerendum in huiusmodi quaestione non esset. Veterum enim consuetudo in hoc genere toto caelo diversa fuit a nostra philologorum, qui eo fere eruditiores videmur quo plura recentissimi cuiusque scripta laudamus. Ceterum, quamvis peripateticus ille sit appellatus, fuit natura periegetes et historicus magis quam philosophus; pauca igitur de schola in usum suum transferenda videtur invenisse.

⟨f⟩ **Auditor** philosophi nobis esse debet ille quem eius delicias fuisse male salsi et ad probra fingenda paratissimi graeculi tradidere. Quod nemo mirabitur qui eiusmodi commercium vel cum Atarneo Hermia vel cum Theodecte[1]) ab Aristotelis conviciatoribus obiectum meminerit.[2]) Si quid tamen veri vel ex hoc ridiculo invento nobis exprimere licet, adulescentem admodum et fortasse formosum inter philosophi discipulos fuisse Palaephatum

---

derus quae sequuntur: δ) aristoteliorum Problematum doctrina de heroibus; ε) aliorum peripateticorum commenta palaephateis simillima; ζ) Palaephato et peripateticis nonnullis commune in rerum inventores collatum studium. Alia a Schradero collecta minus mihi probantur; in Aegyptum enim ille migrantem facit Palaephatum, quem ego Athenis tantum moratum e Suidae verbis colligo; praeterea ὑποθέσεων auctores inter peripateticos quaerit ille, quoniam Aegyptium grammaticum a nostro mythographo non differre pro certo habet. At v. infra p. XL. XLVI.

1) Schraderi (l. l. p. 48) laus est hanc apud Athenaeum XIII 566 d detectam fabellam ad rem nobis propositam attulisse.

2) V. *Consideraz. etc.* p. 36.

suspicari possumus. Ad Veludi[1]) tamen opinionem, qui Palaephatum anno fere 358 natum voluit, vix nobis licet accedere.

⟨g⟩ Qui Palaephatum Asiaticum dicere non dubitant eundemque in Aristotelis discipulis numerant[2]), cur Gutschmidii sententiam tantopere adversentur non intellego[3]); quam ego sententiam secutus fieri potuisse contendo ut Palaephatus ex Asia Athenas redeuntem Aristotelem comitatus in urbe studiis omnibus florente sedem suam postea constituerit, Atheniensis demum quasi suo iure sit appellatus.

⟨h⟩ Potuit enim Schraderi[4]) saltem sententia vir Paro vel Priene oriundus in Aegypto diutius commoratus Aegyptius appellari; Atheniensem qui Athenas quasi alteram patriam elegisset vocari potuisse negabimus? Praeterea Aegyptius ille, cui Wipprechtus et Schraderus maxime adhaerent[5]), dicitur apud Suidam ἢ Ἀθηναῖος, quae verba nimis leviter uterque[6]) tamquam ex vatis illius vita huc intrusa delenda censet. Hoc in Schradero magis miror, qui a grammaticis prave dissecatas interdum antiquorum scriptorum personas, cum pugnantia quaedam inter se de

---

1) Is (l. supra laudato) XXVIII annos natum Palaephatum ad Aristotelis disciplinam accessisse arbitratus est, id, ut opinor, non nisi Athenis fieri potuisse ratus, h. e. postquam philosophi schola innotescere coepisset.

2) Cfr. quae supra sub ⟨e⟩ scripsi.

3) Aut enim omnia quae Suidas tradidit religiosissime tuenda sunt, quod nemo, ut arbitror, contendere conabitur; aut si apud illum quae sunt perperam tradita in ordinem suum adducere volumus, probabilitatis species explorandae sunt, quas nemo magis quam Gutschmidius perspexit.

4) l. l. p. 49.

5) Argumentum quod erat eorum sententiae quasi fundamentum olim evertisse mihi videor (*NO.* 255 sq.); ceterum uterque libellum περὶ ἀπίστων, quem Palaephati nomine habemus, germanum opus veteris illius grammatici esse pro certo arbitratur, quod falsum esse mihi constat.

6) Wipprecht l. l. p. 60, Schrader l. l. p. 41.

illis tradita essent, exemplis luculentissimis docuit.[1]) Quod si verum est, eiusmodi discrepantias, ubi grammaticis fortasse invitis ad nos pervenerunt, non oblitterandas, explicandas potius et confirmandas aut refellendas nobis esse quis neget?[2])

⟨i⟩ *Τρωικά* recepi, *Ἀραβικά* quae Suidas hic adnumerat delevi, Carolum Mueller partim secutus.[3]) Romanenses fabulas his nominibus inscriptas fuisse suspicatus est Gutschmidius[4]), cuius coniecturam Wipprechtius[5]) festinanter nimis arripuit, in incerto relinquere maluit Schraderus.[6]) Hic vero Troicorum auctorem Palaephatum illum dicere non dubitat[7]) quem Theodorus Iliensis et Philo Byblius Suida teste Aristotelis amasium tradidere. At Suidam si audis, fuit Palaephatus ille Abydenus, si Schraderum, Parius vel Prienensis; consentiunt autem dum pugnare videntur; Abydenum enim ab altero, Pariano scilicet, non differre supra ostendere conatus sum. Quae si recte sunt disputata, vides eum virum qui historici nomen sit meritus et *Κυπριακά*, *Δηλιακά*, *Ἀττικά* scripserit, eundem vix fabulosa (num enim historica?) quaedam *Ἀραβικά* scribere potuisse. Conieci ergo Suidae vel eius auctori eiusdem rei duplicem memoriam praesto fuisse, altero loco pleniorem, ubi scripta historica recenserentur omnia, sed unius nomine corrupto, altero Troica tantum testantem, de quibus dubitare vel fragmenta vetant.[8])

---

1) l. l. p. 46; eiusmodi alia, quibus addere licebit semper nova exempla, a me iam disputata erant (*Consid. etc.* p. 39 etc.).

2) Aegyptius quoque obiter nobis infra tangendus erit.

3) FHG II 338; cfr. *Consideraz. etc.* p. 39 et adn. 1.

4) Apud Flachium l. l., Addenda et corrigenda p. LXX.

5) l. l. p. 62. 6) l. l. p. 47.

7) l. l. p. 48 sq. Herennii Philonis Byblii (cuius recte ibd. adn. 1 memoriam revocavit; cfr. C. Mueller FHG III 573) et Theodori Iliensis testimonium tam parvi faciendum iure negat.

8) Collegit haec post Muellerum (FHG II 338 sq.) Wipprecht. Ceterum doctrinae palaephateae vestigia vel in libello *περὶ ἀπίστων* invenias, ut est illud *Ἀργείων λόχος* et quae in Amazonum capite delitescunt. Eiusmodi autem complura sibi reperisse videtur Schraderus ubi de Palaephati patria agit.

⟨k⟩ Pariani Palaephati **Incredibilium** libros V posteriore aetate in unum contractos fuisse, vel inde excerpta nonnulla extitisse, per se satis credibile est. Eiusmodi compendia respicere videntur et Suidas in Aegyptii Palaephati memoria verbis *μυθικῶν βιβλίον α΄, λύσεις τῶν μυθικῶς εἰρημένων*, et Theo sophistes in Progymnasmatum c. 6: *καὶ Παλαιφάτῳ τῷ περιπατητικῷ ἐστιν ὅλον βιβλίον περὶ τῶν ἀπίστων ἐπιγραφόμενον, ἐν ᾧ τὰ τοιαῦτα ἐπιλύεται.* In Pariani scriptis recensendis *ὑποθέσεις εἰς Σιμωνίδην* a me consulto omissae sunt, quae in historicum et periegetam minus quadrant quam in grammaticum Aegyptiae Theologiae auctorem.[1]) Suidae autem verba *ἔγραψε καὶ ἱστορίαν ἰδίαν* quo sint referenda dubius adhuc haereo.[2]) Si recte Pariano *Τρωικά* tribuimus, num in fonte huius memoriae vetustissimo legebatur *Τρωικὰ ἱστορίᾳ ἰδίᾳ*?[3]) quae conferenda essent cum verbis quae in traditi opusculi praefatione leguntur: *ἀλλ' αὐτὸς ἐπελθὼν καὶ ἱστορήσας.*

§ 2. Palaephati libellos pervulgatos olim et lectitatos fuisse testimonio esse potest Athenionis comici fragmentum[4]) ex fabula quae *Σαμοθρᾷκες* inscripta erat. Cum servo ibi, ut recte Meinekius perspexit, colloquitur coquus quem ille conducere a domino iussus erat. Operae pre-

---

1) Qui unum hunc atque *ἀπίστων* auctorem credunt, Wipprechtius et Schraderus, aperta Simonideorum studiorum in Palaephati qui fertur libello vestigia deprehendisse sibi videntur; nec tamen certa res est, neque inde quod illi volunt efficitur, cum de libelli fide, ut infra ostendam, dubitare liceat, immo oporteat. Hoc unum ex eorum animadversionibus libenter colligo, in grammaticorum commentariis haud raro fieri potuisse ut Simonidis fabulae una cum Palaephati illius Troicorum auctoris explicatione pragmatica traderentur.

2) Confidenter *ἰδίαν* tamquam *ξένην* vel *παράδοξον* sumit Schraderus p. 45; sed *ἀπίστων* scriptores cum *παραδοξογράφοις* confundere nimiae videtur inertiae.

3) Verba enim *ἅτινες εἰς τὸν Ἀθηναῖον, τινὲς δὲ εἰς τὸν Πάριον ἀνήνεγκαν* addita esse a grammatico aliquo posterioris aetatis fere constat; quo facto etiam verba sequentia leviter immutata sunt.

4) Apud Athen. XIV 660e; Kock CAF III 369.

tium est audire *μάγειρον*, ut est apud Athenaeum, *φυσιολογοῦντα*:

ἀλληλοφαγίας καὶ κακῶν ὄντων συχνῶν
γενόμενος ἄνθρωπός τις οὐκ ἀβέλτερος
θύσας ἱερεῖον πρῶτος ὤπτησεν κρέας.
ὡς δ' ἦν τὸ κρέας ἥδιον ἀνθρώπου κρεῶν,
αὑτοὺς μὲν οὐκ ἐμασῶντο, τὰ δὲ βοσκήματα
θύοντες ὤπτων. ὡς δ' ἅπαξ τῆς ἡδονῆς
ἐμπειρίαν τιν' ἔλαβον, ἀρχῆς γενομένης,
ἐπὶ πλεῖον ηὖξον τὴν μαγειρικὴν τέχνην.
ὅθεν ἔτι καὶ νῦν τῶν πρότερον μεμνημένοι
τὰ σπλάγχνα τοῖς θεοῖσιν ὀπτῶσι φλογὶ
ἅλας οὐ προσάγοντες· οὐ γὰρ ἦσαν οὐδέπω
εἰς τὴν τοιαύτην χρῆσιν ἐξευρημένοι.
ὡς δ' ἤρεσ' αὐτοῖς ὕστερον, καὶ τοὺς ἅλας
προσάγουσιν ἤδη κτλ.

Quibus auditis servus, ut videtur, exclamat:

27 *καινὸς γάρ ἐστιν οὑτοσὶ Παλαίφατος.*

Recte Kockius[1]: 'Palaephato coquum comparat ut incredibilia narrantem et ad priscorum hominum mores pertinentia.' Licet enim comici versus cum doctrinae palaephateae vestigiis conferre quae nostrum *περὶ ἀπίστων* compendium adhuc servat: adulescentes in Thessalia primi equitare instituunt, *ἐπινοοῦσιν ἵππους κέλητας διδάξαι* (*πρότερον γὰρ οὐκ ἠπίσταντο ἐφ' ἵππων ὀχεῖσθαι, ἀλλὰ μόνον ἅρμασιν ἐχρῶντο* (p. 4, 12 sqq.); — servorum priscis temporibus nullus erat usus, *οἱ δὲ τότε ἄνθρωποι αὐτουργοὶ πάντες ἦσαν οἰκέτας τε οὐκ εἶχον κτλ.* (p. 14, 15 sq.; cfr. 16, 1 sqq.); — de nummis antiqua aetate ignotis plus quam

1) l. l. p. 371. Schraderus hanc rem levissime attigit (p. 21, adn. 3), Wipprechtius contra (p. 48) 'Athenionis verba ad Palaephatum illum antiquissimum Atheniensem, qui secundum Suidam ante Homerum exstitit, referenda esse, cuius inter opera — ficta sine dubio — etiam *κοσμοποιία* nominatur, cuius generis opus comici illius menti obversatum esse potest' opinatur. Talia refutare hic supersedeo.

semel agitur: ἀργυρίῳ μὲν οὖν οἱ τότε ἄνθρωποι οὐκ ἐχρῶντο (54, 8 sq.; cfr. 32, 4 sq.; 62, 9); — de artis a rudi sane initio incrementis agit notissima illa de Daedali statuis se moventibus narratio.[1]) Sollemnia quoque huiusmodi fabularum verba ὅθεν ἔτι καὶ νῦν Athenio v. 17 consulto usurpasse videtur, quae apud Heraclitum[2]) integra servantur duobus locis (infra p. 81, 1; 86, 16), alibi paulum immutata, ut καὶ νῦν δὲ ἔτι (82, 14), ὅθεν καὶ ἡμεῖς (84, 13). Similis est in libello palaephateo formula ὥσπερ καὶ νῦν (15, 8; 17, 2; 29, 11; 37, 1) et οὐδὲ γὰρ νῦν (50, 6); quae omnia ex eo principio pendere, quod in opusculi praefatione quasi fundamentum investigationis iacitur, nemo non videt.

Comicorum iocos, quibus ansam πιθανολογίαι et argutiae philosophantium rhetorum[3]) facile praebuere, ut saepe factum est, in grammaticorum scrinia congestos et a prima significatione detortos quasi testimonia rerum gestarum gravissima eruditi rerum investigatores habuerunt. Inde oriri potuit vel illa quam supra exposui[4]) fabella, quae Palaephatum Abydenum esse narrabat, si fide dignus est Suidae auctor qui v. Ἄβυδος talia narrat: ἄβυδον φλυα-

---

1) Quam quidem multo melius in scholiis platonicis (ad Men. 97 d) quam in libello nostro servatam esse patet.

2) Ne mireris Heraclitum a me in hanc causam vocari, magnam in eius congerie partem habuisse Palaephati libelli videntur; quod partim ex veterum testimoniis (cuiusmodi est Eusebii de Sirenis; cf. *Consider. etc.* p. 26 et adn. 1), partim aliis argumentis evincitur, quae infra breviter attingenda erunt. Ad institutam rem quod proxime accedit, conferas velim cum Athenionis narratione quae de Orpheo apud Heraclitum (infra p. 81, 10 sqq.) leguntur: θηριώδους ὄντας τοὺς ἀνθρώπους κτλ.

3) Rhetorum scholae quantum rei fabulari immutandae vexandae extollendae aut deprimendae contulerint a Gorgiae temporibus ad Byzantinorum magistros, nondum satis quaesitum et expositum videtur. Obiter hanc rem attigi in *NO.* 243—45.

4) Aliam originem habere potuisse haec fabula olim mihi videbatur. Nunc in Τρωικῶν potissimum auctorem convenire videtur ut comicus aliquis vel sillographus ἄβυδον φλυαρίαν obiciens omnino illum irridens Ἀβυδηνόν appellaret.

ρίαν τὴν πολλήν. Ioci vis est, ut arbitror, in verbo βύειν, ut ἄβυδος tantum fere valeat quantum ἄθυρος, ἀθύρωτος sim.; cuiusmodi ludibrium obsceni sermonis licentia in Sinopen meretriculam coniecit, si quidem haec, ut Herodicus testabatur[1]), ἄβυδος ἐλέγετο διὰ τὸ γραῦς εἶναι.[2]) Adde quae de moribus Abydenorum vulgo ferebantur[3]); fieri potuisse concedes ut hominem garrulum et delicatulum notantes Palaephati detrectatores modo Abydenum modo Aristotelis delicias appellarent. Sed, utcumque de his iudicabitur, quousque comicorum in Palaephato insectando scurriles dicacitates progressae sint, in incerto nunc quidem esse debet; tamen ex hoc fonte fluxisse iam pridem[4]) opinabar quaecumque de fabuloso vate apud Suidam s. v. Παλαίφατος narrarentur. In hoc me errasse arbitratur Wipprechtius[5]) propterea quod de fabulosi vatis memoria Apollodorus Atheniensis Asclepiadis filius auctor gravissimus laudari possit. At videamus quaenam ex Apollodori thesauris scholiastarum improba diligentia deprompserit[6]): *οἷς καὶ Ἀπολλόδωρος ἐπηκολούθησε γράφων οὕτως· τὰς μὲν Μούσας οἱ μὲν πλεῖστοι παρθένους παραδεδώκασι, γράφει δὲ * * * Οὐρανίας[7]) μὲν Λίνον, Καλλιόπης ⟨δὲ⟩ Ὀρφέα,*

---

1) Ap. Athen. XIII 586 a.

2) Immo, ni fallor, uno verbo complectentes illud probrum quod integro versu Martialis expressit (III 72, 5: *aut infinito lacerum patet inguen hiatu*) scorto cognomen fecerunt.

3) V. e. g. Athenaei locum Hermippi, Aristophanis, Antiphontis fragmentis insignem XIII 524.

4) *Consider. etc.* p. 32 sqq. Praeierat Gutschmidius (apud Flachium l. l.) qui similitudinem inscriptionum inter Palaephati mythici quae Suidas recenset opera et mediae aetatis fabulas comicas nonnullas recte perspexerat.

5) l. l. p. 57 sq.

6) Locus est in schol. ad Rhes. 437 (II 335, 20 sqq. Schwartz). Verba *τὰς μὲν — παραδεδώκασι* tantum ex Apollodoro accurate descripta arbitratur Schwartz, quod post illud *γράφων οὕτως* vix credibile videtur.

7) Lacunam statui, auctoris nomen perisse ratus; hoc equidem veri similius arbitror quam *ἀναγράφει δὲ Οὐρανίας* ut est apud Schwartzium.

*Μελπομένης δὲ Θάμυριν, Εὐτέρπης δὲ Ῥῆσον, Τερψιχόρης δὲ Σειρῆνας, Κλειοῦς δὲ Ὑμέναιον· τῶν δὲ λοιπῶν Θαλείας Παλαίφατο⟨ς⟩ * * * ν, ἐκ*[1] *δὲ Πολυμνίας Τριπτόλεμον κτλ.*

Haec ita emendanda esse arbitror, et ipsa verborum constructio[2] testimonio esse potest. Fuit igitur in Apollodori auctoribus Palaephatus noster historicus Atticorum et Troicorum scriptor, non de Palaephato Thaliae filio[3]) quidquam Apollodorus ipse tradidit. Cum Palaephati fragm. 8 hoc optime quadrat: *περὶ δὲ τοῦ τὰς Μούσας ἐν τῇ Ἀττικῇ ἱδρῦσθαι ἀρκεῖ τὰ Παλαιφάτου.*[4] Ad fabulosum Musae filium haec verba referre unus Schraderus[5] ausus est inconsiderate nimis et sine ulla specie veritatis. Scholiorum enim homericorum ad *K* 435[6] magnam

1) Ita correxi; vulgo legitur *Παλαίφατον, ἐκ.*

2) Post illud *οἱ μὲν πλεῖστοι* laudandus fuit auctor unus et alter, et illud *τῶν δὲ λοιπῶν* de auctoribus potius quam de Musis accipiendum videtur. Thaliae filios Corybantas fortasse Palaephatus memoravit; cf. [Apollod.] Bibl. I 18 Wagner.

3) Nullo pacto haec firmari possunt vel Suidae vel scholii homerici, de quo infra, testimonio. Volvitur enim ratiocinatio in orbem quendam, si Suidae verbis *οἱ δὲ Ἑρμοῦ* Ecksteinio auctore additur *καὶ Θαλείας*. Obiter haec tetigeram in *Consider. etc.* p. 30, sed frustra (v. Wipprecht p. 54, qui Eckteinium laudat). V. infra adn. 5.

4) Schol. Eur. Med. 834 (II 185 Schwartz); cf. *Consideraz. etc.* p. 33 et 39.

5) 'Hic mihi non Palaephati hac de re memoria indicari videtur sed fabulae quae de Atheniensi Palaephato Mercurii et Thaliae Musae filio ferebatur, quam ex eodem fortasse commentario adducit schol. ad Rhes. vs. 347' l. l. p. 44, 1. Integra viri verba descripsi ne calumniari viderer. Atheniensem Palaephatum dicit Suidas, non scholiastae, hi non ille Thaliae filium, Mercurii autem filium iterum Suidas tantum, quem non nisi cavillantes huc testem adducere possumus. Verba autem *περί* et *τὰ Παλαιφάτου* quomodo Schraderus interpretatus sit, coniectura assequi non audeo.

6) *Ὅσοι ἐκ Μουσῶν τίκτονται* verba produnt catalogorum expilatorem. Ceterum quam sint omnia confusa et ab Apollodori notitia diversa cognosces: *Ὀρφεὺς ἐκ Καλλιόπης ἢ Κλειοῦς, Λίνος Τερψιχόρης ἢ ὥς τινες Εὐτέρπης, Ῥῆσος Τερψιχόρης ἢ Εὐτέρπης Θρᾷξ, Θαλείας Παλαίφατος * * *, Ἐρατοῦς Θάμυρις ὁ Θρᾷξ, Μελπομένης καὶ Ἀχελῴου Σειρῆνες, Πολυμνίας Τριπτό-*

esse fidem nemo, ut opinor, dixerit. Restat apud Suidam epicus ille poeta atticus, quem recentiore aetate fictum partim ex comicorum poetarum facetiis partim ex romanensium fabularum inventis 1) crediderim. Singula hoc loco examinare longum est; quae ad rem faciunt a me 2) et a Wipprechtio 3) iam pridem exposita sunt. Illud quoque incertum est utrum eiusmodi fabulae iam Christodori aetate s. VI vulgatae fuerint necne; quoniam in eius ecphrasi versus 36 sq.

Δάφνῃ μὲν πλοκαμῖδα παλαίφατος ἔπρεπε μάντις
στεψάμενος, δόκεεν δὲ χέειν μαντώδεα φωνήν

vatem, non poetam indicant, neque constat hic nomen proprium esse illud *παλαίφατος*. 4) Certe hunc locum respiciens paulo post (v. 41) Christodorus ipse *μαντιπόλος πάλιν ἄλλος* inquit *ἔην φοιβηίδι δάφνῃ | κοσμηθεὶς Πολύειδος· ἀπὸ στομάτων δὲ τινάξαι | ἤθελε μὲν κελάδημα θεόπροπον κτλ.* Ovum ovo similius esse non potest quam haec sunt in Christodori versibus duo vatum simulacra Hesiodi signo utrimque adstantia; nomen alteri tantum inscriptum fuisse mihi quidem veri simillimum videtur, unde anonymi

---

λεμος. Miserae huius eruditionis fontem principem *Θαλείας Παλαίφατος γεγονέναι φησὶ τοὺς Κορύβαντας* vel tale quid habuisse suspicor.

1) His nimium fortasse tribuit U. v. Wilamowitz-Möllendorff (*Herakles* I² p. 101 n. 184), cuius in his rebus tractandis fastidium non mirabimur. Illud potius mirum videtur de Palaephato historico eum dubitare, cum Xenophontes suppositicios laudaverit, quorum memoria nulla fuisset, nisi Xenophon historicus antea exstitisset.

2) *Consideraz. etc.* p. 32 sqq. 3) l. l. p. 54 sqq.

4) Sane in ecphrasi singulis signis nomen apponitur; tamen athletae signum cui tribueret incertus haesit poeta v. 228 sqq.; idem in vatis signo evenisse non omni probabilitate carere dicemus. Eruditionis suae specimen ut praeberet v. 229 sqq. Philonis, Philammonis, Milonis nomina attulit; eiusmodi nihil in vatis signo 36 sq., quia vates postea insignes recensendi erant expressis nominibus Polyidus 42, Calchas 52, Melampus 243, Amphiaraus 259, Aglaus 263.

illius imaginem describens, παλαίφατα θέσφατα[1]) et id genus alia bonus Christodorus recordatus, μάντιν παλαίφατον creavit.

II. De libelli περὶ ἀπίστων origine et vicibus.

Ne quis miretur in ea quae praecedit disputatione nihil a me dictum esse de Palaephato Aegyptio, cui Suidas opus tribuit Αἰγυπτιακὴν Θεολογίαν, consulto id feci quo facilius ad alteram quaestionem de libelli quem habemus περὶ ἀπίστων origine et vicibus tractandam transitum pararem. Sunt enim ea quae de hoc Aegyptio Palaephato vel apud Suidam legimus vel coniectura assequi possumus adeo cum Palaephati nostri historici de quo supra diximus operibus et fama arte connexa, ut mirum non sit quod Aegyptium unum verum operis περὶ ἀπίστων auctorem Wipprechtius et Schraderus habuerint.[2]) Sane alter ab altero longe discrepat, cum ille ‘circa medium secundum a. Chr. saeculum’, hic Aristotelis temporibus[3]) vixisse Palaephatum opinetur. Mihi post ea quae a Schradero et a me de operibus historico Palaephato ex Suidae memoria tribuendis disputata sunt, in hunc Aegyptium nihil iam praeter Aegyptiam illam Theologiam convenire videtur; quae quale fuerit opus iam pridem ex Iohannis Malalae Chronographia elicere conatus sum.[4])

Fueritne omnino Palaephatus ab Aristotelis discipulo diversus qui pragmaticam veteris mythologiae interpretationem ad Euhemeri exemplum tradiderit, an Palaephati nomen commenticium operi ex variis rei fabularis scriptoribus conflato vel excerptor ipse vel sollers aliquis

---

1) De his v. *Consideraz. etc.* p. 32 et Wipprecht. l. l. p. 54.

2) V. quae supra attigi p. XXXVIII adn. 5. Ceterum potuit Abydus Aegyptia ex Abydeno et Aegyptio Palaephato unum virum efficere!

3) Wipprecht. p. 65; de Schraderi opinione dixi p. XXXVI sq.

4) *Consideraz. etc.* p. 26 sq. et 63 sq. Praesertim in censum veniunt fabulae de Venere et Marte a Vulcano deprensis et de Hercule purpurae inventore, quibus addi potest illa quae in Chronico Paschali de Baccho legitur.

librarius indiderit[1]), in obscuro nunc quidem est. Illud patet, in huiusmodi farragine tradita fuisse nonnulla de diis, quos germanus Palaephatus consulto silentio praeterisse videtur[2]); quin et quicumque eam composuit in numero fuisse eorum qui theologi nominabantur[3]) affirmare ausim, taliaque ab eo narrata esse qualia Ciceronis iam tempore vulgata erant de diis Aegyptiis[4]), unde postea Byzantinorum chronologia vetustissima originem duxit. Certiora ut afferri possint, a byzantinorum studiorum cultoribus nova subsidia exoptare oportet. Nunc ad propositum meum redeo.

Fuit igitur de incredibilibus opus a peripatetico historico scriptum; fuere autem, ut arbitror, eiusmodi opera falso Palaephati nomine inscripta complura, unde sicut pragmaticae fabularum interpretationes per omne litterarum classicarum genus dispersae[5]), ita magna ex parte

---

1) Hoc alterum mea quidem sententia probabilius est; quippe typicam, si licet hoc verbo uti, vim habuisse videtur opus Palaephati peripatetici de incredibilibus. Hoc testatur vel Athenionis quem supra laudavimus versus *καινὸς — Παλαίφατος*. Palaephatum sapiunt quae apud Plutarchum *De Is. et Os.* 72 p. 379 f. 380 a leguntur.

2) V. *Consideraz. etc.* p. 26 cum adn. 4, et *NO.* 234 sq.

3) Ut ait Cicero *De nat. deor.* III 21, 53.

4) *De nat. deor.* III 16, 42 (de Hercule Nili filio *Phrygiarum litterarum* auctore); 21, 54 (de Sole Volcani filio); 22, 55 (de Mercurio Nili filio); 23, 58 (de Dionyso Nili filio), 59 (de Venere Iovis filia Volcano nupta et Minerva Nili filia). Supervacaneum fortasse non erit illius meminisse, de qua Plutarchus (*De Is. et Os.* 9 p. 354 c) ait, *φιλοσοφίας ἐπικεκρυμμένης τὰ πολλὰ μύθοις καὶ λόγοις ἀμυδρὰς ἐμφάσεις τῆς ἀληθείας καὶ διαφάσεις ἔχουσιν, ὥσπερ ἀμέλει καὶ παραδηλοῦσιν αὐτοὶ πρὸ τῶν ἱερῶν τὰς Σφίγγας ἐπιεικῶς ἱστάντες ὡς αἰνιγματώδη σοφίαν τῆς θεολογίας αὐτῶν ἐχούσης*. Adde ibd. 358 f.: *οὐκ ἔοικε ταῦτα κομιδῇ μυθεύμασιν ἀραιοῖς καὶ διακένοις πλάσμασιν, οἷα ποιηταὶ καὶ λογογράφοι καθάπερ οἱ ἀράχναι γεννῶντες ἀφ' ἑαυτῶν ἀπ' ἀρχῆς ἀνυποθέτου ὑφαίνουσι καὶ ἀποτείνουσι, ἀλλ' ἔχει τινὰς ἱστορίας καὶ παθῶν διηγήσεις*. Denique *Αἰγυπτίων θεολογία* dicitur ibd. 48 p. 371 a quodcumque de Iside et Osiride traditum erat.

5) Has reliquias colligere et huic volumini tamquam supple-

hic etiam quem in manibus habemus libellus περὶ ἀπίστων fluxisse dicendus est. Nam quod Schraderus et Wipprechtius, partim etiam Schwartzius[1]), germanum Palaephati opus, in compendium tantum redactum, nobis servatum esse contendunt, id quo pacto posset defendi frustra diu quaesivi. Diligenter[2]) autem consideranti nonnulla Palaephato ipso vel vetustiore etiam scriptore digna apparent, alia contra recentiorum studia produnt, alia denique ita inter se concertare videntur ut ad unum referri auctorem omnino non possint. Ac primum vetustatis haud spernenda indicia et in libelli praefatione et in capitum nonnullorum simplici quodam et ingenuo colore deprehendi posse arbitror.[3]) Accedit Hesiodi locus in cap. XLI (infra p. 62, 5) apud nullum alium recentiorum laudatus[4]) quem commenticium dicere licet, demonstrare non licet. Occurrit autem is in extrema fere libelli parte, quae et illam de Omphalae et Herculis amoribus narratiunculam continet, Ptolemaeorum saltem, ut licet conicere, aetate antiquiorem. Herculem scilicet Omphalae servum certo tempore fuisse vulgatissima fabella narrabat; hanc ille qui cap. nostri libelli XLIV scripsit ita interpretatur ut amoris causa facta esse dicat quaecumque de servitute illa sint tradita. Eiusmodi fabellae explanatio adeo placuisse videtur posteriorum temporum poetis et artificibus[5]) ut quasi de homi-

---

mentum addere, ut dixi, in animo est; at si quis hoc mihi consilium praeripere voluerit, haud gravabor equidem, immo quasi onere levatus laetabor.

1) Contra hos omnes dixi in *NO.* IV 226—31. 235—52, unde pauca hic repetere, novis quibusdam additis, satis duxi.

2) Sane nostram in hac re diligentiam naso suspendunt adunco qui dum suam in nostris nugis legendis oscitantiam celare conantur, quae ne intellexerunt quidem ea tamquam cognita re despicere volunt videri. Quos nil moramur; scimus enim parvos parva decere, et in parvorum nos numero libenter tenemus dum veritatem quam unam colimus deam sequamur.

3) V. *Consideraz. etc.* p. 4 sq. et *NO.* IV 226, adn. 4.

4) Fragm. 57 K.

5) Qua de re doctissime ut solet disputavit U. v. Wilamowitz-Möllendorff *Herakles* I² 71 sq.

num memoria illam ipsam veterem fabulam eiceret. Ne miremur hos, quos facile contemnimus, fabularum interpretes aliquando apud litterarum et artium cultores auctoritate valuisse, Lycophronis Alexandrae locum Schraderus[1]) cum libelli huius cap. XXIII concinere ostendit, in Callimachi autem fragm. 184 Schn. eandem fabulae *λύσιν*, quam Palaephato tribuit Hieronymus, iam Ganzenmüller[2]) detegit. Quid quod Ovidius Met. IX 647 sqq. explicationem pragmaticam fabulae de Chimaera significare Mythographo Vaticano[3]) videbatur, Servio[4]) autem Vergilius remigium alarum consulto dixisse ut obscure significaret non volasse Daedalum sed navigasse? Adde quod Vergilius ipse Lapithas frenorum inventores primos in orbe terrarum equitasse refert[5]), quod ad palaephateam huius fabulae interpretationem proxime accedit; Ovidius autem *πραγματικῶς πάνυ* de Amaltheae cornu agere videtur[6]), ubi fractum illud in pugna narrat et addit:

Sustulit hoc nymphe cinxitque recentibus herbis
et plenum pomis ad Iovis ora tulit;

unde nutricis fertile cornu postea illud appellat. Eiusdem generis eruditionem prodit qui elegantissimas illas Paridis et Helenae composuit epistulas; Helenam enim scribentem inducit[7]):

Credere vix equidem caelestia corpora possum
arbitrio formam supposuisse tuo;

quae conferenda sunt cum Exc. vat. X (infra p. 92, 12 sqq.); in Paridis autem epistula[8]) Orithyiae raptum ita refert ut

1) l. l. p. 58 sq. Versus Alexandrae 1391 sqq. fabulae de Mestra Erysichthonis filia 'eandem explicationem' continent 'quae in Pal. f. XXIV (mihi XXIII) exhibetur'.

2) *Beiträge zur Ciris* in *Philologi* Suppl. XX 571. Cfr. quae de hac re disserui in *NO.* 237, adn. 1.

3) Ab Ang. Maio edito III 14, 5; cfr. Servium ad Aen. VI 288.

4) Ad Aen. VI 14 sqq. 5) Georg. III 115 sqq.

6) Fast. V 115 sqq. 7) Heroid. XVII 119 sq.

8) Heroid. XVI 345: Nomine ceperunt Aquilonis Erechthida Thraces.

fabulae explicationem, qualem in Heracl. XXVIII (infra p. 83, 6 sq.) legimus, significare videatur. Plura id genus inveniri posse apud poetas, nemo negabit. Sed ut illuc redeat unde digressa est oratio, quae de Diomedis equis in suo Palaephati libello legit Augusti fere aetate Theo[1]) prorsus concinunt cum nostri libelli cap. VII (infra p. 15, 11 sqq.). At illa eadem quomodo conciliari possint cum cap. XL (infra p. 61, 13) quis dixerit?[2]) Item de Cephali cane alia colligimus ex cap. II (infra p. 6, 14 sq.), alia ex V (infra p. 13, 12), quae ad unum auctorem referri nequeunt.[3]) Accedunt loci palaephatei a compluribus scriptoribus laudati adeo discrepantes ab iis quae nunc in nostro libello leguntur[4]), ut de una omnium origine valde sit dubitandum. Quodsi v. g. quae de Cerbero apud varios scriptores traduntur palaephatea cum cap. nostri libelli XXXIX (infra p. 58 sq.) contuleris, veri simile dices, quod mihi quidem iam pridem persuasum est, fuisse Byzantinorum aetate varias huiusmodi fabularum collectiones Palaephati nomine insignes, germani Palaephati opera partim complexas, partim nova quaedam id genus ficta, vel ex Euhemeristarum scriniis collecta.[5]) Unum constat,

1) Progymnasmatum auctorem, qui Palaephato peripatetico tribuit narrationes pragmaticas eas quae in nostri libelli cap. I. VI. VII. XLIII leguntur, post Hoppichleri et Thielei studia Augusti aequalem habere possumus. V. Schraderum, l. l. p. 21, adn. 4 et U. v. Wilamowitz-Möllendorff in *Hermae* vol. XXXV (1900) p. 6 sq.

2) Fusius de his disputavi in *NO.* 226 sq.

3) Cum Pal. II (infra p. 6, 14 sq.) conferendum dixi Antonini Liberalis fab. XLI locum (p. 125, 16 sq. Martini), ubi nunc etiam ut olim *ἐπεθύμησεν αὐτὸς τὸν ⟨κύνα καὶ τὸν⟩ ἄκοντα τοῦτον λαβεῖν* scribendum duco; palmaris enim Schaeferi emendatio *Πρόκρις ὑπέσχετο* pro tradito *προσυπέσχετο* perperam ab editore novissimo reiecta mihi videtur.

4) V. *Consideraz. etc.* p. 22 sqq. et quae contradicentibus respondi in *NO.* 227 sqq.

5) V. *NO.* 229 et *Consideraz. etc.* p. 65 sqq. Quae altero hoc loco fusius explicare conatus eram, id breviter et acute dixit postea U. v. Wilamowitz-Möllendorffius (*Herakles,* l. l.): *solche Litteratur hat keine feste Form*; sed in huius rationis usu nimius fuit.

ne Eustathium quidem hoc nostro libello usum esse, sed collectionem palaephateam aliam prorsus ei praesto fuisse.[1]) Quis autem quo tempore hanc nostram collectionem confecerit, ut nunc res est, haud facile dixeris. Si quid coniectando assequi possum, fuit qui ex variis eiusdem generis collectionibus unam eligeret palaephateum colorem prae ceteris praebentem, inde nonnulla describeret, alia ex aliis collectionibus intersereret. Cum id faceret hoc in primis sibi proposuisse videtur ut paratam materiam exercitationibus iis quae *ἀνασκευαὶ* apud rhetores appellabantur offerret.[2]) Id circa Nicephori Basilacae tempora vel etiam sub extremum saec. XII fieri potuisse admodum veri simile mihi videtur. Excerptoris studium in hoc positum dixerim ut omnibus eandem fere formam et dispositionem redderet[3]), stilum autem quantum posset simplicem et planum veteris collectionis servaret et in novis additamentis imitaretur. Inde factum est ut recentioribus[4]) speciem germani auctoris bonus excerptor, imprudens, opinor, et invitus, praeberet. Vetus illa collectio, vel potius huius exemplar unde haec nostra manarunt, saec. fere X vel XI tribuere supra[5]) conatus sum.

De capitibus illis a Palaephato alienis, quae pars tantum eaque deterior codicum nostrorum servavit, utrum e Byzantinorum rhetoricis officinis prolata sint an ex antiquiore fonte deducta, ut nunc res est, diiudicare non audeo. Quomodo tales artis exercitationes fabulis palae-

1) Illis quae in *Consideraz. etc.* p. 22 sqq. et in *NO.* 238 sqq. exposui nova possum argumenta addere partim ex commentario ad Dionysium; sed ea et huiusmodi alia, ne importunior hic sim, supplemento reservare statui.

2) De his egi in *NO.* 243 sq. Argumentationes plus minus argutas contra fabulae credibilitatem ipsi tribuere Palaephato error est in quem Schwartzium et Oderum incidisse nollem.

3) V. *Consideraz. etc.* p. 4. Amplificat haec suo more Schraderus l. l. p. 4 sqq.; cf. *NO.* 241.

4) Quibus vide quae obiecerim in *NO.* 240 sqq. praeter ea quae hic supra disputata sunt.

5) V. in priore horum prolegg. parte, § 17.

phateis addi potuerint, exemplo codicis vallicelliani iam pridem [1]) ostendere conatus sum. Scilicet haec omnia manibus discipulorum et docentium in scholis byzantinis terebantur; argumentorum affinitas modo Cornutum [2]), modo scripta haec rhetorica ad fabulas spectantia palaephateo libello subiunxit.

Antequam finem faciam, de Heraclito et de Excerptis Vaticanis perpauca dicenda sunt.

Codex vaticanus gr. 305 quem Theophylactus Saponopulos anno ut videtur 1314 [3]) exaravit, cum sit a F. I. G. La Porte-du Theil [4]) diligentissime descriptus, et cum clarissimorum philologorum Bastii [5]), Cobeti [6]), Hercheri [7]), Hinckii [8]) curas expertus sit, adeo notus omnibus horum studiorum cultoribus videtur, ut minime oporteat me in eo describendo chartam et tempus insumere. De horum excerptorum auctore (nam Heracliti quoque opus quod fertur non nisi excerptis constare ostendit quodammodo

---

1) *St. F.* IV 188 sq.

2) V. Vitellii codicum descriptiones.

3) V. Gardthausen, *griech. Palaeogr.* p. 340, La Porte-du Theil in *Notices et Extraits des Manuscrits de la Bibliothèque Nationale* VI p. 518.

4) l. l. p. 496 sqq. et VIII p. 238 sqq.

5) V. Westermanni praefationem ad Mythographos p. XV. Schoellii scripta inspicere mihi non licuit; de *Allegoriis Homericis* tamen intelligenda esse quae Westermannus de nostro libello dicta putavit, crediderim.

6) Qui contulit Heracliti Allegorias Homericas in eodem codice magna ex parte servatas. Harum vide editionem à Mehlero (Lugduni Batavorum 1851) paratam, p. V.

7) V. *Hermes* II 150 sqq. V 292. Idem clarissimus vir Heraclito et excerptis emendandis operam navavit in *Philol.* VII (1852) p. 605, *Herm.* XII (1877) 148—51.

8) Qui Porphyrii quaestiones homericas in usum Schraderi contulit. V. Porphyrii Quaestionum Homericarum ad Iliadem pertinentium reliquias collegit disposuit edidit Hermannus Schrader (Lipsiae 1880), p. 342.

cap. XXXIX (infra p. 87), ne dicam cap. XXVIII[1]) et quae mutila sunt capp. XXII, XXV, XXXVIII) novi quod afferam nihil est. Unum pertinaciter negaverim, *Allegoriarum Homericarum* auctorem cum eo posse confundi quicumque hanc *θεραπείαν μύθων* concinnaverit. *Allegoriarum* enim libellum satis bona Alexandrinorum[2]) doctrina refertum cum his pragmaticorum, palaephateorum etiam[3]), rhetorum lusibus componere nequeo. Ad Excerpta Vaticana quod attinet, eorum fontes iam tantum non omnium patent; quae me fugerunt alii facile reperient. Quod vero Galeus nonnulla huius farraginis capita ad verbum repetita in Varini Phavorini Lexico inveniri adnotavit[4]), id re diligenter quoad potui inspecta non nisi in capp. III, IV cadere inveni. Collationem ipsam, quoniam paucis complecti licet, hic appono:

Exc. Vat.		
infra p. 89, 12	*ἀλλὰ κτέ.*	Phav. s. v. *Δέρας*
12	*χειμείας*	*χυμείας*
14	*τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐνέργειαν*	*τὴν ἐν. τὴν ἐξ αὐ.*
15	*ὅτι — Ποσειδῶνα*	*Πωσειδῶνα καὶ Ἀπόλλωνα*
16	*τὴν Ἴλιον*	*τὸ Ἴλιον*
17	*ἐτείχισε τὴν πόλιν*	*ἐτείχισεν αὐτὸ*
19	*συλῶν*	*Λαομέδων*

1) Cfr. *NO.* IV, 245.
2) V. Susemihl, *Gesch. d. gr. Litt. in der Alexandrinerzeit,* II 44 et 52.
3) Hoc enim teneo, quod pluribus disserui in *NO.* 246 sqq.
4) V. Fabricius-Harles I 195 sq.

ADDENDA ET EMENDANDA.

P. 5, 3. Distinxerim *ἐφαίνοντο, τοῦ ἵππου* (sc. *τὰ λοιπά*). ‖ 11, 1. V. § 25! ‖ 24, 4. In adnot. ex AE addendum : *λόχος*] *λόγος e.* Cfr. § 20 extr. ‖ 25, 9. *φυλάσσοντας* vel contra AS servandum fuit. ‖ 39, 1. V. § 27! ‖ 39, 4. Legendum *ὑψηλοί*. ‖ 52, 10. In adnot. ex BS ad verba *φασὶ γενέσθαι* legendum *h* pro *y*. ‖ 56, 13. Legendum *ἑκάστῳ*. ‖ 57, 6. In adnot. ex BS legendum § 15 pro § 16. ‖ 59, 7. Legendum *καθείργνυσι*, et sic etiam in adnot. ex AE. ‖ 65, 3 sq. In adnot. ex BS legendum **3** *οὐκ*— pro **3** *ἵνα*—. ‖ 76, 3. Legendum *ἔγκυος*. ‖ 76, 13. Legendum *ταχέως*. ‖ 90, 7. Legendum *χώρας*. ‖ 97, c. XVIII (XVII). Cfr. Plat., Theaet. 153 c. ‖ 122, s. v. *ποιεῖν* addendum : —*τί τινι* pro —*τί τινα* 34 6. Ibd. s. v. *πολεμικός* add. : *τὰ πολεμικά, v. ἀγαθός*. ‖ 129, post *Ὠρίων* addendum : *ὡς* cum infin. 31 9.

ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΙΣΤΩΝ

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΙΣΤΩΝ

EXCERPTA VATICANA

CONSPECTUS SIGLORUM.

I. In Palaephato.

A = { *p* = Parisinus 2557.
i = Barberinianus I, 97.
v = Vratislaviensis Rhedigeranus 22.
u = Vallicellianus F 68.
a' = { *a* = Editio Aldina. / *e* = cod. Hauniensis bibl. univ. n. 275. } v. Prolegg. I § 20. }

B = { *k* = Neapolitanus 139.
l = Laurentianus 60, 19.
x = Vaticanus 942. }

S = { *d* = Dresdensis De. 35.
y = { *h* = Venetus Marcianus 513. / *n* = Parisinus 854. }
m = Berolinensis-Phillipsianus 1611 (olim Meermannianus 350). }

E = Archetypus codicum Epitomes a H. Vitellio restitutus (Studi Italiani di Filologia Classica I, 349 sqq.).

[*] indicat lectiones e codd. AE depromptas.
o. = omnes codices vel AE vel BS.
o*. = omnes omnium classium codices.
c. = ceteri codices.
c*. = ceteri + AE.
NO. = Studi Italiani di Filologia Classica IV, 225—256 (v. Prolegg. II § 1). Paragraphorum numeri in apparatu revocant ad Prolegg. partem priorem.

II. In Heraclito et Excerptis Vaticanis.

V = Cod. Vaticanus 305.
W = Westermanni editio.
Ubi V et W consentiunt, saepe nullam notam apposui.

ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΙΣΤΩΝ.

Westermann p. 268

Τάδε περὶ τῶν ἀπίστων συγγέγραφα. ἀνθρώπων γὰρ οἱ μὲν εὐπειθέστεροι πείθονται πᾶσι τοῖς λεγομένοις, ὡς ἀνομίλητοι σοφίας καὶ ἐπιστήμης, οἱ δὲ πυκνότεροι τὴν φύσιν καὶ πολυπράγματοι ἀπιστοῦσι τὸ παράπαν μηδὲ γενέσθαι τι τούτων. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ γενέσθαι πάντα τὰ λεγόμενα (οὐ γὰρ ὀνόματα μόνον ἐγένοντο, λόγος δὲ περὶ αὐτῶν οὐδεὶς ὑπῆρξεν· ἀλλὰ πρότερον ἐγένετο τὸ ἔργον, εἶθ' οὕτως ὁ λόγος ὁ περὶ αὐτῶν)· ὅσα δὲ εἴδη καὶ μορφαί εἰσι λεγόμεναι καὶ γενόμεναι τότε, αἳ νῦν οὐκ εἰσί, τὰ τοιαῦτα οὐκ ἐγένοντο. εἰ γάρ ⟨τί⟩ ποτε καὶ ἄλλοτε ἐγένετο, καὶ νῦν

Praef. refertur ex B et S (= *h*, *d*)
tit. *ἀπίστων* S*k*[1]*x* : *τῶν ἀπ.* *k*[2] : *τῶν ἀπ. ἱστοριῶν* *l* **3 sq.** *ὡς — φύσιν** : *οἱ δὲ πυκνότεροι τὴν φύσιν ⟨καὶ d⟩ ἀνομίλητοι σοφίας* **4** *πολυπράγματοι* B : *πολυπραγματείας* *d* : *πολυπραγμοσύνης* *h* **5** *μηδὲν* (om. *τι*) S **6** *οὐ*] *εἰ* Tollius **7** *ἐγένοντο* S : *ὑπῆρξε* B *δὲ*] *δὴ* Heuman. *ὑπῆρξεν* S* : om. B : *ὑπῆρξεν ἂν* Gale. **9** *αὐτοῦ* *dh*[2] *δὴ* *l* **10** *γενόμεναι*] *γεγονέναι* Wopkens. *εἰσὶν* *l*[2]*h* *τὰ* *d** : *οὐ* *l*[2] (*εἰσί, ///τοιαῦτα* *l*[1]) : om. *kx* *τὰ τ. οὐκ*] *οὐδὲ τῶ τότε* *h* *οὐκ** : *οὐ* *l* : om. *kxd* **11** *ἐγένοντο* *h* : *γίνεται* c. *τί* supplevi

---

Praef. refertur ex A (nil praeter tit. servavit E)
tit. *παλ. περὶ ἀπίστων ἱστοριῶν* **1 sq.** *περὶ ἀπίστων συγγέγραφα. τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν γὰρ* (om. *εὐπειθέστεροι*) **4** *πολυπράγμονες* **7** *ἐγένετο* **8** *ἐγένετο* om. *τὸ ἔργον* *u* : *τὰ ἔργα* c. **10** *εἰσὶν* *iv* **11** *ἐγένοντο* *p*[1]*u* : *ἐγένετο* c.
γάρ πο͞τ *u* : *γὰρ τότε* c.

τε γίνεται καὶ αὖθις ἔσται. ἀεὶ δὲ ἔγωγε ἐπαινῶ τοὺς συγγραφέας Μέλισσον καὶ Λαμίσκον τὸν Σάμιον „ἐν ἀρχῇ“ λέγοντας „ἔστιν ἃ ἐγένετο, καὶ νῦν ἔσται“. γενομένων δέ τινα οἱ ποιηταὶ καὶ λογογράφοι παρέ-
269 *τρεψαν εἰς | τὸ ἀπιστότερον καὶ θαυμασιώτερον, τοῦ θαυμάζειν ἕνεκα τοὺς ἀνθρώπους. ἐγὼ δὲ γινώσκω ὅτι οὐ δύναται τὰ τοιαῦτα εἶναι οἷα καὶ λέγεται· τοῦτο δὲ καὶ διείληφα, ὅτι, εἰ μὴ ἐγένετο, οὐκ ἂν ἐλέγετο. ἐπελθὼν δὲ καὶ πλείστας χώρας ἐπυνθανόμην τῶν πρεσβυτέρων ὡς ἀκούοιεν περὶ ἑκάστου αὐτῶν, συγγράφω δὲ ἃ ἐπυθόμην παρ' αὐτῶν. καὶ τὰ χωρία αὐτὸς εἶδον ὡς ἔστιν ἕκαστον ἔχον, καὶ γέγραφα ταῦτα οὐχ οἷα ἦν λεγόμενα, ἀλλ' αὐτὸς ἐπελθὼν καὶ ἱστορήσας.*

I.

[Περὶ Κενταύρων.]

Περὶ Κενταύρων φασὶν ὡς θηρία ἐγένοντο καὶ ἵππου μὲν εἶχον τὴν ὅλην ἰδέαν πλὴν τῆς κεφαλῆς, ταύτην δὲ ἀνδρός. εἴ τις οὖν πείθεται τοιοῦτον γενέσθαι θηρίον, ἀδύνατον· οὔτε γὰρ ἄλλως αἱ φύσεις

---

1 ἔγωγε S* : ἐγὼ B 2 λάμισκον B 3 ἃ καὶ ἐγένετο B 4 τινα* : τινων ποιηταὶ καὶ S* : ποιητικοὶ B 7 λέγεται S* : λέγονται B 10 ἀκούοι kx 11 παρ' Pierson. : περὶ o.*

I. refertur ex B et S (= h, d et — usque ad p. 3, 12 ἐπινοοῦσιν — m)

14 φασὶν om. dm : λέγεται (ante περὶ κεν.) h ἐγένετο (sed corr. ex -οντο d) S 15 ἵππων S 17 γὰρ om. hm

---

4 γενόμενα 6 ἕνεκε a : ἕνεκεν c. 9 ἐπελθὼν u : ἀπελθὼν c. 10 τῶν] ἐκ

I. refertur ex AE

14 περὶ — φασὶν] κένταυροι 15 ἵππων (ex cod. vat. pal. 143) a : ἵππον c. ὅλην τὴν 16 ταύτην δὲ ἀνδρὸς om. 17 ἀδύνατον] ⟨ἐν E⟩ ἀδυνάτοις πεπίστευκεν ἄλλως om. 17 — p. 3, 1 ἡ φύσις σύμφωνος

σύμφωνοι ἵππου καὶ ἀνδρός, οὔτε ἡ τροφὴ ὁμοία, οὔτε διὰ στόματος καὶ φάρυγγος ἀνθρωπείου δυνατὸν ἵππου τροφὴν διελθεῖν. εἰ δὲ τοιαύτη ἰδέα τότε ἦν, καὶ νῦν ἂν ὑπῆρχε. τὸ δὲ ἀληθὲς ἔχει ὧδε. Ἰξίονος βασιλέως ὄντος Θεσσαλίας ἐν τῷ Πηλίῳ ὄρει ἀπηγριώθη ταύρων ἀγέλη, ἥτις καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὀρῶν ἄβατα ἐποίει· εἰς γὰρ τὰ οἰκούμενα κατιόντες οἱ ταῦροι ἐσίνοντο τὰ δένδρα καὶ τὸν καρπόν, καὶ ὑποζύγια συνέφθειραν. ἐκήρυξεν οὖν ὁ Ἰξίων, εἴ τις ἀνέλοι τοὺς ταύρους, τούτῳ δώσειν χρήματα πολλά. νεανίσκοι δέ τινες ἐκ τῆς ὑπωρείας, | 270 ἐκ κώμης τινὸς καλουμένης Νεφέλης, ἐπινοοῦσιν ἵππους κέλητας διδάξαι (πρότερον γὰρ οὐκ ἠπίσταντο ἐφ' ἵππων ὀχεῖσθαι, ἀλλὰ μόνον ἅρμασιν ἐχρῶντο). οὕτω δὲ ἀναβάντες τοὺς κέλητας ἤλαυνον ἐφ' οὗ οἱ ταῦροι ἦσαν, καὶ ἐπεισβαλόντες τῇ ἀγέλῃ, ἠκόντιζον· καὶ ὅτε μὲν διώκοιντο ὑπὸ τῶν ταύρων, ὑπέφευγον οἱ νεανίαι (ποδωκέστεροι γὰρ ἦσαν οἱ ἵπποι), ὅτε δὲ σταίησαν οἱ ταῦροι, ὑποστρέφοντες ἠκόντιζον· καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἀνεῖλον

3 εἰ δὲ *xh** : εἰ δ' ἡ *l* : ἡ δὲ *kdm*, sed εἰ ante τότε *m* 4 ἂν ὑπῆρχε * : ἂν ὑπῆρξε *m* : ὑπῆρξε⟨ν *d*⟩ *kxhd* : ὑπῆρχεν ἂν *l* 7 ταῦροι] κένταυροι *kx* 8 τὰ] καὶ *hd* τὰ δένδρα καὶ om. *m* τοὺς καρποὺς *m** : καρποὺς *h* : καρπὸν *d* 9 συνέφθ. om. *h* 11 ὑπωρείας S* : ὑπερορίας B τινὸς] οὕτω *x* 13 γὰρ *h** : δὲ B*d* ἐπίσταντο *kl* ἵππου *l* 14 ἅρμασιν *xh* : σύρμασιν *d* : ἅρματα *kl* δὲ * : δὴ 16 ἠκόντιζον ταύτην διώκοιντο S*x* : διώκοντο *k* : ἐδιώκοντο *l** 19 ἠκόντιζον αὐτούς (glossemata hic et 16 recte om. AE) τοῦτον τὸν τρόπον S* : μετὰ τοιοῦδε τρόπου B

6 ἥτις om. 8 ἔσινον 9 διέφθειρον A : ἔφθειρον E εἰ — 10 πολλὰ] ὡς εἴ τις οὖν ἕλοιτο τοὺς ⟨κεν- E⟩ ταύρους, ⟨τούτῳ E⟩ δῴη χρήματα πάμπολλα (πάμ. χρ. E) 13 ἐπίσταντο *iu*E 15 sq. ἐπεισβάλλοντες α' : ἐπιβάλλοντες E 16 τῇ α' : ἐν τῇ c. καὶ — 19 ἠκόντιζον om. E 17 ἀπέφευγον 18 ὅτε δὲ ἔστησαν

αὐτούς. καὶ τὸ μὲν ὄνομα ἐντεῦθεν ἔλαβον οἱ Κένταυροι, ὅτι τοὺς ταύρους κατεκεντάννυσαν (οὐ γὰρ ἀπὸ τῆς ἰδέας τῶν ταύρων, οὐδὲν γὰρ πρόσεστι ταύρου τοῖς Κενταύροις, ἀλλ' ἵππου καὶ ἀνδρὸς ἰδέα ἐστίν· ἀπὸ τοῦ ἔργου οὖν τὸ ὄνομα ἔλαβον). λαβόντες οὖν οἱ Κένταυροι παρὰ τοῦ Ἰξίονος τὰ χρήματα καὶ γαυριῶντες ἐπὶ τῇ πράξει καὶ τῷ πλούτῳ, ὑβρισταὶ ὑπῆρχον καὶ πολλὰ κακὰ εἰργάζοντο, καὶ δὴ καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ Ἰξίονος, ὃς ᾤκει τὴν νῦν καλουμένην Λάρισσαν πόλιν (τότε δὲ ἐκαλοῦντο οἱ τοῦτο τὸ χωρίον οἰκοῦντες Λαπίθαι). καλεσάντων οὖν αὐτοὺς ἐπὶ θοίνην μεθυσθέντες ἁρπάζουσιν αὐτῶν τὰς γυναῖκας, καὶ ἀναβιβάσαντες αὐτὰς ἐπὶ τοὺς ἵππους ᾤχοντο φεύγοντες εἰς τὴν οἰκείαν. ἐντεῦθεν ὁρμώμενοι ἐπολέμουν αὐτοῖς, καὶ καταβαίνοντες μὲν διὰ τῆς νυκτὸς εἰς τὰ πεδία ἐνέδρας ἐποιοῦντο, ἡμέρας δὲ γενομένης |

---

2 κατεκεντάννυσαν *kxd* : κατεκέντουν *l* : κατεκέντησαν *h* et Eust. ad Il. p. 102, 10   3 οὐ — 5 ἐστίν post ἔλαβον (5) traicit Vitelli.   3 οὐ — ταύρων om. *h**   οὐδὲν *h** : οὐδὲ B*d*   3 sq. πρόσεστι ταύρου S* : πρόσεστιν ἵππου B   4 ἀλλ' *ld* : ἀλλὰ *kx* : καὶ γὰρ *h*   5 sq. λαβόντες οὖν χρ. π. τ. ἰξ. *h* : π. τ. ἰξ. ταῦτα λαβ. τὰ χρ. *d* : π. τ. ἰξ. ⟨δὲ *l*⟩ λαβ. τὰ χρ. B   6 οἱ κένταυροι * : om.   9 κατ' S* : κατὰ B   αὐτοῦ — 10 οἱ om. B; v. § 13   11 καλεσάντων *d* : καλέσαντες c.   οὖν om. B   14 οἰκείαν *x* : οἰκίαν *d* : ἰδίαν c.   15 αὐτοῖς S : αὐτοὺς B   16 εἰς S* : ἐπὶ B   δὲ — p. 5, 2 ἀπιόντων] γὰρ ὄντων B; v. § 13

---

2 κατεκέντουν *a* : κατεκέντων E*u* : ἐκέντουν A*e*   5 ἐστὶν ἀπὸ τ. ἔργου (om. οὖν τ. ὄ. ἔλ.)   6 οὖν E*u* : γοῦν A   παρὰ ἰξ. χρ. A : χρ. παρὰ τοῦ ἰξ. E   8 ὑπῆρχον καὶ ὑπερήφανοι καὶ A   9 τοῦ om.   10 sq. οἱ δὲ τότε τοῦτο τὸ χωρίον οἰκοῦντες λαπίθαι ἐκαλοῦντο   11 sqq. κεκλημένοι δὲ οἱ κένταυροι παρὰ τῶν λαπίθων (sic) ἐπὶ θ. μ. ἁρπάζουσι τὰς γυναῖκας αὐτῶν   13 καὶ om. E   ἀν. ⟨δὲ E⟩ ἐπὶ τοὺς ἵππους αὐτὰς   14 οἰκείαν — 15 αὐτοῖς] οἰκίαν ὅθεν ὡρμῶντο· ἐπολέμουν οὖν τοῖς λαπίθαις   15 διὰ νυκτὸς (om. μὲν)   16 ἐποίουν

ἁρπάσαντες καὶ ἐμπρήσαντες ἀπέτρεχον ἐπὶ τὰ ὄρη. 271
οὕτως ἀπιόντων αὐτῶν κατόπιν τὰ νῶτα τοῖς πόρρωθεν δρῶσι μόνον ἐφαίνοντο τοῦ ἵππου πλὴν τῆς κεφαλῆς, τῶν δὲ ἀνδρῶν τὰ λοιπὰ πλὴν τῶν σκελῶν. ξένην οὖν ὄψιν δρῶντες ἔλεγον „οἱ Κένταυροι ἡμᾶς οἱ ἐκ Νεφέλης κατατρέχουσιν.“ ἀπὸ δὴ ταύτης τῆς ἰδέας καὶ τοῦ λόγου ὁ μῦθος ἀπίστως ἐπλάσθη, ὡς ἐκ τῆς νεφέλης ἵππος τε καὶ ἀνὴρ ἐν τῷ ὄρει ἐγεννήθη.

II.

[Περὶ Πασιφάης.]

Περὶ Πασιφάης μυθεύεται ὡς ἠράσθη ταύρου νεμομένου, Δαίδαλον δὲ ποιῆσαι βοῦν ξυλίνην καὶ ἐγκλεῖσαι τὴν Πασιφάην εἰς αὐτήν, οὕτω δὲ τὸν ταῦρον ἐπιβάντα μιγῆναι τῇ γυναικί, τὴν δὲ κυῆσαι καὶ τεκεῖν

---

1 ἁρπάσαντες *d* et Eust. : ἁρπάζοντές τι *h* ἐμπρήσαντες scripsi : ἐμπρίσταις sic *d* : ἐμπιπρῶντες *h* 2 τοῖς Tollius : αὐτοῖς B*d* : om. *h* una cum seqq. πόρρ. δρῶσι 3 τοῦ ἵππου τὰ λοιπὰ πλὴν B 4 δὲ] τε S 6 κατατρέχουσιν B : κατατρέχοντες *d* : διώκοντες *h* πολλὰ κακὰ ἐργάζονται add. S*; v. § 16 ἀπὸ S* : ἐκ B 7 ἀπίστως *d** : ἀστείως Eust. : ἄπιστος B : om. *h* 8 sq. ἐγεννήθη *h** : ἐγεννήθησαν B : ἐγεγόνει *d*

II. refertur ex B et S (= *h*, *d*)

10 περὶ πασιφάης *h* : περὶ ταύτης *d* : om. B* 12 οὕτω δὲ Valcken., coll. p. 3, 14 : οὕτω τε *h** : οὕτως τε c. 13 μιγῆναι *h** : μιχθῆναι B*d*

---

1 ἁρπάζοντες καὶ ἐμπρ. om. 2 ἀπιόντων — 4 σκελῶν] δ᾽ (δὲ E) ἀπερχομένων αὐτῶν ἵππων οὐραὶ (οὐραῖα E) καὶ ἀνθρώπων κεφαλαὶ μόνον ἐφαίνοντο 5 ὄψιν δρ.] δρ. θέαν οἱ om. 6 κατατρέχοντες ἐκ νεφέλης A : κατέχοντες ἐκ κεφαλῶν sic E δὴ A : δὲ E 7 καὶ om. *iav* 8 ἐγεννήθη ἐν τῷ ὄρει

II. refertur ex AE

10 ὡς] ὅτι 13 καὶ τεκεῖν om.

παῖδα σῶμα μὲν ἔχοντα ἀνδρός, κεφαλὴν δὲ βοός. ἐγὼ δὲ τοῦτο οὔ φημι γενέσθαι. πρῶτον μὲν γὰρ ἀδύνατον ἐρασθῆναι ζῷον ἕτερον ἑτέρου μὴ ὁμοίως ἔχον τὴν μήτραν τοῖς αἰδοίοις· οὐ γὰρ δυνατὸν κύνα καὶ πίθηκον καὶ λύκον τε καὶ ὕαιναν ἀλλήλοις μίγνυσθαι
15 οὐδὲ βούβαλον ἐλάφῳ (ἑτερογενῆ γὰρ ὑπάρχει), οὐδὲ ἀλλήλοις μιγνύμενα γεννᾶν. ταῦρος δὲ οὐ δοκεῖ μοι πρῶτον μὲν ἀναμιχθῆναι ξυλίνῃ βοΐ· πάντα γὰρ τὰ τετράποδα [ζῷα] ὀσφραίνεται τῶν αἰδοίων τοῦ ζῴου πρὸ τῆς μίξεως, καὶ οὕτως ἀναβαίνει ἐπ' αὐτό· οὐδ' ἂν ἠνέσχετο ταύρου ἐπιβαίνοντος ἡ γυνή, οὐδὲ φέρειν δύναται γυνὴ ἔμβρυον κέρατα ἔχον. τὸ δ' ἀληθὲς
272 ἔχει | ὧδε. *Μίνωά* φασιν ἀλγοῦντα τὰ αἰδοῖα τεθεραπεῦσθαι ὑπὸ *Πρόκριδος* τῆς *Πανδίονος* ἐπὶ τῷ κυνιδίῳ καὶ τῷ ἀκοντίῳ *** *Κέφαλον*. κατὰ δὲ τὸν χρόνον τοῦτον Μίνῳ ἠκολούθει νεανίας κάλλει δια-

---

1 βοὸς καὶ κέρατα S 3 μὴ ὁμοίως ἔχον B : ὃ μὴ ὁμοίως ἔχει S 4 τὴν μήτραν *h* : τὰς μήτρας c.; f. τῆς μήτρας? 5 τε* : πρὸς δὲ ἀλλήλοις *x** : ἑαυτοῖς c. 8 πρῶτον μὲν om. *h** 9 ζῷα glossema videtur; cfr. p. 50, 9 τοῦ ζῴου B*d* : τῶν ζῴων *h* : f. τοῦ θήλεος, cf. Aristot. de gen. Anim. II c. 8 p. 748^b, 26 10 ἐπ' αὐτὸ *d* : ἐπ' αὐτὰ c.; deleverim 12 δύναται B : δύναιτο S γυνὴ om. B τὸ δ' αληθὲς *d** : ἡ δ' ἀλήθεια c. 13 ὧδε ἔχει *h* : οὕτως ἔχει *d** 14 sq. ἐπὶ — ἀκοντίῳ om. *h* 15 Κέφαλον scripsi, lacunam statui cl. Anton. Lib. XLI; v. NO 227 : ἐγκέφαλον B : om. S

---

1 ἔχοντα ⟨μὲν A, om. E*u*⟩ σῶμα 2 οὔ φημι τοῦτο 3 μὴ — 4 αἰδοίοις om. 5 πίθηκον, λύκον συμμιγῆναι 6 γὰρ ὑπ.] γάρ εἰσι οὐδὲ — 7 γεννᾶν om. 8 βοῒ ξυλ. ἀναμ. πάντα — 10 αὐτὸ om. 10 sq. οὐκ ἂν δὲ καὶ γυνὴ ἠνέσχ. (ἠν. καὶ γ. *a'p*) ταύρου ἐπιβ. 12 ἠδύνατο ἔχον ⟨γε *a'*⟩ κέρ. E*ua'* : ἔχοντα (ex ἔχον τὰ, ut arbitror) κέρ. A 13 ἔχει οὕτως E*pua'* : οὕτως ἔχει *iv* 13 sq. θεραπευθῆναι A : θεραπεύεσθαι E 14 ὑπὸ — p. 7, 1 τούτου] ὑπὸ κριδὸς (κρίδου E*u*) τοῦ πανδίονος· κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν τῆς θεραπείας καιρὸν (καιρ. τ. θερ. E) ἠκολούθει τῷ μίνωι νεανίας εὐειδὴς ὀνόματι ταῦρος· οὗ

φέρων, ᾧ ὄνομα ἦν Ταῦρος. τούτου Πασιφάη ἔρωτι ἁλοῦσα καὶ πείσασα μίγνυται, καὶ ἐγέννησεν ἐξ αὐτοῦ παῖδα. Μίνως δ' ἐπιλογισάμενος τὸν χρόνον τῆς ἀλγηδόνος τῶν αἰδοίων, καὶ ἐπιγνοὺς ὡς οὐκ ἔστιν ἐξ αὐτοῦ ὁ παῖς διὰ τὸ μὴ συγκοιμᾶσθαι, ἐξετάζων τὸ ἀκριβὲς ἐπέγνω ὅτι ἐκ τοῦ Ταύρου ἐστὶ τὸ γεννηθέν. ἀποκτεῖναι μὲν οὖν οὐκ ἔδοξεν αὐτῷ διὰ τὸ δοκεῖν ἀδελφὸν εἶναι τῶν παίδων· ἀποπέμπει δὲ αὐτὸν εἰς τὸ ὄρος ὅπως αὐξηθεὶς ὑπάρχῃ ἐν θεράποντος μοίρᾳ τοῖς ποιμέσιν. ἀνδρωθεὶς δὲ οὗτος οὐχ ὑπήκουε τῶν βουκόλων. πυθόμενος δὲ ὁ Μίνως καταντᾶν αὐτὸν ἐκέλευσεν εἰς τὴν πόλιν, κρατεῖν δὲ αὐτόν· καὶ εἰ μὲν ἑκὼν ἕποιτο, λελυμένον ἐλθεῖν, εἰ δὲ μή, δέσμιον. αἰσθόμενος δ' ὁ νεανίας ἀφίσταται εἰς τὰ ὄρη, καὶ ἁρπάζων βοσκήματα οὕτω διέζη. πέμψαντος δὲ τοῦ Μίνωος πλείονα ὄχλον εἰς τὸ συλλαβεῖν αὐτόν, ὁ νεανίας ὄρυγμα βαθὺ ποιήσας καθεῖρξεν ἑαυτὸν εἰς

---

2 *καὶ πείσασα* om. *d** **7** *οὖν* om. B **9** *αὐξηθεὶς xd* : *αὐξηθὲν h* : *αὐξυνθεὶς kl* **10** *τοῖς ποιμέσιν** : om. **10** sq. *τῷ βουκώλῳ* sic post ras. *d* : *τοῖς βουκόλοις h** **12** *κρατεῖν δὲ αὐτὸν* om. *h* fort. recte : *κρατῆσαι αὐτὸν d* **15** *οὕτω h** : *οὕτως d* : *τούτοις* B *δὲ* B*; *οὖν* S **16** *πλείονα* S* : *πλεῖστον* B *συλλαβεῖν* S* : *λαβεῖν* B

---

2 sq. *μίγνυται αὐτῷ καὶ γεννᾷ παῖδα* **4** *γνοὺς* **5** *μὴ* — **6** *ὅτι*] *μὴ συγκοιμᾶσθαι* (*συνευνάζεσθαι* E) *αὐτὸν τῇ πασιφάῃ, ἔγνω* ⟨*δὲ* A, om. E*a*⟩ *ὡς* **6** *τὸ κυηθὲν* fort. recte **7** *οὖν* E*u* : om. c. . *ἔδοξεν αὐτῷ*] *ἤθελε τὸν παῖδα* A : *ἤ. τὸν ταῦρον* E*p*[1]*u* **8** *τῶν ἑαυτοῦ παίδων* **8** sq. *εἰς ὄρος ὡς ἐν θερ. μοίρᾳ ὑπάρχῃ* **10** *ἀνδρωθεὶς δὲ* om. **10** sq. *ὁ δὲ οὐχ ὑπεάσσετο τοῖς βουκόλοις* **11** *καταντᾶν* — **12** *αὐτὸν*] *τὰ κατ' αὐτὸν ἐκέλευσεν αὐτὸν παρὰ τῶν πολιτῶν κρατηθῆναι* **13** *ἑκὼν* om. **15** *τοῦ* om. **16** *πλείονα ὄχ. εἰς*] *καὶ ἕτερον ὄχ. πλείονα διὰ* **17** *ποιήσας βαθὺ*

ἐκεῖνο. ἔνθα ὄντι αὐτῷ τὸν μὲν ἄλλον χρόνον εἰσεβάλλοντο πρόβατα καὶ αἶγας, καὶ ἔζη σιτούμενος· ὁπότε
273 *δὲ Μίνως ἄνθρωπον ἠβούλετο τιμωρήσασθαι, τούτῳ καθειργμένῳ ἐν τῷ οἰκήματι εἰσέπεμπε, καὶ οὕτως ἀνῃρεῖτο. καὶ τὸν Θησέα ἄνδρα πολέμιον λαβὼν ὁ Μίνως ἤγαγε ἐπὶ τὸν τόπον ὡς ἀποθανούμενον· ἡ δὲ Ἀριάδνη προεισπέμπει ξίφος εἰς τὴν εἱρκτήν, ἐν ᾧ ὁ Θησεὺς ἀνεῖλε τὸν Μινώταυρον *** τοιούτου δὲ τοῦ συμβάματος γενομένου, ἐπὶ τὸ μυθῶδες οἱ ποιηταὶ τὸν λόγον ἐξέτρεψαν.*

W 275, 16

III. (VI.)

[*Περὶ Σπαρτῶν.*]

Λόγος τις ἀρχαῖος λέγει ὡς ὁ Κάδμος ὄφιν ἀποκτείνας καὶ ἐκλέξας τοὺς ὀδόντας ἔσπειρεν ἐν τῇ ἰδίᾳ γῇ· ἔπειτα ἐξέφυσαν ἄνδρες τε καὶ ὅπλα. εἰ δὲ τοῦτο

---

1 *ἔνθα* B* : *ἐνταῦθα* S 1 sq. *εἰσέβάλλοντο* sic *k* : *εἰσέβαλλον* *x* : *εἰσέβαλλεν* *l* 5 *ὁ μίνως* S : *ὁμοίως* B 7 *προεισπέμπει* *d** : *προπέμπει* B : *πέμπει* *h* 8 lacunam statui 8 sq. *τοῦ συμβάντος* S 9 *γενομένου* *ld* : *γινομένου* *kx* : om. *h*

III. (VI.) refertur ex B et S (= *d*, *h*)

11 *λέγει* *dx* : *λέγεται* c.* 12 *καὶ* om. S *ἐκλεξάμενος* *h** *ἰδίᾳ*] *Ἀονίᾳ* scripserim (v. § 24) 13 *ἄνδρες τε καὶ ὅπλα* S* : *ἄνδρες ὁπλῖται* B

---

1 *ὄντι αὐτῷ*] *ὄντος τοῦ ταύρου* *τὸν μὲν* — 2 *σιτούμενος* om. 2—6 *ὁπότε* — *τὸν τόπον*] *εἴποτε παρὰ τοῦ μίνωος ἐκρατήθη* [p. 273 W.] *τις ἀδικῶν, παρὰ τὸν ταῦρον ἐπέμπετο ὡς ὁ ταῦρος αὐτὸν τιμωρήσαιτο. λαβὼν* ⟨*οὖν* A⟩ *ποτὲ μίνως τὸν θησέα πολέμιον ἐπὶ τὸν ταῦρον ἀπέστειλεν* 7 *ἐν ᾧ*] *δι᾽ οὗ* 8 *ἀναιρεῖ* *a′p*[2] : *ἀναιρεῖται* c. *τοιούτου* — 10 *ἐξέτρεψαν* om.

III. (VI.) refertur ex E*a* et — usque ad *οἱ παῖδες*, p. 9, 11 — A

11 *λόγος τ. ἀρ.* om. 11 sq. *ὄφιν ἀποκτ.*] *ὥς φησιν ἀποκτ. τὸν ἐν λέρνῃ* (unde *Δίρκῃ* Fischer.) *δράκοντα* E*a* 12 *τοὺς ὀδ. ἐκλεξάμενος* 13 *ἐξεφύησαν* E

*ἦν ἀληθές, οὐδεὶς ἀνθρώπων ἄλλο τι ἂν ἔσπειρεν ἢ
ὀδόντας ὄφεων· καὶ εἰ μὴ ἐν ἄλλῃ γῇ ἐφύετο, ἀλλ'
οὖν τέως ἐν ἐκείνῃ τῇ γῇ ἐσπείρετο ἐν ᾗ καὶ πρώην
ἐφύετο. τὸ ἀληθὲς οὖν ἐστι τοῦτο. Κάδμος ἀνὴρ τὸ
γένος | Φοῖνιξ ἀφίκετο εἰς Θήβας, πρὸς τὸν ἀδελφὸν* 276
*Φοίνικα ἀμιλλησόμενος περὶ τῆς βασιλείας. ἦν δὲ
βασιλεὺς τότε Θηβῶν Δράκων Ἄρεως παῖς, ἔχων
ἄλλα τε πολλὰ ὅσα βασιλεύς, καὶ δὴ καὶ ὀδόντας
ἐλεφάντων. τοῦτον ὁ Κάδμος ἀποκτείνας αὐτὸς ἐβα-
σίλευσεν· οἱ δὲ φίλοι τοῦ Δράκοντος ἐπολέμουν αὐτῷ,
καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ συνέστησαν τῷ Κάδμῳ. οἱ οὖν
φίλοι τοῦ Δράκοντος, ἐπεὶ ἥττονες ἐγένοντο τῇ μάχῃ,
ἁρπάσαντες τὰ χρήματα τοῦ Κάδμου καὶ τοὺς ἐλεφαν-
τίνους ὀδόντας κειμένους ἐν τῷ ἱερῷ, ᾤχοντο φεύγοντες
εἰς τὴν οἰκείαν· ἄλλοι δὲ ἀλλαχῇ διεσπάρησαν, οἱ μὲν*

---

1 sqq. locus fort. corruptus; v. l. l. 1 *ἂν h* : om. c. 4 *τὸ** : om. *ἀληθὲς* S* : *ψευδὲς* B *ἐστι* om. B 4 sq. *τὸ γένος x*S* : *τῷ γένει kl* 5 *πρὸς x*S* : *εἰς kl* 6 *ἀμιλλησόμενος* S : *μειλιξόμενος* B 7 *θηβαίων* B *ἔχων* — 9 *ἐλεφάντων* huc traieci : post *βασιλείας* (6) habent o.*, v. l. l. 10 *ἐπολέμουν* — 12 *δράκοντος* om. *xh* 11 *συνέστησαν* (i. e. 'proelium commiserunt') *τῷ* K. scripsi : *ἔστησαν σὺν τῷ κ. kl* : *ἐν τῷ κ. ἔστησαν d* 15 *τὰ οἰκεῖα* B *ἀλλαχῇ h** : *ἀλλᾶ* (χ supra) *d* : *ἀλλαχοῦ* B

---

1 *ἂν* ⟨*τῶν a*⟩ *ἀνθρώπων* E*a* : *ἀνθρώπων* A*e* *ἔσπειρεν ἄλλο τι ἢ* 2 *ὄφεων* om. E : *δρακόντων* A *καὶ εἰ* — 4 *ἐφύετο* om. 4 *τὸ δὲ ἀλ. οὕτως* ⟨*ἔχει* p^2*a*⟩ *ἀνήρ* om. 5 *ἦν φοῖνιξ, ἀφίκετο* ⟨*δὲ* A, om. E*a*⟩ 6 *ἀμιλλησόμενος* A : *ἀμιλληθησόμενος* Ep^2 7 *ὁ βασ. τῶν θηβῶν* (om. *τότε*) 8 *ὅσα*] *ὡς* *ἀλλὰ καὶ δὴ καὶ* A : *ἀλλὰ δὴ καὶ* E*a* : *ἀλλὰ καὶ δὴ e* 9 *τοῦτον*] *ὃν* *αὐτὸς* om. 11 *καὶ* — 12 *ἐπεὶ*] *ἀν*⟨*τ* A*e*⟩*έστησαν δὲ κατὰ κάδμου* (-*μον* E*a*) *καὶ οἱ παῖδες τοῦ δράκοντος. ἐπεὶ οὖν οἱ φίλοι καὶ οἱ παῖδες* 12 *ἥττους* *τῇ μάχῃ* om. 14 *κειμένους* — *ἱερῷ* om. *ᾤχ.* — 15 *οἰκείαν*] *ἔφυγον ὅθεν ὥρμηντο*

εἰς τὴν Ἀττικήν, οἱ δὲ εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ Φωκίδα καὶ Λοκρίδα. ἐντεῦθεν ὁρμώμενοι ἐπολέμουν τοῖς Θηβαίοις, καὶ ἦσαν ἀργαλέοι πολεμισταί, ὁμόγλωσσοι ὄντες καὶ ἐπιστάμενοι τὰ χωρία. ἐπεὶ οὖν τοὺς ὀδόντας διαρπάσαντες ἔφυγον, ταῦτα ἔλεγον οἱ πολῖται· „τοιαῦτα κακὰ ἡμᾶς ὁ Κάδμος εἰργάσατο Δράκοντα ἀποκτείνας· ἐκ γὰρ τῶν ἐκείνου ὀδόντων πολλοὶ καὶ ἀγαθοὶ ἄνδρες γενόμενοι σπαρτοὶ καταγωνίζονται ἡμᾶς.“ τούτου τοῦ πράγματος ἀληθινοῦ γενομένου ὁ μῦθος προσανεπλάσθη.

IV. (VII.)

[Περὶ τῆς Καδμείας Σφιγγός.]

Περὶ τῆς Καδμείας Σφιγγὸς λέγεται ὡς θηρίον
277 ἐγένετο σῶμα μὲν κυνὸς ἔχον, | τὴν δὲ κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπον κόρης, πτέρυγας δὲ ὄρνιθος, φωνὴν δὲ ἀνθρώπου. καθίζουσα δὲ ἐπὶ Φικίου ὄρους αἴνιγμά

---

2 ἐντεῦθεν δὲ l^2 2 sq. τοῖς θηβαίοις S* : τοὺς θηβαίους B 8 καταγωνίζονται *h* : πολεμοῦσιν c.*

IV. (VII.) refertur ex B et S (*h*, *d*)

tit. καδμείας *xh* : om. c.* 11 περὶ — σφιγγὸς om. *kl* 14 φικείου *h* : φωκείου *d* 14 sq. αἴνιγμά τι S* : αἰνίγματα B

---

1 sq. καὶ Φ. — ὁρμώμενοι] ἄλλοι δὲ εἰς φ., ἕτεροι δὲ εἰς λ. ἀφ' ὧν χωρῶν ἐρχόμενοι 3 καὶ om. ὁμόγλωσσοι — 4 χωρία om. 4 sq. ὀδ. διαρπ.] ἐλεφαντίνους ὀδ. οὓς εἶχεν ὁ κάδμος ἁρπάσαντες 5 ταῦτα om. πολῖται] θηβαῖοι ὅτι 5 sq. τοι. δεινὰ ὁ κ. ἐπήγαγεν ἡμῖν ἀποκτείνας τὸν δράκοντα 7 γὰρ om. 8 γενόμενοι om. ἡμῖν

IV. (VII.) refertur ex E*a*

12 κυνὸς — κεφαλὴν] ἔχον ὡς κυνός, κεφαλὴν δὲ 13 τὸ om. 13 sq. πτέρ. ὄρνιθος φωνὴν δ' (δὲ *a*) ἀνθρώπου. καθεζομένη δὲ ἐπὶ σφικίου

τι ἑκάστῳ τῶν πολιτῶν ᾔδειν· ὃν δ' ἂν εὕρε διαλύσασθαι μὴ δυνάμενον, τοῦτον ἀνῄρει. διαλυσαμένου δὲ τὸ αἴνιγμα Οἰδίποδος, ῥίψασα ἑαυτὴν ἀνεῖλεν. ἔστι δὲ ἄπιστος καὶ ἀδύνατος ὁ λόγος. οὔτε γὰρ ἰδέα τοιαύτη δύναται γενέσθαι, τό τε τοὺς μὴ δυναμένους διαλύεσθαι [τὰ] αἰνίγματα κατεσθίεσθαι ὑπ' αὐτῆς, παιδαριῶδες, τό τε τοὺς Καδμείους μὴ κατατοξεῦσαι τὸ θηρίον, ἀλλὰ περιορᾶν τοὺς πολίτας ὡς πολεμίους κατεσθιομένους, μάταιον. ἔχει οὖν ἡ ἀλήθεια ὧδε. Κάδμος ἔχων γυναῖκα Ἀμαζονίδα, ᾗ ὄνομα Σφίγξ, ἦλθεν εἰς Θήβας, καὶ ἀποκτείνας Δράκοντα τήν τε οὐσίαν καὶ βασιλείαν παρέλαβε, μετὰ δὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν Δράκοντος, ᾗ ὄνομα Ἁρμονία. αἰσθομένη δὲ ἡ Σφὶγξ ὅτι ἄλλην ἐπέγημε, πείσασα πολλοὺς τῶν πολιτῶν συναπᾶραι αὐτῇ, καὶ τῶν χρημάτων τὰ πλεῖστα ἁρπάσασα, καὶ τὸν ποδώκη κύνα, ὃν ἧκεν ὁ Κάδμος ἄγων, λαβοῦσα, μετὰ τούτων ἀπῆρεν εἰς τὸ καλούμενον ὄρος Φίκιον, καὶ ἐντεῦθεν ἐπολέμει τῷ Κάδμῳ· ἐνέδρας δὲ ποιουμένη κατὰ τὴν ὥραν ἀνῄρει οὓς διαρπάζουσα

---

1 πολιτῶν mihi suspectum; παριόντων? 5 γενέσθαι δύναται B 6 τὰ induxi 10 ᾗ ὄνομα ἦν σ. S 12 μετὰ δὲ καὶ d*: καὶ h: μετὰ τοῦτο δὲ B 14 πολλοὺς — 16 ἁρπάσασα om. B 16 ὃν — 17 ἄγων S*: ἧκε κατὰ τοῦ κάδμου καὶ B 17 τούτων S*: τοῦτο B 18 φίκειον h 19 διαρπάζουσα scripsi (F 14, 1): δὲ ἁρπάζουσα

---

1 ἑκάστῳ — 3 Οἰδίποδος] τῶν πολιτῶν ἑκάστῳ ἔλεγεν καὶ τὸν μὴ εὑρόντα ἀνῄρει. εὑρόντος δὲ τοῦ οἰδίποδος τὸ αἴνιγμα 5 μὴ — 6 αὐτῆς] τὰ αἰνίγματα μὴ διαλύοντας ὑπ' αὐτῆς ἀποκτείνεσθαι 8 παρορᾶν 11 εἰς ἀθήνας a Δράκ. — 12 καὶ β.] τὸν δράκοντα τὴν τούτου β. 14 δὲ ἡ a: δ' ἡ E ὅτι καὶ ἄλλην ἔγημε πείσασα τοὺς πολλοὺς a: πείσας πολλοὺς E 16 ἧκε κάδμος 17 sq. τὸ λεγόμενον ὄρος σφιγκίον 19 καθ' ἑκάστην ὥραν οὓς — p. 12, 1 ᾤχετο om.

ᾤχετο. καλοῦσι δὲ οἱ Καδμεῖοι τὴν ἐνέδραν αἴνιγμα. ἐθρύλλουν οὖν οἱ πολῖται λέγοντες „Σφὶγξ ἡμᾶς ἡ
278 ἀγρία αἰνίγματι ὑφι|σταμένη διαρπάζει, καὶ καθίζει ἐπὶ τοῦ ὄρους. ἐξευρεῖν δὲ τὸ αἴνιγμα οὐδεὶς δύναται, ἔκ τε τοῦ προφανοῦς μάχεσθαι ἀδύνατον· οὐ γὰρ τρέχει, ἀλλὰ πέτεται καὶ κύων καὶ γυνή[, οὕτω ποδώκης ἐστί]." κηρύττει δὲ ὁ Κάδμος τῷ ἀποκτενοῦντι τὴν Σφίγγα χρήματα δώσειν πολλά. ἐλθὼν οὖν ὁ Οἰδίπους, ἀνὴρ Κορίνθιος τά τε πολεμικὰ ἀγαθός, ἵππον ἔχων ποδώκη, καὶ λόχους τῶν Καδμείων ποίησας καὶ διὰ νυκτὸς ἐξιὼν καὶ ἐνεδρεύσας αὐτήν, εὗρε τὸ αἴνιγμα [τουτέστι τὴν ἐνέδραν] καὶ ἀπέκτεινεν τὴν Σφίγγα. τούτων γενομένων τὰ λοιπὰ ἐμυθεύθη.

V. (VIII.)

[Περὶ τῆς Τευμησίας Ἀλώπεκος.]

Φασὶ περὶ τῆς Τευμησίας Ἀλώπεκος ὡς ἁρπάζουσα τοὺς Καδμείους κατήσθιεν. ἔστι δὲ εὔηθες.

---

3 ἀγρία (ut Pierson. coniecit) cod. paris. 2551 : ἀργεία o.* 5 ἔκ τε τοῦ προφανοῦς S : ἐκ τοῦ προφανῶς B ἀδύνατον S : om. B 6 ποτᾶται *hx* καὶ κύων καὶ γυνὴ *h* : καὶ ὁ κ. καὶ ἡ γ. *d* : καὶ ἡ κ. καὶ (haec 4 verba in eras.) ἡ γ. *l* : καὶ ἡ κύων ἡ γυνὴ *kx* 6 sq. οὕτω π. ἐ. induxi 7 ποδώκεις εἰσὶ S δὲ *l*S* : δ' *x* : δὴ *k* 9 οὖν S* : δὲ B 11 ποιήσας καὶ et alt. καὶ om. S 12 αὐτὴν S : αὐτῇ B 12 sq. τουτ. τ. ἐ. induxi

---

1 Καδμεῖοι] θηβαῖοι 3 αἰν. ὑφ.] αἴνιγμά τι λέγουσα 3 καὶ — 4 ὄρους om. 4 δὲ *a* : om. c. 5 ἔκ — 7 ποδ. ἐστί om. 8 δώσειν χρήματα 10 ἔχων ἵππον καὶ λ. — 13 ἐνέδραν καὶ] καί τινας λαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ τῶν καδμείων νυκτὸς ἀπιὼν ἐπὶ τὸ ὄρος 13 sq. γεν. — ἐμυθεύθη] οὕτως συμβάντων ὁ μῦθος ἐπιτηδεύθη (at ἐπετηδεύθη codd. laur. 56, 20 et marc. 509)

οὐδὲ γὰρ ἄλλο τί ἐστι χερσαῖον θηρίον ὃ δύναται ἁρπάσαν ἄνθρωπον φέρειν, ἀλώπηξ δὲ μικρόν ἐστι καὶ ἀσθενές. ἐγένετο δέ τι τοιοῦτον. ἀνὴρ Θηβαῖος καλὸς κἀγαθὸς ἐκαλεῖτο Ἀλώπηξ, ὃ ἦν πανοῦργος· οὗτος γὰρ συνέσει πάντων τῶν ἀνθρώπων ὑπερέφερε. δεδιὼς δὲ ὁ βασιλεὺς μὴ ἐπιβουλεύσῃ αὐτῷ, ἐξελαύνει αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως. συναγαγὼν δὲ ἐκεῖνος πολὺν στρατὸν καὶ ἄλλους μισθοφόρους, κατέλαβε τὸν καλούμενον λόφον Τευμήσιον. ἐντεῦθεν ὁρμώμενος ἦγε καὶ ἔφερε τοὺς Θηβαίους. ἔλεγον δὲ οἱ ἄνθρωποι „Ἀλώπηξ ἡμᾶς κατατρέχων ὑποχωρεῖ.“ ἀφικνεῖται δὲ ἀνὴρ Κέφαλος ὀνόματι, γένος Ἀθηναῖος, στρατὸν πολὺν ἔχων, ἐπίκουρος τοῖς Θηβαίοις. οὗτος τόν τε Ἀλώπεκα ἀπέκτεινε καὶ τὸν στρατὸν αὐτοῦ ἐξήλασεν ἐκ τοῦ Τευμησίου. ὧν γενομένων ἐμυθολογήθη ἐκεῖνα.

V. (VIII.) refertur ex B et S (= *h*, *d*)

1 οὐδὲ S : οὐ B* θηρίον χερσαῖον S **2** φέρειν S* : φεύγειν B **4** ὃ Vitelli. : ὃς o.* **9** τεύμησον B **9** sq. ἦγε καὶ ἔφερε S : ἠχμαλώτευε λάθρα B **11** κατατρέχων * (cfr. p. 5, 6) : κατατροχάζων S : ἀφαρπάζων πάλιν B **11** sq. ἀφικνεῖται S* : ἔρχεται *l* : καλεῖται *kx* **13** πολὺν στρ. ἔχων *d* : στρ. ἔχων πολὺν *h* οὗτος S* : καὶ αὐτὸς B

V. (VIII.) refertur ex E*a*

1 τί — **2** φέρειν] τι ζῷον ὃ δύναται ἁρπάσαι ἄνθρωπον καὶ φέρειν χερσαῖον ὂν **2** μικρόν ἐστι ζῷον **5** γὰρ om. πάντας ἀνθρώπους ἐνίκα **8** κατέλ. — **10** ἔφερε] τὸν καλούμενον λόφον τελμήσιον κατέλαβεν, ὅθεν ἐκπηδῶν ἐσύλα **12** δ' ἀνὴρ τὸ γένος **13** πολὺν ἔχων στρατὸν **14** αὐτοῦ om. **15** Τευμησίου] τόπου (λόφου coni. Pierson.) ὧν — **16** ἐκεῖνα om.

VI. (III.)

W 273, 6 [*Περὶ Ἀκταίωνος.*]

Φασὶν Ἀκταίωνα ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν καταβρωθῆναι. τοῦτο δὲ ψευδές· κύων γὰρ δεσπότην καὶ τροφέα μάλιστα φιλεῖ, ἄλλως τε καὶ αἱ θηρευτικαὶ πάντας ἀνθρώπους σαίνουσιν. ἔνιοι δέ φασιν ὡς Ἄρτεμις μὲν ⟨εἰς ἔλαφον μετέβαλεν⟩ αὐτόν, ἔλαφον δὲ ἀνεῖλον αἱ κύνες. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ Ἄρτεμιν μὲν δύνασθαι ὅ τι θέλοι ποιῆσαι· οὐ μέντοι ἐστὶν ἀληθὲς ἔλαφον ἐξ ἀνδρὸς ἢ ἐξ ἐλάφου ἄνδρα γενέσθαι· τοὺς δὲ μύθους τούτους συνέθεσαν οἱ ποιηταί, ἵνα οἱ ἀκροώμενοι μὴ ὑβρίζοιεν εἰς τὸ θεῖον. τὸ δὲ ἀληθὲς ἔχει ὧδε. Ἀκταίων ἦν ἀνὴρ τὸ γένος Ἀρκάς, φιλοκύνηγος. οὗτος ἔτρεφεν ἀεὶ κύνας πολλὰς καὶ ἐθήρευεν ἐν τοῖς ὄρεσιν, τῶν δὲ αὐτοῦ πραγμάτων ἠμέλει. οἱ δὲ

VI. (III.) refertur ex B et S (= *h*, *d*)

2 *τοῦτο δὲ ψευδές* recepi ex E : om. *γὰρ** : *δὲ* 3 *θηρευτικαὶ* B*d*[2]* : *θηρευταὶ* (cfr. Xen. Ages. IX, 6) *καὶ* *hd*[1] 3 sq. *πάντας** : *πᾶσαι* 5 *εἰς ἔ. μετ.* supplevi *αὐτὸν μετέβαλεν* cod. montepess. 422 m.[2] mg. *ἔλ. δ. ἀν.*] *ἔλαφον ἐποίησε καὶ οὕτως ἀνεῖλον* *l* : *ἀνεῖλεν, ἔλαφον δὲ* *h* 6 *μὲν, μὴ δύνασθαι* *d* 7 *θέλοι* *d* Westerm. : *θέλει* c. 8 *ἢ* *d** : *ὡς καὶ* B : om. *h* *δὲ* *l** : *τὲ* c. 9 *οἱ* *h** : om. c. 11 *ἀνὴρ* om. B 12 *ἔτρεφε* (om. *ἀεὶ*) *d** *κύνας θηρευτικοὺς* (-*ικὰς* *l*) B *πολλὰς* *lh** : *πολλοὺς* c. 13 *αὐτοῦ* *kxh*

VI. (III.) refertur ex E*a*

2 *δέ ἐστι ψ.* 3 *τροφέα* om. 4 *ὡς* — 6 *κύνες*] *ὅτι ἀρτέμιδος αὐτὸν μεταβαλλούσης* (-*αλού*- cod. paris. 2551 et Westerm.) *εἰς ἔλαφον ἀνεῖλόν τινες* 6 sq. *μὲν οὐ δύνασθαι ὃ θέλειν* 7 *μέντοι δὲ* (om. *ἐστὶν*) 8 *ἀνδρὸς γενέσθαι ἢ ἐξ ἐλάφου ἄνδρα* 10 *ὑβρίζωσιν* 10 sq. *δ᾽ ἀληθὲς οὕτως ἔχει. ἀκταῖος ἄνθρωπος ἦν τ. γ. ἀρκάδιος* 13 *ὄρεσι, τοῦ δ᾽ ἀγαθοῦ πράγματος* *δὲ*] *γὰρ*

τότε ἄνθρω|ποι αὐτουργοὶ πάντες ἦσαν οἰκέτας τε 274 *οὐκ εἶχον[, ἀλλ' ἑαυτοῖς ἐγεώργουν], καὶ οὗτος ἦν πλουσιώτατος ὃς [αὐτὸς ἐγεώργει καὶ] ἐργατικώτατος ὑπῆρχε. τῷ οὖν Ἀκταίωνι ἀμελοῦντι τῶν οἰκείων, μᾶλλον δὲ κυνηγετοῦντι, διεφθάρη ὁ βίος. ὅτε δὲ οὐκέτι εἶχεν οὐδέν, ἔλεγον οἱ ἄνθρωποι „δείλαιος Ἀκταίων, ὃς ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν κατεβρώθη,“ ὥσπερ καὶ νῦν ἐάν τις πορνοβοσκῶν ἀτυχήσῃ, λέγειν εἰώθαμεν „ὑπὸ τῶν πορνῶν κατεβρώθη.“ τοιοῦτον δή τι καὶ τὸ περὶ τὸν Ἀκταίωνα γέγονεν.*

VII. (IV.)

[*Περὶ τῶν Διομήδους ἵππων.*]

Περὶ τῶν Διομήδους ἵππων φασὶν ὅτι ἀνδροφάγοι ἦσαν, γελοίως· τὸ γὰρ ζῷον τοῦτο μᾶλλον χόρτῳ καὶ κριθῇ ἥδεται ἢ κρέασιν ἀνθρωπίνοις. τὸ

---

2 *ἀλλ' ἑ. ἐγ.* induxi **3** *πλουσιώτατος ὃς* S* : *πλούσιος ἕως* B *αὐτὸς ἐγ. καὶ* induxi *ἐργαστικώτατος* *kl* **5** *ἐφθάρη* *kl*
6 *οὐκέτι** : *οὐκ ἔτι* *d* : *οὐκ* B : om. *h* *δειλὲ* (unde *δείλαιε* coni. Pierson.) *d** **7** *ὃς* S* : om. B fort. recte **8** *ὥσπερ* — **9** *κατεβρώθη* om. B *ὥσπερ* scripsi : *ὡς ἂν* S *δυστυχήσῃ* Vitelli. **10** *δή τι* *kx* : *δή τοι* *l* : om. S* *περὶ* S* : *κατὰ* B *τὸν* om. S *γέγονεν* *h** : *ἐγένετο* *d* : om. B
VII. (IV.) refertur ex B et S (= *h*, *d*)
11 *περὶ — ἵππων** : om. **12** *ἦσαν αἱ τοῦ διομήδους ἵπποι* B **13** sq. *τὸ δ' ἀ.* *d* : *ἀλλὰ τὸ ἀ.* B : *ἡ δὲ ἀλήθεια* *h**

---

1 *τε* — **2** *ἑαυτοῖς*] *δὲ εἶχον οὐδ' ὅλως, ἀλλ' αὐτοὶ* **3** *αὐτὸς* om. **4** *οὖν*] *δὲ* **7** sq. *κατεβρώθης, ἐπείπερ καὶ νῦν πορνοβοσκῶν δυστυχήσεις εἰώθασι λέγειν ὅτι ὑπὸ* **10** *τὸ* om.
VII. (IV.) refertur ex E*a* et — inde a p. 16, 6 *καὶ ἵππων τροφὴν* — A
tit. *περὶ τῶν ἀνθρωποφάγων ἵππων διομήδους* **11** sq. *ἀνδροφ. — γελοίως*] *ἀνθρώπους κατήσθιον· τοῦτο δὲ γελοῖον* **12** sq. *κριθῇ καὶ χόρτῳ ἥδεται μᾶλλον* **13** sq. *ἡ δὲ ἀλ. ἦδε*

δ' ἀληθὲς ὧδε ἔχει. τῶν παλαιῶν ἀνθρώπων ὄντων αὐτουργῶν, καὶ τὴν τροφὴν καὶ τὴν περιουσίαν οὕτως κτωμένων, ἅτε τὴν γῆν ἐργαζομένων, ἱπποτροφεῖν τις ἐπελάβετο, καὶ μέχρι τούτου ἵπποις ἥδετο, ἕως οὗ τὰ αὑτοῦ ἀπώλεσε καὶ πάντα πωλῶν κατανάλωσεν εἰς τὴν τῶν ἵππων τροφήν. οἱ οὖν φίλοι ἀνδροφάγους τοὺς ἵππους ὠνόμασαν. ὧν γενομένων προήχθη ὁ μῦθος.

VIII. (IX.)

W 279 [*Περὶ Νιόβης.*]

Φασὶν ὡς Νιόβη γυνὴ ζῶσα λίθος ἐγένετο ἐπὶ τῷ τύμβῳ τῶν παίδων· ὅστις δὲ πείθεται ἐξ ἀνθρώπου λίθον γενέσθαι ἢ ἐκ λίθου ἄνθρωπον, εὐήθης ἐστί. τὸ δὲ ἀληθὲς ἔχει ὧδε. Νιόβης ἀποθανόντων τῶν παίδων, ποιήσας τις εἰκόνα λιθίνην ἔστησεν ἐπὶ τῷ τύμβῳ

---

1 *ἔχει ὧδε d* : *οὕτως* (om. *ἔχει*) *h* *ὄντων** : *τῶν* B*d* : om. *h*, ubi mox *αὐτουργούντων* **2** *καὶ τὴν τροφὴν* om. S *περιουσίαν τοῦ βίου d* *οὕτως x*S : *οὕτω kl* **3** *ἅτε — ἐργαζομένων** : *τουτέστι τῇ αὐτουργίᾳ* B : *ἅτε ὀλίγων* (sic) *τὴν γῆν ἐργαζομένων d* : om. *h* **4** *τις ἐπελάβετο* S : *οὗτος ἐθέλησε* B *ἵπποις — 7 ὠνόμασαν* om. *kl* *ἕως οὗ h** : *μέχρι οὗ x* : *μέχρις ἂν d* **5** *ἑαυτοῦ x* *καὶ πάντα* S* : *πάντα γὰρ x* *κατανήλισκεν x* **6** *τροφὴν τῶν ἵππων. οἱ φίλοι οὖν* S

VIII. (IX.) refertur ex B et S (= *h*, *d*)

9 *νιόβη* om. B **10** *τῷ* om. B *ἀνθρώπου* codd. vat. pal. 143 et cantabr. : *ἀνθρώπων* c.*

---

2 *τὴν* utrumque om. *οὕτως*] *πλείστην* **3** *κεκτημένων a* (ex cod. vat. pal. 143) **4** *τις*] *τε* **5** *κατηνάλωσεν* **6** *καὶ* (pro *τῶν*) *ἵππων* A *φίλοι* E*a* : *ἄνδρες* A*e* **7** *τοὺς ἵππους* om. A, ante *ἀνδροφ.* habet E *οὗ γενομένου*

VIII. (IX.) refertur ex AE

9 *γυνὴ* om. **10** sq. *ἐκ λίθου γενέσθαι ἄνθρωπον ἢ ἐξ ἀνθρώπων λίθον* **12** *νιόβη* *παίδων — 13 τις*] *ἑαυτῆς παίδων, ποιήσασα ἑαυτῇ* (-ῆς E)

[τῶν παίδων]. ἔλεγον οὖν οἱ παριόντες „Νιόβη λιθίνη ἕστηκεν ἐπὶ τῷ τύμβῳ· ἐθεασάμεθα ἡμεῖς αὐτήν“, ὥσπερ καὶ νῦν λέγεται „παρὰ τὸν χαλκοῦν Ἡρακλέα ἐκαθήμην“ καὶ „παρὰ τὸν Πάριον Ἑρμῆν ὤν“. τοιοῦτον ἦν κἀκεῖνο, ἀλλ' οὐχὶ Νιόβη αὐτὴ λιθίνη ἐγένετο.

IX. (X.)

[Περὶ Λυγκέως.]

Λέγεται ὡς Λυγκεὺς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ἑώρα. τοῦτο δὲ ψευδές. τὸ δὲ ἀληθὲς ἔχει ὧδε. Λυγκεὺς πρῶτος ἤρξατο μεταλλεύειν χαλκὸν καὶ ἄργυρον καὶ τὰ λοιπά· ἐν δὲ τῇ μεταλλείᾳ λύχνους καταφέρων ὑπὸ τὴν γῆν, τοὺς μὲν κατελίμπανεν ἐπὶ τοῦ τόπου, αὐτὸς δὲ θυλάκους ἀνέφερε τοῦ χαλκοῦ καὶ τοῦ σιδήρου. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι „Λυγκεὺς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὁρᾷ καὶ καταδύνων ἀργύριον ἀναφέρει.“

---

1 *τῶν παίδων* om. (sup. lin. add. m²) *x*; vetus glossema induxi **2** *ἑ. τῷ τύμβῳ d* et cod. barocc. 72 : *ἑ. τοῦ τύμβου l* et cod. barocc. 125 : *ἑ. τύμβου kxh* **3** *καὶ* om. *lh* *παρὰ* S : *περὶ* B **4** *καὶ — ὤν* unus servavit *d* **5** *ἦν ἐκεῖνο h*, ceteris omissis *οὐχὶ xd* : *οὐχ ἡ kl*
IX. (X.) refertur ex B et S (= *h*, *d*)
6 *λυγκέα λέγουσιν ὡς d** et sic fere Apost. **7** *τοῦτο δὲ ψ.** : om. *ἔχει* om. S *ὧδε* B : *οὕτως d* : *αὕτη h* (ubi praecedit *ἡ δ' ἀλήθεια*) *λυγκεὺς* S* : *οὗτος* B **9** *μεταλλεία* B : *μεταλλεύσει* S*
10 *τὴν* om. S *κατελίπεν* (sup. lin. *μαν*) *d* : *εἴα h* *τὸν τόπον xd²* **11** *ἀνέφερε h** : *ἀνεφέρετο* B*d* *τοῦ* utrumque om. B **13** *ἀναφέρει h* et Schol. Aristoph. Pl. 210 : *περιφέρει* B* : *παραφέρει d*

---

1 *τῶν παίδων τάφω* (om. *τῷ τύμβῳ* p. 16, **13**) E
1 sq. *ἔλεγον — τύμβῳ e²* mg. : om. c. **2** sq. *καὶ ἡμεῖς ἐθεασάμεθα αὐτὴν οἷα καὶ λέγεται*, ceteris omissis
IX. (X.) refertur ex AE
6 *καὶ* E : om. A **7** *ψεῦδος* A *δὲ ἀλ. a* : *δ' ἀλ.* c. *ὧδε* A : *οὕτως* E **9** *μεταφέρων* (sed *καταφ- e²*) **10** *τοὺς μὲν* om. *i* **10** sq. *κατέλιπεν ἐκεῖσε, αὐτὸς δὲ* ⟨*θηλάκους* sic *e²* mg.⟩ *ἀνέφερε τὸν χαλκὸν καὶ τὸν σίδηρον* **12** *ἄνθρ. ὅτι λυγκεὺς* *τὰ* E*a* : om. A*e*

X. (XI.)

[Περὶ Καινέως.]

Καινέα φασὶν ὅτι ἄτρωτος ἦν. ὅστις δὲ ὑπολαμβάνει ἄτρωτον εἶναί τινα ἀπὸ σιδήρου ἄνθρωπον
280 *ὄντα, ματαιάζει. ἡ δὲ ἀλήθεια ἔχει ὧδε. Καινεὺς ἦν ἀνὴρ Θετταλὸς τὸ γένος, ἀγαθὸς τὰ πολεμικὰ καὶ ἐπιστήμων τοῦ μάχεσθαι· γενόμενος δὲ ἐν πολλαῖς μάχαις οὐδέποτε ἐτρώθη, οὐδὲ ὅτε Λαπίθαις συμμαχῶν πρὸς Κενταύρους ἀπέθανεν· ἀλλὰ συλλαβόντες αὐτόν, μόνον κατέχωσαν, καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν. ἔλεγον οὖν οἱ Λαπίθαι, ἀνελόμενοι τὸν νεκρὸν αὐτοῦ καὶ εὑρόντες μὴ τετρωμένον τὸ σῶμα, „Καινεὺς τόν τε ἄλλον βίον ἄτρωτος ἦν καὶ ἀπέθανεν ἄτρωτος."*

XI. (XII.)

[Περὶ Κύκνου.]

Ὁ αὐτὸς λόγος καὶ περὶ Κύκνου τοῦ ἐν Κολωναῖς· καὶ γὰρ κἀκεῖνόν φασιν ὅτι ἄτρωτος ἦν. καὶ

X. (**XI.**) refertur ex B et S (= *h*, *d*)
2 *εἶναι* om. *d* *ὑπὸ* (cum Apostole) Valcken. et Westerm. **3** *ὄντα* om. *h** *ἔχει* om. S *οὕτως d* : *αὕτη h* **4** *πολεμικὰ* (cfr. p. 12, 10) *l** : *πολέμια kx*S **6** *οὐδὲ d* Fischer. : *οὔτε* c.* **8** *μόνον*] *ζῶντα* coni. sine iusta causa Valcken.
XI. (**XII.**) refertur ex B et S (= *h*, *d* et — inde a p. 19, 5 ⟨*ἀγω*⟩*νιζομένους* — *m*)
tit. *περὶ κύκνου dx** : *π. τοῦ ἐν κολωναῖς κύκνου h* : *π. κύκνου τοῦ ἐν κολωναῖς lk²* **12** *ὁ αὐτὸς h** : *ὁ αὐτός τε* B*d*

X. (**XI.**) refertur ex AE
1 sq. *ὃς δ' ὑπολαμβάνει* **2** *εἶναί τινα* om. **3** *ματαιάζει*] *εὐήθης* [p. 280 W.] *ἐστίν* *ὧδε* E : *οὕτως* A **4** *ἀνὴρ* om. *τῷ γένει* **6** *ὅτε* om. **7** *πρὸς τῶν κενταύρων* **10** *τόν τε* E : *τόν γε* A
XI. (**XII.**) refertur ex AE
12 sq. *κολώναις* E*a* **13** *ἐκεῖνόν φασιν* E*a* : *ἐκεῖνος φασὶν* A*e*

αὐτὸς ἦν αἰχμητὴς καὶ ἐπιστήμων μάχης· ἀπέθανε δὲ ἐν Τροίᾳ ὑπὸ Ἀχιλλέως λίθῳ βληθείς, καὶ οὐδὲ τότε ἐτρώθη. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι, δρῶντες τὸν νεκρὸν αὐτοῦ, ὅτι ἄτρωτος ἦν, ὥσπερ καὶ νῦν λέγουσιν τοὺς ἀγωνιστάς, ἐάν τις ἄτρωτος ᾖ. οὕτως κἀκεῖνοι ἐκλήθησαν ἄτρωτοι. κατηγορεῖ δὲ τούτων τῶν λόγων καὶ ἐμοὶ μαρτυρεῖ Αἴας ὁ Τελαμώνιος· καὶ γὰρ κἀκεῖνος ἐλέγετο ἄτρωτος, καὶ ἀπέθανε ξίφει τρωθεὶς ὑφ' ἑαυτοῦ.

XII. (XIII.)

[Περὶ Δαιδάλου καὶ Ἰκάρου.]

Φασὶν ὅτι Μίνως Δαίδαλον καὶ Ἴκαρον τὸν υἱὸν αὐτοῦ καθεῖρξε διά τινα αἰτίαν, Δαίδαλος δὲ

---

2 λίθω πληγεὶς *h** 2 sq. οὐδὲ τότε *d* : οὐδέποτε c. 3 ἄνθρωποι om. B δρῶντες S* : βλέποντες *lk*² : λέγοντες *xk*¹ 4 ὥσπερ — 5 ᾖ om. B* 4 sq. λέγουσιν *d* : λέγεται *h* 5 τοὺς ἀγωνιστὰς *d* : ⟨τοὺς ἀγω⟩νιζομένους *m* : πολλοὺς τῶν ἀγωνιστῶν *h* ᾖ *d* : ἦν *h* : μένη *m* οὕτως — 6 ἄτρωτοι om. *h* οὕτως B*d* : οὕτω γὰρ *m* 6 κἀκ. ἐκ. ἄτ.] οὗτος ἐκλήθη ἄτρωτος B κατηγορεῖ — 7 λόγων om. *hm* 6 sq. τούτου τοῦ λόγου *d** καὶ μαρτυρεῖ (om. ἐμοὶ) *m* : μαρτυρεῖ δὲ μοὶ καὶ *h* 8 κἀκεῖνος *hm** : ἐκεῖνος B*d* ἐλέγ. ἄ. καὶ] ἄ. λεγόμενος *m* : ἄ. γενόμενος *h*

---

1 ἀπέθανε om. 1 sq. δὲ ἐν] ἐν δὲ A : ἐν μὲν οὖν τῇ E 2 sq. καὶ οὐδὲ τότε] ⟨καὶ *e*²⟩ οὐκ A : οὐδὲ E 3 δρῶντες *a* : οἱ δρ. c. 4 ἦν E : ἦν καὶ αὐτὸς A 5 sq. οὕτω κἀκεῖνος ἄτρωτος ἐκλήθη 7 ἐμοὶ om. E συμμαρτυρεῖ 8 καὶ ἀπέθανε om. E*a* 8 sq. τρωθεὶς ξίφει A*e* : ἀναιρεθεὶς ξίφει E*a*

XII. (XIII.) refertur ex AE

10 δαίδαλον καὶ ἴκαρον ὁ μίνως E 10 sq. τὸν υἱὸν αὐτοῦ om. 11 post αἰτίαν add. υἱοὺς αὐτοῦ ὄντας

ποιήσας πτέρυγας ἀμφοτέροις προσθετάς, ἐξέπτη | 281 μετὰ τοῦ Ἰκάρου. νοῆσαι δὲ ἄνθρωπον πετόμενον, ἀμήχανον, καὶ ταῦτα πτέρυγας ἔχοντα προσθετάς. τὸ οὖν λεγόμενον ἦν τοιοῦτον. Δαίδαλος ὢν ἐν τῇ εἱρκτῇ, καθεὶς ἑαυτὸν διὰ θυρίδος καὶ τὸν υἱὸν κατασπάσας, σκαφίδι ἐμβάς, ἀπήει. αἰσθόμενος δὲ ὁ Μίνως πέμπει πλοῖα διώξοντα. οἱ δὲ ὡς ᾔσθοντο διωκόμενοι, ἀνέμου λάβρου καὶ φοροῦ ὄντος, πετόμενοι ἐφαίνοντο. εἶτα πλέοντες οὐρίῳ Κρητικῷ νότῳ ἐν τῷ πελάγει περιτρέπονται· καὶ ὁ μὲν Δαίδαλος περισῴζεται εἰς τὴν γῆν, ὁ δὲ Ἴκαρος διαφθείρεται (ὅθεν ἀπ' ἐκείνου Ἰκάριον πέλαγος ἐκλήθη), ἐκβληθέντα δὲ ὑπὸ τῶν κυμάτων ὁ πατὴρ ἔθαψεν.

XII. (**XIII.**) refertur ex B et S (= *h*, *d*, *m*)

1 ἀμφοτέροις om. *d** 2 sq. πετόμενον *lxd* : πετώμενον *khm* 3 ἀμήχανον *d** : ἀδύνατον B : ἀπίθανον *hm* 4 λεγόμενον] 'immo γενόμενον' Vitelli. 6 σκαφίσιν *k* : ἀκαφίσιν sic *x*; num ἀκατίῳ? ἐμβάντες ᾤχοντο *m* 7 ὁ om. *m* ὡς S* : ὅτε B 8 λάβρου recepi ex A : λαύρου B*d* : λαμπροῦ *h* : σφοδροῦ *m* καὶ φοροῦ S : om. B 8 sq. πετώμενοι *k* : ὡς πετώμ. *m* : πλέοντες ὥσπερ ἐπέτωντο (sic) *h* 9 ἐφαίνοντο· εἶτα om. *hm* πλέοντες — νότῳ om. *h* πλέοντες δὲ *m* 10 ἐν δὲ τῷ *h* πελάγει* : ἰκαρίῳ πελάγει 11 σώζεται *h** 11 sq. ὁ δὲ Ἴ. διαφθ. om. *d* 12 sq. ἐκβληθέντα *xdh* : ἐκβληθέντος *klm*

---

1 ἐξέπτη] ἐξῆλθε 2 sq. πετόμενον *ae*[2] : πετώμ. c. 4 τοιοῦτον ἦν *vi* 5 τῇ *e*[2] : om. c. 5 sq. τὸν υἱὸν κατασπάσας om. 6 ἀπήει] εἰς θάλασσαν ἔπλεεν 7 οἱ δ' ὡς ᾔ.] ὡς ᾔ. δὲ ἴκαρός τε καὶ δαίδαλος 8 λαύρου E φοροῦ] σφοδροῦ 8 sq. πετόμ. *e*[2] et cod. marc. 509 : πετώμ. c. 9 ἐφαίνοντο om. εἶτα] ἤγουν οὐ. κ. νότῳ om. 10 ἰκαρίω post πελάγει add. *e*[2] 11 διαφθείρεται] τελευτᾷ ἐν τῷ πελάγει 12 sq. ἐκβληθεὶς δ' ὁ ἴκαρος παρὰ τοῦ πατρὸς ἐτάφη

XIII. (XIV.)

[*Περὶ Ἀταλάντης καὶ Μειλανίωνος.*]

Λέγεται περὶ Ἀταλάντης καὶ Μειλανίωνος ὡς ὁ μὲν ἐγένετο λέων, ἡ δὲ λέαινα. ἦν δὲ τὸ ἀληθὲς τοιοῦτον. Ἀταλάντη καὶ Μειλανίων ἐκυνηγέτουν. ἀναπείθει δὲ τὴν κόρην ὁ Μειλανίων μιγῆναι αὐτῷ. εἰσέρχονται δὲ εἴς τι σπήλαιον μιχθησόμενοι. ἦν δὲ ἐν τῷ ἄντρῳ εὐνὴ λέοντος καὶ λεαίνης, οἳ δή, ἀκούσαντες φωνῆς, ἐξελθόντες ἐμπίπτουσι τοῖς περὶ Ἀταλάντην καὶ ἀναιροῦσιν αὐτούς. μετὰ δὲ χρόνον τοῦ λέοντος καὶ τῆς λεαίνης ἐξελθόντων, ἰδόντες τούτους οἱ συγκυνηγετοῦντες τῷ Μειλανίωνι, ἔδοξαν αὐτοὺς εἰς ταῦτα τὰ ζῷα με|ταβληθῆναι. εἰσβάλλοντες 282 *οὖν εἰς τὴν πόλιν διεφήμιζον ὡς οἱ περὶ Ἀταλάντην [καὶ Μειλανίωνα] εἰς λέοντας μετεβλήθησαν.*

XIII. (XIV.) refertur ex B et S (= *h*, *d*, *m*)
tit. *μειλαν-* ubique restituit Fischer. : *μιλαν- hm* : *μελαν-* c. **1** *ὡς*] *καὶ k* **3** *ἐκυνηγέτουν h* : *ἐκυνήγουν* B*d** : *ἄμφω κυνεγετοῦντες* sic *m* **4** *δὲ* om. *m* *αὐτῷ*] *αὐτῇ dm** **5** *ἔρχονται m* : *εἰσέρχεται d** *εἴς τι m* : *εἰς τὸ* B*d* : *ἐπὶ τὸ h* *μιχθησόμενος d** *ἦν* — **6** *εὐνὴ*] *ἐν ᾧ ἦν εὐνὴ m* : *ἦν δὲ το ἄντρον* sic *d* **6** *οἳ δὴ* scripsi : *οἱ δὲ* B*d* : *οἳ καὶ hm** **6** sq. *ἀκ. φωνῆς* om. *h* **7** *φωνῆς*] *σφῶν d* : *φωνῆς καὶ x* : *τῆς φῶνης αὐτῶν καὶ m* *ἐπιπίττουσι⟨ν m⟩* S **7** sq. *τοῖς π. Ἀ.*] *αὐτοῖς m* **8** *αὐτοὺς* om. *m* *δὲ πολὺν χρόνον hm* **9** *ἰδόντες τούτους* om. S* fort. recte : *ἰδόντες δὲ τούτους k* **10** *συγκυνηγοῦντες x* : *σϋγκϋνηγόντες* sic *k* : *συν|κυνηγετοῦντες h* **11** *εἰσβάλλοντες* B*h** : *εἰσβαλόντες dm* **12** *διεφήμιζον* S* : *διεφημίσαντο* B **12** sq. *ἀταλάντην καὶ μελανίωνα dh** : *μελανίωνα καὶ ἀτ.* B : *ἀταλάντη καὶ μιλανίων* (om. *οἱ περὶ*) *m* **13** *καὶ Μ.* delevi

---

XIII. (XIV.) refertur ex AE
tit. *μηλαν-* et sic ubique **2** *ἡ μὲν ἐγένετο λέαινα ὁ δὲ λέων* A **2** sq. *τὸ δὲ ἀλ. ἔνι τοιοῦτον* **4** *ὁ* om. **5** *εἴς τι* A : *εἰς τὸ* E **7** *ἐμπίπ.* — **8** *αὐτοὺς*] *ἀναιροῦσι τοὺς περὶ ἀταλάντην* **8** sq. *τῆς λεαίνης καὶ τοῦ λέοντος* **9** *ἐξελθόντες* E **10** sq. *οἱ κυνηγετοῦντες* (*κυνηγοῦντες i*) *σὺν μηλανίωνι ⟨αὐτοὺς* A*⟩ εἰς ταῦτα τ. ζ. ἔδοξαν μετὰβεβλῆσθαι*

XIV. (XV.)

[Περὶ Καλλιστοῦς.]

Καὶ ὁ περὶ Καλλιστοῦς λόγος τοιοῦτος, ὡς κυνηγετοῦσα ἄρκτος ἐγένετο. ἐγὼ δέ φημι καὶ ταύτην εἰς ξύλοχόν που καταντήσασαν, ὅπου ἐτύγχανεν ἄρκτος, θηρεύουσαν καταβρωθῆναι· τοὺς δὲ ⟨συγ⟩κυνηγετοῦντας, ἰδόντας εἰσελθοῦσαν μέν, μηκέτι δὲ ἐξερχομένην, εἰπεῖν ὡς ἡ κόρη ἄρκτος ἐγένετο.

XV. (XVI.)

[Περὶ Εὐρώπης.]

Φασὶν Εὐρώπην τὴν Φοίνικος ἐπὶ ταύρου ὀχουμένην διὰ τῆς θαλάσσης ἐκ Τύρου εἰς Κρήτην ἀφικέσθαι. ἐμοὶ δὲ οὔτ' ἂν ταῦρος οὔθ' ἵππος δοκεῖ τοσοῦτον πέλαγος διανύσαι [δύνασθαι], οὔτε κόρη ἐπὶ

XIV. (**XV.**) refertur ex B et S (= *d*, *h*, *m*)
1 τοιοῦτος καὶ ὁ περὶ καλλιστοὺς (sic) λόγος ὡς *m* 2 δὲ φημὶ *kxh* 3 ὅπου ἔτυχεν *d* : ἐν ᾧ εὑροῦσα sic *m* 4 θηρεύουσα *d* : om. *h* βρωθῆναι B 4 sq. συγ- suppl. Vitelli. : κυνηγοῦντας *kxh* 5 μὲν αὐτὴν εἰσελθοῦσαν cod. barocc. 72, unde [αὐτὴν] εἰσελθοῦσαν μὲν Westerm.
XV. (**XVI.**) refertur ex B et S (= *h*, *d*, *m*)
7 τὴν τοῦ φοίν. *h* 8 ἐς *hm* 9 οὔτ' ἂν scripsi : οὐκ ἂν *kld* : οὔτε *x** : οὐ *hm* ταῦρον οὔθ' ἵππον *hm** 10 δύνασθαι delevi οὔτε] ἀλλ' οὐδὲ *m* κόρη scripsi : κόρην o.*

XIV. (**XV.**) refertur ex AE
2 sq. εἰς ξύλ. που] εἰς ⟨τὸ *iv*⟩ ὄρος 4 καὶ θηρεύουσαν E
5 εἰσελθοῦσαν om. post μὲν add. ἐπὶ τὴν ⟨τῆς A⟩ ἄρκτον κοίτην δ' *v* : om. *i* 6 ἡ Eae^2 : om. Ae^1
XV. (**XVI.**) refertur ex AE
tit. τῆς ἐὑρώπης A 8 τύρου Eap^2e^2 : γύρου c.
9 οὔτ' — 10 δύνασθαι] δοκεῖ οὔτε ταῦρον οὔθ' ἵππον τοσοῦτον πέλαγος διανήξασθαι δύναται (δύνασθαι ae^2)

ταῦρον ἄγριον ἀναβῆναι· ὅ τε Ζεύς, εἰ ἐβούλετο Εὐρώπην εἰς Κρήτην ἐλθεῖν, εὑρεῖν ἂν αὐτῇ ἑτέραν πορείαν καλλίονα. τὸ δὲ ἀληθὲς ἔχει ὧδε. ἀνὴρ Κνώσιος ὀνόματι Ταῦρος ἐπολέμει τὴν Τυρίαν χώραν. τελευτῶν οὖν ἐκ Τύρου ἥρπασεν ἄλλας τε πολλὰς κόρας καὶ δὴ καὶ τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα Εὐρώπην. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι „Εὐρώπην τὴν τοῦ βασιλέως Ταῦρος ἔχων ᾤχετο.“ τούτων γενομένων προσανεπλάσθη ὁ μῦθος.

XVI. (XVII.)

[*Περὶ τοῦ δουρείου ἵππου.*] 283

Φασὶν ὡς Ἀχαιοὶ οἱ ἐν ξυλίνῳ κοίλῳ ἵππῳ ἀριστεῖς κατέβαλον τὴν Ἴλιον. ἔστι δὲ μυθώδης ἄγαν ὁ λόγος. ἡ δὲ ἀλήθεια αὕτη. ἵππον κατεσκεύασαν

---

1 *ὅ τε d** : *ὁ δὲ hm* Valcken. : *καὶ ὅτι* B **2** *εἰς* K. *Εὐρώπην* B *εὑρεῖν* recepi ex E : *εὗρεν* **4** *ὄνομα* S *τὴν* om. *kl* *τυρίων x* : *τυρρηνίαν d* **5** *τελευτῶν* scripsi : *τελευτήσας d* : *ἀποπλεύσας* B : om. *hm* *οὖν*] *ἐφ' ᾧ καὶ hm* **6** *δὴ καὶ** : om. **7** *οὖν lhm** : *δὲ kxd* **8** sq. *τούτου γενομένου h* : *καὶ οὕτως m* **9** *ὁ μῦθος ἐπλάσθη h* : *ἐπλάσθη ὁ μ. m* : *ὁ μ. προσανεπλάσθη* B

XVI. (XVII.) refertur ex B et S (= *h, d, m*)

10 *ἀχαιοὶ οἱ* recepi ex *a* : *οἱ ἀχαιοὶ hm* : *ἀχαιοὶ* c. *ἐκ ξυλίνων κοίλων ἵππων h* **11** *ἀριστεῖς* scripsi : *χίλιοι* ⟨*καὶ* B*hm*⟩ *ἑκατὸν* (h. e. *αρ'*) *κατέβαλον* scripsi : *κατεβάλ*⟨*λ lh*⟩*οντο*

---

2 *εὗρεν* A *αὐτῇ*] *αὐτῷ* E : *αὐτῆς* A **3** *πορείαν*] *ὁδὸν λίαν* E **4** *κνώσσιος* E **4** sq. *τῇ τυρ*⟨*ρ* E⟩*ηνία χώρᾳ, τελευταῖον δὲ* (*δ'* A) *ἐκ τύρου* **6** *πολλὰς* om. *καὶ δὴ*] *ἀλλὰ δὴ* **8** sq. *τούτου δὲ γενομένου*

XVI. (XVII.) refertur ex AE

tit. *ἵππου καὶ τῆς τροίας* E*a* **10** *οἱ a* : om. c. *ἐκ ξυλίνων ἵππων* E *κοίλῳ* om. **11** *χιλίων ἑκατὸν* E : om. A *κατεπόρθησαν* A : *ἐπόρθησαν* E *πόλιν ἤγουν τὴν ἴλιον* E **11** sq. *ἔστι δὲ ὁ λόγος ἄγαν μυθώδης· ἡ δὲ ἀλήθειά ἐστιν αὕτη*

ξύλινον πρὸς μέτρον τῶν πυλῶν, ὅπως μὴ ἑλκόμενος εἰσέλθῃ, ἀλλ' ὑπερέχῃ τῷ μεγέθει. οἱ δὲ λοχαγοὶ ἐκάθηντο ἐν κοίλῳ χωρίῳ παρὰ τὴν πόλιν, ὃς Ἀργείων λόχος ἐκαλεῖτο μέχρι τοῦ νῦν. αὐτόμολος δὲ ἐλθὼν παρὰ τῶν Ἀργείων Σίνων φράζει αὐτοῖς κατὰ μαντείαν ὡς, εἰ μὴ εἰσαγάγοιεν τὸν ἵππον εἰς τὴν πόλιν, ὑποστρεψόντων Ἀχαιῶν, ἂν δὲ εἰσαγάγωσι, μηκέθ' ἡξόντων. οὗ ἐπακούσαντες οἱ Τρῶες καὶ καθελόντες τὸ τεῖχος, εἰσάγουσι τὸν ἵππον. εὐωχουμένοις δὲ αὐτοῖς ἐπιπίπτουσιν οἱ Ἕλληνες δι' ἧς καθῄρητο τὸ τεῖχος, καὶ οὕτως ἑάλω ἡ Ἴλιος.

---

1 πρὸς ('immo ὑπὲρ' Vitelli.) μέτρον τῶν πυλῶν S : οὐκ ἰσόμετρον ταῖς πύλαις B 2 εἰσέλθοι h(d^1?) : εἰσέλ^θ m ὑπερέχοι hd^1 : ὑπερέχει m : ὑπερέχειν l τῷ μεγέθει] τῶν πυλῶν h 3 ἐκάθητο m : ἐνεκάθηντο d παρὰ S : περὶ B* 4 καλεῖται B μέχρι τοῦ νῦν om. h 6 αὐτοῖς — 7 ἵππον om. d 6 μαντείας kl 7 πόλιν B : ἴλιον S ὑποστρεψόντων scripsi : ὑποστρεφόντων dm : ὑποστρέφειν h : ὑποστραφεῖεν B ἀχαιῶν dm : ἀχαιοὶ B : τοὺς ἀχαιοὺς h ἐὰν kl 8 μηκέθ' ἥξειν h : οὗ B οὗ h : ὧ m : ὧν d : τούτου δὲ B ὑπακούσαντες d : καὶ ἀκούσαντες h οἱ om. B 9 καὶ καθελόντες S : εἰς B τὸ τεῖχος om. d 10 sq. δι' ἧς (sc. χώρας vel μερίδος) S : δι⟨ελθόντες⟩ ᾗ coni. P. Wendland. : ἀφ' οὗ B

---

1 πρὸς μέτρον E : πρὸς μέγεθος μετεωρότερον A 1 μὴ] μηδ' E ὑπερέχει A 3 ἐνεκάθηντο E χώρῳ E 4 ὃ ἀργῶν Ae : ὃ ἀργεῖος E : ὃ ἀργείων a 5 παρὰ τ. ἀργείων om. 6 φράζει — 10 ἐπιπίπτουσιν] εἰς ἴλιον φράζει τοῖς ἰλιεῦσιν εἰσαγαγεῖν τὸν ἵππον προστιθεὶς (προστεθεὶς A : προσθεὶς a) καὶ τὸ μὴ ἐλθεῖν (εἰσελθεῖν a) τοὺς Ἕλληνας· ὧν ὑπακούσαντες οἱ τρῶες καὶ τὰς πύλας καθελόντες εἰσάγουσι τὸν ἵππον. εὐωχουμένων δ' αὐτῶν ἐπεισέρχονται 11 δι' — τεῖχος om. 12 ἡ τροία

XVII. (XVIII.)

[*Περὶ Αἰόλου.*]

Λέγεται ὅτι Αἴολος ἄνθρωπος ἦν κυριεύων πνευμάτων, ὅστις ἔδωκεν Ὀδυσσεῖ τοὺς ἀνέμους ἐν ἀσκῷ· περὶ δὲ τούτου, ὡς οὐχ οἷόν τε γίνεσθαι, δῆλον εἶναι πᾶσιν οἶμαι. εἰκὸς δὲ ἀστρολόγον γενόμενον Αἴολον φράσαι Ὀδυσσεῖ τοὺς χρόνους καὶ καθ' ἃς ἐπιτολὰς ἄνεμοί τινες πνευσοῦνται. φασὶ δὲ ὅτι 284 *καὶ χαλκοῦν τεῖχος τῇ πόλει αὐτοῦ περιεβέβλητο, ὅπερ ἐστὶ ψεῦδος· ὁπλίτας γὰρ εἶχε τὴν πόλιν αὐτοῦ φυλάττοντας.*

XVIII. (XIX.)

[*Περὶ τῶν Ἑσπερίδων.*]

Λέγεται ὡς γυναῖκές τινες ἦσαν αἱ Ἑσπερίδες, ταύταις δὲ ἦν μῆλα χρυσᾶ ἐπὶ μηλέας, ἣν ἐφύλασσε

XVII. (XVIII.) refertur ex B et S (= *h*, *d*, *m*)
1 *αἴολος* S* : *οὗτος ὁ* B *ἦν ἄνθρωπος* S **3** *τούτου* *hm** : *τούτων* B*d* **4** *δῆλον εἶναι πᾶσιν οἶμαι hm** : *πᾶσιν εἶναι δῆλον οἶμαι d* : *δῆλον οἶμαι πᾶσιν k* : *δ. π. οἶμαι l* : *δ. π. εἶναι x* *δὲ* B* : *γὰρ* S **5** *τοὺς* (malim *καθ' οὓς*) *χρόνους* S*x** : *τὸν χρόνον kl* *καὶ* om. *m* **6** *ἄνεμοι τινὲς h* : *τινὲς ἄνεμοι dm* : *ἄνεμοι* B **6** sq. *ὅτι καὶ h** : *καὶ ὅτι x*, sed *καὶ* del. m²: *ὅτι* c. **7** *αὐτοῦ* S* hic et infra : *αὐτῶν* B utrobique
περιέβαλε m **8** *ὅπερ ἐστὶ* B*d** : *ἔστι δὲ καὶ τοῦτο m* : *καὶ τοῦτο h* **9** *φυλάσσοντας* B
XVIII. (XIX.) refertur ex B et S (= *h*, *d* et — usque ad p. 26, 12 *ἔλεγον δὴ* — *m*)
10 *φασὶν ὅτι γυν. m* *αἱ* om. S **11** *δ' ἦν l*

XVII. (XVIII.) refertur ex AE
tit. *π. τοῦ αἰ.* A **1** *λέγουσιν* *ἄνθρωπος* om. **2** *τῶν πνευμάτων* **3** *ἀσκοῖς* E *γίνεσθαι* om. **5** sq. *ὀδυσσεῖ τοὺς χρόνους καθ' οὓς ἐπιτολαί τινες ἀνέμων γενήσον*[p. 284 W.]*ται* E*a* : om. A*e* **8** *ψευδὲς* *ὁπ. γὰρ. ὡς οἶμαι εἶχε* A
XVIII. (XIX.) refertur ex AE
tit. *τῶν* om. **10** *λέγουσιν ὅτι* *αἱ ἑσπερίδες* E*a* : *ἑσπερίτιδες* A*e* (sic etiam p. 26, 4) **11** *δὲ* E*a* : *δ'* A*e* *μηλέᾳ* E *ἣν* E*a* : *ἃ* A*e*

*δράκων, ἐφ' ἃ μῆλα καὶ Ἡρακλῆς ἐστρατεύσατο. ἔχει δὲ ἡ ἀλήθεια ὧδε. Ἕσπερος ἦν ἀνὴρ Μιλήσιος, ὃς ᾤκει ἐν τῇ Καρίᾳ καὶ εἶχε θυγατέρας δύο αἳ ἐκαλοῦντο Ἑσπερίδες. τούτῳ δὲ ἦσαν ὄϊς καλαὶ καὶ εὔκαρποι, τοῦτο τὸ γένος ὃ νῦν ἐστιν ἐν Μιλήτῳ. ἐπὶ τούτῳ δὴ ὠνομάζοντο χρυσαῖ· κάλλιστον γὰρ ὁ χρυσός, ἦσαν δὲ κἀκεῖναι κάλλισται. μῆλα δὲ ἐκαλεῖτο τὰ πρόβατα. ἅπερ ἰδὼν Ἡρακλῆς βοσκόμενα παρὰ τῇ θαλάσσῃ, περιελάσας ἐνέθετο εἰς τὴν ναῦν, καὶ τὸν ποιμένα αὐτῶν ὄνοματι Δράκοντα *** ἤγαγεν εἰς οἶκον, οὐκέτι ζῶντος τοῦ Ἑσπέρου, ἀλλὰ τῶν παίδων αὐτοῦ. ἔλεγον δὴ οἱ ἄνθρωποι „ἐθεασάμεθα χρυσᾶ μῆλα, ἃ ἤγαγεν ἐξ Ἑσπερίδων Ἡρακλῆς τὸν φύλακα ἀποκτείνας Δράκοντα." ἔνθεν ὁ μῦθος.*

---

1 ἐφ' — ἐστρατεύσατο om. B ἐστρατεύσατο *h** : ἐστρατοπαιδεύσατο sic *m* : ἐν τῇ καρία *d* 2 ἡ ἀλ. ὧδε S* : ὧδέ πως τὸ ἀληθὲς B 4 τούτῳ B*d** : τούτων *h* : τοῦτο *m* ὄϊς *h** : ὄϊς *m* : οἶς *x* : οἶς *kd* : ὄϊες (ὄϊ corr. m² ex ω, ut vid.) *l* πρόβατα ante καλαὶ add. *kl* 5 τοῦτο — 6 δὴ om. *m* 6 δὲ χρυσαῖ *m* κάλλιστος γὰρ *xd*¹ : ἐπειδὴ κάλλιστον *m* 7 ἦσαν — κάλλισται om. *h* : διὰ τὸ εἶναι καὶ αὐτὰς καλλίστους (sic comp.) *m* ἐκαλοῦντο *m* 8 ὁ ἡρακλῆς B περὶ *h** 9 τὴν om. B 10 lacunam statui; v. § 27 εἰς] ἐπὶ τὸν *h* 11 δὲ ζῶντος *hm* 13 ὁ ἡρακλῆς *l* 14 ἐντεῦθεν *d* : οὕτως *h*

---

2 δὲ A : γὰρ E 5 ἔγκαρποι τοῦτο — ἐστιν] οἷαι καὶ νῦν ⟨αἱ A⟩ 6 δὴ A : δὲ E ὀνομάζονται κάλλιστος δὲ ὁ E 7 δὲ ἐκεῖναι καλεῖται 8 ὁ ἡρακλῆς α′ et cod. laur. 56, 20 8 sq. βοσκόμενα περὶ τὴν θάλατταν A : π. τ. θάλασσαν β. E 10 εἰσήγαγεν 11 ἑσπερίου E 12 δὴ] οὖν 13 ἃ ἡρ. ἤγαγεν ἐξ ἑσπ. 14 καὶ ἔνθεν ὁ μ. προσ⟨αν Eα⟩επλάσθη

XIX. (XX.)

[*Περὶ Κόττου καὶ Βριάρεω.*] 20

Περὶ Κόττου καὶ Βριάρεω, ὡς ἑκατὸν ἔσχον χεῖ|ρας ἄνδρες ὄντες, πῶς οὐκ εὔηθες; τὸ δὲ ἀλη- 285 *θὲς οὕτως. τούτων τῇ πόλει ὄνομα ἦν Ἑκατογχειρία, ἐν ᾗ ᾤκουν, ἦν δὲ τῆς Χαονίας τῆς νῦν Ὀρεστιάδος καλουμένης. τεκμαίρομαι δὲ ὅτι μετὰ τῶν Ὀλυμπίων ἐμαχέσαντο τὴν πρὸς Τιτᾶνας μάχην·* 5 *ταῦτα δὲ τὰ χωρία ὅμορά ἐστι τῷ Ὀλύμπῳ. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι „Κόττος καὶ Βριάρεως [καὶ Γύγης] οἱ Ἑκατόγχειρες βοηθήσαντες τοῖς Ὀλυμπίοις αὐτοὶ ἐξήλασαν τοὺς Τιτᾶνας ἐκ τοῦ Ὀλύμπου."*

XIX. (**XX.**) refertur ex B et S (= *h*, *d*)

tit. *βριάρεως lh* : *βρι*$^{αρ/}$ *x* *καὶ γύγου τῶν ἑκατογχείρων* add. *l* 1 *περὶ — βριάρεω* S : *περὶ τούτων φασὶν* B *βριάρεως h* 1 sq. *ἔσχον ἀνὰ ἑκατὸν χεῖρας h* *χεῖρας ἔσχον l* 2 *ὄντες. τοῦτο δὲ πῶς* (*δέ πως k*) B 2 sq. *τὸ δὲ ἀλ.* S* : *ἔχει δὲ* B 3 *οὕτως d** : *ὧδε* B : *τοιοῦτον h* 4 *ᾤκουν οὗτοι d* *Χαονίας* Schwartz. (*Ἀκαρνανίας* Toll., De Gelder.) : *ἀχαρνίας* B : *ἀχανίας h* : *ἀχρονίας d* 5 *δὲ* B : *δὴ* S *ὅτε h* 7 *δὲ*] 'fort. *γὰρ*' Vitelli. *τῷ ὀλυμπίῳ k* : *τῶν ὀλυμπίων d* 8 *οὖν h** : *δὲ l* : *δὴ* c. 8 sq. *καὶ γύγης* Byzantinorum supplementum ex [Apollod.] Bibl. I 1 9 sq. *Ὀλυμπίοις* scripsi : *θεοῖς* o.* 10 *αὐτοὶ* om. *h*

XIX. (**XX.**) refertur ex AE

tit. *βριάρεως α'* : *βρυάρεως* hic et infra (l. 8) E 1 *φασὶ περὶ κ. καὶ βρ.* E : *φασὶν οὖν περὶ τούτων* A 1 sq. *ἔσχον ἑκατὸν χεῖρας* 2 *εὔηθες τοῦτο;* E*e* : *εὔ. τὸ τοιοῦτον;* A*a* 3 *ἦν* om. *a* 3 sq. *ἑκατονταχειρία* 4 *τῆς ἀχαρνίας e*[2] mg. : *πόλις* c. 4 sq. *τῆς νῦν καλουμένης ὀρεστιάδος* A : *ἡ νῦν καλουμένη ὀρεστιάδα* (*ὀρεστιὰς* laur. 56, 20 et marc. 509) E 5 *τεκμαίρομαι — ὀλυμπίῳ* (sic ut *k*) *e*[2] mg. : om. c. 9 *γύγις* E *ἑκατοντάχειρες*

XX. (XXI.)

[*Περὶ Σκύλλης.*]

Λέγεται περὶ Σκύλλης ὡς ἦν ἐν Τυρρηνίᾳ θηρίον τι γυνὴ μὲν μέχρι τοῦ ὀμφαλοῦ, κυνῶν δὲ ἐντεῦθεν προσπεφύκεσαν κεφαλαί, τὸ δ' ἄλλο σῶμα ὄφεως. τοιαύτην δὲ φύσιν ἐννοεῖν πολλὴ εὐήθεια. ἡ δὲ ἀλήθεια αὕτη. Τυρρηνῶν νῆες ἦσαν, αἳ ἐληίζοντο τὰ περίχωρα τῆς Σικελίας καὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον. ἦν δὲ καὶ ναῦς τριήρης ταχεῖα τότε, ᾗ ὄνομα Σκύλλα, καὶ κατεπεγέγραπτο ἐπὶ τῆς πρῴρας. αὕτη δ' ἡ τριήρης τὰ λοιπὰ τῶν πλοίων συλλαμβάνουσα πολλάκις εἰργάζετο βρῶμα, καὶ λόγος ἦν περὶ αὐτῆς πολύς. ταύτην τὴν ναῦν Ὀδυσσεὺς φορῷ καὶ λάβρῳ πνεύ-
286 *ματι χρησάμενος διέφυγε· διηγήσατο δὲ | ἐν Κερκύρᾳ*

XX. (**XXI.**) refertur ex B et S (= *h*, *d*)

1 *περὶ σκ.* om. B *τυρηνία k* : *τυρρηνία xh* (ρ supra) 2 *κυνῶν* — 4 *ὄφεως* S* : *κύων δὲ τὸ λοιπὸν σῶμα· ἐντ. προσπ. κεφαλαὶ* B 3 *προσεπεφύκασι* (sic) *κεφαλαὶ δύο h* 4 *νοεῖν* B *ἡ εὐή|θεια* (om. *ἡ δὲ ἀλ. αὕτη*) *h* 5 *τυρηνῶν k* 6 *ἰώνων kx* : *ἰώνιον* (*ώ* in eras. m²) *l* 8 *κατεπεγέγραπτο* Fröhner. : *κατεπέγραπτο k* : *κατεγέγραπτο ld²* : *καταγέγραπτο d¹* : *κατεπίγεγραπτος h* : *κατεπέπρακτο x* 9 *πολλάκις d** : *πολλὰ κακὰ* B*h* 10 *βρῶμα** : om. 11 *τὴν ναῦν* S* : *δὲ l* : om. *kx* *καὶ* om. *k* *λάβρῳ* scripsi (cfr. p. 20, 8) : *λαύρω* B* : *λαμπρῶ* S 12 *χρώμενος* B *Κερκύρᾳ*] *κερκύμω k* : *κερκύμ*ω *x*

XX. (**XXI.**) refertur ex AE

1 *λέγουσι* *ἐν τυρηνία a* : *τυρηνία* (sed *κυρ- p¹*) A*e* : *ἐκ κυρηνίας* E 3 *ἐντ. αὐτῇ προσπεφύκασι κεφ. a* : *κεφ. ἐντ.* ⟨*αὐτῇ* E⟩ *προσ*⟨*ε* marc. 509, fort. recte⟩*πεφύκεσαν* (-*κασι* A) c. 4 *πολὺ εὔηθες a′* : *πολλὰ εὔηθες* A : *πολλῆς εὐηθείας* E 5 *τυῤῥηνῶν a* : *τυρρηνίων* A*e* : *κυρηνίων p¹* : *κυρηνῶν* E *νῆες*] *νῆσοι* 7 *καὶ* om. A *ταχεῖα* — 8 *τριήρης* om. *iv* *τότε pa′* : *τό τε* E *ᾗ* om. 8 *καὶ* — *πρῴρας* om. *δ'* om. 11 *ὁ ὀδυσσεὺς* E *φορῷ*] *σφοδρῷ*

τῷ Ἀλκινόῳ ὡς ἐδιώχθη καὶ ὡς ἐξέφυγε καὶ τὴν ἰδέαν τοῦ πλοιαρίου. προσανεπλάσθη δὲ ὁ μῦθος.

XXI. (XXII.)

[Περὶ Δαιδάλου.]

Λέγεται περὶ Δαιδάλου ὡς ἀγάλματα κατεσκεύαζε δι' ἑαυτῶν πορευόμενα· ὅπερ ἔμοιγε ἀδύνατον εἶναι δοκεῖ, ἀνδριάντα δι' ἑαυτοῦ βαδίζειν. τὸ δὲ ἀληθὲς τοιοῦτον. οἱ τότε ἀνδριαντοποιοὶ καὶ ἀγαλματοποιοὶ συμπεφυκότας ὁμοῦ τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας παρατεταμένας ἐποίουν. Δαίδαλος δὲ πρῶτος ἐποίησε διαβεβηκότα τὸν ἕνα πόδα. διὰ τοῦτο δὴ οἱ ἄνθρωποι ἔλεγον „ὁδοιποροῦν τὸ ἄγαλμα τοῦτο εἰργάσατο Δαίδαλος, ἀλλ' οὐχὶ ἑστηκός,“ ὡς καὶ νῦν

---

1 τῶ ἀλκυννόω *d* : τῶ ἀλκιώνω *k* : τῶ ἀλκιῶ *x* : τῶν ἀλκιόνων (litt. ἀλκιον in eras.) *h* καὶ ὡς ἐξ. *h* : καὶ ἐξ. *d* : ὡς ἐξ. B καὶ διηγήσατο τὴν *l* 2 καὶ ὁ μ. προσανεπλάσθη *l*

XXI. (XXII.) refertur ex B et S (= *h*, *d*)

3 περὶ δαιδάλου om. B*h* 4 ὅπερ — εἶναι] ἀδύνατον δ' ἔμοιγε *h* 5 ἀνδριάντας cod. par. 2720 ἑαυτῶν cod. idem et *k*[1] ἀληθὲς *d** : ἀληθές ἐστι *l* : ἀληθὲς ἔστι *xh* : ἀλ. ἐστὶν *k*

6 τοιοῦτον] τοῦτο *l* καὶ ἀγαλματοποιοὶ S* : om. B

7 τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας *d* 7 sq. παρατετακότας *h* : τετακότας *d* 8 πρῶτον *h* ἐποίησεν *d* : ἐπήει (sic, sc. ἐποίει*) *h*

9 διὰ om. S ὁδοιποροῦν ἔλεγον *h*, ubi mox τοῦτο — 11 ἑστηκὸς om.

---

1 ὡς] πῶς utrobique 2 ἰδέαν τοῦ πλοίου. ἀφ' ὧν προσανεπλάσθη ὁ μῦθος

XXI. (XXII). refertur ex A (om. E)

3 λέγουσι 4 δι' ἑαυτῶν om. ὅπερ — 5 βαδίζειν] τὸ δὲ ἀνδριάντα δι' αὐτοῦ βαδίζειν ἀδύνατον εἶναι δοκεῖ ἔμοιγε 7 sq. συμπεφυκότας — ἐποίουν] κατεσκεύαζον ἀνδριάντας συμπεφ. ἔχοντας καὶ τοὺς πόδας 8 πρῶτος om. 8 sq. ἐποίει διαβεβηκότας 9 διὰ — οἱ] οἱ δὲ 10 sq. τοῦτο τὸ ἄγ. ὃ εἰργάσατο

λέγομεν „μαχόμενοί γε ἄνδρες γεγραμμένοι εἰσί“ καὶ „τρέχοντες ἵπποι“ καὶ „χειμαζομένη ναῦς“. οὕτω κἀκεῖνον ἔλεγον ὁδοιποροῦντα ποιεῖν ἀγάλματα.

XXII. (XXIII.)

[Περὶ Φινέως.]

Ἱστορεῖται περὶ Φινέως ὡς διεφόρουν Ἅρπυιαι τὸν βίον αὐτοῦ, δοκοῦσι δὲ ἔνιοι θηρία πετεινὰ εἶναι ταῦτα ἁρπάζοντα ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ Φινέως τὸ δεῖπνον. ἡ δὲ ἀλήθεια αὕτη. Φινεὺς ἦν Παιονίας βασιλεύς. γέροντα δὲ αὐτὸν ὄντα ἡ ὄψις ἐπέλιπεν οἵ τε ἄρρενες παῖδες ἀπέθανον. θυγατέρες δὲ ἦσαν αὐτῷ Ἐράσεια καὶ Ἁρπύρεια * * *, αἵτινες

---

1 sq. γεγρ. εἰσὶν, ἵπποι τρέχοντες καὶ ναῦς χειμαζομένη B **2** χειμαζόμεναι νῆες S **3** ὁδοιποροῦν ἄγαλμα ποιεῖν *h* : ὁδοιποροῦν τι (corr. m² ex ὁδοιποροῦντα) ποιεῖν *d*

XXII. (XXIII.) refertur ex B et S (= *d*, *h*)

tit. περὶ ἁρπυίων (sic) καὶ φινέως *l* **4** περὶ φινέως ἱστορεῖται *d* : ἱστόρηται περὶ φ. *h* περὶ φ. om. B αἱ ἅρπυιαι B **6** ἁρπάζοντα *h** : ἁρπάζειν δὲ B*d* τοῦ φινέως* : φινέως S : om. B **8** δὲ *h** : δ' c. **8** sq. ἐπέλιπεν *xh* : ἀπέλιπε⟨ν *ld*⟩ c. **9** αὐτοῦ παῖδες *lh* : παῖδες αὐτοῦ *kx* δὲ om. *kx* : δ' *l* **10** ἐράσεια *ld* Tzetzes : ἐρασεία *kx* : ἐρασία *h**(*d*¹?) ἁρπύρεια Tzetzes : ἀπύρεια B : ἁρπύρια *d* : ἅρπυια *h* παρὰ δὲ τῶν βαρβάρων ἄμφω ἐκαλοῦντο Ἅρπυιαι vel tale quid excidisse suspicor; cfr. p. 31, **2** et 55, **3**

---

1 λέγομεν· εἰσὶ δὲ (unde εἰσί γε Fischer.) καὶ μαχόμενοι ἄνδρες γεγραμμένοι **3** οὕτω — ἀγάλματα om.

XXII. (XXIII.) refertur ex A*u* (om. E)

4 ἱστοροῦσι περὶ αὐτοῦ *u* διεφόρουν] διέφθειραν *u* **5** βίον] νοῦν θηρία καὶ πετεινά **6** εἶναι om. *a'* ταῦτα om. *u* ἁρπάζειν δὲ *u* **7** αὕτη] ἔχει οὕτως (οὕτω *a*) **8** αὐτὸν om. *u* ὄντα] γεγονότα **8** sq. ἀπέλειπεν *vpa'* : ἀπέλειπε *u* : ἀπέλιπεν *i* **10** πυρία (sed ἁρπύρεια *u*) καὶ ἐρασία

τὸν βίον αὐτοῦ | διέφθειρον. ἔλεγον οὖν οἱ πολῖται „δύστηνος ὁ Φινεύς· αἱ Ἅρπυιαι αὐτοῦ διαφθείρουσι τὸν βίον.“ οἰκτείραντες δὲ αὐτὸν Ζήτης καὶ Κάλαϊς, ἀστυγείτονες αὐτῷ ὄντες, Βορέου δὲ παῖδες (ἀνδρός, οὐκ ἀνέμου), βοηθήσαντες αὐτῷ, τάς τε θυγατέρας ἐξεδίωξαν ἐκ τῆς πόλεως καὶ τὰ χρήματα συναθροίσαντες, ἐπίτροπον αὐτῶν κατέστησαν τῶν Θρᾳκῶν τινα. 287

XXIII. (XXIV.)

[Περὶ Μήστρας.]

Περὶ Μήστρας τῆς Ἐρυσίχθονος φασὶν ὡς, ὁπότε βούλοιτο, ἀλλάσσειν τὴν ἰδέαν. ὃ μύθου καταγελάστου. πῶς γὰρ εἰκὸς ἐκ κόρης γενέσθαι βοῦν καὶ αὖθις κύνα ἢ ὄρνεον; τὸ δὲ ἀληθὲς ἔχει ὧδε.

---

1 αὐτοῦ om. S διέφθειρον* : διέφθειραν οὖν h* : δὴ c. 1 sq. πολῖται] ποιηταὶ h 2 ὁ d* : om. c. 2 sq. αὐτοῦ τὸν βίον ἁρπάζουσι. βορέου (om. οἰκτείραντες — ὄντες) B 3 Ζήτης Westerm. : ζῆθος S* 4 αὐτοῦ (om. ὄντες) d βορείου h 5 ἀνέμου Bh : ἀσήμου d* 6 sq. χρήματα] χρήσιμα x 7 ἀθροίσαντες h αὐτοῦ S

XXIII. (XXIV.) refertur ex B et S (= h, d)

9 μήτρ. d* ubique τῆς Ἐρυσίχθονος om. B 10 ὃ] ὧ d μύθου καταγέλαστον l 12 καὶ αὖθις κύνα ἢ ὄνον ἢ ὄρνεον B τὸ — ὧδε] ἡ δὲ ἀλήθεια αὕτη h ἔχει ὧδε d* : τόδε B

---

1 τὸν τοῦ πατρὸς βίον διέφθειραν u : -ᾶν p : -ον c. 1 sq. οἱ ποιηταὶ a′ 2 sq. φινεύς, ὅτι αἱ ἅρπυιαι τὸν β. αὐ. διαφθείρουσιν 3 οἰκτείροντες u 4 τάλαϊς ua′ : ταλάϊς c. αὐτῶν ὄντες βορέου ae² : βορείου c. 5 sq. τὰς θυγατέρας ἐξήλασαν 7 sq. ἐπίτροπον ⟨αὐτοῦ u⟩ τινὰ (-ὸν τινα a) κατέστησαν τῶν θρᾳκῶν

XXIII. (XXIV.) refertur ex AE

9 τῆς ante μήτρας A, non Ea′ 10 ὁπότε] ὁποίαν τις E : ὁ ποιητὴς A τὴν om. E 10 sq. ὁ ⟨δὲ A⟩ μῦθος καταγέλαστος 12 ἢ] καὶ δ᾽ ἀληθὲς

Ἐρυσίχθων ἦν ἀνὴρ Θετταλός, διαφθείρας δὲ τὰ χρήματα πένης ἐγένετο. ἦν δὲ θυγάτηρ αὐτῷ καλὴ καὶ ὡραία Μήστρα ὀνόματι· ὅστις δὲ εἶδεν αὐτήν, ἐπιθυμητικῶς διέκειτο. ἀργυρίῳ μὲν οὖν οἱ τότε ἄνθρωποι οὐκ ἐμνηστεύοντο, ἐδίδοσαν δὲ οἱ μὲν ἵππους, οἱ δὲ βοῦς, τινὲς δὲ πρόβατα ἢ ὅ τι ἂν ἐθέλῃ ἡ Μήστρα. ἔλεγον δὲ οἱ Θετταλοί, ὁρῶντες ἀθροιζόμενον τῷ Ἐρυσίχθονι τὸν βίον, „ἐγένετο ἐκ Μήστρας αὐτῷ καὶ ἵππος καὶ βοῦς καὶ τἄλλα.“ ὅθεν ὁ μῦθος προσανεπλάσθη.

XXIV. (XXV.)

[Περὶ Γηρυόνου.]

Γηρυόνην δέ φασιν ὅτι τρικάρηνος ἐγένετο. ἀδύνατον δὲ σῶμα ⟨ἓν⟩ τρεῖς ἔχειν κεφαλάς. ἦν δὲ |
288 τοιοῦτον. πόλις ἐστὶν ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ Τρικαρηνία καλουμένη. ἦν δὲ ὁ Γηρυόνης ἐν τοῖς

---

2 χρήματα πάντα *k* : χρήματα αὐτοῦ *h* : χρήματα ἅπαντα *x* **3** ὀνόματι* : ὀνομαζομένη *h* : om. B*d* εἶδεν] καὶ ἴδοι *h* **4** διέκειτο πρὸς αὐτὴν B **6** τινὲς] οἱ *h* ὅτι ἐδέλοι *d* **8** sq. ὅτι ἡ μήστρα ἐγίνετο πάντα, καὶ ἵππος *l* **9** τὰ λοιπὰ *h* ὅθεν *h* : om. c. **10** ὁ δὲ μ. B*d* προσανεπλάσθη *kxd* : ἐντεῦθεν ἀνεπλάσθη *l* : om. *h*

XXIV. (XXV.) refertur ex B et S (= *h*, *d*)

11 δέ φασιν B : φασὶ S*; v. § 15 τρικάρηνος Apostoles : τρισώματος *h* : τρικέφαλος c.*; v. § 27 **12** τὸ σῶμα *h* ἓν cod. marc. 509 (idem coni. Koenius) : om. o.* κεφαλὰς ἔχειν *d** **13** sq. τρικαρανία *dh*[1] **14** ὁ om. *x** : in ras. habet *d*

---

1 sq. καὶ διαφθείρας τὰ χρήματα **2** αὐτῷ θυγάτηρ **3** τὸ ὄνομα *a'* **3** sq. ἐπιθ. διέκ.] ἤρα ταύτης **6** ὃ ἂν ἐθέλοι E **7** δὲ E*a* : οὖν A : om. *e* **8** βίον ὅτι ἐγένετο **8** sq. αὐτῷ ἐκ μήτρας E **9** ὅθεν] ἀφ' ὧν **10** προσεπλάσθη *iv*

XXIV. (XXV.) refertur ex AE

11 ἐγέν.] ἦν **13** τοιόνδε τοῦτο

τότε ἀνθρώποις ὀνομαστός, πλούτῳ τε καὶ τοῖς ἄλλοις διαφέρων· εἶχε δὲ καὶ βοῶν ἀγέλην θαυμαστήν, ἐφ' ἣν ἐλθὼν Ἡρακλῆς ἀντιποιούμενον Γηρυόνην ἀπέκτεινεν. οἱ δὲ θεώμενοι περιελαυνομένας τὰς βοῦς ἐθαύμαζον· ἦσαν γὰρ τὸ μὲν μέγεθος μικραί, ἀπὸ δὲ κεφαλῆς ἐπὶ τὴν ὀσφὺν μακραὶ καὶ σιμαί, κέρατα οὐκ ἔχουσαι, ὀστέα δὲ μεγάλα καὶ πλατέα. πρὸς τοὺς πυνθανομένους οὖν ἔλεγόν τινες „Ἡρακλῆς ταύτας περιήλασεν οὔσας Γηρυόνου τοῦ Τρικαρήνου.“ τινὲς δὲ ἐκ τοῦ λεγομένου ὑπέλαβον αὐτὸν τρεῖς ἔχειν κεφαλάς.

XXV. (XXVI.)

[*Περὶ Γλαύκου τοῦ Σισύφου.*]

***Φασὶ** δὲ ὅτι καὶ οὗτος κατεβρώθη ὑπὸ τῶν ἵππων, ἀγνοοῦντες ὅτι ἱπποτροφῶν καὶ μεγάλας δαπάνας ποιούμενος καὶ τῶν οἰκείων οὐδὲν ἐπιμελούμενος ἐπετρίβη, καὶ ἐπέλιπεν αὐτὸν ὁ βίος.*

---

1 *ἄλλοις*] *ὅλοις* *x* 2 *διαφέρων* S* : *ὑπερφέρων τῶν ἄλλων* B 3 *ὁ ἡρ.* *d* 5 *μὲν* *d** : om. c. 6 *σιμαὶ καὶ μικραὶ* *h* 10 *λεγομένου*] *λόγου* *h* *αὐτὸν* om. *h*
XXV. (XXVI.) refertur ex B et S (= *h*, *d*)
tit. *περὶ διομήδους* *l* : om. *k* *τοῦ* *x** : *καὶ* S 12 *φασὶ δὲ* *kl* : *φασὶν* *dx** : om. *h* *καὶ* om. B *ὑπὸ τῶν ἰδίων* B 13 *ἱπποτροφῶν* S*x** : *ὑπὸ τροφῶν* *kl* 13 sq. *μεγάλας ποιούμενος τὰς δαπάνας* *h* : *μεγάλων δαπανῶν ἃς ἐποίει* *l* 14 *καὶ* om. *l* 14 sq. *καὶ τῶν οἰκ. οὐδενὸς* (sic) *ἐπιμ.* ante *καὶ μεγ.* (13) *d** *οἰκείων ἀμελῶν ἐξετρίβη καὶ ἀπέλιπεν* *h*
15 *αὐτὸν* om. *d* : *αὐτῶν* *h*

---

1 *τοῖς* om. 2 *θαυμαστῶν* E 3 *ὁ ἡρακλῆς* E *ἀντιποιούμενος* E 3 sq. *ἔκτεινεν* (*ἔκτανεν* *i*) 5 *τῷ μὲν μεγέθει* E
6 *τῇ ὀσφύι* *μακραὶ* E : *μικραὶ* A 7 *ὀστᾶ* *μεγ.*] *μακρὰ*
9 *τοῦ* om. E 10 *δὲ* om. E 10 sq. *τρεῖς ἔχειν αὐτὸν* E : *αὐτὰς* (sed *αὐτὸν* *a'*) *τρεῖς ἔχειν* A
XXV. (XXVI.) refertur ex AE
15 *ἐπέλιπεν* *iu* : *ἀπέλιπεν* c.

XXVI. (XXVII.)

[*Περὶ Γλαύκου τοῦ Μίνωος.*]

*Καὶ οὗτος ὁ μῦθος παγγέλοιος, ὡς δὴ τοῦ
Γλαύκου ἐν πίθῳ μέλιτος ἀποθανόντος ὁ Μίνως
ἐν τῷ τύμβῳ κατώρυξε τὸν Κοιράνου Πολύιδον*
20 *(ὃς ἦν ἐκ τοῦ Ἄργους), ὃς ἰδὼν δράκοντα ἑτέρῳ
δράκοντι τεθνεῶτι πόαν ἐπιθέντα καὶ ἀναστήσαντα
αὐτόν, καὶ αὐτὸς ταὐτὸ ποιήσας τῷ Γλαύκῳ, ἀνέστησεν
αὐτόν. ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον, ἀποθανόντα ἄνδρα ἀναστῆσαι ἢ ὄφιν, ἀλλ' οὐδὲ ἄλλο ζῷον. ἐγένετο δέ τι*
289 *τοιόνδε. Γλαῦκος πιὼν | μέλι ἐταράχθη τὴν κοιλίαν,
χολῆς δὲ αὐτῷ πλείονος κινηθείσης καὶ λειποθυμήσαντος, ἀφίκοντο οἵ τε δὴ ἄλλοι ἰατροί, ἅτε χρήματα
ληψόμενοι, καὶ δὴ καὶ Πολύιδος, ἤδη δὲ ἐκλείποντος*

XXVI. (XXVII.) refertur ex B et S (= *h*, *d*)
2 *ἐν πίθῳ μέλιτος* Valcken. (cfr. [Apollod.] Bibl. III, 17 Wagner.) : *ἐν τῷ* (*τῷ* om. *h*) *μέλιτι ἀποπνιγέντος h* 3 *τῷ* om. *h* *πολύειδ.* et sic ubique *h** 4 *ὃς* S* : *οὗτος* B 5 *ἐπιθέντα** : *ἐπιτιθέντα* S*l* : *προσεπιτεθέντα* (om. *πόαν*) *x* : *ἐπιτιθέντος k* 6 *αὐτὸς*] *οὕτως d* *ταὐτὸ* scripsi : *αὐτὸ lx* : *αὐτῷ* (ὁ) *k* : *τὸ αὐτὸ d** : *τὲ τοῦτο h* 6 sq. *τοῦτον ἀνέστησεν. ὃ ἔστιν ἀδ.* S 7 sq. *ἀναστῆναι kl* 8 *ἀλλ' οὐδὲ*] *ἢ h* *δέ τι* B : *οὖν* S 11 *ἅτε d** : *ὡς* B : om. *h* 12 *καὶ δὴ καὶ* Westerm. : *ἐν δὲ τούτοις καὶ* S : *καὶ πρὸς τούτοις* B

XXVI. (XXVII.) refertur ex AE
2 *ἀποθ. ἐπὶ τῷ μέλιτι* 3 *τὸν* A : *τὴν* E 4 sq. *δράκοντι πόαν ἐπιθ. τεθνεῶτι* 6 sqq. *καὶ οὗτος τὸ αὐτὸ ποιήσας εἰς τὸν γλαῦκον ἀνέστησεν. τοῦτο δὲ ἀδύνατον* (om. *ἀποθ.* — *ζῷον*) 8 *ἐγένετο δὲ* om. E (at *ἔστι δὲ* cod. marc. 509) 8 sq. *τοιόνδε τι τὴν κοιλίαν* om. 10 sq. *καὶ λειπ.*] *ἐλειποθύμησεν* ⟨*ὁ γλαῦκος* E*a'*⟩. *ἀφίκοντο δ' οὖν οἱ* 11 *δὴ* om. E *ἅτε δὴ* 12 *ἀλλὰ δὴ καὶ* *ἤδη* — p. 35, 1 *αὐτοῦ* om.

αὐτοῦ, εἰδώς τινα πόαν ὠφελοῦσαν, ἣν ἔμαθε παρά τινος ἰατροῦ, ᾧ ὄνομα ἦν Δράκων, καὶ ταύτῃ τῇ βοτάνῃ χρησάμενος, ὑγιᾶ ἐποίησε τὸν Γλαῦκον. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι „Πολύιδος Γλαῦκον ὑπὸ μέλιτος ἀποθανόντα βοτάνῃ ἀνέστησεν, ἣν παρὰ Δράκοντος ἔμαθεν.“ ἀφ' οὗ οἱ μυθογράφοι τὸν μῦθον ἔπλασαν.

XXVII. (XXVIII.)

[Περὶ Γλαύκου τοῦ θαλασσίου.]

Λέγεται ὅτι καὶ οὗτος ὁ Γλαῦκος πόαν ποτὲ φαγὼν ἀθάνατος ἐγένετο καὶ νῦν ἐν τῇ θαλάσσῃ οἰκεῖ. τὸ δὲ τῇ πόᾳ ταύτῃ Γλαῦκον μόνον ἐντυχεῖν λίαν ἐστὶν εὔηθες, τό τε ἄνθρωπον ἐν θαλάσσῃ ἢ ἄλλο τι τῶν χερσαίων ζῆν, ὁπότε οὔτε ποτάμιόν τι ἐν τῇ

1 'fort. εἰδὼς ⟨Πολύιδός⟩ τινα' Vitelli. 2 ἦν om. *h* καὶ om. S fort. recte 4 οὖν *h** : δὲ B*d* 4 sq. ὑπὸ μέλιτος om. *h* 7 ἔπλασεν (sic) *d* : ἐπλάσαντο *h*

XXVII. (XXVIII.) refertur ex B et S (= *h*, *d* et — inde a p. 36, 4 πάντας ἐν — *n*; *y* = *h* + *n*)

8 καὶ ὅτι οὗτος *l* : δὲ καὶ αὐτὸς (om. ὅτι) *h* ὁ *lh** : om. c. 11 ἐν θαλάσσῃ post χερσαίων (12) trai. B ἐν τῇ θ. *h*

12 οὐδὲ probabiliter Vitelli. ποτάμιον (om. τι) S τῇ om. *d*

---

1 εἰδώς τινα] ὃς ἰδὼν τὴν ὠφελοῦσαν om. 2 ἦν om. E 3 τὸν γλαῦκον ἐποίησεν 4 οἱ ἄνθ.] τινὲς ὅτι τὸν γλ. 5 sq. θανόντα ἀνέστησεν ⟨ἐν βοτάνῃ (διὰ βοτάνης cod. marc. 509) ἣν παρὰ τοῦ δράκοντος ἔμ. E⟩ 6 sq. ἀφ' — ἔπλασαν om. *a*' 6 ἀφ' ὧν A οἱ μυθοπλάσται E : om. A 7 ἐπλάσαντο A : ἀνεπλάσαντο E

XXVII. (XXVIII.) refertur ex AE

8 λέγεται E : ᾄδεται A 8 sq. φαγὼν ποτὲ A 9 θαλάττῃ A 10 μόνον ⟨τὸν cod. laur. 56, 20⟩ γλαῦκον ἐντ. Epa'*v*² mg. : μόνον ἐντ. γλ. *iv*¹ 11 καὶ λίαν ἔνι ⟨γε A⟩ εὔηθες θαλάττῃ *a* 12 ὁπότε — p. 36, 2 λόγος om.

θαλάσσῃ, οὔτε τὸ ἀνάπαλιν ἐν τῷ ποταμῷ τὰ θαλάσσια ζῆν δύναται. μάταιος οὖν ὁ λόγος. ἔχει δὲ τὸ ἀληθὲς οὕτως. Γλαῦκος ἦν ἀνὴρ ἁλιεὺς Ἀνθηδόνιος τὸ γένος· ἦν δὲ κολυμβητής, ἐν τούτῳ διαφέρων τῶν
290 ἄλλων. κολυμβῶν | δὲ ἐν τῷ λιμένι, ὁρώντων αὐτὸν τῶν ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ διακολυμβήσας εἴς τινα τόπον καὶ μὴ ὀφθεὶς τοῖς οἰκείοις ἡμέρας ἱκανάς, διακολυμβήσας πάλιν, ὤφθη αὐτοῖς· πυνθανομένων δὲ „ποῦ διέτριψας τὰς τοσαύτας ἡμέρας;“ ἔφη „ἐν τῇ θαλάσσῃ“. καὶ συγκλείων εἰς ἔλυτρον ἰχθῦς, ὁπότε χειμὼν γένοιτο καὶ μηδεὶς τῶν ἄλλων ἁλιέων ἰχθῦς δύναιτο λαβεῖν, ἐπυνθάνετο τῶν πολιτῶν τίνας δὴ βούλοιντο τῶν ἰχθύων ἀποκομισθῆναι αὐτοῖς, καὶ κομίζων οὓς

---

1 οὐδὲ Vitelli. 1 sq. ἐν — δύναται om. *d* : ζῷον εἰς ἑκάτερον ζῆν ἐστι *h* 2 μάταιον οὖν (om. ὁ λόγος) S τἀληθὲς *h* 3 οὑτωσὶ *x* : ὧδε S ὡς γλαῦκος *h* 4 ἦν δὲ om. *h* 4 sq. ἐν — ἄλλων] ⟨ὑπεραίρων *h*⟩ πάντας ἐν τῷ πλεῖν *y* τῶν ἄλλων *x* : τοῖς ἄλλοις *l* : ὅλων *k* : πάντων *d*² : πάντας (ut *y*!) *d*¹ 5 ἐν] ἐπὶ B*d* 5 sq. ὁρώντων — διακολυμβήσας] ἐπὶ πολλῶν ὁρώντων εἰσελθὼν *y* 6 τῶν *d* : om. c. καὶ om. *d** εἴς — 7 sq. διακολ. om. B 8 πυνθανομένοις *y* 9 διέτριβε *y* τὰς τοσαύτας ἡμέρας *y* : ἡμέρας B : om. *d** ἔφη B : ψευδόμενος αὐτὸς (αὐτοῖς *y*) ἔφη S; cfr. § 15 10 συγκλείσας B ἔλυτρον scripsi : τὰς καταδύσεις *y* : αὐτὸν (αὐ- *l*) B*d* : αὐλὸν coni. Westerm. 11 sq. ἰχθ. δύν. λαβ.] ἁλιεύσοι (sic) *h* : ἁλιεύσ9 *n* 11 δύναται B 12 δὴ om. S*

---

3 ἀνήρ τις E 4 sq. ἐν τ. — λιμένι] ὑπερφέρων πάντων κολυμβητῶν· κολυμβῶντα (-τος *a*) δὲ ἐν τ. λ. A : ὑπερφέρων πάντων, ἐν τῷ λιμένι δὲ αὐτοῦ κολυμβῶντος E 6 ἀπὸ τῆς π.] ⟨ὡς A (τῶν *a* et cod. marc. 509)⟩ ἐν τῇ πόλει αὐτὸς 7 ἐπὶ ἡμέρας ἱκ. E*a* 8 πυνθανομένων δὲ τῶν οἰκείων A : τῶν οἰκ. δὲ π. E 9 διέτριβεν, αὐτὸς ψευδόμενος ἔφη 10 ἑαυτὸν (sc. ЄΑΥΤΟΝ ortum ex ЄΛΥΤΡΟΝ) E : αὐτὸν *a* : αὐτὸν A*e* 11 καὶ om. E ἁλιέων A : ἀγρευτῶν E 12 λαμβάνειν ⟨καὶ E*a*⟩ ἔλεγε τοῖς πολίταις τίνας

ἂν ἤθελον, Γλαῦκος θάλασσιος ἐκλήθη, ὥσπερ νῦν εἴ τις ἐν ὄρει οἰκῶν καὶ ὢν ἀγαθὸς θηρευτὴς ὄρειος ἄνθρωπος καλοῖτο. οὕτω καὶ ὁ Γλαῦκος τὰ πλεῖστα ἐν θαλάσσῃ διατρίβων Γλαῦκος θαλάσσιος ἐκλήθη. καὶ περιτυχὼν θηρίῳ θαλασσίῳ ἀπώλετο· μὴ ἐξελθόντα δὲ ἐκ τῆς θαλάσσης ἐμύθευσαν οἱ ἄνθρωποι ὡς ἐν θαλάσσῃ οἰκοῦντα κἀκεῖ τοῦ λοιποῦ διάγοντα.

XXVIII. (XXIX.)

[*Περὶ Βελλεροφόντου.*]

Φασὶν ὅτι Βελλεροφόντην ὑπόπτερος ἵππος Πήγασος ἔφερεν. ἐμοὶ δὲ τοῦτο ἵππος οὐδέποτε δοκεῖ δύνασθαι, οὐδ' εἰ πάντα τὰ τῶν πτηνῶν πτερὰ λάβοι· εἰ γὰρ ἦν ποτε τοιοῦτον ζῷον, καὶ νῦν ἂν ἦν. τοῦτον δέ φασι καὶ τὴν Ἀμισωδάρου Χίμαιραν | *ἀνελεῖν· ἦν δὲ ἡ Χίμαιρα* 291

---

1 *ὥσπερ* — 4 *ἐκλήθη* om. B*   2 *οἰκεῖ d*   3 *κληθείη d*   *ὁ γλ.* — 4 *διατρίβων* om. *d*   5 *ὃς καὶ περ. y*   *θηρίω θαλαττίω d* : *θαλάσσης θηρίω* (*-ία h*) *y*   *ἐξελθόντα y* : *ἐξελθόντος* c.   6 *ὡς* S* : *καὶ kx* : *αὐτὸν l*   7 *οἰκοῦντα x* : *οἰκεῖ y** : *εἶναι l* : om. *kd*   *κἀκεῖ* om. S   *τὸ λοιπὸν οἰκοῦντα d* : om. *y*

XXVIII. (XXIX.) refertur ex B et S (= *d*, *y* [= *h* + *n*])
8 sq. *βελλεροφόντης ὑπόπτερον ἵππον τὸν πήγασον y*
9 *τοῦτο* — 10 *δύνασθαι d* : *δοκεῖ τοιοῦτον ἵππον γενέσθαι οὐδέποτε* B : *τοῦτο* ⟨*οὐ h*⟩ *δοκεῖ y*   11 *λάβῃ k**   *ἦν ἂν l*
12 *τούτω* S fort. recte   *καὶ* om. B   *ἀμισωδάρου* S : *ἀμισοδάρου k** : *ἀμισο*$^{\delta\varrho\upsilon}_{}$ (*α/*) *x* : *ἀμισοδύρου l*[1] : *ἀμισοδώρου l*[2]

---

1 *θαλάσσιος* E*a* : *θαλάσσης* A*e*   5 sq. *ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ ἐκ τῆς θαλάττης*   7 *τοῦ λοιποῦ διάγοντα*] *μένει*

XXVIII. (XXIX.) refertur ex AE

9 sq. *ἐμοὶ δὲ ἵππος* (*-ον a*) *οὐδέποτε δοκεῖ δύνασθαι ἵπτασθαι* A   10 *τὰ τῶν* om. *i* : *τῶν* om. *pva*[1]   11 *εἰ γάρ ποτε τοι. ζ. ἦν* A   *τὸ τοιοῦτον* E   *ἂν εἴη*   13 *ἡ χίμαιρα ὥς φασιν* (*φασι a*)

πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα.

ἔνιοι δὲ δοκοῦσι τοιοῦτον γενέσθαι θηρίον τρεῖς ἔχον κεφαλάς, σῶμα δὲ ἕν. ἀδύνατον δὲ ὄφιν καὶ λέοντα καὶ αἶγα ὁμοίᾳ τροφῇ χρῆσθαι· καὶ τὸ θνητὴν ἔχον φύσιν πῦρ ἀποπνεῖν, εὔηθες. ποίᾳ δὲ τῶν κεφαλῶν τὸ σῶμα ἐπηκολούθει; τὸ δὲ ἀληθὲς ἔχει ὧδε. Βελλεροφόντης ἦν φυγὰς ἀνήρ, τὸ γένος Κορίνθιος, καλὸς κἀγαθός. κατασκευάσας δὲ πλοῖον μακρὸν ἐλῄζετο τὰ παραθαλάσσια χωρία πλέων καὶ ἐπόρθει. ὄνομα δὲ ἦν τῷ πλοίῳ Πήγασος (ὡς καὶ νῦν ἕκαστον τῶν πλοίων ὄνομα ἔχει· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ πλοίῳ μᾶλλον ἢ ἵππῳ ὄνομα κεῖσθαι Πήγασος). βασιλεὺς δὲ Ἀμισώδαρος ᾤκει ἐπὶ τῷ Ξάνθῳ ποταμῷ ὄρος τι ὑψηλόν,

---

1 Hom. Z 181; versum restitui coll. Heracl. 15 πρόσθεν o. ὄπιθεν *d* : ὄπισθεν c.* μέσση Apostol. : μέση o.* 2 δὲ om. *d* : οὖν B γεγενῆσθαι *y* : γεγονέναι *d* 4 sq. θν. ἔχειν ⟨φύσιν *n*⟩ καὶ πῦρ ἀπ. *y* ἔχον φύσιν* : φύσιν ἔχον *Bd* 5 ποίᾳ *y* : ποίαις c.* 6 τὸ σῶμα *d** : τὸ λοιπὸν σ. c. οὕτως *d** 7 φυγὰς Pierson. (cfr. p. 47, 5) : φρυγίας *d* : φρὺξ (post ἀνὴρ) *y* : om. B τὸ om. S 8 καλὸς καὶ ἀγ. *y* : καλός τε καὶ ἀγ. *l* 8 sq. πλοῖον μικρὸν ἐλ. τὰ περὶ θάλασσαν χ. *h* 9 χωρία om. *l* πλέον *k* : om. *y* ἐξεπόρθει S 10 ἦν om. B 11 δὲ om. *kx* πλοίων *h* 12 ἵππων *h* κεῖσθαι S : εἶναι B* 12 sq. ἀμισόδαρος *x** : ἀμισόδωρος *kl* 13 τῷ om. *y* τι scripsi : δὲ

---

1 ἔμπροσθεν μὲν 3 σῶμα δὲ ἕν *e*[2] mg. : om. c. ὄφιν καὶ om. 4 καὶ αἶγα om. *a* 5 ἀποπνέειν E*pa′* : ἀναπνέειν *vi* 6 ἔχει om. (sed post οὕτως habet *a* cum codd. pal. vat. 143, marc. 509) 7 φρύγιος (φρὺξ marc. 509) ἀνὴρ 8 καλὸς καὶ ἀγαθός, ὃς πλοῖον κατασκευάσας μακρὸν (μι- E) 9 πλέων κ. ἐπ. om. 10 ἑκάστου E 11 ἐμοὶ — μᾶλλον] μᾶλλον δὲ δοκεῖ πλοίῳ (πλοῖον *e*) *a′* ἐμοὶ] ὅμοιον πλοῖον A 12 ὄνομα ἵππω (-ου *e*) εἶναι A*e* (non *a*) 13 ὄρος δὲ ἦν ὑψηλὸν A (δὲ om. E praeter cod. marc. 509; ἦν om. *e*; ὑψηλὸν om. E)

ἐξ οὗ ἡ *Τελμισσὶς* ὕλη προσκέχωσται, πρὸς ὃ δὴ ὄρος προσβάσεις εἰσὶ δύο, ⟨ἡ⟩ μὲν ἔμπροσθεν ἐκ πόλεως τῆς Ξανθίων, ἡ δὲ ὄπισθεν ⟨ἐκ⟩ τῆς *Καρίας*· τὰ δὲ ἄλλα κρημνοὶ ὑφηλοί, ἐν δὲ μέσῳ αὐτῶν χάσμα ἐστὶ τῆς γῆς μέγα, ἐξ οὗ δὴ καὶ πῦρ ἀναφέρεται. τούτῳ τῷ ὄρει ὄνομά ἐστι *Χίμαιρα*. τότε δὲ ἦν, ὡς λέγουσιν οἱ προσχώριοι, κατὰ μὲν τὴν πρόσθεν | πρόσ- 292 βασιν λέων οἰκῶν, κατὰ δὲ τὴν ὄπισθεν *δράκων*, οἳ δὴ καὶ ἐσίνοντο τοὺς ὑλοτόμους καὶ νομέας. τότε δὲ δὴ *Βελλεροφόντης* ἐλθὼν τὸ ὄρος ἐνέπρησε, καὶ ἡ *Τελμισσὶς* κατεκάη καὶ τὰ θηρία ἀπώλετο. ἔλεγον οὖν οἱ προσχώριοι „*Βελλεροφόντης* ἀφικόμενος *μετὰ* τοῦ *Πηγάσου* τὴν *Ἀμισωδάρου Χίμαιραν* ἀπώλεσε“. τούτου γενομένου προσανεπλάσθη ὁ μῦθος.

---

1 τελμισσὶς *d* : τελμισὶς *n* : τελμησὶς B*h* προσκέχωσται *y* : προσκέχαται *k* : προσκέχωται *d* : προκέχυται *lx* 2 δύο, ⟨ἡ⟩ μὲν scripsi cl. 7 sq. : δύο μὲν 3 τῶν ξανθίων *d* ἡ* : τρίτη ἐκ add. Westermann. 4 δὲ pr. om. *kl* 5 ἐστὶ om. *l* : ἐξοιδεῖ *y* 6 τούτω δὲ τῶ ὄρει *l* 7 προσχώριοι *d** : ἐπιχ. *y* : ἐγχ. B μὲν τὴν] τὸ *y* πρόσθεν] πρώτην *d* 7 sq. πρόσβασιν — ὄπισθεν om. *y* 8 τὴν] τὸ *d* 9 οἳ δὴ om. *y* ἐσίνετο *y* 10 δὲ δὴ scripsi : δὲ B : δὴ S 11 Τελμισσὶς scripsi : τελμισία *n* : τελμισσία *d* : τελμησία ⟨ὕλη B⟩ B*h* 12 πρόσχωροι *l* βελλεροφόντην ἀφικόμενον B*d* μετὰ] ἐπὶ *y* 13 τὴν] τοῦ *d* ἀμισοδύρου *l*[1] : -οδώρου *l*[2]*x*[1] : -οδάρου *x*[2]*k** 13 sq. ἀπολέσαι B*d* 14 προσανεπλ. ὁ μῦθος *d** : ὁ μ. προσανεπλ. (ἐπλάσθη *y* : ἀνεπλάσθη *l*)

---

1 ἐξ — πρὸς] ὑπ' αὐτῷ. ᾧ ὄνομα τελμισσός. πρὸς 2 προβάσεις A μὲν om. 3 ⟨τῶν A⟩ ξανθίων (om. τῆς) 4 δ' ἄλλα κρημνοὶ (-μνὸς E*a*) ὑψηλοὶ om. δὲ τῷ μέσῳ 5 τῶν τῆς γῆς A*e* (non *a*) πῦρ ἀναδίδοται A 6 τούτῳ τ. ὄρει] ἐπὶ τούτοις δέ ἐστιν ἕτερον ὄρος ᾧ 7 τὴν om. E πρόσθεν om. 7 sq. πρόβασιν A 8 οἰκῶν λέων ἔμπροσθεν, ὄπισθεν δὲ δράκων 9 ἔσινον A : ἔπινον (sic) E τοὺς νομέας (νομεύοντας E) καὶ τοὺς ὑλοτόμους 10 δὲ δὴ] δὲ καὶ E : δὴ καὶ A 11 τελμισ⟨σ E⟩ὸς 12 βελλεροφόντη ἀφικόμενοι A*e*[1] (corr. *ae*[2]) 13 τοῦ om. 13 sq. ἀπολέσαι A 14 τούτου δὲ γεγονότος

XXIX. (XXX.)

[*Περὶ Πέλοπος καὶ τῶν ἵππων.*]

Φασὶν ὅτι Πέλοψ ἦλθεν ἔχων ἵππους ὑποπτέρους εἰς Πῖσαν μνηστευσόμενος Ἱπποδάμειαν τὴν Οἰνομάου θυγατέρα. ἐγὼ δὲ τὰ αὐτὰ λέγω ἅπερ καὶ περὶ τοῦ Πηγάσου. ἐπεὶ Οἰνόμαος, εἰ ᾔδει ὑποπτέρους ὄντας τοὺς ἵππους τοῦ Πέλοπος, οὐκ ἂν δὴ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἔδωκεν ἐπὶ τὸ ἅρμα αὐτοῦ ἀναβιβάσαι. ῥητέον οὖν ὅτι Πέλοψ ἦλθεν ἔχων πλοῖον, ἐπεγέγραπτο δὲ ἐπὶ τῆς σκηνῆς „Ἵπποι ὑπόπτεροι“, ἁρπάσας δὲ τὴν κόρην ᾤχετο φεύγων. ἔλεγον δὲ οἱ ἄνθρωποι ὡς ἁρπάσας τὴν Οἰνομάου θυγατέρα ἐπὶ τῶν Ἵππων ὑποπτέρων ᾤχετο φεύγων. καὶ ὁ μῦθος προσανεπλάσθη.

XXIX. (XXX.) refertur ex B et S (= *y* [= *h* + *n*], *d*)

tit. *τῶν ἵππων αὐτοῦ x* : *ἱπποδαμείας l* : *ἱπποδαμείας τῆς οἰνομάου θυγατρός k²* **2** *πίσαν y* : *πίσ͞σαν d* : *πίσσαν* B *μνηστευσόμενος l* : *μνηστευόμενος* (*-ον h*) c. **3** *ἅπερ*] *ἃ y* **4** *ἐπεὶ* B : *ὅτι* S **5** *ὄντας* om. *x** *τοὺς* om. S **6** *δὴ* om. *kly* *τὴν θ. αὐτοῦ l²* : *τ. θ. αὐτοῦ l¹x** : *τ. θ. αὐτῆς k* : *τὴν ἑαυτοῦ θ. d* : *τὴν θ. τὴν ἑαυτοῦ y* **7** *ἀναβῆσαι y* **8** *ἐπιγέγραπτο k* : *ἐπιγεγραμμένοι y* *ἐπὶ τῆς κυνῆς* (corr. ex *κοι-*) *d* : *ἦσαν καὶ y* **9** *ἔλεγον* — **11** *φεύγων y* tantum servavit : om. c.* **11** sq. *καὶ ὁ μ. πρ.* om. *y* **12** *ἀνεπλάσθη d*

XXIX. (XXX.) refertur ex AE

2 *πίασσαν ev* : *πι///σσαν p* : *πίσσαν* c. *μνηστευσόμενος* E*a* : *μνηστευόμενος* A*e* **3** *λέγω καὶ περὶ τοῦ πέλοπος ἅπερ* **4** *ἐπεὶ οἰν., εἰ*] *εἰ γὰρ οἰν.* **5** *τοὺς τοῦ πέλοπος ἵππους* **7** *ὅτι καὶ πέλοψ iv* **8** *τῆς σκηνῆς*] *τοῦ πλοίου* **11** *καὶ*] *ἀφ' οὗ*

XXX. (XXXI.)

[*Περὶ Φρίξου καὶ Ἕλλης.*]

⟨Περὶ Φρίξου⟩ ἱστοροῦσιν ὡς ὁ κριὸς αὐτῷ προὔλεγεν ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοὺς μέλλοι θύειν· καὶ λαβὼν τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ἀναβάς τε ἐπ' αὐτὸν σὺν 20
αὐτῇ, | διὰ τῆς θαλάσσης ἀφίκοντο εἰς τὸν Εὔξεινον 293
πόντον, διὰ τριῶν ἢ τεσσάρων ἡμερῶν τὸ πᾶν διανύσαντες. ὅπερ ἐστὶ δύσπιστον, κριὸν θᾶττον νηὸς διανήχεσθαι, καὶ ταῦτα βαστάζοντα δύο ἀνθρώπους καί που σιτία καὶ ποτὰ καὶ ἑαυτῷ καὶ ἐκείνοις (οὐ γὰρ δήπου ἄσιτοι τοσοῦτον χρόνον διέμενον). εἶτα Φρίξος τὸν τὴν σωτηρίαν αὐτῷ φράσαντα κριὸν καὶ διασώσαντα σφάξας καὶ τὸ δέρμα ἀποδείρας ἔδωκεν ἕδνον

XXX. (**XXXI.**) refertur ex B et S (= *y* [= *h* + *n*], *d*)
tit. *κριοῦ καὶ φρ. καὶ ἑλλ.* *k*²*l* 1 *περὶ Φρίξου* supplevi *ὁ* om. *h* *αὐτῷ ly** : *αὐτοῦ kx* : *φρίξω d* 2 *αὐτοὺς* B (v. § 28) : *αὐτὸν hd*² : *αὐτῶν d*¹*n* *μέλλοι d* : *μέλλει* c.* 3 *λαβὼν ὁ φρίξος* B immo *αὐτοῦ*, sed *αὐτοῦ* et *σὺν αὐτῇ* om. *y* (glossema redolent; cfr. p. 20, 5 sq.) 4 ante *διὰ* add. *εἰς φθίαν* (immo *ἐκ Φθίας*; cfr. p. 42, 14—43, 1) *y* *ἀφίκετο l* *διὰ y* : *πρὸ* c. *τεττάρων* B*d* *τὸ πᾶν*] *τὸν πλοῦν* coni. Vitelli. 5 sq. *τὸ π. διαν.* om. *y* 6 *ἅπερ εἰσὶ* (*ἐστὶ d*) *δύσπιστα* B*d* *τὸ κριὸν d* 7 sq. *καί που* scripsi : *καὶ ποῦ* B*d** : *πάντως δὲ καὶ y* 8 *τὰ σιτία d** *καὶ* post *ποτὰ* om. *y* *ἑαυτῷ* S : *αὐτῷ* B : *αὑτῷ* Westerm. 9 *διέμενον* S*lk*² : *διέμειναν x** : *διέμεινον k*¹ 10 — p. 42, 1 *τὸν — αὐτοῦ*] *τὸν αἴτιον τῆς σωτηρίας αὐτοῦ σφάττει καὶ τὸ δέρμα δίδωσιν εἰς ἕδνον* B

XXX. (**XXXI.**) refertur ex AE
2 *αὐτὸν* E*a* : *αὐτῶν* A*e* 4 *ἀφίκετο* E 5 sq. *διὰ — διανύσαντες* om. 6 *κριὸν θ. ν.*] *τὸ ὡς πλοῖον τὸν κριὸν* 8 *αὐτοῦ καὶ ἐκείνων* 10 *φράσαντι* A (non *a'*)

Αἰήτῃ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ (ὁ δὲ Αἰήτης τῶν τόπων ἐκείνων τότε ἐβασίλευεν). ὅρα δὲ πῶς καὶ τὰ δέρματα τότε σπάνια ἦν, ὥστε βασιλέα ἕδνον τῆς ἰδίας θυγατρὸς τὸ κώδιον λαβεῖν. ⟨ἢ⟩ οὕτω τοῦ μηδενὸς ἀξίαν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα ἐνόμιζεν; ἤδη δέ τινες, ἵνα τὸν γέλωτα τοῦτον ἐκφύγωσι, „χρυσοῦν“ φασιν „ἦν τὸ δέρμα τοῦτο“. καὶ εἰ χρυσοῦν τὸ δέρμα ἦν, οὐκ ἐχρῆν τὸν βασιλέα λαβεῖν παρ' ἀνδρὸς ξένου. λέλεκται δὲ ὅτι καὶ Ἰάσων ἐπὶ τὸ κώδιον τοῦτο τὴν Ἀργὼ ἔστειλε καὶ τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων. ἀλλ' οὐκ ἂν οὔθ' ὁ Φρίξος οὕτως ἀχάριστος ἦν ὥστε τὸν εὐεργέτην ἀνελεῖν, οὔτ', εἰ ⟨καὶ⟩ σμαράγδιον ἦν τὸ κώδιον, ἔπλευσεν ἂν ἡ Ἀργὼ ἐπ' αὐτό. τὸ δὲ ἀληθὲς ἔχει ὧδε. Ἀθάμας ὁ Αἰόλου τοῦ Ἕλληνος ἐβασίλευσε τῆς

---

2 πῶς καὶ τὰ δέρματα S* : καὶ τὰ δέρματα πῶς B **3** σπάνια] πάντα *x* ὥστε cod. paris. 2720 : ὡς τὸν c.* τῆς om. *d** **4** ἢ addidi **5** ἑαυτοῦ] ἰδίαν *y* **6** sq. τὸ δέρμα τ. ἦν *y* : εἶναι τὸ δ. τ. *d* **7** τοῦτο S : om. B κ. εἰ χρυσοῦν δὲ S **8** παρ' B : παρὰ S **9** δὲ S* : δ' B κώδιον] δέρμα *y* **10** ἀριστέας malit Vitelli. **11** οὔθ' ὁ Fischer. : οὐδὲ οὕτως om. B : οὕτω (corr. ex οὗτος) *h* ἄχαρις *x* : ἀχάριτος *h* οὐδ' εἰ *y* **12** καὶ addidi σμαράγδειον *d* : σμάραγδον *h* τὸ κώδιον ἦν *y* **13** ἔπλευσεν S : ἔδραμεν B οὕτως ἂν ἔπλ. ⟨καὶ *h*⟩ ἡ ἀργὼ *y* δὲ S* : δ' B ἀληθὲς ἔχει ὧδε *y* : ἀληθές ἐστιν ὧδε B : ἀληθὲς οὕτως *d**

---

1 αἰήτην E τῆς θ. αὐτοῦ] ἕνεκεν τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς A*e* ὁ δὲ ἔδωκε τῆς αὐτοῦ (ἑαυ- *a*) θυγατρὸς E*a* **1** sq. τόπων ἐκ.] κόλχων **2** sq. πῶς — τότε] τότε πῶς (ὅπως cod. marc. 509 : om. *e*) καὶ τὰ δέρματα **3** ἰδίας] αὐτοῦ E **4** λαβεῖν *a'* et codd. marc. 509, laur. 56, 20 : λαβὼν c. **6** γέλων A **6** sq. φασὶν εἶναι τὸ δέρμα τουτὶ A : τὸ δ. φασὶν εἶ. τουτί E **7** καὶ om. **8** παρ' E : παρὰ A λέγεται **10** sq. οὐκ ἂν om. **11** οὐδὲ φρ. E : οὐδ' ὁ φρ. *a* : ὁ μὲν φρ. A*e* **13** ἔπλευσεν E : ἐπέπλευσεν A ἂν om. A δι' αὐτὸ **14** Αἰόλου] στόλου ἐβασίλευσε A : βασιλεύσας E

*Φθίας. ἦν δὲ αὐτῷ ἀνὴρ ἐπίτροπος τῶν χρημάτων καὶ τῆς ἀρχῆς, ὃν μάλιστα πιστὸν ἡγεῖτο καὶ πλείστου ἄξιον, ὄνομα δὲ ἦν αὐτῷ Κριός. ἐπεὶ δὲ ἀπέθανεν ἡ μήτηρ, Φρίξῳ, ὅτι πρεσβύτερος ἦν, τὴν ἀρχὴν ἔδωκεν ****** αἰσθόμενος δὲ ταῦτα ὁ Κριὸς πρὸς* 294 *μὲν τὸν Ἀθάμαντα οὐδὲν λέγει, πρὸς δὲ τὸν Φρίξον φησί, κελεύων ἀπαλλάττεσθαι αὐτὸν ἐκ τῆς γῆς, καὶ αὐτὸς ναῦν στείλας καὶ ἐνθέμενος ὅ τι ἦν πολλοῦ ἄξιον Ἀθάμαντι καὶ γεμίσας τὴν ναῦν ἁπάντων ἀγαθῶν καὶ χρημάτων, ἐν οἷς καὶ εἰκὼν ἦν, ἣν ἡ μήτηρ Μέροπος, θυγάτηρ Ἡλίου (ὄνομα δ' ἦν αὐτῇ Κῶς), αὐτὴ ἐκ τῶν ἰδίων χρημάτων ἑαυτῆς [εἰκόνα] ἰσόμετρον χρυσῆν ἐποιήσατο (ἦν δὲ ὁ χρυσὸς πολὺς καὶ λόγος περὶ αὐτοῦ μέγας ἐγίνετο). ἐνέθετο οὖν εἰς τὴν ναῦν*

---

1 *ἀὐ̃τ̄* *x* : *αὐτοῦ* *kl* *χρημάτων* *d** : *πραγμάτων* B : *κτημάτων* *y* 2 post *ἀρχῆς* add. *ὑποβασιλεὺς* B, *ὑπὸ βασιλεὺς* *d*; glossemate caret *y** 3 *δὲ* *d* : om. c. 4 *φρίξον* *d* *τὴν ἀρχὴν* B*y* : *ἄρχειν* *d* 5 lacunam statuit Westerm. 6 *τὸν* pr. om. *h* 7 *φησὶν* (om. *κελεύων*) *y* 8 *αὐτὸς* S : *αὐτῷ* B *ἐνθέμενος* S : *ἐκθέμενος* B 8 sq. *ἀθάμαντι ὅτι ἦν πολλοῦ ἄξιον γεμίσας* S 9 *ἁπάντων* B : *ἅπασαν τῶν* *d* : *πολλῶν* *y* 10 *καὶ χρημάτων* — p. 44, 1 *φρίξον* om. *y* quae sequuntur post *καὶ χρημάτων* usque ad (12) *χρημάτων* unus servavit *d* valde corrupta *ἐν οἷς* — *ἣν* dubitanter scripsi : *καὶ ἁλιεῖς ἣ* (*χρυσῆ* coni. Schwartz.) *ἦν* *d* 11 *Μέροπος* scripsi : *πέλοπος* *d** *Πέλοπος θυγ. Ἠλείου* coni. Schwartz. 12 *αὐτὴ* scripsi (cfr. E) : *αὕτη* *d* *ἑαυτῆς* *d* : *ἑαυτῶ* B *εἰκόνα* delevi 13 *ὁ* om. *d* *λόγος*] *δοτὸς* sic *d* 14 *ἐγίγνετο* *dx*

---

1 *φρυγίας α'* 2 *καὶ τῆς ἀρχῆς* om. 2 sq. *καὶ π. ἄξ.* om. 3 *ὄνομα δὲ* — p. 44, 1 *ᾤχετο*] *ὀνόματι κριός, ὃς* [p. 294 W.] *αἰσθόμενος τὸν ἀθάμαντα ἀποκτεῖναι ἐθέλοντα τὸν φρίξον, δηλοῖ τοῦτο τῷ φρίξῳ. ὁ δὲ φρίξος κατεσκεύασε ναῦν καὶ ἐνέθετο ἐν αὐτῇ χρήματα πάμπολλα* (*πάμπ. χρ.* E). *ἐν ᾗ νηὶ καὶ ἡ μήτηρ πέλοπος· ὄνομα* ⟨*δὲ* A⟩ *αὐτῇ κῶς* (*ἠὼς* A) *καὶ αὕτη* (*αὐτὴ* E!) *ἐκ τῶν αὐτῆς χρημάτων εἰκόνα ποιησαμένη χρυσῆν ἐνέθετο. σὺν τοῖς χρήμασι*⟨*ν* E⟩ *οὖν* (*γοῦν* A) *καὶ φρίξον καὶ ἕλλην ὁ κριὸς ἐν ταύτῃ ἐνθεὶς ᾤχετο*

ταῦτα καὶ Φρίξον καὶ Ἕλλην, καὶ ᾤχετο ἀπιών. ἡ μὲν οὖν Ἕλλη κατὰ τὸν πλοῦν ἀσθενήσασα ἀπέθανεν (ἐξ ἧς καὶ Ἑλλήσποντος ἐκλήθη)· αὐτοὶ δ' ἀφικόμενοι εἰς τὸν Φᾶσιν κατοικοῦσιν ἐκεῖ, καὶ γαμεῖ Φρίξος τὴν τοῦ Κόλχων βασιλέως θυγατέρα Αἰήτου, δοὺς ἕδνον τὴν χρυσῆν εἰκόνα τῆς Κῶ. ὕστερον δὲ Ἀθάμαντος τελευτήσαντος Ἰάσων πλεῖ τῇ Ἀργοῖ ἐπὶ τοῦτον τὸν χρυσὸν τῆς Κῶ, ἀλλ' οὐχὶ δέρμα κριοῦ. οὕτως ἔχει ἡ ἀλήθεια.

295

XXXI. (XXXII.)

[*Περὶ τῶν Φόρκυνος θυγατέρων.*]

Καὶ περὶ τούτων πολὺ γελοιότερος φέρεται λόγος, ὡς ὁ Φόρκυς εἶχε θυγατέρας τρεῖς, αἵτινες ἕνα

---

1 *ταῦτα* om. *d* *καὶ τὴν ἕλλην* ⟨*καὶ h*⟩ *εἰκόνα χρυσῆν y* 3 *καὶ* om. *y* 4 *εἰς* B*d** : *ἐπὶ y* *τὸν φάσιν* S : *κόλχους* B *ἐκεῖ* B : *ἐκεῖσε y* : *αὐτοῦ d** 4 sq. *τὴν τοῦ* scripsi (cfr. A): *τῶν* B : *τοῦ y* : *τὴν d* 5 *αἰήτου θυγατέρα x* : *χαλκιόπην θυγατέρα ἀλήτου* (sic) *l* (*Χαλκιόπην* recepit West.) *δοὺς* — 6 *εἰκόνα* om. *y* : *δοὺς ἕδνα τούτω τὸν χρυσὸν d* 6 *τῆς Κῶ*] *τὴν κῶ y* : *τοῦ κωδίου* B : *τὸν κῶνδι* (sic, sed *ν* ante *δ* del.) *d* *ὕστερον* — 8 *Κῶ* om. *d** 7 *πλεῖ* scripsi : *πλέει* o.* *τῇ l* : *ἐν τῇ kx* : *σὺν τῇ y* *τοῦτον τὸν y* : *τοιοῦτον* B 8 *τῆς Κῶ* om. B *οὐχὶ ἐπὶ δ. y* 8 sq. *ἔχει τὸ ἀληθὲς d* : *τὰ τῆς ἀληθείας ἔχει y*

XXXI. (**XXXII.**) refertur ex B et S (= *y* [= *h* + *n*], *d* et — inde a p. 47, 1 *ἀναθῆναι* — *m*)

tit. *περὶ φόρκυνος καὶ τῶν θυγατέρων h* : *περὶ τοῦ φόρκυνος καὶ τῶν* ⟨*τριῶν k*⟩ *θυγατέρων αὐτοῦ καὶ τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ αὐτῶν lk* 10 *περὶ τούτων* deleverim

---

3 *καὶ* om. E *δὲ ἀφικόμενοι* 4 *Φᾶσιν*] *φάρον* 4 sq. *τὴν* ⟨*τοῦ* A⟩ *τῶν* 5 *δοὺς ἕδνα τούτῳ* 6 *τῆς κῶ* E : *τῆς ἠοῦς* A 8 sq. *ἡ ἀλήθεια ἔχει* A

XXXI. (**XXXII.**) refertur ex AE

tit. *τῶν τοῦ φόρκυνος* E*a* 11 *τρεῖς* om. E

ὀφθαλμὸν ἔχουσαι ἀνὰ μέρος ἐχρῶντο· τούτων δὲ ἡ χρωμένη ἐνετίθει αὐτὸν εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ οὕτως ἔβλεπε· καὶ οὕτως, μιᾶς αὐτῶν ἀποδιδούσης τῇ ἑτέρᾳ τὸν ὀφθαλμόν, ἔβλεπον πᾶσαι. ἐλθὼν δὲ ὁ Περσεὺς ὀπίσω αὐτῶν ἐν ἠρεμαίῳ βαδίσματι καὶ λαβὼν τὸν ὀφθαλμὸν αὐτῶν, ἔφησεν οὐκ ἀποδώσειν, ἐὰν μὴ φράσωσιν ὅπῃ ἐστὶν ἡ Γοργώ. φράζουσι δ' οὖν οὕτως· ὁ δὲ ἀποτεμὼν τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, εἰς Σέριφον ἦλθε καὶ δείξας ταύτην τῷ Πολυδέκτῃ, λίθινον αὐτὸν ἐποίησεν. καὶ τοῦτο δὲ γελοιότερον, ἄνδρα ζῶντα ἰδόντα νεκροῦ κεφαλὴν ἀπολιθωθῆναι. τίς γὰρ ἡ δύναμις τοῦ νεκροῦ; ἐγένετο οὖν τοιοῦτόν τι. Φόρκυς ἦν ἀνὴρ Κερναῖος· οἱ δὲ Κερναῖοι

---

1 ἔχρ. τούτῳ. τούτων B*d* 2 εἰς] ἐπὶ *h* τὴν om. *x* κεφαλὴν αὐτῆς B 3 ἔβλεπεν *lxd* καὶ οὕτως *y* : καὶ οὕτω δὲ *d* : οὕτως οὖν B μιᾶς — 4 ὀφθαλμὸν *d** : διετέλουν ἀντιδιδούσης μιᾶς τῇ ἑτέρᾳ τὸν ὀφθ. *y* : ἑκάστη αὐτῶν τῇ ἑτέρᾳ τὸν ὀφθ. παρέχουσα (-εἶχεν *x*) B 4 ἔβλεπον πᾶσαι* : ἔβλεπεν *kl* : βλέπειν *d* : om. *xy* ἐλθὼν — 6 οὐκ om. S 5 ὀπίσω — βαδίσματι* : om. 6 ἀποδώσειν αὐτοῖς (sic) *d* ἀποδώσειν — 12 νεκροῦ] ἦν δὲ καὶ ἑτέρα (sc. ἑταίρα, cfr. Heracl. 1) γοργῶ (sic) καλουμένη *y* 7 τὴν γοργόνα ὅπῃ ἐστὶν *d* 8 οὖν om. *d* 9 σέλιφον *x* : ἔριν *d* ταύτην τῷ* : om. 10 αὐτὸν B : αὐτὴν *d* ἐποίησε *l** δὲ om. *d* 12 οὖν om. *y* 13 Κερναῖος, Κέρνη etc. post Wesselingium (ad Diod. Sic. 3, 54) edd. : κυρηναῖος (-ριν- *d*²) hic o.*, mox κυρήνιοι *y* : κυρηναῖοι c.*

---

1 τούτων] τούτῳ 2 αὐτὸν E*ae*² : αὐτοῦ A*e*¹ : αὐτῆς *e*² mg. 3 οὕτως alt. om. 3 sq. τῇ ἑτ. ἀποδιδούσης (-οῦσα E) 4 δ' ὁ 5 sq. καὶ λαβὼν] κρατήσας 6 τὸν ὀφθαλμὸν A*e* : τὴν κατέχουσαν E : τὴν κατέχουσαν τὸν ὀφθ. *a* αὐτῶν — 8 οὕτως] κατέχων (om. E*a*) καὶ ⟨τὸ *a*⟩ ξίφος γεγυμνωμένον (γυμνώσας E*a*) φησὶ δεῖξαι αὐτῷ τὴν γοργόνα· ἐὰν δὲ μὴ φράσωσιν, ἀποκτεῖναι αὐτάς· αἳ (αἱ δὲ Apostol. Westerm.) φοβούμεναι φράζουσιν 8 αὐτῆς] τῆς γοργόνος 9 σέριφον *e*² mg. : ἀέρα c. πολυδέκτῃ *p*¹ : πολυδεύκῃ A*e* : πολυέκτῃ E*a* 10 αὐτὸν] τοῦτον 11 τὸ ἄνδρα ζ. νεκ. κεφ. ἰδ. ἀπ. 12 ἡ om. οὖν] δὲ

γένος μέν εἰσιν Αἰθίοπες, οἰκοῦσι δὲ νῆσον τὴν Κέρνην ἔξω τῶν Ἡρακλείων Στηλῶν, ἀροῦσι δὲ Λιβύην παρὰ τὸν †Ἄννονα ποταμὸν κατ' εὐθὺ Καρχηδόνος, εἰσὶ δὲ σφόδρα χρυσοῖ. οὗτος ὁ Φόρκυς
296 *ἐβα|σίλευε τῶν νήσων τῶν ἔξω ⟨τῶν⟩ Ἡρακλείων Στηλῶν (εἰσὶ δὲ τρεῖς), καὶ ποιεῖ τετράπηχυ ἄγαλμα Ἀθηνᾶς χρυσοῦν. καλοῦσι δὲ Κερναῖοι τὴν Ἀθηνᾶν Γοργώ, ὥσπερ τὴν Ἄρτεμιν Θρᾷκες μὲν Βένδιν, Κρῆτες δὲ Δίκτυναν, Λακεδαιμόνιοι δὲ Οὖπιν. ὁ μὲν οὖν Φόρκυς ἀποθνήσκει πρὶν εἰς τὸ ἱερὸν ἀναθεῖναι τὸ ἄγαλμα· κατέλιπε δὲ κόρας τρεῖς, Σθενώ, Εὐρυάλην, Μέδουσαν. αὗται γήμασθαι μὲν οὐδενὶ ἠβουλήθησαν, διελόμεναι δὲ τὴν οὐσίαν ἑκάστη νήσου μιᾶς ἦρχε· τὴν δὲ Γοργὼ οὔτε*

---

1 *γένος* S : *γένει* B *αἰθίοπες*] *αἰθιοπικὸν y* *δὲ τὴν νῆσον τὴν d* 2 *κυρήνην* B : *κύρνον y* : *κύρηνον* (corr. *κυρίνην*?) *d* *τῶν* om. B*d* 3 *παρὰ τὸν d* : *παρ' αὐτὸν τὸν* B : *περὶ τὸν y** *ἄννονα d* : *ἄνωνα* B : *ἄνονα y*; immo *Λίξον*? (v. § 29) *κατ'* — 4 *χρυσοῖ* om. B *κατ' εὐ. Κ.* scripsi (*κατ' εὐθὺ* etiam Hemsterhusius coniecisse videtur) : *κατὰ καρχηδόνα* S* 4 *χρυσοῖ** : *πολύχρυσοι y* : *χρυσὴ* (sic) *καὶ νῦν ἔτι d* 5 *ἐβασίλευσε y* *τῶν* ante *Ἡρ.* suppl. Westerm. 6 *εἰσὶ δὲ τρεῖς αὗται* B *καὶ ποιεῖ* S (A) : *ποιεῖ δὲ* B 'immo *ποιεῖται*' Vitelli. 6 sq. *τετρ. ἄγ. ἀθ. χρ. d** : *ἄγ. ἀθ. χρ. ὅπερ ἦν τετρ.* B : *ἄγ. χρ. τετράπηχ⟨ον* sic *h⟩ ἀθ. y* 7 *δὲ κυρηναῖοι d* : *δ' ἀθηναῖοι kx* : *δὲ ⟨οἱ l⟩ ἀθηναῖοι ly* 8 *τὴν* om. *h* 8 sq. *μὲν βένδιν y* : *βένδειαν d** : om. B 9 *δίκτυνναν x* fort. recte 10 *οὖπιν* S* : om. B (lac. 12 fere litt. *lx*, 6. 7 *k*) *πρὶν ἢ* S 11 *ἀναθῆναι kld*[1*]

---

1 *κατὰ γένος* 2 *κυρήνην a'* : *κύρνον* c. *ἔξω⟨θεν* E⟩ *οὖσαν τῶν* 3 *αὔνονα* A : *ἄννονα* E 4 *χρυσοῖ*] *πλούσιοι* cod. marc. 509 *οὗτος ὁ*] *ὃς* 5 *ἐβασίλευσε* E*a* *νήσων τῶν ἔξω e*[2] mg. : om. c. 6 *εἰσὶ δὲ τοῖς καὶ τρεῖς τετράπηχυ* (om. *καὶ ποιεῖ*) E 7 sq. *καλοῦσι δὲ τὴν ἀθηνᾶν κυρηναῖοι γοργόνην* 11 *ἀναθεῖναι* recte *a'* 12 *καὶ μέδουσαν* 14 *μιᾶς ἦρχε νήσου* E*a* : *ἦρχε ν.* (om. *μιᾶς*) A*e* *γοργὼ*[ην] *e* : *γοργόνην a* : *γοργόνα* c.

πω ἀναθεῖναί γ' αὐταῖς ἐδόκει, οὔτε διελεῖν, ἀλλ' ἐν μέρει κατετίθεντο [ἐναλλὰξ] θησαυρὸν ἑαυταῖς. ἦν δὲ τῷ Φόρκυνι ἑταῖρος, καλός τε καὶ ἀγαθὸς ἀνήρ, καὶ αὐτῷ ἐν παντὶ πράγματι ἐχρῶντο ὥσπερ ὀφθαλμῷ. Περσεὺς δ' ἀνὴρ φυγὰς ἐξ Ἄργους ἐληίζετο τὰ κατὰ θάλασσαν ἔχων πλοῖα καὶ ἰσχύν τινα περὶ αὐτόν· πυθόμενος δὲ ταύτῃ βασιλείαν εἶναι γυναικῶν καὶ πολύχρυσον μέν, ὀλίγανδρον δέ, ἀφικνεῖται· καὶ πρῶτον μὲν ναυλοχῶν ἐν τῷ πορθμῷ μεταξὺ τῆς Κέρνης καὶ τῆς Σαρπηδονίας, διαπλέοντα παρὰ τῆς ἑτέρας πρὸς τὴν ἑτέραν τὸν Ὀφθαλμὸν λαμβάνει. οὗτος δὲ αὐτῷ φράζει ὅτι ἄλλο μὲν οὐδὲν ἔχει λαβεῖν παρ' αὐτῶν ἄξιον λόγου ὅ τι μὴ τὴν Γοργώ, | μηνύει τε αὐτῆς 297

---

1 πω x : που kl : τῳ corr. ex τῷ d : τινι y ἀναθῆναι km* : ἀναστῆναι h γ' αὐταῖς scripsi : ταύταις B : ⟨γε dm⟩ σφίσιν S διελέσθαι y 2 κατετ. — ἑαυταῖς] ἐναλλὰξ εἰς ἑαυτὰς διεβίβαζον y : κατέπειθε τὸ ἐναλὰξ (sic) ἑαυταῖς m ἐναλλὰξ del. Fischer. 3 τῳ in eras. l : καὶ τῷ (fort. recte; cfr. p. 43, 1sqq.) x : τὸ sic d ἑταῖρος* : om. καλός τε καὶ om. m 4 ἐχρῶντο mn : ἐχρᾶτο k : ἐχρῆτο c. 5 φυγὼν my 6 αὐτὸν ld² et cod. montepess. 422 : αὐτὸν c.* 7 ταύτῃ kl : ταύτην Sx* βασίλειαν d : βασ^λσ x γυναικὸς mn 8 καὶ] ἐκεῖ m 9 κυρήνης B* : κύρνου S 10 Σαρπηδονίας scripsi (v. § 29) : σαρδοῦς S : om. B in lac. 6. 7 litt. παραπλέοντα m παρὰ Bdn* : ἀπὸ m : περὶ h πρὸς By : εἰς dm* 11 τὸν om. kx 11 sq. φράζει αὐτῷ m* 12 ἄλλο] ἄλλω x : ἄλλος d παρ' corr ex περὶ d : ἐξ m 13 Γοργώ Westerm. : γοργόνα (-ώνα sic m) o.* αὐτῆς ld : αὐτ͂ m : αὐτὴν kx : αὐτῶ ταύτης y

---

1 πω om. γ' αὐταῖς] τῷ ἱερῷ (τὸ ἱερὸν Ea) αὐταῖς 2 κατετίθετο Ep¹ 3 καλός τε E : καλὸς A 4 ἐχρᾶτο E 5 φυγὰς om. E τὰ om. E 6 θάλατταν A 7 πυθ. δὲ ταύτην τὴν γοργόνα βασίλισσαν (γοργο^{η'} βασιλίδα e) 8 μὲν om. E ἀφικνεῖται καὶ om. πρῶτα A 9 ναυλοχεῖ 10 σάρδεων (unde Γαδείρεων Fischer.) διαπλέοντα] διαπλέειν (-έων Ea) τὰ 11 λαμβάνει Ea : λαμβάνειν Ae οὗτος δὲ] ὧν μία 13 εἰ μὴ αὐτῆς] αὐτῷ

τὸ πλῆϑος τοῦ χρυσοῦ. αὐταὶ δὲ αἱ κόραι, ἐπεὶ οὐχ ἧκεν ὁ Ὀφϑαλμὸς ἐν τῷ μέρει κατὰ τὸ εἰρημένον, συνήεσαν ὁμόσε καὶ ᾐτιᾶτο ἡ ἑτέρα τὴν ἑτέραν. ὁπότε δὲ ἀπηρνοῦντο μὴ ἔχειν, ἐϑαύμαζον τί ἂν εἴη τὸ γεγονός. ἐν τούτῳ προσπλεῖ αὐταῖς ὁ Περσεὺς ὁμοῦ οὔσαις, καὶ φράζει ὡς αὐτὸς ἔχει τὸν Ὀφϑαλμόν, καί φησι μὴ ἀποδώσειν αὐταῖς, ἐὰν μὴ φράσωσιν ὅπη ἐστὶν ἡ Γοργώ· ἐπηπείλει δὲ καὶ προσαποκτενεῖν μὴ εἰπούσας. ἡ μὲν οὖν Μέδουσα οὔ φησι δείξειν, ἡ δὲ Σϑενὼ καὶ ἡ Εὐρυάλη ἔδειξαν. τὴν μὲν οὖν Μέδουσαν ἀποκτείνει, ταῖς δὲ ἄλλαις τὸν Ὀφϑαλμὸν ἀποδίδωσι. λαβὼν δὲ τὴν Γοργὼ κατέκοψεν· ἀπαρτισάμενος δὲ τριήρη, ἐπέϑηκεν ἐπ' αὐτῆς τὴν τῆς Γοργοῦς κεφαλὴν καὶ τῇ νηὶ ὄνομα ἔϑετο Γοργώ. ἐν ταύτῃ δὲ περιπλέων χρήματα παρὰ τῶν νησιωτῶν εἰσεπράττετο καὶ τοὺς μὴ διδόντας ἀνῄρει. οὕτω δὴ καὶ τοὺς

1 *αὐταὶ* Westerm. : *αὗται* o.* *δὲ* B : *δὴ* S *ἐπεὶ* S* : *ἐπειδὴ* B 4 *δὲ* B*y** : *δὴ* *d* : om. *m* *ἠρνοῦντο* *my* : *ἐπενοοῦντο* *d** *ἔχειν τὸν ὀφϑαλμὸν* *m* 5 *ὁ* om. *kl* 6 *ἔχοι* post corr. *h* 7 *αὐταῖς*] *αὐτὸν* *m* 8 *προσαποκτεῖναι* *my* : *προσκατακτενεῖν* *d* *μὴ εἰποῦσ̃* (sic) *m* : *ἢν μὴ εἴπωσιν* *y* 9 *ἡ μὲν οὖν* S*x** : ⟨*καὶ* *l*⟩ *ἡ μὲν* *lk* *δεῖξαι* *y** 10 *ἡ* om. *ld** *εὐρυάλεια* B 12 *λαβ. δὲ καὶ τὴν* *kx* *γοργὼ* S : *γοργόνα* B* *ἀπαρτισάμενος* scripsi : *ἀπάρτησάμενος* (sic) *m* : *ἀπαιτησάμενος* B*d* 12 sq. *ἀπ. δ. τριήρη* om. *y* 13 *ἐπέϑηκε* ⟨*δὲ* *n*⟩ *τὴν αὐτῆς κεφαλὴν ἐπὶ τριήρους* *y* *ἐπ' αὐτὴν* *d** *Γοργοῦς* Westerm. : *γοργόνης* *km* : *γοργόνος* c.* *τῆς γ. τὴν κεφ.* *d** 14 sq. *παραπλέων* *xm** 16 *οὕτω** : *οὗτος*

1 *δὲ*] *οὖν* 1 sq. *ἐπεὶ οὐκ εἶχον* (-*χε* E) *τὸν ὀφϑαλμὸν* 2 *τὸν εἰρημένον λόγον* E*a* 3 *ἡ* om. *τὴν* om. (in mg. add. *v*) 5 sq. *ὁμοῦ οὔσαις* om. 6 *τὸν* E*a* : *ἕνα* A*e* 7 *ἀποδοῦναι* *ὅποι* E*a* 8 *γοργώ* E*a* : *γοργών* A : *γοργόνη* *e* *προσκατακτενεῖν* E*a* : *προσέταττε κτεῖναι* *e* : *προστακτε* (*προτακτε* *i*) . . . . . . *νειμένην* (*νει μὲν* . . . *ην* *p*) in lacunis A *μὴ* E*a* : lac. A *εἰπούσαις* 9 *οὐ φράζει δεῖξαι* 12 *ἀπαιτήσας* 13 *ἐπέϑηκε* A*e* : *ἀπέϑηκε*⟨*ν* E⟩ E*a* *ἐπ' αὐτὴν* post *κεφ.* A 14 *ὄνομα* E*a* : *δὲ ὄνομα* A*e* *γοργὼν*

Σεριφίους ᾔτει χρήματα προσπλεύσας· οἱ δὲ ἡμέρας αὐτὸν ᾐτήσαντο, ἐν αἷς συλλέξουσι τὰ χρήματα. συναγαγόντες οὖν λίθους ἀνδρομήκεις ἔθηκαν εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ ἐκλιπόντες τὴν Σέριφον ᾤχοντο. προσπλεύσας οὖν πάλιν ὁ Περσεὺς ἐπὶ τὴν ἀπαίτησιν τῶν χρημάτων καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν ἀγοράν, ἀνθρώπων μὲν οὐδένα | εὗρε, λίθους δὲ ἀνδρομήκεις. τοῖς οὖν 298 *λοιποῖς τῶν νησιωτῶν ἔλεγεν ὁ Περσεύς, ἐπειδὴ μὴ παρεῖχον τὰ χρήματα, „ὁρᾶτε μή, ὡς Σερίφιοι θεασάμενοι τῆς Γοργοῦς τὴν κεφαλὴν ἀπελιθώθησαν, καὶ ὑμεῖς τοῦτο πάθητε."*

XXXII. (XXXIII.)
[*Περὶ Ἀμαζόνων.*]

Τάδε λέγω καὶ περὶ Ἀμαζόνων, ὅτι οὐ γυναῖκες ἦσαν αἱ στρατεύσασαι, ἀλλ' ἄνδρες βάρβαροι, ἐφό-

1 *σερίφους* S* *προ͂πλεύσας md* : om. c. 2 *ἐν αἷς συλ.*] *ὡς συλλεξόμενοι* S 3 *ἔθεσαν d* *εἰς*] *ἐπὶ h* 4 *λιπόντες my* *προσπ.* — 5 *πάλιν*] *ἐν δὲ τούτοις προσπ.* (*ἐλθῶ* sic *m*) *my* 5 *ἐπὶ τῷ ἀπαιτεῖν* (*-τῆσαι n*) *τὰ χρήματα y* 6 *καὶ* om. S *ἄνθρωπον d** 8 *ἐπειδὴ* scripsi : *ἐπειδὰν* o.* 9 *μὴ* om. *kx* *ὅρα d* 10 *τὴν κεφ. τῆς γοργοῦς y* : *τὴν τῆς γοργῷ* (sic) *κεφ. m* 10 sq. *ἀπελιθώθησαν* S*l** : *ἀπολιθωθῆτε x* : *ἀπολιθωθέντες k* 11 *οὕτω καὶ ὑμ.* (*ἡμ. h*!) *πάθητε y* *πάθοιτε xm*
XXXII. (**XXXIII.**) refertur ex B et S (= *y* [= *h* + *n*], *d*, *m*)
12 *τάδε — ἀμαζόνων*] *καὶ περὶ τούτων τάδε λ.* B *τάδε* om. *ym* *λέγω* scripsi (v. § 29) : *λέγει x* : *λέγεται* c. *καὶ* om. *dy* *περὶ ἀμαζόνων* om. *y* 13 *στρατευσάμεναι h*

1 *χρήματα* — 4 *ἐκλιπόντες*] *προσπελάσας* (*προσπλεύσας a'*) *ἐκείνοις χρήματα. συναγαγόντων αὐτῶν* ⟨*ὁ* A⟩ *περσεὺς ἧκει πάλιν* (*ἧει π. a* : *π. ἧει* E) *εἰς* (om. E) *τὴν ἀγοράν· οἳ καὶ ἐκλιπόντες* 6 *ἀπελθὼν* E 9 *σερίφιοι ae*[2] : *σέριφοι* c. 10 *θεασ. τὴν τῆς γοργόνος κεφ.* A*e* : *τὴν τῆς γοργόνος θεασ. κεφ.* E : *τῆς γοργόνος θεασ. τὴν κεφ. a* 11 *τοῦτο πάθητε καὶ ὑμεῖς*
XXXII. (**XXXIII.**) refertur ex AE
12 *περὶ ἀμαζόνων τάδε λέγουσιν* A : *τάδε λέγουσι περὶ ἀμαζόνων* E 13 *αἱ στρατεύσασαι* om.

ρουν δὲ χιτῶνας ποδήρεις ὥσπερ αἱ Θρᾷσσαι καὶ τὴν κόμην ἀνεδοῦντο μίτραις, τοὺς δὲ πώγωνας ἐξυρῶντο ὡς καὶ νῦν οἱ † πατηριᾶται παραξίθοοι, καὶ διὰ τοῦτο ἐκαλοῦντο πρὸς τῶν πολεμίων γυναῖκες. Ἀμαζόνες δὲ τὸ γένος μάχεσθαι ἀγαθοὶ ἦσαν· στρατείαν δὲ γυναικὸς οὐδέποτε εἰκὸς γενέσθαι, οὐδὲ γὰρ νῦν οὐδαμοῦ.

XXXIII. (XXXIV.)

[Περὶ Ὀρφέως.]

Ψευδὴς καὶ ὁ περὶ τοῦ Ὀρφέως μῦθος, ὅτι κιθαρίζοντι αὐτῷ ἐφείπετο τετράποδα καὶ ἑρπετὰ καὶ ὄρνεα καὶ δένδρα. δοκεῖ δέ μοι ταῦτα εἶναι. Βάκχαι μανεῖσαι πρόβατα διέσπασαν ἐν τῇ Πιερίᾳ, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα βιαίως εἰργάζοντο τρεπόμεναί τε εἰς τὸ ὄρος διέτριβον

---

1 θρῆσσαι lkd[2] 2 ἐξυροῦντο ym 3 οἱ πατηριᾶται (πατήρϊαται m, πεστηριάται h) παραξίθοοι (παρεξίθοοι h) my : om. c.; v. § 29 καὶ διὰ τοῦτο] τοῦτο δὲ m : οὕτω δὲ y 4 πρὸ n 5 τὸ γένος om. my μάχεσθαι δὲ ἀγαθοὶ ἦσαν d : παρὰ τὸ εἶναι ἀγαθοὺς εἰς τὸ μάχεσθαι m : om. B 5 sq. γυναικῶν S 6 οὐδὲ πώποτε d : μηδέποτε B οὐδὲ γὰρ νῦν οὐδαμοῦ om. y : ὥσπερ νῦν οὐδαμοῦ ἐστὶν m

XXXIII. (XXXIV.) refertur ex B et S (= y [= h + n], d, m) tit. περὶ τῆς ὀρφέως κιθάρας lk[2] 7 ὁ om. kx τοῦ om. B 8 τετράποδα my : τὰ τετράποδα (-άπυλα sic x) c.* καὶ ἑρπετὰ sic m : om. c.* 9 δοκεῖ — εἶναι] ἔστι δὲ οὕτως m 10 διέσπασαν S* : διασπάζουσαι kl : διαρπάζουσαι x : διασπαράττουσαι cod. paris. 2720 δὲ καὶ ἄλλα dy* : δὲ τἄλλα sic m : δὲ ἄλλα kl : τὲ ἄλλα x 11 τερπόμεναι τὲ (δὲ h) my

---

1 θρῆσσαι A : θρηνοῦσαι E 2 ἀνεδιδοῦντο E 3 ὡς — παραξίθοοι om. 5 sq. γυναικῶν cod. marc. 509 6 νῦν οὐδαμοῦ] ἦν οὐδαμῶς E

XXXIII. (XXXIV.) refertur ex AE

8 ὄρνεα E : τὰ ὄ. A 11 τρεπόμεναί Ep[1] : τερπόμεναί A

ἐκεῖ τὰς ἡμέρας. ὡς δὲ ἔμειναν, οἱ πολῖται, δεδιότες περὶ τῶν γυναικῶν καὶ θυγατέρων, μεταπεμψάμενοι τὸν Ὀρφέα μηχανήσασθαι ἐδέοντο, ὃν τρόπον καταγάγοι ἀπὸ τοῦ ὄρους αὐτάς. ὁ δὲ θυσάμενος τῷ Διο- 20
νύσῳ ὄργια κατάγει αὐτὰς βακχευούσας κιθαρίζων. αἱ δὲ νάρθηκας τότε πρῶτον ἔχουσαι κατέβαινον ἐκ τοῦ ὄρους καὶ κλῶνας δένδρων παντοδαπῶν· τοῖς δὲ ἀνθρώποις τότε θεασαμένοις τὰ ξύλα θαυμαστὰ ἐφαίνετο, καὶ ἔφασαν „Ὀρ|φεὺς κιθαρίζων ἄγει 299
ἐκ τοῦ ὄρους καὶ τὴν ὕλην.“ καὶ ἐκ τούτου ὁ μῦθος ἐπλάσθη.

---

1 τὰς ἡμ. *dm** : τὰς λοιπὰς ἡμ. B : om. *y* οἱ δὲ πολ. (om. ὡς δ. ἔμ.) *m*; f. ὡς δὲ ἔμαθον οἱ π.? 2 τῶν om. *my* καὶ τῶν θυγ. B μετεπέμψαντο *y* 3 ἐδέοντο μηχανᾶσθαι *d** : ἐδέοντο μηχανείας *m* : δεόμενοι μηχανήσασθαι *y* 3 sq. κατ⟨αγ *hm*⟩άγοιεν *my* 4 αὐτὰς ἀπὸ τοῦ ὄρους *xy* ὁ δὲ — 5 αὐτὰς om. B ⟨ἐκ- *d*⟩θυσάμενος ⟨αὐτὰς *h*⟩ S : εἰσάμενος Schwartz. 5 κιθαρίζων om. B 7 κλῶνας S*l** : ἐκ κλώνων *kx* παντοδαποὺς (om. δένδρων) *y* τοῖς — 9 ἐφαίνετο] θαυμαστὸν δὲ τοῖς ἀνθρώποις ἐφαίνοντο *m* : τοῖς δὲ ἀνθρώποις θαυμασταὶ ἐφαίνοντο *y* : τοῖς δὲ ἀνθρ. θαυμαστὰ τότε θεασαμένοις ἐφαίνετο πρῶτον ξύλα *d* 9 ἔλεγον *my* ὅτι ὀρφεὺς *y* 9 sq. ἄγει ἐκ τοῦ ὄρους καὶ τὴν ἄψυχον ὕλην *m* : ἄ. ἐκ τ. ὄ. ταύτας *y* : ἐκ τοῦ ὄ. κἀκ (καὶ cod. Paris. 2720) τῆς ὕλης ἄγει B 10 καὶ ἐκ τούτου *ly* : ἐκ τούτου καὶ *kx* : ἐκ τούτου *d* : ὡς ἐκ τούτου καὶ *m* 11 ἀνεπλάσθη *m** : προσανεπλάσθη *d*

---

1 τὰς λοιπὰς ἡμέρας e[2] 4 αὐτὰς ἐκ τοῦ ὄρους θυσάμενος] συνταξάμενος 8 sq. τὰ ξ. θ. ἐφαίνετο] ἐ⟨νε A⟩φαίνετο πρῶτον ⟨τὰ Ea′⟩ ξύλα καταγόμενα 9 ὅτι ὀρφεὺς Ea′ 10 ἐκ τοῦ ὄρους τὴν ὕλην E : τὴν ὕλην ἐκ τοῦ ὄρους A

XXXIV. (XXXV.)

[*Περὶ Πανδώρας.*]

Ὁ περὶ Πανδώρας οὐκ ἀνεκτὸς λόγος, ὡς ἐκ γῆς ἀναπλασθεῖσαν ἀναδοῦναι αὐτὴν καὶ ἄλλοις τὸ πλάσμα. ἐμοὶ δὲ οὐ δοκεῖ τοῦτο· ἀλλὰ Πανδώρα γυνὴ ἐγένετο Ἕλλην μάλιστα πλουσία, καὶ ὅτε ἐξίοι, ἐκοσμεῖτο καὶ ἐχρίετο πολλῇ τῇ γῇ. πρώτη γὰρ αὕτη ἐξεῦρε χρίεσθαι πολλῇ τῇ γῇ τὸ χρῶμα (ὡς καὶ νῦν πολλαί· ὀνομάζεται δὲ οὐδεμία διὰ τὸ πλεῖστον). καὶ τὸ μὲν ἔργον οὕτως ἔχει· ὁ δὲ λόγος ἐπὶ τὸ ἀμήχανον ἐτράπη.

XXXV. (XXXVI.)

[*Περὶ Μελιῶν γενεᾶς.*]

Καὶ τἄλλα φαύλως εἶπον καὶ τὸ πρῶτον γένος ἀνθρώπων ἐκ μελιῶν γενέσθαι [φασίν]. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ

XXXIV. (XXXV). refertur ex S (= *y* [= *h* + *n*], *d*)
1 *ὁ** : om. *π. παν.* om. *y* *λόγος** : *ὁ λόγος* 2 *ἀναπλασθεῖσαν* *d* : om. *y* *ἀναδ. — πλάσμα** : *καὶ ἀναδοῦναι ἐκ τοῦ πλάσματος* *d* : *ἀνεδόθη καὶ ἑτέρας ἀναδιδόναι* *y* 3 *ἐμοὶ δὲ οὐ* scripsi : *ἐμοὶ δὲ* *d** : *τὸ δὲ οὐ* *y* *δοκεῖ τοῦτο** : *τοῦτο δοκεῖ* *d* : *τοιοῦτον* *y* *ἀλλὰ* om. *d** 4 *μάλιστα* om. *y* 6 *τῇ γῇ διὰ τὸ χ.* *d* : *τῆς γῆς τὸ χ.* *y* *ὡς καὶ νῦν* *y* : *καὶ νῦν δὲ* *d*
7 *ὀνομάζεται — πλεῖστον* (num *πλῆθος*?) *d* : om. *y*
XXXV. (XXXVI). refertur ex B et S (= *y* [= *h* + *n*], *d*)
tit. *περὶ μελιῶν γενεᾶς* S*x* : *περὶ τῶν μελιῶν* *l* 9 *καὶ — καὶ* om. B : *τὰ ἄλλα φασὶν* (sic) *οὗτος καὶ* *d* *εἶπον* scripsi : *εἰπὼν* *y* 10 *ἀνθρώπων* comp. *xy* : *ἄνωθεν* *kl* : om. *d** *μελειῶν* S *φασὶ γενέσθαι* *y* *φασὶν* delevi *φασὶν* — p. 53, 1 *γενέσθαι* om. *d*

XXXIV. (XXXV.) refertur ex AE
1 *λόγος οὐκ ἀν.* E *ἐκ* om. 2 *ἀναπλασθείσης* 4 *ἕλλην* A*e*[1] : *ἕλληνος* E*ae*[2] : *ἑλληνὶς* m[2] cod. laur. 56, 20, ut coniecerat Phasianinus *ἐξήει* 5 *πρώτη — 7 πλεῖστον* om.
XXXV. (XXXVI.) refertur ex AE
tit. *περὶ μελίων* sic E 9 *καὶ* — p. 53, 1 *ἀνθ. γενέσθαι*] *καὶ τί φαυλότερ⟨ον ἕτερ- ρνε⟩όν ἐστι τοῦ ⟨τὸ* cod. marc. 509⟩ *πρῶτον γένος ἐκ μελίας γενέσθαι;*

ἀμήχανον ἐκ ξύλων ἀνθρώπους γενέσθαι. ἀλλὰ Μέλιός τις ἐγένετο καὶ Μελίαι ἐκλήθησαν ἀπὸ τούτου, ὥσπερ Ἕλληνες ἀπὸ Ἕλληνος καὶ Ἴωνες ἀπὸ Ἴωνος. ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν ἐφθάρη τὸ γένος ὅλον, καὶ δὴ καὶ τὸ ὄνομα ἀπέσβη. σιδηρᾶ δὲ καὶ χαλκῆ γενεὰ οὐδέποτε ἐγένετο, ἀλλ' ἐφλυαρήθη ταῦτα.

XXXVI. (XXXVII.)

[*Περὶ Ἡρακλέους.*]

*Τοῦτο δὲ καὶ περὶ Ἡρακλέους ἐγένετο. λέγεται ὡς ἐφ' ἑαυτῷ ἔσχε φύλλα ****** ὁ οὖν Φιλοίτης ****** εἴτε καὶ ἰδιώτης ὑπάρχων ἐπινοήσας ἔκαυσεν καὶ ὑγιᾶ ἐποίησεν. ὁ δὲ λόγος ἐλέχθη οὕτως ἐντεῦθεν.*

---

1 sq. *ἀλλὰ μέλειός τις y* : *ἄλλοι ἀλίος τίς* sic *d* 2 *μελεῖαι y* 2 sq. *τοῦ ἕλληνος* et *τοῦ ἴωνος* B 4 *ὅλον* om. *y* *καὶ δὴ τὸ kxd* 5 *τοὔνομα* S *ἀπεσβέσθη y* *δὲ* om. *h* 6 *ἀλλ' ἐφλ. ταῦτα* om. *y**

XXXVI. (XXXVII.) refertur ex S (= *y* [= *h* + *n*], *d*)

tit. *Ἡρακλέους φυλλίτου* edd. post Tollium 7 *τοῦτο y* : *τοιοῦτο d* 7 sq. *καὶ λέγεται ὡς φύλλα ἔσχεν ἐν τῶ σώματι y* : *ἐφ' ἑαυτῶ φὴ* (sic) *ἔσχεν φύλλα d* 8 lacunam statui *ὁ οὖν φιλ. d* : *φιλοίτης* (-*λί*- *n*) *οὖν* ⟨*τις n*⟩ *y* 9 lacunam statuit Westerm.; *εἴτε ἰατρὸς ἦν εἴτε κ. ἰδ. ὑπῆρχεν* Fröhner. *εἴτε* — *ὑπάρχων* om. *y* *ἐπινοήσας ἔκαυσεν*] *καύσας τὰ φύλλα ἠλευθέρωσεν y* : *ἐπὶ πόη στὰς ἔκυσεν* vulgo edd. ex Vossii coniect.; *ἐπανθήσας* suspic. Westerm. cl. Paus. II 31, 10 10 *ὑγιᾶ y* : *ὑγείαν d* *ὁ δὲ λ.* — *ἐντεῦθεν* om. *y*

---

3 *καὶ* E*a* : om. A*e* *ἀλλ'* — 5 *ἀπέσβη* om.

XXXVI. (XXXVII.) refertur ex AE

7 *τοῦτο* — *ἐγένετο* om. 8 *φυλλίτης* E*a* : *φυλλότης* (*φυλό p*[1]) A*e* 9 *εἴτε*] *εἰ ae*[2] *ὑπῆρχεν* 10 *καὶ ὑγ. ἐπ.* om. *ἐντεῦθεν ἐλέχθη οὕτως*

XXXVII. (XXXVIII.)

300 [*Περὶ τοῦ Κήτους.*]

Περὶ τοῦ Κήτους τάδε λέγεται, ὡς τοῖς Τρωσὶν ἐκ τῆς θαλάσσης ἐπεφοίτα καί, εἰ μὲν αὐτῷ δοῖεν κόρας εἰς βοράν, ἀπῄει, εἰ δὲ μή, ἐλυμαίνετο τὴν χώραν αὐτῶν. ὡς δὲ μάταιόν ἐστιν ἄνδρας ἰχθύσι συνθήκας τίθεσθαι, τίς οὐκ οἶδεν; ἀλλ' ἦν τοῦτο. ἀνὴρ βασιλεὺς μέγας καὶ πολλὴν ἔχων δύναμιν εἶχε ναυτικὸν πολύ, ὃς κατεστρέψατο ἅπαν τῆς Ἀσίας τὸ παραθαλάσσιον, οἵτινες καὶ φόρον, ὃν καὶ δασμὸν καλοῦσιν, ἐτέλουν. ἀργυρίῳ μὲν οὖν οἱ τότε ἄνθρωποι οὐκ ἐχρῶντο, ἀλλὰ σκεύεσι·

XXXVII. (XXXVIII.) refertur ex B et S (= *y* [= *h* + *n*], *d* et — usque ad p. 55, 11 *ἀναιροῦσιν* — *m*)

tit. *περὶ τοῦ κήτωνος lk²* 1 *περὶ — τάδε* om. *y* *περὶ τ. κ. τάδε λέγεται d** : *τάδε καὶ περὶ τούτου λέγεται* B : *λέγεται περὶ κήτους m* 2 *θαλάσσης h* : *θαλ/άης m* : *θαλάττης* c.* *ἐπεφοίτα my* : *ἐφοίτα* c.* 2 sq. *εἰς βοράν* scripsi : *εἰκὼς* corr. ex *εἰκῶς m* : *εἰκός d* : *εἴκοσιν* B : om. *y** 3 *δὲ καὶ μὴ l* *αὐτῶν*] *εἰπών* (sic; *ἐπιὼν*?) *d* 4 *μάταιον ἄνδρας d*
5 *ἀνὴρ* om. *y* *μέγας* S* : *μὲν* B 6 *καὶ — δύναμιν* om. *y* *εἶχεν md* : *καὶ l** *πολὺ⟨ν d!⟩ ναυτικὸν lmd* ὃς] ᾧ malit Vitelli. 6 sq. *κατεστρέψατο md* : *κατεστρέφετο* B : *κατέστρεψε y** 7 *ἅπαν τὸ τῆς ἀ. παραθ. m* : *ἅπαν τὸ παραθ. τῆς ἀ. d* : *τὰ παρὰ* (*περὶ h*) *θάλασσαν τῆς ἀ. y* 8 *καὶ φόρον ὃν καὶ* om. *d* *φόρους* (om. *ὃν — καλοῦσιν*) *my* *ἐτέλουν αὐτῷ y*
9 *οὖν* om. *my* *ἐχρῶντο* S* : *ἐτέλουν* B *ἀλλὰ* — p. 55, 2 *κόρας*] *ἀλλ' ἐδίδωσαν ἔνοιαι* (sic) *τῶν πόλεων, αἱ μὲν ἵππους, αἱ δὲ βο'', αἱ δὲ κ.* *ἀλλὰ σκ.*] fort. *ἀλλ' ⟨ἐτέλουν⟩ σκ.*?

XXXVII. (XXXVIII.) refertur ex A et — usque ad 9 *ἐχρῶντο* (v. infra) — *u*

3 *ἀπήρχετο, εἰ δ. μή, τ. χ. αὐ. ἐλυμ.* 4 sq. *μάταιον τὸ ἄνδρας ἐκτίθεσθαι τὰς ἑαυτῶν θυγατέρας, τίς οὐκ οἶδεν;* 5 *τοῦτο* om. 7 *ἅπαν* om. *τὸ παραθαλάσσιον τῆς ἀσίας ἔλος* (*ὅλον u*) *οἵτινες* — 8 *ἐτέλουν*] *ὃ τρῶες ἐκτῶντο, ἐδίδουν δὲ φόρον α'* : *οἵτινες τρῶες καὶ φόρον ὄντινες δασμὸν καλοῦσιν* (om. *ἐτέλουν*) A : *οἵτινες τρῶες καὶ φόρον αὐτῷ ἐτέλουν u* 8 *ἀργυρίῳ u* : *ἀργυρίοις* c. 9 *ἐχρῶντο*] *ὀνόμαζον* (sic, sc. *ἐνόμιζον*!) *u*

προσετέτακτο δὲ τῶν πόλεων αἷς μὲν ἵππους διδόναι, αἷς δὲ βόας, αἷς δὲ κόρας. τούτῳ τῷ βασιλεῖ ὄνομα ἦν Κήτων, οἱ δὲ βάρβαροι αὐτὸν ἐκάλουν Κῆτος. περιέπλει οὖν κατὰ τὸν δέοντα χρόνον ἀπαιτῶν τὸν δασμόν· ὅσοι δὲ μὴ ἀπεδίδοσαν ἐκακοῦντο τὰς χώρας. ἔρχεται δὲ εἰς Τροίαν καθ' ὃν χρόνον ἧκε καὶ Ἡρακλῆς ἔχων στρατιὰν Ἑλλήνων. μισθοῦται δὲ αὐτὸν Λαομέδων ὁ βασιλεὺς ἀρῆξαι τοῖς Τρωσίν. ἀποβιβάσας δὲ τὴν στρατιὰν ὁ Κήτων ὡδοιπόρει· ὑπαντήσαντες δὲ αὐτῷ Ἡρακλῆς τε καὶ Λαομέδων ἑκάτεροι ἔχοντες | τὴν ἑαυτῶν στρατιάν, ἀναιροῦσιν αὐτόν. 301
οὗ γενομένου προσανεπλάσθη ὁ μῦθος.

XXXVIII. (XXXIX).

[*Περὶ Ὕδρας.*]

Λέγεται καὶ περὶ τῆς ὕδρας τῆς Λερναίας ὅτι ὄφις ἦν ἔχων πεντήκοντα κεφαλάς, σῶμα δὲ ἕν,

---

1 *δὲ ldy** : *μὲν kx* **2** *αἷς δὲ βόας* om. *d** *κόρας τῷ βασιλεῖ· τούτω ὄνομα my* **3** *ἦν* om. B*d* *κάτος m* : *κάτον l* : *κάτ////* d^1 **4** *οὖν*] *δὲ d** **4** sq. *τὸν δασμὸν*] *δασμοὺς y* **5** *ἀπέδοσαν* B *ἐκάκου τὰς χώρας αὐτῶν m* **6** *δὲ καὶ εἰς* (*ἐπὶ h*) *my* **6** sq. *ἦκεν ἡρακλῆς ἔχων md* : *ὁ ἡρακλῆς ἔσχε l* **7** *τὴν στρατιὰν d* : *στρατειαν x* *τῶν ἑλλήνων d** **8** *λαομέδων* ⟨*ὁ m**⟩ *βασ.* S* : *βασ. λαομέδων* B *ἀρῆξαι*] *βοηθῆσαι my* **9** *στρατειαν kx* **9** sq. *ὑπαντήσαντες* S* : *ὑπαντιάσαντες* B **10** *τε dh* : om. c.* **11** *αὐτὸν** : om. **12** *ὁ μῦθος ἐπλάσθη* S

XXXVIII. (XXXIX.) refertur ex B et S (= *y* [= *h* + *n*], *d*)

tit. *περὶ ὕδρας h** : *περὶ τῆς* ⟨*λερναίας lk*[2]⟩ *ὕδρας* c. **13** *λέγ. περὶ τῆς λ. ὕ. d* **13** sq. *ὡς ἦν ὄφις ἔχ. π. κ. καὶ σῶμα ἓν y*

1—4 *προσ. — κατὰ*] *προσέταξε δὲ ὁ βασιλεὺς ᾧ ὄνομα κήτων τῶν πόλεων τινὰς μὲν ἵππους διδόναι, τινὰς δὲ κέρας* (sic)· *τὸν δὲ βασιλέα ᾧ ὄνομα κήτων οἱ βάρβαροι ἐκάλουν κῆτος. περιεπόλει δὲ ὁ κήτων κατὰ* **5** *ὅσοι — ἐκακοῦντο*] *τῶν δὲ μὴ ἀποδιδόντων ἐκάκου* **6** *ἐξέρχεται* **6** sq. *καὶ ἡρ. ἦκεν ἔχων* **7** *αὐτὸν*] *τὸν ἡρακλέα* **10** sq. *ἑκάτεροι — στρατιὰν* om.

XXXVIII. (XXXIX.) refertur ex A

13 sq. *λέγεται δὲ περὶ ὕδρας ὅτι λερναῖος ὄφις ἦν*

καὶ ἐπειδὴ αὐτῆς ἀφέλοιτο μίαν Ἡρακλῆς κεφαλήν, δύο ἀνεφύοντο. καὶ ὁ καρκίνος δὲ ἦλθε βοηθῶν τῇ ὕδρᾳ· καὶ τότε δὴ ὁ Ἰόλαος ἀμύνει τῷ Ἡρακλεῖ, ἐπειδὴ καὶ τῇ ὕδρᾳ ἤμυνεν ὁ καρκίνος. τούτων δὲ εἴ τις πείθεταί τι γενέσθαι, μάταιός ἐστιν· γελοία γὰρ καὶ ἡ ὄψις· καὶ πῶς, ὁπότε ἀφέλοιτο μίαν κεφαλήν, ὑπὸ τῶν λοιπῶν οὐ κατησθίετο καὶ ἤλγει; ἦν οὖν τοιοῦτον. Λέρνος ἦν βασιλεύς του χωρίου, ἔσχε δὲ ἀπ' ἐκείνου τὸ ὄνομα καὶ τὸ χωρίον (ᾤκουν δὲ πάντες οἱ ἄνθρωποι τότε κατὰ κώμας, καὶ τοῦτο τὸ χωρίον Ἀργεῖοι νῦν ἔχουσιν). ἦσαν δὲ πόλεις τότε Ἄργος, Μυκήνη, Τυρήνη, Λέρνη, καὶ βασιλεὺς ἐφ' ἑκάστῳ ἐτέτακτο τῶν χωρίων τούτων. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι βασιλεῖς Εὐρυσθεῖ τοῦ Σθενέλου τοῦ Περσέως ὑπετάττοντο· εἶχε γὰρ τὸ μέγιστον καὶ πολυαν-

---

1 *ἐπειδὴ** : *ἐπειδὰν* *ἀφέλοι y* : *ἀνέλοι d** *κεφαλὴν μίαν* ⟨*ὁ d*⟩ *ἡρ*. S 2 *καρκίνος* ubique *x* : *καρκῖνος* c.* *δὲ* om. S *ἦλθεν d* *βοηθήσων y* f. *ἐλθὼν ἐβοήθει* (cfr. A) 3 *ὁ* om. *xy* 4 *τούτων*] *τοιοῦτον d* 5 *πείθεται τοιοῦτόν τι γ. y* 6 *πῶς* om. *dh* : *πότε n* *ἀφέλοι y* : *ἀφείλετο l* 7 *οὖν*] *δὲ y* : om. *d* 8 *ἦν* om. *kx* *του* scripsi : *τοῦ* B*d* : *τινὸς y* *ἔσχε* — 9 *χωρίον* om. *y* : *εἶχε τὸ ὄνομα τοῦ χωρίου ἀποκτείνας* (sic) *d* 9 *καὶ τὸ χ.* — 10 *κώμας* om. *l* 10 *οἱ* om. *x* *κατὰ** : om. 11 *χωρίον· ἀργεῖοι δὲ l* *πόλεις* — 12 *Λέρνη* om. *d** 12 *τυρήνη* B : *τυρρήνη y* : '*Τίρυνς*?' Westerm. : num *Τροζήν*(*η*)? 13 *ἐφ'* om. *d* *τέτακτο* B (*ἐτέτ*. l^2) *οἱ μὲν* — 14 *Σθενέλου τοῦ* om. *d* 14 *Εὐρ.* — 15 *ὑπετάττοντο*] *ὑπήκουον εὐρ. τῷ σθεν. y* 15 *ὑπετάττοντο l* : om. *kxd*

---

1 *ἐπειδὰν e* Ἡρακλῆς om. *μίαν* — 2 *βοηθῶν*] *κεφαλὴν μίαν, δύο ἀναφύεσθαι καὶ τὸ τοῦ καρκίνου* (*τὸ τὸν καρκῖνον e* : *τὸν καρκίνον* sic *a'*; fuit olim *τότε τὸν καρκίνον*?) *ἐλθόντα βοηθεῖν* 3 *τῇ ὕδρᾳ a'* : *τὴν ὕδραν* c. *καὶ τότε* — 4 *καρκῖνος* om. 4 sq. *τοιοῦτον δ' εἴ τις πείθεται γ.* 5 *γελοία* — 7 *ἤλγει* om. 7 sq. *ἦν οὖν τ.*] *τὸ δ' ἀληθὲς ἔχει ὧδε* 8 *του χ.* — 9 *τὸ χωρίον* om. 10 *τότε* om. *καὶ τ.* — 11 *ἔχουσιν* om. 12 *βασιλεῖς* 13 *ἐτέτακτο* om. *οἱ μὲν* — 15 *πολυανδρότατον*] *στένελος* (sic p^2a : *νέλος* c.) ⟨*δὲ* p^2a⟩ *ὁ τοῦ περσέως εἶχε τὸ μέγιστον καὶ πολυανθρωπότατον*

δρότατον, τὰς Μυκήνας· ὁ δὲ Λέρνος οὐκ ἤθελεν αὐτῷ ὑποτετάχθαι. ἐπολέμουν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦτο. ἦν δὲ τῷ Λέρνῳ ἐν τῇ εἰσβολῇ τῆς χώρας πολίχνιόν τι καρτερόν, καὶ ἐφρούρουν αὐτὸ πεντήκοντα τοξόται ἀνδρεῖοι, οἳ | ἐπήεσαν ἐπὶ τῷ πύργῳ ἀδιαλείπτως νύκτα 302
καὶ ἡμέραν. ὄνομα δὲ ἦν τῷ πολιχνίῳ Ὕδρα. πέμπει οὖν Εὐρυσθεὺς Ἡρακλέα ἐκπορθήσοντα τὸ πολίχνιον. οἱ δὲ περὶ Ἡρακλέα ἐπυρπόλουν τοὺς ἐπὶ τῷ πύργῳ τοξότας· ὁπότε δέ τις πληγεὶς πέσοι, δύο ἀνέβαινον τοξόται ἀνθ' ἑνός, ἐπεὶ ἀνδρεῖος ἦν ὁ προανῃρημένος. ἐπεὶ δὲ συνείχετο ὁ Λέρνος ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους τῷ πολέμῳ, μισθοῦται ἐπικούρους Κᾶρας. ἦλθε δὲ αὐτῷ ἄγων τὴν στρατιὰν Καρκίνος ὀνόματι ἀνὴρ μέγας καὶ πολεμικός. καὶ σὺν τούτῳ ἀντεῖχον πρὸς τὸν Ἡρακλέα. εἶτα βοηθεῖ Ἰόλαος ὁ Ἰφικλέους ἀδελφιδοῦς ὢν τῷ Ἡρακλεῖ ἔχων στρατιὰν ἀπὸ

---

1 sq. *αὐτῶ ⟨οὐχ kl⟩ ὑποτ. ἤθελεν* B f. *ἐπολέμει οὖν ⟨ὁ Εὐρυσθεὺς⟩ αὐτῷ?* **3** *δὲ] αὐτῶ καὶ d* **4** *τι] τε h* : om. B *αὐτὸ* S* : *τοῦτο* B **5** *ἀνδρεῖοι* om. *y* *ἐπή///εσαν d* : *ἐποίησαν kx*; rectum fuerit *ἐπῆσαν* *ἐπὶ* om. *y* **5** sq. *νύκτα καὶ μεθ' ἡμέραν h* : *νύκτας καὶ ἡμέρας lk* **6** *δὲ l** : om. *d* : *δ'* c. *ὕδρας y* : *ἀπὸ τούτου ὕδρα* B : *ἀπὸ τοῦ ὕδρα d*; cfr. § 16 **8** *τὸν ἡρακλέα h* *ἐπὶ] ἐν x* **10** sq. *ἐπεὶ — προανῃρ.* om. B : *ἐπεὶ δὲ ἀνδρεῖος ἦν ὁ προειρημένος* (sic) *d* **11** *ἐπεὶ δὲ συν.] συνείχετο δὲ d* **11** sq. *ὑπὸ τοῦ ἡρακλέος ὁ λέρνος ἐν τῷ π.* B *τοῦ* om. *y* **12** *κᾶρας* d^1x^1 : *κάρας* c. **13** *τὴν* om. *l* *ὄνομα y* **15** *εἶτα] τῶ δὲ ἡρακλεῖ y* **15** sq. *ἰφίκλου* B **16** *ὢν** : om. *τῷ Ἡρ.* om. *y*

---

1 *τὴν μυκήνην* **2** *αὐτῷ] οἱ δύο* (num *αὐτὼ?*) **3** *ἦν — χώρας] ἐν δὲ τῇ εἰσβολῇ τῆς χ. ἦν τῷ λέρνῳ* **5** *ἀνδρεῖοι οὓς ἐπήεσαν* **7** *ἡρακλέα καὶ ἐκπορθεῖ αὐτὸ τὸ πολ.* **8** *περὶ* — **9** *τοξότας] ἐπὶ τῷ πύργῳ ἐπυρπολοῦντο τοῖς ἐπὶ τῷ πύργῳ τοξόταις* (sic) **11** *ἐπειδὴ δὲ συν. α'* **12** *ἐπικ. Κ.] ὀθνεῖον στρατὸν* **13** sq. *ὀνόματι ἀνὴρ μέγας] ὄνομα τῷ ἀνδρί, μέγας τὴν ἰσχὺν* **14** *ἀντεῖχε* Fischer. **15** *ὁ ἰόλεως α'* : *ὁ ἰόλαος* c.

Θηβῶν καὶ τὸν πεφυκότα πύργον πρὸς τῇ Ὕδρᾳ προσελθὼν ἐνέπρησε, καὶ σὺν ταύτῃ τῇ δυνάμει ⟨ἐκ⟩πορθεῖ αὐτοὺς ὁ Ἡρακλῆς, καὶ τὴν Ὕδραν ἀναιρεῖ καὶ τὴν στρατιὰν ἀπόλλυσιν. οὗ γενομένου γράφουσι τὴν ὕδραν ὄφιν καὶ τὸν μῦθον προσαναπλάττουσιν.

XXXIX. (XL.)

[*Περὶ Κερβέρου.*]

Εἴρηται περὶ Κερβέρου ὡς κύων ὢν τρεῖς εἶχε κεφαλάς. δῆλον δὲ ὅτι καὶ οὗτος ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκλήθη Τρικάρηνος, ὥσπερ ὁ Γηρυόνης· ἔλεγον δὲ οἱ ἄνθρωποι „καλός τε καὶ μέγας ὁ Τρικάρηνος κύων.“ εἴρηται δὲ περὶ αὐτοῦ ὡς Ἡρακλῆς αὐτὸν
303 *ἐξ Ἅιδου ἀνήγαγε, μυθικῶς. ἐγέ|νετο δὲ τοιόνδε τι. Γηρυόνῃ ἐπὶ ταῖς βουσὶν ἦσαν κύνες μεγάλοι καὶ νεανίαι, ὀνόματα δὲ ἦν αὐτοῖς τῷ μὲν Κέρβερος,*

---

1 *πεφυκότα* vix rectum; num *παρὰ φύ⟨σιν ἀνθεστη⟩κότα*? 2 *προελθὼν kl* : om. *d* *ἐνέπρησεν d* : *ἀνέπρησε* k^1 *l* 2 sq. *ἐκπορθεῖ* scripsi : *πορθεῖ y* : *ἐπόρθησεν* c.* 3 *καθαιρεῖ* B 5 *ἀναπλάττουσιν d* : *προ⟨σ h⟩αναπλάττουσιν y* : *προσαναπλάττονται l*

XXXIX. (XL.) refertur ex B, S (= *y* [= *h* + *n*], *d*) et *w* (= Schol. Hom. Θ 368 in cod. ven. marc. 453)

6 *εἴρ. καὶ περὶ lk* 7 *δῆλον* ⟨*δὲ* add. sup. lin. m.^{2}⟩ *ὅτι k* : *δηλονότι l* 8 *τρικαρηνίας y* 9 *καλὸς καὶ d* 10 *ὡς ὁ ἡρ.* B 11 *ἀνήγαγεν* (sic etiam *w*) *ἐξ ᾅδου y* *μυθικῶς kldw* : *μυθικοῦ x* : om. *y** *δὲ* om. *kx* : *οὖν dw* *τοιοῦτον y** 12 *τι* om. S *γηρυόνη* S*w* : *γηρυόνειοι* B *ἐπὶ*] *περὶ w* 12 sq. *μεγ. καὶ νε.*] *δύο y* 13 *ὄνομα n* *αὐτοῖς τάδε τῷ dw**

---

4 *οὗ γενομένου ὁ μῦθος ἀνεπλάσθη καὶ γράφουσι* 5 *ἀναπλάττουσι⟨ν α′⟩*

XXXIX. (XL.) refertur ex A

6 *εἴρηται*] *λέγουσι* 6 sq. *ὡς κύων ἦν ἔχων τρεῖς κεφ.* 10 *εἴρηται*] *λέγεται* 12 *γηρυόνη α′* : *ηρυόνη* (post lacunam 3. 4 litt. *v*, 8 litt. *i*, in versus initio *p*) c. 12 sq. *κύνες μεγάλαι καὶ νεανικαὶ* 13 *ὄνομα a* *αὐταῖς τῷ μὲν* (sic)

τῷ δὲ Ὄρθος. τὸν μὲν οὖν Ὄρθον Ἡρακλῆς ἐν Τρικαρηνίᾳ πρὶν περιελάσαι τὰς βοῦς ἀναιρεῖ· ὁ δὲ Κέρβερος συνηκολούθει ταῖς βουσίν. ἐπιθυμήσας δὲ τοῦ κυνὸς ἀνὴρ Μυκηναῖος ὄνομα Μολοττός, τὸ μὲν πρῶτον ᾔτει τὸν Εὐρυσθέα ἀποδόσθαι αὐτῷ τὸν κύνα· οὐ βουλομένου δὲ τοῦ Εὐρυσθέως, ἀναπείθει τοὺς βουκόλους καὶ κατείργνυσι τὸν κύνα ἐν τῇ Λακωνικῇ ἐπὶ Ταινάρῳ ἐν σπηλαίῳ τινὶ τεκνοποιίας ἕνεκα, καὶ ὑφίησιν αὐτῷ κύνας θηλείας ἐμβατεύειν. Εὐρυσθεὺς δὲ πέμπει Ἡρακλέα κατὰ ζήτησιν τοῦ κυνός. ὁ δὲ πᾶσαν Πελοπόννησον περιιὼν ἦλθεν ὅπου αὐτῷ ἐμηνύθη ὁ κύων ὑπάρχειν, καὶ καταβὰς ἀνάγει ἐκ τοῦ ἄντρου τὸν κύνα. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι „διὰ τοῦ ἄντρου καταβὰς εἰς Ἅιδου Ἡρακλῆς ἀνήγαγε τὸν κύνα.“

---

2 τρικαρανία⟨ν d^1⟩ *hdw* : τῇ καρηνία *k* περιελάσαι *y* : περιελεῖν c.* τὰς] τοὺς *kx* 3 συνηκολούθησε *d* : -ούθῃ^ε *x* ταῖς] ἐν ταῖς *h* : ἐν τοῖς comp. *n* δὲ S*w** : οὖν B 4 τὸ μὲν — 6 βουλομένου δὲ] ὡς οὐκ ἔπειθε τὸν εὐρυσθέα (ἐπείθετο τὸν ἡρακλέα εὐρυσθεὺς *h*) ἀπ. αὐτῶ τὸν κ. *y* 5 ἀποδόσθαι *yw* : ἀποδεδόσθαι *kl* : ἀποδοθῆναι *x* : ἀποδοῦναι *d** αὐτῷ] αὐτῶ *l* : αὐτὸν *k* : om. *d** 6 οὐ βουλόμενος δὲ *d* τοῦ εὐρυσθέως* : om. 8 τεκνοποιίας ἕνεκα scripsi : ἀτοπίας (αὐτοπίας ut vid. *w*) ἕνεκα *yw* : ἀποπίας (sic; ‘ἀπορίας?’ Westerm.) ἕνεκεν *d* : om. B* 9 ὑφίησιν S*xw* : ἀφίησιν *kl** 11 sq. ὅπου ὁ κύων ἐμηνύθη εἶναι αὐτῶ. καὶ κ. *d* 14 ἐς *w* ᾅδην *xy* 15 τὸν om. *kl*

---

1 ὄρθος et ὄρθον p^2 : ὦρος et ὦρον c. τὸν] τὴν 2 τρικαρία 4 ὄνομα om. *e* : τοὔνομα c. 6 δὲ om. *e* 7 καὶ τὸν κύνα κατειργνύουσιν 9 συμβατεύειν 10 ἐπὶ ζήτησιν 11 sq. ὅπου καὶ (καὶ om. *a*) ὁ κύων αὐτῶ ἐμηνύθη εἶναι 13 sq. ἄνθρωποι ὅτι διὰ 14 ὁ ἡρ.

XL. (XLI.)

[*Περὶ Ἀλκήστιδος.*]

Περὶ Ἀλκήστιδος εἴρηται μῦθος τραγικώδης, ὡς δή, μέλλοντός ποτε Ἀδμήτου ἀποθανεῖσθαι, αὕτη εἵλετο ὑπὲρ αὐτοῦ θανεῖν, καὶ ὡς Ἡρακλῆς αὐτὴν διὰ τὴν εὐσέβειαν ἀφελόμενος τὸν Θάνατον [καὶ ἀναγαγὼν ἐκ τοῦ Ἅιδου] ἀπέδωκεν Ἀδμήτῳ. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ μηδένα ἀποθανόντα δύνασθαί τινα ἀναβιῶναι
304 *ποιῆσαι. | ἀλλ' ἐγένετο τοιόνδε τι. ἐπειδὴ Πελίαν ἀπέκτειναν αἱ θυγατέρες, Ἄκαστος ὁ Πελίου ἐδίωκεν αὐτὰς ἀνταποκτεῖναι θέλων ἀντὶ τοῦ πατρός. καὶ τὰς μὲν ἄλλας λαμβάνει· Ἄλκηστις δὲ φεύγει εἰς Φερὰς πρὸς Ἄδμητον ἀνεψιὸν αὐτῆς, καὶ καθεζομένην ἐπὶ τῆς ἑστίας οὐκ ἠδύνατο Ἄδμητος Ἀκάστῳ*

XL. (XLI.) refertur ex B et S (= *y* [= *h* + *n*], *d*)

1 *περὶ ἀλκ.** : om. *τραγικώδης d** : *τραγικὸς y* : *καὶ περὶ ταύτης* B 2 *μέλλοντός ποτε** : *μέλλοντα τότε d* post corr. : *μέλλοντος τότε* c. *ἀποθανεῖσθαι* S : *ἀποθανεῖν* B *αὐτὴ y*

3 *θανεῖν d* : *θάνατον* c. *αὐτὴν*] *αὐτὸς h* : *αὐ*^{τ} *n* 4 *τοῦ θανάτου* l^2 : *αὐτὴν y* *καὶ* — 5 *Ἅιδου* vetus additamentum delevi : *ἐκ τοῦ Ἅιδου καὶ ἀ⟨να- n⟩γαγὼν y* 5 sq. *ἐμοὶ δὲ δ. μηδένα*] *ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον y* 6 *ἀναβιῶσαι* (om. *ποιῆσαι*) Apostoles et edd. 7 *ποιῆσαι* om. *y** *ἐγένετο τοιοῦτον y*

8 *Ἄκαστος* — 10 *λαμβάνει*] *ἔμελλον δὲ αὗται ἀντὶ τοῦ πατρὸς ἀποκτανθῆναι, αἱ μὲν ἄλλαι ἔπαθον y* 9 *ἀποκτεῖναι d* 10 *καταφεύγει* S* 11 *πρὸς*] *παρὰ* (*παρ' d*) S 11 sq. *καθεζομένη⟨ν lx⟩* B : *καθεζομένης αὐτῆς y* : *καθεζόμενος d** 12 *οὐκ* — p. 61, 1 *ὁ δὲ*] *ἄδμητος οὐκ ἐξεδίδου ταύτην· ὁ δὲ ἀναζητῶν αὐτὴν y* *ἠδύνατο* B : *ἐβούλετο d** 12 *ἄκαστον d*

XL. (XLI.) refertur ex A

1 *εἴρ.*] *λέγεται* 2 *τοῦ ἀδμήτου a'* *θανεῖν* 3 *θανεῖν e* : *θάνατον* c. *ὡς* om. 4 *τὸν Θάν.* om. 7 *τι τοιοῦτον*

8 *καὶ ἄκαστος* 9 *ἀνταπ.* — 10 *λαμβάνει* e^2 mg. : *οὐ λαμβάνει μὲν* c. 11 *τὸν ἀνεψιὸν a*

ἔκδοτον ἐξαιτουμένῳ δοῦναι. ὁ δὲ παρακαθίσας στρατιὰν πολλὴν περὶ τὴν πόλιν ἐπυρπόλει αὐτούς. ἐπεξιὼν δὲ ὁ Ἄδμητος νύκτωρ, ἐντυχὼν λοχαγοῖς συνελήφθη ζῶν. ἠπείλει δὲ Ἄκαστος ἀποκτεῖναι αὐτόν, εἰ μὴ παραδώσει τὴν ⟨Ἄλκηστιν⟩ ἱκέτιν οὖσαν. πυθομένη οὖν Ἄλκηστις ὅτι μέλλει ἀναιρεῖσθαι Ἄδμητος δι' αὐτήν, ἐξελθοῦσα ἑαυτὴν παρέδωκε. τὸν μὲν οὖν Ἄδμητον ἀφίησιν Ἄκαστος, ἐκείνην δὲ συλλαμβάνει. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι „ἀνδρεία γε ἡ Ἄλκηστις· ἑκοῦσα ὑπεραπέθανεν Ἀδμήτου." τοῦτο μέντοι οὐκ ἐγένετο, ὡς ὁ μῦθός φησι. κατὰ γὰρ τοῦτον τὸν καιρὸν Ἡρακλῆς ἧκεν ἔκ τινος τόπου ἄγων τὰς Διομήδους ἵππους. τοῦτον ἐκεῖσε πορευόμενον ἐξένισεν Ἄδμητος. ὀδυρομένου δὲ τοῦ Ἀδμήτου τὴν συμφορὰν τῆς Ἀλκήστιδος, ἀνακτησάμενος Ἡρακλῆς ἐπιτίθεται τῷ Ἀκάστῳ καὶ τὴν στρατιὰν αὐτοῦ διαφθείρει· καὶ τὰ μὲν λάφυρα τῇ ἑαυτοῦ στρατιᾷ διανέμει, τὴν δὲ Ἄλκηστιν τῷ

1 ἐξαιτούμενος (om. ἔκδ.) *d* περικαθίσας S 2 αὐτοὺς] τοὺς ἐντὸς *y* ἐξιὼν *h* 3 ὁ om. *y* ἐντυχὼν λογαγοῖς (i. e. 'insidiatoribus', cfr. p. 24, 3 et Hesych. s. v. λοχαγός) scripsi : ἔχων λοχαγούς 5 παραδοίη Westerm. Ἄλκηστιν supplevi οὖσαν om. *y* πυνθανομένη *l* 7 αὐτὴν *l* 11 μέντοι οὐκ] μέντοι οὕτω (ex μὲν τοιοῦτον?) *l* ὡς ὁ μῦθος φησί* : om. 12 sq. ἧκεν — ἄγων corrupta arbitror (v. § 30) : εἶχεν ἀποχωρῶν· ἔκ τινων ἄγων τόπων *d* : ἧκεν ἔκ τινος τόπου ὑποχωρῶν. ἄγων *y* 13 τὰς] τοὺς *kl* 14 τοῦ om. *y** 15 τῆς συμφορᾶς *kl* 15 sq. expectes ἀνακτησάμενος ⟨ἑαυτὸν⟩, quod praetulerim coniecturae ἀγανακτησάμενος, quae est in codd. marc. ven. IX, 6 et paris. 2720 m.[2] (idem coni. Bruner. et Gale.; 'f. ἀνακτησόμενος' Westerm., sc. αὐτὴν) 16 ὁ ἡρ. *l* 17 sq. τῇ ἑ. στρ.] τῷ ἑ. λαῷ *y*

1 sq. πολλὴν στρατιὰν παρακαθίσας ἐπὶ τὴν πόλιν 3 ἔχων καὶ λοχαγοὺς νύκτωρ 4 εἰ — 5 οὖσαν *e*[2] mg. : om. c. 6 οὖν] δὲ ἡ 7 μὲν om. 8 ὁ ἄκαστος 10 ἡ om. *a* 12 γὰρ — καιρὸν] γοῦν τὸν καιρὸν τοῦτον 18 ἑαυτοῦ] αὐτοῦ *a'* : αὐτῇ c.

Ἀδμήτῳ παραδίδωσιν. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι ὡς ἐντυχὼν *Ἡρακλῆς* ἐκ τοῦ θανάτου ἐρρύσατο τὴν *Ἄλκηστιν*. τούτων γενομένων ὁ μῦθος ἀνεπλάσθη.

305 XLI. (XLII.)

[*Περὶ Ζήθου καὶ Ἀμφίονος.*]

Περὶ *Ζήθου* καὶ *Ἀμφίονος* ἱστοροῦσιν ἄλλοι τε καὶ *Ἡσίοδος* ὅτι κιθάρᾳ τὸ τεῖχος τῆς *Θήβης* ἐτείχισαν. δοκοῦσι δὲ ἔνιοι *κιθαρίζειν* ⟨μὲν⟩ αὐτούς, τοὺς δὲ λίθους *αὐτομάτως* ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ τεῖχος. τὸ δὲ ἀληθὲς ἔχει ὧδε. *κιθαρῳδοὶ* οὗτοι ἄριστοι ἐγένοντο καὶ ἐπεδείκνυντο *μισθῷ*. ἀργύριον δὲ οὐκ εἶχον οἱ τότε ἄνθρωποι. ἐκέλευον οὖν οἱ περὶ τὸν *Ἀμφίονα*, εἴ τις βούλοιτο ἀκούειν αὐτῶν, ἐρχόμενος *ἐργάζεσθαι* ἐπὶ τὸ *τεῖχος*· οὐ μέντοι οἱ λίθοι εἵποντο ἀκροώμενοι. εὐλόγως οὖν ἔλεγον οἱ ἄνθρωποι ὅτι *λύρᾳ* τὸ *τεῖχος ἐτειχίσθη*.

---

1 δίδωσιν B 2 ἡρακλῆς εὐτυχῶν y 2 sq. ἐρύσατο ἄλκιστιν (cett. om.) y 3 προσανεπλάσθη d*
XLI. (XLII.) refertur ex B et S (= y [= h + n], d)
4 περὶ ζ. κ. ἀ. d : περὶ τούτων y : om. B* 4 sq. ἱστορεῖ ἡσίοδος y 5 Hes. fr. 57 Kinkel (p. 108) κιθάραις y τῆς θήβης S : τῆς θήβας k : τῶν θηβῶν lx* 6 ἔνιοι τῶ κιθαρίζειν sic d μὲν supplevi αὐτοὺς] ἀμφίονα l 7 τοὺς δὲ B : καὶ τοὺς y* : τοὺς d αὐτομάτους h 8 ἔχει ὧδε] τοιοῦτον y 11 τὸν om. x ἀκοῦσαι d* 11 sq. ἔρχεσθαι καὶ ἐργάζεσθαι ἐπὶ τὸ τ. y : ἐπὶ τὸ τ. ἐρχόμενον ἐργάζεσθαι d 13 λίθοι μόνοι εἵποντο y ἀκροώμενοι εἵπ. d εὐλόγως om. y : ἐν λόγῳ d ἔλεγον οὖν y 14 ἐκτίσθη y*

---

3 γινομένων
XLI. (XLII.) refertur ex A
7 sq. λίθους ἐπὶ τὸ τεῖχος αὐτομάτως ἀναβαίνοντες (at ἀναβαίνειν a') 9 ἀπεδείκνυντο a' 10 τότε οἱ ἄνθρωποι 11 καὶ εἴ τις 12 ἐργάζ.] εἰργάζετο 13 λίθοι ἀκροώμενοι ἵσταντο 13 sq. οἱ ἄνθρωποι ἔλεγον

XLII. (XLIII.)

[Περὶ Ἰοῦς.]

*Φασὶ τὴν Ἰὼ ὡς ἐκ γυναικὸς βοῦς γενομένη καὶ οἰστρήσασα, διὰ τῆς θαλάσσης εἰς Αἴγυπτον ἐξ Ἄργους ἀφίκετο. ὅπερ ἐστὶν ἀπίθανον, τὸ *** καὶ τοσαύτας ἡμέρας ἄσιτον μένειν. τὸ δὲ ἀληθὲς ἔχει ὧδε. Ἰὼ βασιλέως τῶν Ἀργείων ἦν θυγάτηρ. ταύτῃ οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως τιμὴν ἔδωκαν ἱέρειαν εἶναι τῆς Ἥρας τῆς Ἀργείας. αὕτη ἔγκυος γενομένη καὶ δείσασα τὸν πατέρα καὶ τοὺς πολίτας ἔφυγεν ἐκ τῆς πόλεως. οἱ δὲ Ἀργεῖοι κατὰ ζήτησιν ἐξιόντες, ὅπου δἂν εὗρον συλλαμβάνοντες ἐν δεσμοῖς εἶχον. ἔλεγον οὖν „ὥσ|περ βοῦς οἰστρήσασα διαφεύγει“ **** καὶ* 306 305,17

XLII. (XLIII.) refertur ex B et S (= *y* [= *h* + *n*], *d*)

1 *καὶ τὴν* B *ὡς* om. *h** 1 sq. *βοῦν γινομένην καὶ οἰστρήσασαν kl* 2 sq. *ἐξ ἄργους εἰς αἴγυπτον* S 3 *ἀφίκοιτο d* : *ἀφικέσθαι l** 3 sq. *τὸ καὶ* om. S; lacunam statui (v. § 30) 4 *τοσαύτας — μένειν* om. *d* *ἄσιτος k* 4 sq. *διαμένειν. ἡ δὲ ἀλήθεια αὕτη. ἰὼ τοῦ βασιλέως ἀργείων y* 5 *βασιλέως θυγ. ἦν τῶν ἀργ.* B 6 *ταύτῃ ln** : *ταύτην* c. *δεδώκασιν y* 7 sq. *καὶ δείσασα y** : *δείσασα* ⟨*δὲ kx*⟩ c. 9 sq. *ὅπου ἂν* (*δ' ἂν d*) *εὗρον* B*d* : om. *y* : *ὅπου ἀνεῦρον* Westerm.; v. § 30 11 *οὖν ὅτι* S* *βοῦν οἰστρήσασαν x* *διαφεύγειν kx* lacunam statui *καὶ* om. S *καὶ* — p. 64, 3 *τίκτει* ante *οἱ δὲ Ἀ.* (9) trai. Westerm.

XLII. (XLIII.) refertur ex A

1 *βοῦν γεγονέναι* 2 *ἐξοιστρήσασαν a'* : *ἐξοίστρησαν* c. 2 sq. *ἐξ ἄργους διὰ τῆς θαλάττης εἰς αἴγυπτον* 3 *ὅπερ* — 4 *ἄσιτος* (sic) *μένειν e*² mg. : om. c. 6 sq. *τὸ ἱέρειαν εἶναι τῆς ἀργείας ἥρας* 7 *γεγονυῖα* 10 *ἂν*

τελευταῖον ἐμπόροις τισὶ ξένοις δίδωσιν ἑαυτὴν καὶ ἱκετεύει ἐξάγειν εἰς Αἴγυπτον, ἔνθα ἀφικομένη 306, 1 *τίκτει. καὶ ὁ μῦθος προσανεπλάσθη.*

XLIII. (XLIV.)

[*Περὶ Μηδείας.*]

Ἡ Μήδεια φασὶ ⟨μὲ⟩ν ὡς ἀφέψουσα τοὺς πρεσβυτέρους νέους ἐποίει, οὐδένα δὲ δείκνυται νέον ποιήσασα· ὃν δὲ ἥψησε πάντως ἀπέκτεινεν. ἐγένετο δέ τι τοιοῦτον. Μήδεια πρώτη ἐφεῦρεν ἄνθος τὸ πυρρὸν καὶ τὸ μέλαν. τοὺς οὖν γέροντας ἐκ πολιῶν μέλανας ⟨καὶ πυρροὺς⟩ ἐποίει φαίνεσθαι· βάπτουσα γὰρ αὐτοὺς τὰς λευκὰς τρίχας εἰς μελαίνας

---

1 *τελευταῖον δὲ y* : *τὰ τελευταῖα d* *τισὶν ἑαυτὴν ἐκδίδωσιν* (om. *ξένοις*) *y* 3 *προσανεπλάσθη*] *ἐντεῦθεν y*

XLIII. (XLIV.) refertur ex B et S (= *y* [= *h* + *n*], *d*)
4 *Ἡ*] *καὶ y* *φασὶ μὲν* scripsi : *φασὶν* o.* *ἀφέψουσα** : *ἀφεψοῦσα* S : *ἐφέψουσα* B; at cfr. Ar. Eqq. 1321. 1336 *οὐδένα* S*x* : *οὐδ' ἑνὸς k* : *οὐδαμῶς l* 6 *ὃν δὲ ἕψει* (sic) *πάντως ἀπέκτεινεν y* : om. c.* 7 *ἡ μήδεια* B 7 sq. *ἐφεῦρεν ἄνθος τὸ πυρρὸν καὶ ⟨τὸ h⟩ μέλαν y* : *τοιοῦτον ἄνθος εὗρε δυνάμενον καὶ λευκὰς τρίχας ποιῆσαι μέλανας* (at *μελαίνας l*) B : *τοιοῦτον ἄνον* (sic) *εὗρεν δυνάμενον καὶ λευκὰς ποιῆσαι τρίχας καὶ μελαίνας d* 8 *τοὺς* — 9 *φαίνεσθαι* om. *y* 9 *πολιῶν lx* : *πολίων k* : *πολλῶν d* *μέλανας καὶ πυρροὺς* scripsi (v. § 30) : *μελαίνας* (*μελαίνει* sic *k*) *ἔχοντας τρίχας* B : *μελαίνας τρίχας ἔχοντας d* 10 *βάπτουσα* — p. 65, 1 *μετέβαλεν y* : om. c.* *αὐτοὺς n* : *αὐτῶν h* *μέλαίνας* (sic) *h* : *μέλανας n*

---

1 sq. *καὶ* — *ἐξάγειν e*[2] mg. : om. c. 3 *καὶ*] *ὅθεν*

XLIII. (XLIV.) refertur ex A
4 *ἡ μήδ.* om. 5 *οὐδένα* — 6 *ποιήσασα* om. 7 *δὲ τοιοῦτον* 7 sq. *τοιοῦτον ἄνθος εὗρε δυνάμενον καὶ λευκὰς ποιῆσαι τὰς τρίχας καὶ μέλανας* 8 *γέροντας*] *χαίροντας* (-ος *v*) 8 sq. *ἐκ ⟨τοῦ a⟩ πολιᾶς* (*πολιὰς a*) *μελαίνας ἔχειν τὰς τρίχας ἐποίει φαίνεσθαι*

καὶ πυρρὰς μετέβαλεν. * * * πυρίαν πρώτη Μήδεια ἐφεῦρεν ἀνθρώποις ὄφελος. ἐπυρία οὖν τοὺς βουλομένους, οὐκ ἐν τῷ προφανεῖ, ἵνα μή τις μάθῃ τῶν ἰατρῶν, πυριῶσα δὲ ὅρκου μηδενὶ μηνύειν. ὄνομα δὲ ἦν τῷ πυριάματι παρέψησις. ὥσπερ οὖν καὶ κουφότεροι καὶ ὑγιεινότεροι ἐγίνοντο οἱ ἄνθρωποι πυριώμενοι. ἐκ δὴ τούτου, ὁρῶντες παρ' αὐτῇ λέβητας καὶ πῦρ, ἐπείσθησαν ὡς ἕψει τοὺς ἀνθρώπους. ὁ δὲ Πελίας, ἄνθρωπος γέρων καὶ ἀσθενής, πυριώμενος ἀπέθανεν. ἐντεῦθεν ὁ μῦθος.

XLIV. (XLV.)

[Περὶ Ὀμφάλης.]

Εἴρηται περὶ Ὀμφάλης ὡς Ἡρακλῆς λατρεύει παρ' αὐτῇ. μάταιος δὲ ὁ λόγος. ἐξὸν γὰρ κἀκείνης

1 lacunam statui πυρίαν — 2 sq. βουλομένους om. *y* 2 ἐξεῦρεν *d** ἐπυρία οὖν* : ἐπυρίαζε ⟨γὰρ *l*⟩ B : ἐπφιυύ (sic fere) *d* 2 sq. τοὺς βουλομένους *d** : τὰ σώματα B 3 ἵνα — 4 μηνύειν] ὁρκῶσα μηδενὶ εἰπεῖν· οὐ γὰρ ἔμπροσθεν τῶν ἰατρῶν τοῦτο ἐποίει *y* μή τις *d** : μηδεὶς B 4 sq. ὠνόμαζε δὲ ⟨αὐτὸ *h*⟩ παρέψησιν *y* 5 τῷ πυριάσματι *kx* ὥσπερ — 7 τούτου om. *y* καὶ κουφ. — 6 πυριώμενοι] πυριάσεσι κουφ. οἱ ἄνθρ. καὶ ὑγιειν. ἐγίν. *d* 7 παρ' αὐτῇ *l* : παρ' αὐτῆς *kx* : παρασκευὴν *d* : γὰρ *y* 7 sq. λέβ. καὶ πῦρ] τὰ ξύλα καὶ τὴν τῶν λεβήτων παρέψησιν *y* 8 ἕψει *x** : ἕψη *k* : ἕψη *d* : ἑψῇ *h* : ἑψεῖτο *n* 9 πυρώμενος *x* : πυρριώμενος *y* : πειρώμενος *k* 10 ἀπέθανε *kl* ἐντ. ὁ μῦθος *y* : om. c.*

XLIV. (XLV.) refertur ex B et S (= *y* [= *h* + *n*], *d*)

11 π. ὀμφάλης B : π. ταύτης *d* : om. *y** 12 παρ' om. *y* fort. recte; praeterea rescripserim ἐλάτρευεν ὁ om. *d* ἐξὸν] ἐξῆν Westerm. κἀκείνοις comp. *x*

---

1 πυρίαν οὖν πρώτη 2 ἀνθρώποις ὄφ. om. 4 πυριῶσα — μηνύειν om. 5 πυριάματι] πράγματι ὥσπερ — 6 sq. πυριώμενοι] οἱ γοῦν ἄνθρωποι ταῖς πυριάσεσιν ἐγίνοντο κουφότεροι καὶ ὑγιεινότεροι 7 παρ' αὐτῇ] τὴν παρασκευὴν 8 πῦρ καὶ ξύλα *e* ἐνόμισαν 9 sq. πυρ. ἀπ.] πυρίᾳ χρώμενος ἐτελεύτησεν

XLIV. (XLV.) refertur ex A

11 λέγεται ὡς *a'* : λέγεται ὅτι ὡς (sic) c. 11 sq. λατρεύει ἡρακλῆς ταύτῃ· ὁ δὲ λόγος μάταιος

καὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῇ δεσπόζειν *****. ἐγένετο οὖν τοιόνδε τι. Ὀμφάλη ἦν Ἰαρδάνου θυγάτηρ
307 Λυδῶν βασιλέως. αὕτη ἀκού|σασα τὴν ἰσχὺν Ἡρακλέους, προσεποιήθη ἐρᾶν αὐτοῦ. πλησιάσας δὲ Ἡρακλῆς ἔρωτι ἑάλω αὐτῆς, γεννᾷ δὲ ἐξ αὐτῆς υἱόν· ἡδόμενος δὲ αὐτῇ ἐποίει ὅ τι προστάττοι Ὀμφάλη. οἱ δὲ εὐήθεις ὑπέλαβον λατρεύειν αὐτὸν αὐτῇ.

XLV. (XLVI.)

[Περὶ τοῦ κέρατος τῆς Ἀμαλθείας.]

Φασὶν ὡς Ἡρακλῆς τὸ Ἀμαλθείας κέρας καλούμενον πανταχοῦ περιέφερεν, ἐξ οὗ ἐγίνετο αὐτῷ ὅσα ἐβούλετο εὐξαμένῳ. ἡ δὲ ἀλήθεια ἥδε. Ἡρακλῆς ἀποδημῶν κατὰ Βοιωτίαν μετὰ Ἰολάου τοῦ ἀδελφιδοῦ

---

1 ‘num τῶν ὑπάρχων ὄντων αὐτῆς?’ Vitelli lacunam statui 2 τι* : om. ἰαρδάνου d : ἰορδάνου c.* 3 λυδῶν — 5 υἱὸν] βασιλέως λυδῶν. αὕτη μαθοῦσα τὴν ἰ. ἡρ. προσεποιήσατο ἐ. αὐ. πλ. δὲ αὐτῇ ἡρ. ἔτεκεν ἐξ αὐτῆς παῖδα y 5 ἔρωτι* : ἐρῶν Bd υἱὸν λυκομήδην B : υἱὸν λαμήδη d; v. § 30 6 αἰδούμενος y : ἡδομένη d αὐτῇ* : αὐτῆς B : αὕτη d : αὐτὴν y ὅπερ y ὅτι ἂν in cod. raviano traditum Fischer. et Westerm. falso tradidere προστάττοι ln : προστάττει c.* αὐτῶ ὀμφάλη B : ἡ τεκοῦσα (τεχθεῖσα n) ὀμφάλη y 7 δ’ B ὑπελάμβανον y

XLV. (XLVI.) refertur ex B et S (= y [= h + n], d)

8 sq. περὶ τοῦ κέρατος τῆς ἀμ. φασὶν y ἡρακλῆς περιέφερεν αὐτὸ (om. τὸ — καλούμ.) d 10 εὐχομένω y ἥδε y : ὧδε d : ὧδέ πως ἔχει B 11 βοιωτίαν S* : κοιτω k : κοιτῶ corr. in κοιτὼ x : lac. 5 litt. in versus initio l ἀδελφιδοῦς l : ἀδελφοῦ S αὐτοῦ add. B

---

2 οὖν om. 4 sq. ἡρακλῆς ⟨δὲ i⟩ πλησιάσας 5 υἱὸν λαομήδην 6 ἡ ὀμφάλη

XLV. (XLVI.) refertur ex A

8 sq. τὸ — καλούμενον] τοῦτο 9 αὐτῷ a΄ : αὐτῇ c. 10 εὐξαμένω om. ἥδε] οὕτως 11 μετ’ v : κατὰ a

καταλύει ἐν Θεσπιαῖς ἔν τινι πανδοκείῳ, ἐν ᾧ ἐτύγχανε γυνὴ καλουμένη Ἀμάλθεια πανδοκεύουσα, ὡραία καὶ καλὴ σφόδρα. Ἡρακλῆς δὲ ἡδόμενος αὐτῇ πλείονα χρόνον ἐπεξενοῦτο. Ἰόλαος δὲ βαρέως φέρων ἐπινοεῖ τὴν ἐμπολὴν τῆς Ἀμαλθείας ἐν κέρατι κειμένην ἀφελέσθαι, ἐξ ἧς ἐμπολῆς ὅ τι ἤθελεν ὠνεῖτο ἑαυτῷ τε καὶ Ἡρακλεῖ. ἔλεγον οὖν οἱ συνέκδημοι „Ἡρακλῆς τὸ Ἀμαλθείας κέρας ἔσχεν, ἐξ οὗ ὠνεῖτο ὅσα βούλοιτο ἑαυτῷ.“ ἐκ τούτων οὖν ὁ μῦθος προσανεπλάσθη, καὶ οἱ γραφεῖς γράφοντες ⟨τὸν Ἡρακλέα⟩ προσγράφουσι τὸ Ἀμαλθείας κέρας.

[

XLVI. (XLVII.)

Περὶ Ὑακίνθου διήγημα.

Ὑάκινθος Ἀμυκλαῖον ἦν μειράκιον καὶ καλόν· εἰς τοῦτον εἶδε μὲν | ὁ Ἀπόλλων, εἶδε δὲ καὶ ὁ Ζέφυ- 308
ρος· καὶ ἄμφω κατείχοντο τῇ μορφῇ, καὶ φιλότιμος

---

1 *Θεσπιαῖς* Tollius : *θεσπειαῖς l* : *θεσπείαις d* : *θεσπίαις ky* : *θεσπίῳ x*   2 *τυγχάνει d*   *καλουμένη* om. *y*   *πανδοκεύουσα*] *πανδοκὶς οὖσα* (sed litt. *ισοῦ* partim in eras.) *d*   3 *καὶ καλὴ* om. *y*   *καὶ ἡρακλῆς* (om. *δὲ*) *y*   5 sq. *ἀποκειμένην y*   6 *ἀνελέσθαι d**   *ἐμπολῆς* om. in lac. *d* : *ἐμβολῆς y*   *εἴ τι ἤθελεν ἐξωνεῖτο y*   8 *ἔσχεν* S : *εἶχεν* B   *δι᾽ οὗ d*   9 *βούλοιτο** : *βουλητέον* B : *βούλεται* S   *ἑαυτῷ y* : *αὑτῶ d* : *αὑτῷ* B   *ἐκ τ. οὖν*] *ἐξ οὗ* S   9 sq. *προσανεπλάσθη d** : om. B*y*   10 *καὶ* — 11 *κέρας y* : om. c.*   *τὸν Ἡρ.* supplevit Fröhner.

---

1 *θεσπίαις i* : *θεσπεσίαις vpe* : *θεπεσίαις a*   *πανδοχεῖ* (sed *πανδοκείω a'*)   2 *ἐτύγχανε*] *ἦν τις*   *πανδοκεύουσα* om.   3 *σφόδρα* om.   *ὁ δὲ ἡρ.*   4 *ἐξενίζετο*   5 *ἐμπωλὴν*   6 *ἐμπωλῆς*   7 *ἑαυτῶ τε* om.   *καὶ* om. *a*   *τῷ ἡρακλεῖ*   8 *τὸ κέρας ἔσχε τῆς ἀμ.*   9 *ἑαυτῷ*] *ἐπ᾽ αὐτῶ*
XLVI. (XLVII.) — L. (LI). diegemata a Palaephato aliena in A(*a'*) tantum servata sunt.   12 *μειρ. ὡραῖον καὶ καλόν* (fort. recte) *a*   13 *δὲ* om. *a*   *καὶ* om. Apost.

ἣν ἀφ' ὧν εἶχεν ἑκάτερος. ἐτόξευε μὲν ὁ Ἀπόλλων, ἔπνει δὲ ὁ Ζέφυρος· μέλη μὲν ἦν τὰ παρ' ἐκείνου καὶ ἡδονή, φόβος δὲ τὰ παρὰ τούτου καὶ ταραχή. ῥέπει πρὸς τὸν δαίμονα τὸ μειράκιον, καὶ Ζέφυρον ὑπὸ ζηλοτυπίας ὁπλίζει πρὸς πόλεμον. μετὰ ταῦτα ἦν γυμνασία τῷ μειρακίῳ καὶ τιμωρία παρὰ Ζεφύρου. δίσκος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἀναίρεσιν ἐκείνου διακονήσας, ὑπὸ τούτου μὲν ἀφεθείς, ὑπ' ἐκείνου δὲ ἐνεχθείς. καὶ ὁ μὲν ἐτεθνήκει, τὴν Γῆν δὲ οὐκ ἦν ἔρημον ὑπομνήματος ἀφεῖναι τὴν συμφοράν, ἀλλὰ τὸ ἄνθος ἀντὶ τοῦ μειρακίου γίνεται καὶ τοὔνομα δέχεται. λέγουσι δ' ὅτι καὶ τῆς προσηγορίας ἐν φύλλοις ἐπιγέγραπται τὸ προοίμιον.

XLVII. (XLVIII.)

Περὶ Μαρσύου διήγημα.

Ὁ Μαρσύας ἀγροῖκος ἦν, γίνεται δ' οὕτω μουσικός. ἐμίσησεν Ἀθηνᾶ τοὺς αὐλούς· οὐκ ὀλίγον γὰρ ἀφῃροῦντο τοῦ κάλλους. ἡ πηγὴ τὴν εἰκόνα δεξαμένη τὸ συμβὰν ἐδίδαξεν. οὕτω δὲ ἐρριμμένων τῶν αὐλῶν ὁ Μαρσύας ὑφίσταται. προσάπτει οὖν τοῖς χείλεσιν ἀνελὼν αὐτοὺς ὁ ποιμήν· οἱ δὲ ᾖδον θείᾳ δυνάμει

---

5 *ὑπὸ τῆς ζηλ.* Westerm. 6 *γυμνάσια ie*[1] 7 *ἦν* om. *e* *ἐκείνου* fort. delendum : *αὐτοῦ* (nescio unde) Fischer. 8 *ἀφεθείς*] *ἀφαιρεθείς i* 9 *τὴν γῆν δὲ pa* : *τὴν δὲ γῆν vie* Westerm. 10 *τὴν*] *ν* in eras. *p* (primitus *τῆς*?) 12 *ἡ προσηγορία* Apost., om. deinde (13) *τὸ προοίμιον*.

XLVII. (XLVIII.) 14 *δ'* om. primitus *p* : *δὲ a* *οὕτω*] *οὗτος a* 16 *ἡ πηγὴ*] *ἡ δὲ πηγὴ* Fischer. Westerm. 17 *καὶ οὕτω δὲ* Apost. 18 *ὑφίσταται* (*υ* in eras. corr.) *p* : *ἐφίσταται* Apost.

καὶ ἄκοντος τοῦ χρωμένου. τέχνην ὁ Μαρσύας ἐνόμισεν εἶναι τὴν δύναμιν, καὶ χωρεῖ μὲν κατὰ Μουσῶν, χωρεῖ δὲ κατὰ Ἀπόλλωνος λέγων οὐδὲ θέλειν εἶναι λοιπόν, ἂν μὴ πλεονεκτήσῃ τοῦ δαίμονος. ἐν ἐκείνῃ τῇ φιλονεικίᾳ νικᾶται, καὶ τὸ δέρμα μετὰ τὴν ἧτταν ἐκδύεται. εἶδον ἐγὼ ποταμὸν ἐν Φρυγίᾳ· Μαρσύας ὄνομα τῷ ποταμῷ· καὶ ἔλεγον οἱ Φρύγες ὅτι τὸ ῥεῦμα τοῦτο ἐξ αἵματός ἐστι τοῦ Μαρσύου.

XLVIII. (XLIX).

Περὶ Φάωνος.

Τῷ Φάωνι βίος ἦν περὶ πλοῖον εἶναι καὶ θάλασσαν· πορθμὸς ἦν ἡ θάλασσα· | ἔγκλημα δὲ οὐδὲν παρ’ 309
οὐδενὸς ἐκομίζετο, ἐπεὶ καὶ μέτριος ἦν καὶ παρὰ τῶν ἐχόντων μόνον ἐδέχετο. θαῦμα ἦν τοῦ τρόπου παρὰ τοῖς Λεσβίοις. ἐπαινεῖ τὸν ἄνθρωπον ἡ θεός· Ἀφροδίτην λέγουσι τὴν θεόν· καὶ ὑποδῦσα θέαν ἀνθρώπου, γυναικὸς ἤδη γεγηρακυίας, τῷ Φάωνι διαλέγεται περὶ πλοῦ. ταχὺς ἦν ἐκεῖνος καὶ διακομίσαι καὶ μηδὲν ἀπαιτῆσαι. τί οὖν ἐπὶ τούτοις ἡ θεός; ἀμεῖψαί φασι τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἀμείβεται νεότητι καὶ κάλλει τὸν γέροντα. οὗτος ὁ Φάων ἐστίν, ἐφ’ ᾧ τὸν ἔρωτα αὐτῆς ἡ Σαπφὼ πολλάκις ἐμελοποίησεν.

---

3 *οὐδὲ pva* : *οὐ i* **4** *μὴ* om., supra lin. add. *p* **5** *τὴν a′* : om. c. **7** *οἱ φρύγες* om. *e* cfr. Xenoph. Anab. I 2, 8

XLVIII. (XLIX.) **9** *θάλασσαν* Westermann. ex personata E(udocia) : *θάλατταν* **10** *ἡ e* : om. c. *πορθμὸς — θάλασσα* del. De Gelder. (om. E) **11** *ἐκομίζετο* scripsi : *ἐνομίζετο* **19** *ἐφ’ ᾧ διὰ τὸν* Tollius : *ἐφ’ ὃν τὸν* Fischer. **20** *αὐτῆς* scripsi : *αὑτῆς* *ἐμελοποίησεν* scripsi : *αἷμα* (*ᾆσμα* vulg. ex E : *ἆλμα* W. Hoerschelmann.) *ἐποίησεν* (*ἐποίησε* Apost.)

XLIX. (L.)

Περὶ Λάδωνος διήγημα.

Ἔδοξε τῇ Γῇ Λάδωνι τῷ ποταμῷ πρὸς συνουσίαν ἐλθεῖν· καὶ ἐπεὶ συνῆλθον ἀλλήλοις, κύει μὲν ἡ Γῆ, τίκτεται δὲ ἡ Δάφνη. φιλεῖ δὲ ἐκείνην ὁ Πύθιος, καὶ ῥήματα ἦν ἐραστοῦ πρὸς τὴν κόρην. ἀλλ' ἡ Δάφνη τὴν σωφροσύνην ἐφίλει. διώκειν οὖν ἔδει, καὶ ἐδιώκετο. πρὶν δὲ ἀπειπεῖν ἐν τῇ φυγῇ, παρακαλεῖ τὴν μητέρα αὐτῆς πάλιν αὐτὴν εἴσω ποιῆσαι καὶ τηρῆσαι οἷα γεγένηται. ἡ μὲν οὖν ὧδε ἐποίει καὶ τὴν Δάφνην εἶχεν ἐν ἑαυτῇ· κατὰ δὲ τὸ μέρος ἐκεῖνο εὐθὺς ἀνεπήδα φυτόν. καὶ παραπεσὼν αὐτῷ κατὰ τὴν ἀκμὴν τοῦ ἔρωτος ὁ θεὸς οὐκ εἶχεν ὅπως ἀποστῇ τοῦ φυτοῦ· ἀλλ' αἵ τε χεῖρες ἀνελαμβάνοντο καὶ ἡ κεφαλὴ τὸ λοιπὸν ἐκοσμεῖτο. λέγεται δὲ καὶ ὁ τρίπους οὐκ ἄνευ τῆς δάφνης ἱδρῦσθαι κατὰ Βοιωτίαν ἐπὶ τοῦ χάσματος.

L. (LI.)

Περὶ Ἥρας.

Ἀργεῖοι πολιοῦχον αὐτοῖς τὴν Ἥραν ἡγοῦντο καὶ διὰ τοῦτο καὶ πανήγυριν αὐτῇ τεταγμένην ἄγουσιν. ὁ δὲ τρόπος τῆς ἑορτῆς· ἅμαξα βοῶν τὸ χρῶμα λευκῶν, ἐπὶ δὲ τῆς ἁμάξης εἶναι δεῖ τὴν ἱέρειαν, οὕτω δὲ ἔχειν ἄχρι τοῦ νεώ· τὸ δὲ ἱερὸν ἔξω τοῦ
310 *ἄστεος. | ἧκεν οὖν ποτε ὁ χρόνος φέρων τὴν ἑορτήν,*

XLIX. (L.) 1 *τῷ* om. *i* 5 *τὴν* om. *a'* 7 *αὐτῆς* scripsi : *αὐτῆς* *οἷα a'* 13 f. *ἐκ⟨εῖθεν ἐκ⟩οσμεῖτο?*

L. (LI.) 15 *αὐτοῖς* vp^2 : *αὐτοῖς* p^1ia' 17 *ὁ δὲ*] num *ὅδε ⟨δὲ ὁ?⟩* 18 *λευκῶν a'* : *λευκόν* c. *ἐπὶ*] *ἀπὸ a*

ὁ δὲ νόμος ἀπὸ τῶν βοῶν οὐκ ὄντων ἐχώλευεν. ἀλλ' ἐσοφίσατο τὴν ἀπορίαν ἡ ἱέρεια, μήτηρ οὖσα νεανίσκων ἀντὶ βοῶν τῷ ὀχήματι γενομένων. ἐπεὶ τοίνυν τὸ παρὰ τῶν βοῶν παρὰ τῶν παίδων ἐγένετο, στᾶσα κατὰ τὸ ἄγαλμα, μισθὸν ἀπῄτει τοῦ πόνου. καὶ ἔδωκε, φασίν, ἡ θεός· ὕπνος ἦν ὁ αὐτὸς καὶ τοῦ βίου πέρας γενόμενος.

LI. (V.)

Περὶ τοῦ Ὠρίωνος. 275

Διὸς Ποσειδῶνος καὶ Ἑρμοῦ παῖς. Ὑριεὺς ὁ Ποσειδῶνος καὶ Ἀλκυόνης, μιᾶς τῶν Ἄτλαντος θυγατέρων, ᾤκει μὲν ἐν Τανάγρᾳ τῆς Βοιωτίας, φιλοξενώτατος δὲ ὢν ὑπεδέξατό ποτε τοὺς θεούς. Ζεὺς δὲ καὶ Ποσειδῶν καὶ Ἑρμῆς ἐπιξενωθέντες αὐτῷ καὶ τὴν φιλοφροσύνην ἀποδεξάμενοι παρῄνεσαν αἰτεῖν ὅ τι ἂν βούλοιτο· ὁ δὲ ἄτεκνος ὢν ᾐτήσατο παῖδα. λαβόντες οὖν οἱ θεοὶ τὴν τοῦ ἱερουργηθέντος αὐτοῖς βοὸς βύρσαν ἀπεσπέρμηναν εἰς αὐτὴν καὶ ἐκέλευσαν κρύψαι κατὰ γῆν καὶ μετὰ δέκα μῆνας ἀνελέσθαι· ὧν διελθόντων ἐγένετο ὁ Οὐρίων, οὕτως ὀνομασθεὶς διὰ τὸ οὐρῆσαι [ὥσπερ] τοὺς

---

3 ὀχήματι scripsi : σχήματι 4 prius παρὰ] ἀπὸ malit Vitelli. 7 in fine τέλος παλαιφάτου ⟨τοῦ ἱ⟩ περὶ ἀπίστων ἱστοριῶν rubr. A : τέλος τοῦ περὶ ἀπίστων ἱστορίων (sic) παλαιφάτου, χρησίμου συντάγματος a : nulla subscriptio e

LI. (V.) Servarunt hoc caput E a u (littera z indicat cod. marc. ven. 509), praeterea s (= schol. Hom. Σ 486)

8 ὁ s u : om. c. 11 ὢν z : γενόμενος s : om. c. 11 sq. θεοὺς, δία ποσειδῶνα καὶ ἑρμῆν· ἐπιξενωθέντες οὖν αὐτῷ z 12 τὴν s u : om. c. 13 ἀποδεξ. s u : ὑποδεξ. c. 14 οὖν s u : δὲ c.

16 sq. μετὰ δέκα] κατὰ Ι' u 18 οὕτως] οὗτος u ὥσπερ del. Oder. (cfr. Ant. Lib. 125, 1 Martini) ὥσπερ ἐν τῇ βύρσᾳ z

θεούς, ἔπειτα κατ' εὐφημισμὸν Ὠρίων. συγκυνηγῶν δὲ οὗτος Ἀρτέμιδι, ἐπεχείρησεν αὐτὴν βιάσασθαι· ὀργισθεῖσα δὲ ἡ θεὸς ἀνέδωκεν ἐκ τῆς γῆς σκορπίον, ὃς αὐτὸν πλήξας κατὰ τὸν ἀστράγαλον ἀπέκτεινε. Ζεὺς δὲ συμπαθήσας κατηστέρισεν αὐτόν.

LII.

Περὶ Φαέθοντος.

Φαέθων ὁ τοῦ Ἡλίου παῖς, πόθον ἐσχηκὼς παράλογον ἐπιβῆναι τοῦ πατρικοῦ ἅρματος, πολλαῖς ἱκεσίαις καὶ δάκρυσι πείθει τοῦτον. ἐπεὶ δ' ἐπέβη τοῦ ἅρματος καὶ τοὺς ἵππους ἤρξατο μυωπίζειν, ἡνιοχεῖν εὖ οὐκ εἰδώς, μήτε μὴν οἷός τε ὢν ἑδραῖος ἐφιππάζεσθαι καὶ ἀκλόνητος, τοῖς ἵπποις παρασυρεὶς πολλῷ θράσει καὶ ἀγερωχίᾳ κεκινημένοις, καὶ προσγειότερος γενόμενος, ἐκτινάσσεται παρὰ τὸν Ἠριδανὸν ποταμὸν καὶ ἀποπνίγεται, πλειόνων τῆς περιοικίδος καταπυρποληθέντων μερῶν.]

---

1 ὠνομάσθη ὠρίων *z* 2 τῇ ἀρτέμιδι *z* 5 κατηστέρισεν *sz* : κατηστέϊσεν *u* : κατηστέρωσεν c. post αὐτὸν add. διὸ τοῦ σκορπίου ἀνατέλλοντος ὠρίων δύνει. ἡ ἱστορία παρὰ Εὐφορίωνι *s*

LII. ex cod. *u* edidi (Studi it. di Filologia classica IV, 185 sq.); codicis menda orthographica hic omitto

10 malim μή τι μὴν vel οὐδὲ μὴν 13 καὶ huc traieci: post ἐκτινάσσεται habet *u* πλει^{ω}' (corr. ex ποι^{ω}'?) *u*; scripseram πλείστων.

ἀνασκευὴ ἢ θεραπεία μύθων τῶν παρὰ φύσιν παραδεδομένων.

I.

Περὶ Μεδούσης.

Φασὶ ταύτην ἀπολιθοῦν τοὺς θεασαμένους αὐτήν, καὶ Περσέως ἀποτεμόντος αὐτῆς τὴν κεφαλήν, ἐξελθεῖν ἵππον πτερωτόν. ἔχει δὲ οὕτω. αὕτη ἑταίρα καλὴ ἐγένετο ὡς τὸν ἰδόντα αὐτὴν ἔκπληκτον γενόμενον οἷον ἀπολιθοῦσθαι. λέγομεν δὲ καὶ ἡμεῖς „ἰδὼν αὐτὴν ἀπελιθώθη". παραγενομένου δὲ Περσέως ἐν ἔρωτι γενομένη τά τε ὑπάρχοντα κατέφαγε καὶ τὴν ἑαυτῆς ἡλικίαν κατέφθειρεν· ἀπολέσασα δὲ τὴν ἡλικίαν καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἵππου γῆρας ἐγήρασεν. ἡ γὰρ κεφαλὴ τὸ τῆς ἡλικίας ἄνθος ἐστίν, ὃ ἀφεῖλεν αὐτῆς ὁ Περσεύς.

II.

Περὶ Σκύλλης.

Λέγεται περὶ ταύτης ὅτι κατήσθιε τοὺς παραπλέοντας. ἦν δὲ αὕτη νησιῶτις καλὴ ἑταίρα καὶ εἶχε

I. tit. *ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ περὶ ἀπίστων* W; cfr. N O p. 244, ubi perperam *παραδεδεγμένων* dedi **3** *οὕτως* W **6** *ἀπελιθώθη* (sc. *ὁ δεῖνα*, cfr. p. 76, 18) V : *ἀπελιθώθην* W : *ἀπολιθωθῆναι* Allat. **9** *ἵππειον γῆρας* W **10** *ἀφεῖλεν* V : *ἀφείλετο* W
II. **13** *καλὴ* del. Hercher (Hermes XII, 149).

παρασίτους λαιμούς τε καὶ κυνώδεις, μεθ' ὧν τοὺς ξένους κατήσθιεν, ἐν οἷς καὶ τοὺς Ὀδυσσέως ἑταίρους. αὐτὸν δὲ ὡς φρόνιμον οὐκ ἠδυνήθη.

III.

Περὶ Καινέως.

Λέγεται τοῦτον πρότερον γυναῖκα γεγονέναι, εἶτα ὑπὸ Ποσειδῶνος γενέσθαι ἄνδρα ἄτρωτον χαλκῷ καὶ σιδήρῳ. οὗτος δὲ ὢν νέος ἐρώμενος ἐγένετο Ποσειδῶνος, ἀνδρωθεὶς δὲ μέγας κατὰ ψυχὴν ἐγένετο ὑπ' |
314 οὐδενὸς καταπονηθῆναι δυνάμενος οὐδὲ δώροις ἐξαλλαγῆναι χαλκοῦ καὶ σιδήρου· οὔπω γὰρ χρυσὸς καὶ ἄργυρος εὕρητο.

IV.

Περὶ Ἄτλαντος.

5 Οὗτος παραδέδοται φέρων οὐρανὸν ἐπὶ τῶν ὤμων, ὃ ἀδύνατον ὑπὸ οὐρανὸν καὶ αὐτὸν ὄντα. ἀνὴρ δὲ σοφὸς ὢν τὰ κατὰ ἀστρολογίαν πρῶτος κατώπτευσε, προλέγων δὲ χειμῶνας καὶ μεταβολὰς *** ἄστρων καὶ δύσεις ἐμυθεύθη φέρειν ἐν αὐτῷ τὸν κόσμον.

---

1 λαιμούς (= λαμυρούς, cfr. Men. fr. 106 Kock.) scripsi: λοιμούς VW: 'f. λάβρους' Westermann.; λοιμοὺς tuetur Hercher. (Herm. II, 150) cl. Ephraem v. 2752; idem (Philol. VII [1852], 605) coniecerat λιμβούς

III. 6 sq. Ποσειδῶνος (recte, sc. 'cuiusdam nomine Poseidon' ut p. 76, 14 Ἑρμῆς) v: τοῦ Π. W 7 sq. ὑπ' — δυνάμενος in eras. V 8 καταπορνευθῆναι Vitelli. οὐδὲ Hercher.: οὔτε διαλλαγῆναι Vitelli. 10 εὕρητο Hercher.: εὕρηται V

IV. 12 ὑπὸ οὐρανὸν] ὑπουράνιον coni. Pierson. 14 ἐπιτολὰς pro μεταβολὰς coni. Valcken.; mihi tutius visum lacunam indicare: f. μεταβολὰς ⟨ἀνέμων καὶ ἐπιτολὰς⟩ ἄστρων καὶ δ. 15 ἐν αὐτῷ V: ἐπ' αὐτῷ W: ἐπ' ὤμων Galeus

V.

Περὶ Κενταύρων.

Λέγεται περὶ τὸ Πήλιον καὶ τὴν Φολόην γεγονέναι διφυεῖς, τὰ μὲν ἐπάνω τῶν λαγόνων ἀνδρῶν ἔχοντας, τὸ δ' ἀπὸ ⟨τούτου⟩ τοῦ μέρους πᾶν ἵππων. οὐκ ἀληθὲς δὲ τοῦτο. δύο γὰρ διηλλαγμένας φύσεις εἰς ἓν συνελθούσας ἀδύνατον ζῳογονηθῆναι καὶ τραφῆναι. ἀλλ' ἔτι τῆς τῶν ἵππων χρήσεως οὔσης ἀγνώστου, πρῶτοι καθίσαντες ἐφ' ἵππων κατέτρεχον τὰ πεδία ληστεύοντες, φαντασίαν τε ἀπετέλεσαν τοῖς πρώτως θεασαμένοις μακρόθεν, ὡς ἐκ δυοῖν εἰσι γεγονότες φύσεων.

VI. (VII.)

Περὶ Τειρεσίου. 26

Οὗτος μετασχεῖν λέγεται τῆς γυναικείας καὶ ἀνδρείας φύσεως, κατὰ τὴν αὐτὴν ὑπόληψιν ἣν ἐπὶ Καινέως ἐγράψαμεν.

VII. (VI.)

Περὶ Πασιφάης. 17

Ταύτην φασὶν ἐρασθῆναι Ταύρου, οὐχ, ὡς πολλοὶ νομίζουσι, τοῦ κατὰ τὴν ἀγέλην ζῴου (γελοῖον γὰρ ἀκοινωνήτου συνουσίας ὠρέχθαι τὴν βασίλισσαν), ἑνὸς

V. **2** $\overset{\gamma\bar{\nu}'}{\lambda\alpha}$ sic fere V **3** *ἀπὸ τούτου* (sc. *ἀπὸ τῶν λαγόνων*) scripsi : *ἄλλο* VW *τοῦ * μέρος* Westerm. verbum *σώματος* excidisse suspicatus *ἀπὸ τοῦ μηροῦ* coni. Mehler. **8** *πρώτως*] *πρώτοις* Hercher. **9** *γεγονότων φύσεως* comp. V

VI. (VII.) Ordinem capitum qualis est in V restitui

VII. (VI.) **13** 'malim *οἱ πολλοί*' Westerm. **15** *ὀρεχθῆναι* expectabat Hercher.

δέ τινος τῶν ἐντοπίων, ᾧ Ταῦρος ἦν ὄνομα. συνεργῷ δὲ χρησαμένη πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν Δαιδάλῳ καὶ γεγονυῖα ἔγγυος, ἐγέννησε καθ' ὁμοιότητα τοῦ Ταύρου ⟨υἱόν⟩, ὃν οἱ πολλοὶ Μίνω μὲν ἐκάλουν, Ταύρῳ δὲ εἴκαζον· κατὰ δὲ σύνθεσιν Μινώταυρος ἐκλήθη.

VIII.

Περὶ Ἁρπυιῶν.

Ταύτας ὁ μῦθος παραδέδωκε γυναῖκας ὑποπτέρους τὸ τοῦ Φινέως δεῖπνον ἁρπαζούσας. ὑπολάβοι δ' ἄν τις ταύτας ἑταίρας καταφαγούσας τὴν τοῦ Φινέως οἰκίαν εἶναι, καὶ καταλιπούσας αὐτὸν καὶ τῆς ἀναγκαίας τροφῆς ἐνδεῆ κεχωρίσθαι ἀπ' αὐτοῦ, αἰεὶ δὲ
315 ὅσα ἀνακτήσαιτο παραγινομένας ἐσθίειν καὶ αὖθις χωρίζεσθαι, ὃ σύνηθες ποιεῖν ταῖς ἑταίραις.

IX.

Περὶ Περσέως.

Τούτῳ ἱστορεῖται τὸν Ἑρμῆν πέδιλα πτερωτὰ δεδωκέναι. Ἑρμῆς γὰρ τὴν πρὸς δρόμον γυμνασίαν ἐπενόησεν, ἐν ᾗ εὐδόκιμος ἦν ὁ Περσεύς. οἱ γοῦν θεώμενοι, τὸ τάχος θαυμάζοντες, πτερὰ εἶπον προστεθεῖσθαι τοῖς ποσὶν αὐτοῦ, καθὼς εἰώθαμεν λέγειν ἐπὶ τῶν τάχεως τρεχόντων, ὅτι „ἔπτη".

---

3 ἄρρενα vel sim. aliud ante ἐγέννησε excidisse putabat Hercher. 4 υἱὸν suppl. Vitelli. Μίνω = Μίνωος (quod restituendum Piersono videbatur), ni fallor 5 δὲ] immo δή?
VIII. 9 καὶ ante τῆς ἀν. del. Hercher. 10 αἰεὶ V (cfr. p. 77, 2) : ἀεὶ W 11 ἀνακτήσαιτο scripsi : ἂν κτήσαιτο
IX. 18 ὅτι ἔπτη glossema putabat Hercher.

X.

Περὶ Γλαύκου τοῦ θαλασσίου.

Οὗτος θαλάσσιος ἀναφέρεται μάντις. νῆσον γὰρ οὗτος οἰκῶν, αἰεὶ τοῖς παραπλέουσιν ἐσήμαινεν ὡς δεῖ ποιεῖσθαι τὸν πλοῦν, προλέγων τὰ συμβησόμενα.

XI.

Περὶ Κύκλωπος.

Τοῦτον ἄν τις ὑπολάβοι διαιτώμενον ἐπ' ἐρημίᾳ νόμων ἄπειρον εἶναι, πεποιθέναι δὲ τῇ βίᾳ, μίαν αἴσθησιν ἔχοντα τὴν ἀπὸ τῆς ὁράσεως, λογισμῷ δὲ μηδὲν προβλέποντα· ὃν ὁ σοφὸς Ὀδυσσεὺς κατεπόνησε.

XII.

Περὶ Ἀταλάντης τῆς Σχοινέως καὶ Ἱππομένους.

Τούτους φασὶν ἀπολεοντωθῆναι ἐν τῷ ὄρει, τῆς περὶ αὐτῶν ὑπολήψεως τοιαύτης οὔσης. μεσημβρίας οὔσης εἰσῆλθον εἴς τι σπήλαιον γενέσθαι θέλοντες μετ' ἀλλήλων· κατὰ τύχην δὲ λέοντες ὄντες ἐν τῷ σπηλαίῳ κατέφαγον αὐτούς· ὕστερον δὲ τῶν θηρίων ἐξελθόντων, ἐκείνων δὲ μὴ φαινομένων, μεταμορφωθῆναι ὑπέλαβον αὐτοὺς οἱ προσεδρεύοντες.

X. **2** *οὗτος* delendum?
XI. **4** *ἐρημίας* Galeus
XII. tit. rubr. *ἄτλαντος* (sic) *τοῦ* V, *τῆς* pro *τοῦ* supr. corrector **8** *τούτους* (sic, sed corr. *τοῦτον* m[2]) *φασὶν* V: *φασὶ τούτους* W *ὄρει*] fort. montis nomen excidit **10** *γενέσθαι*] 'mallem *συγγενέσθαι*' Valcken.

XIII.

Περὶ Φορκίδων.

Ταύτας ὑφίστανται μιᾷ δράσει χρῆσθαι ἀεὶ πρὸς τὴν χρείαν μεταλαμβανούσας παρὰ τῆς ἐχούσης. εἰκὸς δέ ἐστι τρεῖς γυναῖκας τυφλωθείσας ὁδηγῷ ἑνὶ χρῆσθαι πρὸς τὴν πορείαν. [ὀνόματα δὲ αὐτῶν Πεφρηδώ, Ἐνυώ, Περσώ. ἐφύλαττον δὲ τὰ χρυσᾶ μῆλα.]

XIV.

Περὶ Σειρήνων.

Ταύτας διφυεῖς μυθολογοῦσι τὰ μὲν σκέλη ὀρνίθων, τὸ δὲ ⟨λοιπὸν⟩ σῶμα γυναικῶν ἐχούσας, ἀπολλύειν δὲ τοὺς παραπλέοντας. ἦσαν δὲ ἑταῖραι ἐκπρεπεῖς τῇ τε δι' ὀργάνων μούσῃ καὶ γλυκυφωνίᾳ, κάλλισται, αἷς οἱ προσερχόμενοι κατησθίοντο τὰς οὐσίας. ὀρνίθων δὲ σκέλη ἐλέγοντο ἔχειν, ὅτι ταχέως ἀπὸ τῶν ἀποβαλόντων τὰς οὐσίας ἐχωρίζοντο.

XV.

Περὶ Χιμαίρας.

316 *Ταύτην Ὅμηρος εἰκονογραφῶν φησι*

πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα.

γένοιτο δ' ἂν τὸ ἀληθὲς τοιοῦτον. γυνὴ τῶν τόπων

XIII. 4 sq. ineptum additamentum induxi, ceterum ante *ὀνόματα* signum paragraphi (:) habet V 4 *ἐνϊώ* V 5 *Περσώ*] immo *Δεινώ*, cfr. [Apollod.] II 37 Wagner.

XIV. 7 *λοιπὸν* suppl. Hercher. *ἀπολλύειν* scripsi : *ἀπόλλ''* sic V : *ἀπώλλυον* W 8 *παρα///λέοντας* V : *παριόντας* W *δὲ ἑταῖραι* ut vid. V : *γὰρ ἑτ.* W *ἐκπρεπεῖς* Hercher. : *εὐπρεπεῖς* 9 *γλυκυφῶ^{αι/}, κάλλι^{ς/}* V *κάλλισται* del. Hercher.; num *γλυκύφωνοι μάλιστα?* 10 *κατήσθοντο* V¹ 11 *ἀποβαλόντων* Hercher. : *ἀποβαλλόντων*

XV. 14 *ὄπισθε* (om. *δὲ*) et *μέση* V : corr. West.

κρατοῦσα δύο πρὸς ὑπηρεσίαν ἀδελφοὺς εἶχεν ὀνόματι Λέοντα καὶ Δράκοντα. παράσπονδος δὲ οὖσα καὶ ξενοκτόνος ἀνηρέθη ὑπὸ Βελλεροφόντου.

XVI.

Περὶ Κίρκης.

Ταύτην ὁ μῦθος παρ⟨αδ⟩έδωκε ποτῷ μεταμορφοῦσαν ἀνθρώπους. ἦν δὲ ἑταίρα, καὶ κατακηλοῦσα τοὺς ξένους τὸ πρῶτον ἀρεσκείᾳ παντοδαπῇ ἐπεσπᾶτο πρὸς εὔνοιαν, γενομένους δὲ ἐν προσπαθείᾳ κατεῖχε ταῖς ἐπιθυμίαις ἀλογίστως φερομένους πρὸς τὰς ἡδονάς. ἥττησε δὲ καὶ ταύτην Ὀδυσσεύς.

XVII.

Περὶ πυριπνόων ταύρων.

Τίς ἂν ὑπολάβοι θνητὴν φύσιν πῦρ πνεῖν ἐξ αὑτῆς, ὃ πάντων ἐστὶν ἀναιρετικόν; ἄγριοι δὲ καὶ τραχεῖς ὄντες πρὸς τὴν ἀναίρεσιν τῶν δραθέντων ὀξεῖς ἦσαν. τὸ οὖν ἐν τάχει περὶ αὐτοὺς ἀναιρετικὸν εἰκάσθη πυρί.

XVIII.

Περὶ ὕδρας.

Πολυκέφαλον ἱστορεῖται θηρίον, οὐχ οὕτως ἔχοντος τἀληθοῦς. εἰκὸς δὲ νεοσσοὺς αὐτὴν ἐσχηκέναι πολλούς, οἳ συνόντες αὐτῇ καὶ τεκούσῃ βοηθοῦντες τοὺς προσιόντας ἀπώλλυον μετ' αὐτῆς.

---

2 sq. καὶ ἐξενοκτόνει. ἀνηρέθη δὲ ὑπὸ W perperam
XVI. 4 παραδέδωκε Hercher. (cfr. p. 76, 6) : παρέδωκε
8 ἀλογίστως bis V 9 ταύτην V : τήνδε W
XVII. 10 πνεῖν scripsi : πνέειν 11 αὑτῆς W : αὐτῆς V δὲ V : om. W 12 δραθέντων mihi suspectum (δρᾶ with θτ' superscr. V)
XVIII. 17 ⟨τῇ⟩ τεκούσῃ W; ὅτε potius vel ὡς suppleverim

XIX.

Περὶ τῶν Σπαρτῶν.

Τίς πιστεῦσαι δύναται ὅτι, τοῦ Κάδμου σπείραντος τοὺς δράκοντος ὀδόντας, ἔφυσαν ἔνοπλοι ἄνθρωποι; κρατήσας δὲ τῶν τόπων ὁ Κάδμος καὶ τὸ θηρίον ἀνελὼν δι' ὃ συνέβαινεν ἔρημον εἶναι τὸν τόπον, τοὺς σποράδην οἰκοῦντας εἰς ἓν συνήγαγεν, οἳ ὄντες ἔνοπλοι καὶ θηριώδεις διηνέχθησαν εὐθὺς πρὸς ἀλλήλους καὶ πλὴν ὀλίγων πάντες ἀπώλοντο.

XX.

Περὶ τῶν χρυσῶν μήλων.

Δράκοντά φασι τὰ τῶν Ἑσπερίδων χρυσᾶ μῆλα φυλάττειν. ἀνὴρ δὲ ἐγένετο Δράκων, ὃς ἐκ τῆς ἐπιμελείας τῶν δένδρων πολὺν ἐσώρευσε χρυσόν. τοῦτον
317 *διαπρεπεῖς ἐθήρευσαν γυναῖκες, καὶ ταῖς | ἐρωτικαῖς ἐπιθυμίαις ἐνδήσασαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ πρὸς τὸ λοιπὸν ὑπηρέτην ἔσχον καὶ φύλακα τοῦ κήπου.*

XXI.

Περὶ τῶν ἐν Ἅιδου.

Λέγεται ὡς Ἡρακλῆς κατελθὼν ⟨εἰς Ἅιδου⟩ ἀνῆλθεν ἀνάγων τὸν Κέρβερον, καὶ Ὀρφεὺς ὡσαύτως Εὐρυδίκην τὴν γυναῖκα. τὸ δ' ἀληθές, ὅτι ὁπηνίκα τις ἐκ μακρᾶς ἀποδημίας καὶ ἐπικινδύνου δια⟨ν⟩τλήσας ἐσώθη, ἔφα-

---

XIX. 2 *δράκοντας* ante corr. V; *τοὺς* ⟨*τοῦ*⟩ Galeus; f. *τοὺς* delendum 3 '*τόπων*] f. *Θηβῶν*, sed vid. c. 15' Westerm.; mihi displicet sequens *τὸν τόπον* (4 ubi *τὴν χώραν* scripserim)
XXI. 14 *εἰς Ἅιδου* supplevi 15 *ἀνάγων* Hercher. : *ἀναγαγὼν* 17 *ἐπὶ κινδύνου* V; corr. W *διαντλήσας* Mehler. : *διατλήσας* VW : *ἄλης* coni. Hercher.

σκον ἐξ Ἅιδου αὐτὸν διασεσῶσθαι. ὅθεν ἔτι καὶ νῦν τοὺς μακροὺς πόνους καὶ παραβόλους ὁδοὺς καὶ ἐπισφαλεῖς νόσους ⟨δια⟩φεύγοντας φάσκομεν ἐξ Ἅιδου σεσῶσθαι.

XXII.

Περὶ Φαέθοντος.

Οὗτος Ἡλίου ὢν υἱὸς ἐπεθύμησεν εἰς τὸ τοῦ πατρὸς ἅρμα ἀναβὰς διφρεῦσαι· ἀπείρως δὲ τοῦτο ποιοῦντος καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπολλυμένων ὑπὸ τοῦ καύματος, ὁ Ζεὺς αὐτὸν ἐκεραύνωσεν * * *

XXIII.

Περὶ Ὀρφέως.

Οὗτος κινεῖν λέγεται καὶ πέτρας καὶ δένδρα καὶ θῆρας οἰωνούς τε. εἴποι δ' ἄν τις ἀληθῶς ὅτι θηριώδεις ὄντας τοὺς ἀνθρώπους καὶ οὔτε ἔθη οὔτε νόμους εἰδότας εἰς δεισιδαιμονίαν ἀγαγών, καὶ ἐπὶ τὸ εὐσεβεῖν παρακαλέσας πετρώδεις ὄντας καὶ δενδρώδεις καὶ διὰ τῶν λόγων κηλήσας ταύτης τῆς φήμης ἔτυχε.

XXIV.

Περὶ Ἕλλης καὶ Φρίξου.

Ἡνίκα τὴν Ἰνοῦς ἐπιβουλὴν μητρυιᾶς οὔσης ἔφευγον Ἕλλη καὶ Φρίξος, ὁ παιδαγωγός, ᾧ ἦν Κριὸς ὄνομα,

---

3 *διαφεύγοντας* scripsi
XXII. 8 lacunae signum apposui; librarius cod. V hic quoque in mg. *ἄλλη* γρ/ adscripsit
XXIII. 9 sq. *καὶ θ. οἰωνούς τε* del. Hercher. 10 *θῆρας* scripsi : *θήρας* 13 sq. *πετρώδεις — κηλήσας* del. Hercher. 13 *δενδρώδεις* scripsi : *θηριώδεις* *καὶ* (ante *διὰ*) partim eras. V : om. W 14 *ἔτυχε* V : *ἔτυχεν* W
XXIV. 15 *Ἰνοῦς* Valcken. Westerm. : *ἰοῦς* V

ἐπὶ πλοιαρίου μικροῦ χειμῶνος ὄντος ἔφυγεν ἔχων αὐτούς. καὶ συμβαίνει τὴν μὲν Ἕλλην ἐκπεσεῖν εἰς τὴν θάλασσαν (ὅθεν ἐκλήθη Ἑλλήσποντος), τοῦ δὲ Φρίξου σωθέντος ἐπιθυμητικῶς ἔχειν τὸν Αἰήτην, τὸν δὲ Κριὸν διακωλύοντα καὶ πειρώμενον ἄφθορον διατηρῆσαι τὸν Φρίξον, ἀποδαρῆναι καὶ τὸ δέρμα αὐτοῦ προσπασσαλευθῆναι, χρυσοῦν δὲ προσαγορευθῆναι διὰ τὸ πιστότατον ⟨αὐτὸν⟩ γεγενῆσθαι.

XXV.

Περὶ Πανῶν καὶ Σατύρων.

*** *ἐν ὄρεσι καταγινόμενοι καὶ γυναικῶν ἀπωτέρω ὄντες, ὅταν τις παρεφάνη γυνή, κοινῶς αὐτῇ ἐχρῶντο. [τράγων δὲ τρίχας καὶ σκέλη ἐδόκουν ἔχειν διὰ τὴν περὶ τὰ λουτρὰ ἀμέλειαν καὶ τὴν περὶ ταῦτα δυσοσμίαν. καὶ διὰ τοῦτο Διονύσου φίλοι· τὴν γὰρ ἐργα-*
318 *σίαν τῶν ἀμπέλων ἐποίουν.] καὶ νῦν | δὲ ἔτι τὰς εἰς πλῆθος γυναῖκας λέγομεν ὅτι „ἐπανεύομεν αὐτάς“.*

XXVI.

Περὶ Ἀσκληπιοῦ.

Λέγουσιν αὐτὸν κεκεραυνῶσθαι. εἴη δ' ἂν πιθανώτερον οὕτω. ἰατρικὴν κινήσας καὶ ὑψώσας αὐτὸς

---

1 *πλοι*[αρ´] *μι*[κρ῀] V : *πλοιαρίῳ μικρῷ* W 6 *ἀπο//////ναι* V : *ἀποδαρῆναι* Hercher. : *ἀποδαρθῆναι* V mg. W 8 *αὐτὸν* supplevi

XXV. 9 lacunae signum posui *ἀπωτέρω* scripsi : *ἄπειροι* 9 sq. pro *ἄπειροι ὄντες* scribendum *ἀπορούμενοι* censebat Hercher.; *ἀπὸ γυναικῶν ὄντες* coni. Vitelli. 11—14 *τράγων — ἐποίουν* additamentum ex margine illatum videtur 15 *πανεύομεν* sine causa Hercher.

XXVI. 17 *κινήσας* scripsi : *νικήσας* ('malim *ἀσκήσας*' adnot. Westerm.)

ὑπὸ πυρετοῦ φλεχθεὶς ὤλετο. ὅθεν διὰ τὴν φλεγμονὴν αὐτὸν κεραυνωθῆναι λέγουσιν.

XXVII.

Περὶ τῆς τοῦ Ἅιδου κυνῆς.

Ὅτι ὁ τὴν Ἄιδος κυνῆν, ὡς καὶ ὁ Περσεύς, περιθέμενος ἀόρατος ἐγίνετο. ἔστι δὲ κυνῆ Ἄιδος τὸ τέλος εἰς ὃ ἀπελθὼν ὁ τετελευτηκὼς ἀόρατος γίνεται.

XXVIII.

Περὶ Βορέου καὶ Ὠρειθυίας.

Λέγεται ὅτι Βορέας Ὠρείθυιαν ἥρπασεν. ἦν δὲ βασιλεὺς τῶν τόπων ἐκείνων.

Ἡ δὲ αὐτὴ ὑπόληψις καὶ μέθοδος καὶ περὶ Διὸς καὶ Γανυμήδους. βασιλεύων γὰρ ⟨ὁ Ζεὺς⟩ ἁρπάζει τὸν Γανυμήδην, ἀετὸς γεν⟨έσθαι λεγ⟩όμενος, ὅτι καὶ τὸ ζῷον ἄλκιμον. ὁ δ' αὐτὸς τρόπος καὶ περὶ Ἠοῦς καὶ Τιθωνοῦ, καὶ Ἀγχίσου καὶ Ἀφροδίτης.

XXIX.

Περὶ Πρωτέως.

Λέγεται ὅτι ἐγένετο ποτὲ μὲν ὕδωρ, ποτὲ δὲ πῦρ, δηλονότι τοῖς μὲν χρηστοῖς ὡς ὕδωρ, τοῖς δὲ πονηροῖς κατ' ἀξίαν τιμωρητικός· ὅθεν ταύτην τὴν φήμην περὶ αὐτοῦ διέσπειραν.

---

2 αὐτὸν κ. λέγουσιν V : αὐτὸς κ. λέγεται W

XXVII. tit. κυνῆς V : κυνέης W 3 ⟨Λέγεται⟩ ὅτι W; sed cfr. Excerpta Vat. III.—VI. XII al. 4 τέλος] στέγος legendum esse contendit Mehler., sed cf. Plat. Phaed. 80 d; fort. τὸ ⟨τοῦ βίου⟩ τέλος

XXVIII. 6 δὲ ὅτι W 8 paragraphi signum ante ἡ δὲ V 9 ὁ Ζεὺς suppl. Vitelli. cl. 85, 8 10 γενέσθαι λεγόμενος scripsi : γενόμενος

XXIX. 14 'πονηροῖς ⟨ὡς πῦρ⟩?' Vitelli.

XXX.

Περὶ τοῦ κυνὸς καὶ τῆς ἀλώπεκος.

Τῷ μὲν κυνὶ τοῦ Κεφάλου δεδομένον εἶναί φασιν γέρας ὃ ἂν ἴδῃ θηρίον καταλαμβάνειν, τῇ δὲ ⟨Τευμησίᾳ⟩ ἀλώπεκι ὑπὸ μηδενὸς καταλαμβάνεσθαι. διώκοντος οὖν τοῦ κυνὸς τὴν ἀλώπεκα, ἵνα μὴ λυθῇ τὸ πεπρωμένον, τοὺς δύο λίθους ὁ Ζεὺς ἐποίησεν. εἴη δ' ἂν τὸ τοιοῦτον πλάσμα παρὰ τὴν αὐτῶν ἀμφοτέρων κατὰ τὸν διωγμὸν πλάνην.

XXXI.

Περὶ τῶν Διομήδους ἵππων.

Φασὶ ταύτας ἀνθρωποφάγους εἶναι. ἄγριαι δὲ ἦσαν νομάδες. οὐ δυναμένου δέ τινος αὐτὰς ὑφ' ἅρμα ζεῦξαι, ὁ Ἡρακλῆς ἔζευξεν.

XXXII.

Περὶ Καλυψοῦς καὶ Ὀδυσσέως.

Ἄλογον θνητὸν ὄντα Ὀδυσσέα αὐτὴν ἐπαγγέλλεσθαι ποιήσειν ἀθάνατον, ἀλλὰ τὸ τὰ πρὸς τροφὴν καὶ πρὸς
319 *βίου ἀπόλαυσιν ἄφ|θονα καὶ λαμπρὰ ἕξειν. ὅθεν καὶ ἡμεῖς, ὅταν που κλιθῶμεν καὶ λαμπρῶς εὐωχώμεθα, ἐν θεοῖς φαμεν γεγονέναι.*

XXX. tit. *τῆς κυνὸς* V 2 sq. *Τευμησίᾳ* supplevi 4 *λυθῇ*] 'cfr. Eur. Iph. Aul. 1268 *θέσφατ' εἰ λύσω θεᾶς*' Vitelli. 6 *αὐτῶν* V : *τῶν* W : del. Hercher. : *ἄπαυστον*, vel *ἐν ἀπόπτῳ* coniecerim

XXXII. 11 *ἐπαγγέλλεσθαι* W : *ἐπαγγέλεσθαι* V 13 *βίου* W : *βίον* comp. V 14 *που* V : *πῃ* W *κλιθῶμεν* (i. e. 'accubuerimus') V : *κληθῶμεν* W : *κηληθῶμεν* coni. Pierson.

XXXIII.

Περὶ Κερβέρου.

Τοῦτ' ἂν εἴη ὃ καὶ περὶ τῆς Ὕδρας. οὗτος γὰρ εἶχε δύο σκύμνους, ὧν ἀεὶ συμβαδιζόντων τῷ πατρὶ ἐφαίνετο εἶναι τρικέφαλος.

XXXIV.

Περὶ Λαμίας.

Ἱστοροῦσιν ὅτι, Διὸς αὐτῇ συμμιγέντος, Ἥρα ἀπεθηρίωσεν αὐτήν, καὶ ὅτι ἡνίκα ἂν μανῇ, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξαιρεῖ καὶ εἰς κοτύλην βάλλει, καὶ ὅτι σαρκοφαγεῖ καὶ ἀνθρώπους ἐσθίει. εἴη δ' ἂν τάδε. καλῇ αὐτῇ οὔσῃ ὁ Ζεὺς ἐπλησίασε βασιλεύων, Ἥρα δὲ συναρπάζουσα αὐτήν, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυξε καὶ εἰς τὰ ὄρη ἔρριψεν· ὅθεν ἐπιπόνως ἔζη ἐπικουρουμένη δὲ οὐδέν· ⟨διὰ δὲ τὸ⟩ ὑπὸ ταῖς ἐρημίαις καταγινομένην αὐτὴν ἄλουτον καὶ ἀθεράπευτον εἶναι, ἐδόκει θηρίον ὑπάρχειν.

XXXIII. 1 *τοῦτ'* V : *τοῦτο* W ('fort. *ταὐτὸ'* adnot. Westerm.)

XXXIV. 6 *ἐξαίρει* V; iam corr. Westerm. (*ἐξαίρειν* et *βάλλειν* vulg.) 8 *ἐπλησίασεν* perperam W 11 *δὲ* comp. V : om. W; malim *τε* *διὰ δὲ τὸ* supplevi *ὑπὸ* in eras. V : *ἐπὶ* W ('videtur scribendum *καὶ ἐπὶ* aut *ἐπὶ δὲ'* Westerm.) : *ἐπὶ δὲ* Hercher. *τῆς ἐρημίας* Galeus fort. recte 11 sq. *καταγινο*$\overset{\text{η}}{\text{μένην}}$ *αὐτὴν* V : *καταγινομένη αὐτὴ καὶ διὰ τὸ* W : *καταγινομένη διὰ τὸ* Hercher. 12 *ἄλουτον κ. ἀθεράπευτον* de Piersoni coniectura scripsi : *ἄλουτος κ. ἀθεράπευτος* W : *ἄλουτ*$\overset{\text{ος}}{\text{ον}}$ *καὶ ἀθεράπευτ*$\overset{\text{ος}}{\text{ον}}$ V

XXXV.

Περὶ Πρόκνης καὶ Φιλομήλας ⟨*καὶ Τηρέως*⟩.

Ἱστοροῦνται ὄρνιθες γενέσθαι, ἡ μὲν χελιδών, ἡ δὲ ἀηδών, ὁ δὲ ἔποψ. τοῦτο δ' ἂν ἔχοι οὕτως. ἀποκτείνασαι τὸν Ἴτυν καὶ πορθήσασαι τὸν οἶκον, εἴς τι πλοιάριον ἐμβᾶσαι ταχεῖαν τὴν φυγὴν ἐποιήσαντο. ὁ δὲ Τηρεύς, ἐπεὶ διώξας οὐ κατέλαβεν αὐτάς, αὐτὸν ἀναιρεῖ. ὅθεν οἱ ἄνθρωποι, οὐ φαινομένων αὐτῶν, διὰ τὸ ἐξαίφνης ἀφανεῖς γενέσθαι εἶπον ὅτι ἀπωρνιθώθησαν.

XXXVI.

Περὶ τῶν Ἡλιάδων.

Ταύτας φασὶν ἐξ ἀνθρώπων αἰγείρους γενέσθαι. οὐ τοῦτο δέ, ἀλλὰ διὰ τὸ πάθος τοῦ ἀδελφοῦ εἰς τὸν Ἠριδανὸν αὐτὰς ἔβαλον. διὸ οἱ ζητοῦντες, ἐπὶ τὸν ποταμὸν παραγενόμενοι καὶ τὰς μὲν οὐχ εὑρόντες, τρία δὲ στελέχη αἰγείρων, ὑπέλαβον αὐτὰς ἀποδενδρωθῆναι. [ὄνομα δὲ αὐταῖς Φοίβη, Λαμπετώ, Αἴγλη.]

XXXVII.

Περὶ Πανόπτου.

Τοῦτον πάντα βουλόμενον ἀκούειν καὶ ὁρᾶν ἐν παντὶ τῷ σώματι ὀφθαλμοὺς ἔχειν ἐπλάσαντο. ὅθεν ἔτι καὶ νῦν τοὺς τοιούτους πανόπτας καλοῦμεν.

XXXV. tit. *καὶ Τηρέως* suppl. Westerm. 3 *τὸν Ἴτυν* partim periit in lacuna codicis V; fort. ⟨*αἱ γυναῖκες*⟩ *τὸν Ἴ.*
XXXVI. 14 *ὄνομα — Αἴγλη* induxi; cfr. p. 78, 4 sq.

XXXVIII.

Περὶ Ἐνδυμίωνος καὶ Σελήνης.

Λέγεται ὅτι καθεύδοντος αὐτοῦ Σελήνη ἐρασθεῖσα καταβᾶσα | ἐμίγη αὐτῷ. εἴη δ' ἂν ὁ μὲν Ἐνδυμίων 320 *ποιμὴν ἄπειρος γυναικός, ἐπιθυμητικῶς δὲ σχοῦσα γυνὴ αὐτοῦ * * * ἐρωτηθεῖσα παρά τινος τίς εἴη, ἔφη „Σελήνη“.*

XXXIX.

Περὶ τῶν Ἡλίου βοῶν.

Περὶ τούτων οὕτως εὗρον ἠλληγορημένον ἐν Ἰλιάδι. οὐκ ἐξῆν τοῖς ἀρχαίοις ἱεροθυτεῖν βοῦς ἐργάτας. καὶ τοῦτο φησὶ μὲν καὶ Ἄρατος, δῆλον δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ποιήσεως. φησὶ γὰρ Ἑκάβη πρὸς Ἀθηνᾶν·

σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον
ἀδμήτην ἣν οὔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ.

οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ Ἡλίου βόας τούτους ἐκάλουν ὡς τὴν γῆν ἐργαζομένους καὶ ἡμᾶς τρέφοντας. οἱ δὲ τοῦ Ὀδυσσέως ἑταῖροι οὐχ Ἡλίου βοῦς, ἀλλὰ τοὺς ἐργάτας θοινηθέντες

σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἐπέσπον.

XXXVIII. 1 fort. ⟨*Περὶ Ἐνδυμίωνος*⟩ *λέγεται*? 4 lacunam statui *ἐρωτηθεῖσα*] num *ἐρωτηθεὶς δὲ*?
XXXIX. 6 *ἠλληγορημένον* Halm. : *ἀλληγ.* 'immo *Ὀδυσσεία*' adn. Westerm. : *μ* 260 sqq. 8 *τοῦτό φησι* Westerm. *ἀρ̃ ͭ* V; Arat. Phaen. 132 9 *ποιήσεως*] *Κ* 292 sq. 'immo *Διομήδης*' adn. Westerm. 10 *βοῦν ῥέξω* V 12 lacunam post *δὲ* statuebat Westerm.; opportune Anon. (= Excerpta Vat.) XXI (infra p. 99, 3) alia contulit et nihil deesse ostendit Hercher. 15 *ἐργάτας*] mg. *γρ(άφετ)αι καματ(η)ροὺς* : — V 16 *α* 34 in fine *τέλος ἡρακλείτου περὶ ἀπίστων* V

321 # EXCERPTA VATICANA.

(Vulgo Anonymus De incredibilibus.)

I.

Ἰστέον ὅτι ἀρχαιοτάτους ἀνθρώπων οἱ μὲν Αἰγυπτίους, οἱ δὲ Φρύγας φασίν, Ἑλλήνων δὲ ἀρχαιοτάτους Ἀθηναίους καὶ τοὺς πρὶν Πελασγούς, νῦν δὲ Ἀρκάδας, ἐν δὲ πόλεσι τήν τε Ἀθηναίων ἀκρόπολιν ὑπὸ Κέκροπος τοῦ αὐτόχθονος κτισθεῖσαν τοῦ διφυοῦς καὶ δευτέραν τὴν ὑπὸ Φορωνέως τοῦ Ἰνάχου [κτισθεῖσαν], τρίτην δὲ <τὴν> Ἴτωνος ἐν Θεσσαλίᾳ ὑπὸ Δευκαλίωνος τοῦ Προμηθέως.

II.

Τὰ ἑπτὰ θεάματα.

α' ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ Ζεὺς πήχεων λς'.

β' ὁ τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος ναός.

γ' ὁ ἐν Δήλῳ κεράτινος βωμός, ὃς λέγεται γενέσθαι ἐκ θυμάτων τοῦ θεοῦ μιᾶς ἡμέρας δεξιῶν κεράτων.

δ' τὸ Μαυσώλειον τὸ ἐν Ἁλικαρνασῷ.

Tit. opusculi om. V : Ἀνωνύμου περὶ ἀπίστων W

I. tit. om. V : περὶ τῶν ἀρχαιωτάτων ἀνθρώπων W parum apte 6 κτισθεῖσαν delevi 7 τὴν addidi ἴτωνος V : 'f. Ἴτωνα s. Ἴτωνον' Westerm.

II. 10 ἐφεσίας V : ἐφεσίων W 11 κερα ο τν/ V : κεράτειος W ὃς W : ὃν V; fort. ὃν λέγουσι 13 μανσώλιον V Ἁλικαρνασσῷ W

ε′ αἱ ἐν Αἰγύπτῳ πυραμίδες, ὧν ἡ μείζων πήχεις ἔχει υ′.

ϛ′ τὰ Βαβυλώνια τείχη.

ζ′ ὁ ἐν Ῥόδῳ κολοσσὸς πήχεων ο′, ὃν ἐποίησε Χάρης ὁ Λίνδιος.

Τινὲς δὲ τάττουσι καὶ τὸν ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἀσκληπιὸν καὶ τὸν ἐν Παρίῳ βωμὸν καὶ τοὺς κρεμαστοὺς κήπους καὶ τὴν ἱσταμένην Ἀθηνᾶν ἐν Ἀθήναις καὶ τὰ Κύρου βασίλεια.

III.

Περὶ τοῦ χρυσοῦ δέρους.

Ὅτι τὸ ἐν Κόλχοις φυλασσόμενον οὐκ ἦν δέρας ἀληθῶς χρυσοῦν (τοῦτο γὰρ | ποιητικευόμενόν ἐστιν), 322
ἀλλὰ βιβλίον ἐν δέρμασι γεγραμμένον περιέχον ὅπως δεῖ γίνεσθαι διὰ χειμείας χρυσόν. εἰκότως οὖν οἱ τότε χρυσοῦν ὠνόμαζον αὐτὸ διὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐνέργειαν.

IV.

Πῶς λέγεται Ἀπόλλων καὶ Ποσειδῶν τειχίσαι Ἴλιον.

Ὅτι τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὸν Ποσειδῶνα λέγουσι τειχίσαι τὴν Ἴλιον. τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει, ἀλλ᾽ ὁ Λαομέδων ἐτείχισε τὴν πόλιν οὐχ ὁσίως. ἦν δὲ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἱερὸν Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος διαφερόντως τιμώμενον, ὅθεν συλῶν ἀνήλισκε τὰ χρήματα εἰς τὴν τοῦ τείχους κατασκευήν.

---

2 *υ′* scripsi : *τετρακοσίας* (sic) **4** *ο̄* sic V : *ἑβδομήκοντα* W
III. cfr. Characis Pergameni fr. 13 **11** fort. *πεποιητικευμένον* **12** *χειμείας* V : *χυμείας* W
IV. titulum restitui ex V mg. : *περὶ Ἰλίου* W **17** *δὲ*] malim *γὰρ*

V. (VI.)

19 ### Περὶ Κερβέρου.

20 Ὅτι Κέρβερος ὁ ⟨κύων⟩ Ἀϊδωνέως ἦν βασιλέως Θεσπρωτῶν, ὃν νυκτὸς ὑφελόμενοι κλῶπες ὑπὸ σπήλαιον ἔκρυψαν ἀφεγγές· ὁ δὲ Ἡρακλῆς τοῦτον ἀνελόμενος Εὐρυσθεῖ ἔδωκεν.

VI. (V.)

11 ### Περὶ τῆς Ἡρακλέους καὶ Ἀχελῴου πάλης.

Ὅτι φασὶ τὸν Ἡρακλῆ μονομαχῆσαι τῷ Ἀχελῴῳ. ἔχει δὲ οὕτω. ῥέων ὁ Ἀχελῷος μεταξὺ Αἰτωλῶν καὶ Κουρήτων πολλὰ τῆς χώρης ἀπετέμνετο ποτὲ μὲν τού-
15 τοις, ποτὲ δ' ἐκείνοις προστιθείς· ἐφ' ᾧ καὶ νεῖκος ἦν ἑκατέροις κρατερόν. Ἡρακλῆς οὖν ἐλθὼν ἐπίκουρος Αἰτωλοῖς ὑπέρτερος τῶν Κουρήτων ἐγένετο καὶ τὸν ποταμὸν κατακλείσας εἰς ἓν ῥεῖθρον καὶ μίαν ἐκβολὴν ἐκρατύνατο τοῖς Αἰτωλοῖς τὴν γῆν, καὶ τὴν Οἰνέως Δηιάνειραν ἔλαβεν.

VII.

23 ### Περὶ Πασιφάης.

25 Πασιφάη ἐρῶσα νεανίσκου ἐπιχωρίου ξυλλήπτορα ποιεῖται τὸν Δαίδαλον καὶ ὑπουργὸν [ποιεῖται] τῷ ἔρωτι, καὶ εἰωθυῖα καὶ πρὶν ὅτε τι ἐργάζοιτο ἐπισκο-

---

V. (VI.) ordinem capitum ex cod. V restitui 1 κύων supplevi βασιλέως scripsi : $βα^{σλ}$ V : βασιλεὺς W 2 ὑπὸ] ἐς Hercher.

VI. (V.) tit. ex V mg. restitui : Περὶ Ἀχελῴου W ἀχελοῦ V, ut 5 τῷ ἀχελῷ et 6 ὁ ἀχελὼ (sic) 6 αἰτωλῶν V : Θεσπρωτῶν W 8 δ' ἐκ. V : δὲ ἐκ. W

VII. 15 ποιεῖται delevit Hercher.

πεῖν, εἴδωλον βοὸς τεκταίνοντος περικαλλὲς καὶ εἰς τὰ μάλιστα ζώσῃ ἐοικός, συνεχῶς εἰς τὸν Δαιδάλου οἶκον ἰοῦσα καὶ τότε διὰ θέαν τῆς βοός, ξυνῆν τῷ ἐρωμένῳ, ἔστε ἐπάιστος ἐγένετο. τὰ δὲ ἱστορούμενα μυθικά.

VIII.

Περὶ τῆς Χιμαίρας.

Περὶ τῆς Χιμαίρας οὕτω φησὶ Πλούταρχος ἐν τῷ ⟨μονοβιβλίῳ⟩ τῷ Περὶ ἀρετῆς γυναικῶν. τὴν Χίμαιραν ὄρος ἀντήλιον γεγονέναι φησί, καὶ ποιεῖν ἀνακλάσεις καὶ ἀνακαύσεις ἐν τῷ θέρει χαλεπὰς καὶ πυρώδεις, ὑφ' ὧν ἀνὰ τὸ πεδίον σκεδαννυμένων μαραίνεσθαι τοὺς | καρπούς, τὸν δὲ Βελλεροφόντην συμφρονήσαντα 323 *διακόψαι τοῦ κρημνοῦ τὸ λειότατον καὶ μάλιστα τὸ τὰς ἀνακλάσεις ἀποστέλλειν.*

IX.

Περὶ Ναρκίσσου.

Λέγεται περὶ αὐτοῦ ὡς ἐν ὕδατι τὴν ἑαυτοῦ σκιὰν ἰδὼν καὶ ἐρασθεὶς ἥλατο εἰς τὸ ὕδωρ ἐφ' ᾧ τὴν [αὐτοῦ] σκιὰν περιπτύξασθαι, καὶ οὕτως ἀπεπνίγη. οὐκ ἀληθὲς δὲ τοῦτο. οὐ γὰρ εἰς ὕδωρ ἀπεπνίγη, ἀλλ' ἐν τῇ ῥευστῇ τοῦ ἐνύλου σώματος φύσει τὴν ἑαυτοῦ θεασάμενος σκιάν, ἤτοι τὴν ἐν τῷ σώματι ζωήν, ἥτις ἐστὶ

---

1 *βοὸς* Valcken. et Westerm. : *βοῶν* V *εἰς*] *ἐς* V 2 *συνεχῶς* comp. V, quod Valcken. coniecerat : *συνετῶς* W 3 *καὶ τότε* del. Hercher. (sensu enim carebat, cum *συνετῶς* praecederet) 4 *ἔστε* V : *ὥστε* W; *ὥστ' ⟨οὐκ⟩* Oder.

VIII. 5 Plut. de mul. virt. p. 248 c (Pl) 6 *μονοβίβλι* (ω superscr.) sic V : *μονοβίβλῳ* W 11 *τὸ* om. Pl 12 *ἀποστέλλον* W : *ἀνταποστέλλον* Pl

IX. 14 *ἥλλατο* V *αὐτοῦ* delevi : *αὐτοῦ* W

τὸ ἔσχατον εἴδωλον τῆς ὄντως ψυχῆς, καὶ ταύτην ὡς οἰκείαν περιπτύξασθαι σπουδάσας, τουτέστι τὴν κατ' αὐτὴν ζωὴν ἀγαπήσας, ἀπεπνίγη, γεγονὼς ὑποβρύχιος ὡς φθείρας τὴν ὄντως ψυχήν, ταὐτὸν δὲ εἰπεῖν τὸν ὄντως ἑαυτῷ προσήκοντα βίον. ὅθεν καὶ παροιμία τις φάσκει „δεδιὼς τὴν σαυτοῦ σκιάν". διδάσκει δὲ δεδιέναι τὴν περὶ τὰ ἔσχατα ὡς πρῶτα σπουδὴν ὄλεθρον ἡμῖν ἐνάγουσαν τῆς ψυχῆς, ἤτοι ἀφανισμὸν τῆς ἀληθοῦς τῶν πραγμάτων γνώσεως καὶ τῆς προσηκούσης αὐτῇ κατ' οὐσίαν τελειότητος.

Οὕτως ὁ εἰς τὰς παρὰ Πλάτωνι παροιμίας γράψας.

X.

Περὶ Ἀλεξάνδρου.

Ἰστέον ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ καὶ Πάρις οὐκ ἔκρινε τὰς θεάς, ἀλλὰ σοφὸς γεγονὼς ἐγκώμιον εἰς αὐτὰς ἐποίησεν. ὅθεν ἐδόθη μῦθος κρῖναι αὐτὸν μεταξὺ Παλλάδος καὶ Ἥρας καὶ Ἀφροδίτης.

XI.

Περὶ Πανός.

Φησὶ Πολύαινος ἐν τοῖς Στρατηγικοῖς ὅτι πρῶτος οὗτος τάξιν εὗρεν, φάλαγγα ὠνόμασε, κέρας ἔταξε δεξιὸν καὶ λαιόν (ταύτῃ ἄρα κερασφόρον αὐτὸν πλάττουσι), καὶ πρῶτος πολεμίοις φόβον ἐνέβαλε σοφίᾳ καὶ τέχνῃ.

---

11 paragraphi signum ante οὕτως V   παρὰ Πλάτωνι W : περὶ πλάτωνος V

X. 14 διεδόθη μῦθος Hercher.

XI. Polyaeni Strat. I, 2 (P)   17 εὗρεν φάλαγγα V : εὗρε καὶ φ. W   κέρας VP : καὶ κέρας W   18 sq. κερασφόρον δημιουργοῦσι. ἀλλὰ δὴ καὶ πρῶτος οὗτος P

μαθὼν γὰρ ἐκ τῶν σκοπῶν μυρίαν χεῖρα πολεμίων ἐπάγεσθαι τῷ Διονύσῳ, τοῦ Διονύσου δείσαντος, αὐτὸς ὅμως οὐκ ἔδεισεν, ἀλλ' ἐσήμαινε νύκτωρ τῇ διονυσιακῇ στρατιᾷ ἀλαλάξαι μέγιστον. οἱ μὲν οὖν ἐσάλπισαν καὶ ἠλάλαξαν, ἀντήχησαν δὲ αἱ πέτραι καὶ τὸ κοῖλον τῆς νάπης. οἱ μὲν οὖν πολέμιοι φόβῳ πληγέντες ἔφυγον. τοῦ δὲ Πανὸς τὸ στρατή|γημα τιμῶντες, τὴν Ἠχὼ τῷ 324
Πανὶ φίλην ᾄδομεν καὶ τοὺς ⟨κενοὺς καὶ τοὺς⟩ νυκτερινοὺς ⟨τῶν στρατευμάτων⟩ φόβους πανι⟨κὰ⟩ κλῄζομεν.

XII.

Περὶ Ἐνδυμίωνος.

Ὅτι πρῶτος Ἐνδυμίων τῇ περὶ τοὺς ἀστέρας ἐσχόλασε θεωρίᾳ, ὡς ἀγρυπνεῖν τὴν πᾶσαν νύκτα καὶ τὰς ἡμέρας ἐπὶ πλέον καθεύδειν. διὸ καὶ ἐρώμενος εἶναι λέγεται τῆς Σελήνης, ὡς ὑπάρχων αὐτῇ τούτου ἕνεκα προσφιλής.

Οὕτω Πλάτων.

---

1 μαθὼν ex Westermanni coniectura Herchero quoque probata scripsi : μ' V sequente lacuna, sed mg. sup. μθεῖν sic fere : μετὰ W ex Polyaeneis (ἣν ** Διονύσῳ ἐν κοίλῃ νάπῃ· ἤγγειλαν οἱ σκοποὶ μυρίαν χεῖρα πολεμίων ἐπέκεινα στρατοπεδεύειν· ἔδεισε Διόνυσος, οὐ μὴν ὅ γε Πάν, ἀλλὰ ἐσήμηνε νύκτωρ) contraxit haec excerptor ἐκ τῶν σκοπῶν huc traieci : post Διονύσῳ (2) VW 4 ἀλλάξαι V οὖν ἐσ. καὶ om. P 6 post νάπης add. ἦχον πολλῷ μείζονος δυνάμεως τοῖς πολεμίοις ἐνεποίησεν P πολέμιοι om. P 8 κενοὺς κ. τ. et τ. στρατευμ. supplevi ex P 9 πανικὰ de Casauboni coniectura P : πανὶ V (ut Polyaeni cod. F!) : πανικοὺς W κλήϊζομεν V

XII. cfr. Ps. Luc. De Astrologia 18 et Ps. Alex. apud Ideler. I p. 46, 16 sqq. 12 πλέον V : πλεῖον W 15 cfr. Plat. Phaed. 72 c?

XIII.

Περὶ Φαέθοντος.

Λέγεται δὲ καὶ περὶ Φαέθοντος ὡς Ἡλίου ἦν υἱός. ἔχει δὲ οὕτως. ὁ Φαέθων τὸν τοῦ ἡλίου δρόμον ἐτεκμήρατο, ὡς τὸν τῆς σελήνης Ἐνδυμίων· οὐ μέντοι ἀτρεκέως, ἀλλ' ἀτελῆ τὸν λόγον ἀπολιπὼν ἀπέθανεν.

XIV. (XIII.)

Περὶ Βελλεροφόντου.

Καὶ ὁ Βελλεροφόντ<ου ἵππος> πτηνός, ὡς ὁ μῦθος, οὐκ ἐγένετο· ἀλλὰ τὴν ἀστρονομίαν μετιὼν ὑψηλά τε φρονῶν καὶ ἄστροις ὁμιλῶν, εἰς οὐρανὸν οὐ τῷ ἵππῳ, ἀλλὰ τῇ διανοίᾳ ἀνέβη.

XV. (XIV.)

Περὶ Ἰκάρου.

Καὶ ὁ Ἴκαρος νεότητι καὶ ἀτασθαλίᾳ χρώμενος οὐκ ἐπιεικτὰ ζητῶν, ἀλλὰ πολὺ ἀρθεὶς τῷ νῷ, ἐξέπεσε τῆς ἀληθείας καὶ παντὸς ἀπεσφάλη τοῦ λόγου καὶ εἰς πέλαγος κατηνέχθη ἀβύσσων πραγμάτων, ὃν Ἕλληνες ἄλλως μυθολογοῦσι, καὶ κόλπον ἀπ' αὐτοῦ Ἰκάριον πλάττουσιν.

XIII. XIV. in unum caput perperam coniunxerunt Allatius et W

XIII. cfr. Ps. Luc. (L), l. l. 19 4 *ἀλλ'* V : *ἀλλὰ* W *ἀτελέα* L, unde *ἀτελῆ* hic reponendum censuit Hercher. : *ἀτελῶς* V W

XIV. (XIII.) cfr. Ps. Luc. l. l. 13 tit. in mg. V 1 *Βελλεροφόντου ἵππος* supplevi cl. L : *Βελλεροφόντης* *ὡς* VL : *καὶ ὡς* W (lacunam suspicabatur Westerm.) *ὡς ὁ μῦθος* glossema putabat Hercher.

XV. (XIV.) cfr. Ps. Luc. l. l. 15 10 *ἐπιεικτὰ* non mutandum cens. Hercher. : *ἐπικτὰ* Koen. in L *ἀλλὰ* del. Hercher. *πολὺ*] *ἐς πόλον* L, Hercher. 12 immo *ἄβυσσον*! 13 sq. *ἀπ' — πλάττουσιν*] *ἐπ' αὐτῷ ἐν τῇδε τῇ θαλάσσῃ Ἰκ. εἰκῇ καλέουσι* L

XVI. (XV.)
Περὶ Ιοῦς.

Ἰὼ ἡ Ἀρέστορος ἱερᾶτο τῇ Ἥρᾳ. πρὸ γάμου δὲ κυήσασαν γνοὺς ὁ πατὴρ (οὐ γὰρ ἔτι αὐτῇ ἡ ὄψις παρθένιος ἦν, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἀφροδισίου ἀκμῆς μείζων καὶ καλλίων αὐτῆς ἐφαίνετο, ὡς καὶ βοῦς ὑπὸ τῶν Ἀργείων ἐπονομάζεσθαι) ἐχαλέπαινέ τε καὶ ἐν φρουρᾷ εἶχεν αὐτήν, φύλακα ἐπιστήσας αὐτῇ τὸν τῆς μητρὸς ἀδελφὸν Ἄργον. καὶ ὁ μὲν Ἄργος ἄυπνος ὢν καὶ πάντη ἄφυκτος οὐδαμῶς αὐτὴν ἀνίει, ὅθεν καὶ Πανόπτης ἔσχεν ἐπίκλησιν· τῶν δὲ ἐπιχωρίων Ἑρμάων βουλομένης Ἰοῦς λαθὼν κτείνει τὸν Ἄργον, ἡ δὲ ὧδε ἐλευθερωθεῖσα φεύγει σὺν τοῖς πράξασιν ἐπιβᾶσα νεὼς φορτίδος, ὑπὸ δὲ χειμῶνος φορηθεῖσα ἀνὰ τὸ πέλαγος, ὃ καλεῖται Ἰόνιον, καὶ πολλαχοῦ προσπελασθεῖσα | εἰς 325 Ἀερίαν ἐκομίσθη καὶ θεὸς ἐνομίσθη διὰ τὸ κάλλος.

Οὕτω Χάραξ ἐν Ἑλληνικοῖς.

XVII. (XVI.)
Περὶ Διονύσου.

Ὁ Χάραξ οὕτω φησίν, ὅτι Σεμέλη ἡ Κάδμου θυγάτηρ λέγεται κυῆσαι πρὸ γάμου· ἐν δὲ ταῖς γοναῖς κεραυνοῦ κατασκήψαντος αὐτὴ μὲν ἠφανίσθη, τὸ δὲ βρέφος περιεγένετο. ἐκείνην μὲν οὖν, ὁποῖα ἐπὶ τοῖς

XVI. (XV.) Characis Pergameni fr. 12 Müller. **1** ἱερᾶτο Pierson. Valcken. Westerm. : ἠρᾶτο corr. ex ἠρ. V **4** αὐτῆς Hercher. : αὐτῆς; 'malim ⟨αὐτὴ⟩ αὐτῆς' Vitelli. **6** fort. τῆς μητρὸς delendum; cfr. 1 **10** ὧδε V : Ἰὼ W **11** πράξασιν (sic) V; fort. συμπράξασιν, ut Herchero videbatur **13** immo πολλαχῇ

XVII. (XVI.) ὅλον τὸ χωρίον θαυμάσιον rubr. mg. V **16** Char. fr. 13 Müller. **18** αὐτὴ W : αὕτη V

διοβλήτοις λέγεται, θείας μοίρας λαχεῖν φήθησαν καὶ Θυώνην ὠνόμασαν, τὸν δὲ παῖδα θειότατον ὄντα ὁ Κάδμος, διότι ἐκ πυρὸς ἐσώθη, περιεῖπε, καὶ τίθεται αὐτῷ τὸ τοῦ Αἰγυπτίου Διονύσου πάτριον ὄνομα. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Ἀφροδισιεὺς ἐν τοῖς Φυσικοῖς οὕτω φησίν, ὡς „οὐκ ἀσκόπως μυθεύονται ἕπεσθαι βάκχην τῷ Διονύσῳ διὰ τὴν ἐκ τοῦ οἴνου χορείαν, σατύρους δὲ διὰ τὴν εὐκινησίαν, Λυδοὺς δὲ διὰ τό τινας ἐξ αὐτοῦ ἐκλύεσθαι, πάρδον δὲ διὰ τὴν πολυποίκιλον φαντασίαν τῶν οἰνωμένων· διάφορον γὰρ ἕκαστος καὶ ποικίλον ἀναδέχεται λογισμὸν ὑπὸ τοῦ οἴνου κινούμενος, πολύστικτος δὲ καὶ ἡ δορὰ τοῦ ζῴου· μίαν δὲ βάκχην μανεῖσαν δρᾶσαι φόνον, πολλοὶ γὰρ μεθυσθέντες ἐφόνευσαν· γυμνὸν δὲ ⟨τὸν Διόνυσον⟩ εἶναι διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ οἴνου φανέρωσιν τῶν πινόντων τοῦ λογισμοῦ· ποθῆσαι δὲ Ἀφροδίτην καὶ Ἀριάδνην, ὅτι τοῖς οἰνωθεῖσι παρέπεται πλείστη τῶν γυναικῶν ἐπιθυμία· ⟨ἔχειν δὲ⟩ καὶ ⟨φαλακρόν τινα διὰ τὸ μάλιστα τὸ ἐγκέφαλον⟩ ἐρημοῦν τε καὶ βλάπτειν καὶ μαραίνειν τὸ σῶμα τὸν πολὺν οἶνον· ὅθεν καὶ μάρωνα

---

4 τὸ τοῦ V : om. W 5 Alex. Aphr. problemm. in [Aristotelis] probl. anecd. ed. Bussemaker I, 17 p. 294, 18—39 (A¹) et H. Usener, Alex. Aphr. quae feruntur probl. lib. III et IIII (Berlin 1859) p. 6, 5—18 (A²; A = A¹ + A²) 6 μυθεύουσι A 6 sq. τῷ Δ. βάκχην ἕπ. A 7 χορείαν A : χρείαν 8 Λύδην A 8 sq. ἐκλύεσθαι ἐξ αὐτοῦ A¹ 9 τὴν ποικίλην A 12 pr. δὲ] γὰρ A 13 μανεῖσαν καὶ δράσασαν φόνον τὴν Ἀγαυὴν μητέρα τοῦ Πενθέως A 13 sq. ὑπερμεθυσθέντες ἐτράπησαν εἰς φόνον A γυμνὸν δ. τ. Δ. A : γυμνὸν δὲ in rasura et spscr. σφαλτὸν (i. e. 'erratum') : σφαλεροὶ δέ τινες W 15 γινομένην φανέρωσιν A² 16 ἀριάδνην del. V 16 sq. ὅτι τοῖς] τοῖς γὰρ A 18 ἔχειν — 19 ἐγκέφαλον A : καὶ tantum, sequente lacuna 40 fere litt. V : διὰ τὸ supplebat Galeus 19 τε om. A μωραίνειν A¹ 20 οἶνον — p. 97, 1 λέγουσιν vix legerat Hercherus; ego nil vidi, nisi lacunam 50 fere litt.

αὐτὸν λέγουσιν· * * * ὑπὸ πυρὸς δὲ κεραυνωθῆναι καὶ ἐν μηρῷ βληθῆναι, ὅτι πολλάκις ὁ οἶνος ἡλιαζόμενος τελειοῦται τῇ κράσει καὶ ⟨τῇ⟩ δυνάμει τοῖς κεραμίοις κρυπτόμενος· τέσσαρας δὲ γυναῖκας εἶναι αὐτῷ ἀδελφὰς διὰ τὸ τέσσαρας τροπὰς ἔχειν καὶ μεταβολὰς τὸν οἶνον."

XVIII. (XVII.)

Περὶ τῆς παρ' Ὁμήρῳ σειρᾶς.

Συμβάλλουσι δέ τινες Ὅμηρον σειρὰν λέγειν τὰς ἡμέρας καὶ τὰς ἡλίου ἀκτῖνας.

XIX. (XVIII.)

Περὶ Κρόνου.

Τὸ δὲ καὶ τὸν Κρόνον ὑπὸ Διὸς δεθῆναι οὐκ ἀληθές, ἀλλὰ φέρεται ὁ Κρόνος τὴν ἔξω φορὰν πολὺ ἀφ' ἡμῶν, ἡ δὲ κίνησις νωθὴς καὶ οὐ ῥᾳδία τοῖς ἀνθρώποις φαίνεσθαι· διὸ ἑστάναι αὐτόν φασί πως πε|πεδημένον. τὸ δὲ βάθος τοῦ πολλοῦ ἀέρος Τάρ- 326
ταρος λέγεται.

---

1 αὐτὸν λέγουσιν] προσηγόρευσαν A, ubi haec sequuntur: ἔχειν δὲ καὶ Πᾶνα, τουτέστιν αὐτὸ τὸ πᾶν ⟨διὰ τὸ πάντα Usener.⟩ κρατεῖν (Usener.: εἶναι A) τοῦ οἴνου τὴν δύναμιν, ἢ πάλιν διὰ τὴν διάφορον χροιὰν καὶ δύναμιν τοῦ οἴνου· καὶ γὰρ οὗτος πολυσχημάτιστος (-ός ἐστι A[1]) καὶ πολυχρώματος 1 sq. κεραυνωθέντα et βληθέντα A 3 τῇ alt. A: om. V κεράμοις A 4 αὐτῷ om. A 5 καὶ μεταβολὰς om. A[1]

XVIII. (XVII.) cfr. Ps. Luc. l. l. 22 6 Ὅμηρον scripsi: ὁμήρου Hom. Θ 19

XIX. (XVIII.) cfr. Ps. Luc. l. l. 21 9 πολὺ Hercher.: πολὺς VW: πολλὴν L 10 νωθὴς V: νωθρὴ L 11 φαίνεσθαι scripsi: φαίνεται VW: ὁρέεσθαι L πως] ὅπως L (sed κως legendum putavit Hercher.) 12 τοῦ πολλοῦ ἀέρος V: τὸ πολλὸν τοῦ ἤερος L: τῶν πολλῶν ἀστέρων W

XX. (XIX.)

Περὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀπὸ τῶν Διομήδους ὅπλων.

Τί τὸ ἀκατάπαυστον πῦρ ὃ ἀνή⟨στρα⟩πτεν ἀπὸ τῶν ὅπλων τοῦ Διομήδους; ἐπεὶ φωσφόρος παραδίδοται ἡ Ἀθηνᾶ καὶ χορηγός ἐστι νοῦ καὶ φρονήσεως ἀληθοῦς, ἀνῆψε τῇ Διομήδους ψυχῇ φῶς καὶ τὴν ἀχλὺν ἀφείλατο, ἤγουν τὴν ἀγνωσίαν, ἧς παρούσης οὐχ ὁρᾷ ψυχή. λέγεται γάρ·

ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἕλον ἣ πρὶν ἐπῆεν·

καὶ τοῦτο ἂν νοηθείη τὸ πῦρ καὶ ἡ παρασχοῦσα αὐτῷ Ἀθηνᾶ.

Οὕτω Πρόκλος.

XXI. (XX.)

Περὶ τοῦ „μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων".

„Μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων βριθοσύνῃ." καὶ πῶς βαρύτητος αἴτιον τὸ ἀβαρές; φασὶν οὖν ὅτι ὁποῖον ἂν ᾖ τὸ μετέχον, τοιοῦτον ἀνάγκη φαίνεσθαι καὶ τὸ μετεχόμενον. ἑνὸς γὰρ ὄντος τοῦ μετεχομένου θεοῦ, ψυχὴ μὲν ἄλλως, νοῦς δὲ ἄλλως, φαντασία ἄλλως καὶ αἴσθησις ἄλλως μετέχει, ἡ μὲν ἀνειλιγμένως, ὁ δὲ ἀμερίστως, ἡ δὲ μορφωτικῶς, ἡ δὲ παθητικῶς. καὶ ἔστι τὸ μετεχόμενον μονοειδὲς μὲν κατὰ

XX. (XIX). 1 *Τί* Hercher. : *τϊ* V (*ἔτι* Bastio visum) : *Ὅτι* W *ἀνήστραπτεν* scripsi : *ἀνῆπτεν* 2 *ἐπεὶ φωσφόρος* V : *ἐπὶ φωσφόρου* W 5 *ἀφείλετο* W *ἤγουν* V : *ἢ ὡς* W 7 Hom. E 127 8 *νοηθείη* W : *νοήθη* V 9 *αὐτῷ*] 'rectius *αὐτὸ*' Hercher 10 cfr. Procl. in Platonis Remp. I 18, 25 Kroll.

XXI. (XX.) tit. *φήγινος*] *φυ*$^{Γ\overset{ο}{ν}}$ V Hom. E 838 cfr. Procl. l. l. 112, 4—8. 111, 19—28 18 *μὲν καὶ κατὰ* perperam W

τὴν ὕπαρξιν, πολυειδὲς δὲ κατὰ μέθεξιν, ἄλλοτε ἀλλοῖον διὰ τὴν αὐτῶν ἀσθένειαν τοῖς μετέχουσι φανταζόμενον, καὶ οὐ μόνον ταῦτα, ἀλλὰ καὶ βάρους τὸ ἀβαρὲς αἴτιον φαίνεται.

XXII. (XXI.)

Περὶ Σολοικισμοῦ.

Ὅτι Σόλων μετὰ τὴν τοῦ Κροίσου ἐρώτησιν ἐν Κιλικίᾳ γεγονὼς Σόλους πόλιν ᾤκισεν, ἐν ᾗ καί τινας τῶν Ἀθηναίων κατῴκισεν, οἳ χρόνῳ βαρβαρωθέντες ἐλέγοντο σολοικίζειν, ἀφ' οὗ καὶ σολοικισμός.

XXIII. (XXII.)

Περὶ σεισαχθείας.

Ὅτι Σόλων ὁ Σαλαμίνιος πρῶτον Ἀθηναίοις τὴν σεισάχθειαν εἰσηγήσατο. τὸ δὲ ἦν λύτρωσις σωμάτων· καὶ γὰρ ἐπὶ σώμασιν ἐδανείζοντο καὶ ἀποροῦντες ἐθήτευον.

---

1 *μέθεξιν καὶ ἄλλοτε* coni. Hercher.

XXII. (XXI.) cfr. Diog. La. I 51 (D) 5 *Σόλων μ. τ. τ. Κροίσου* scripsi : *Κροῖσος μ. τ. τ. Σόλωνος* 6 *Σόλους* om. D, sed v. quae sequuntur *πόλιν* WD : *πόλεις* comp. V *ᾤκισεν* Pierson. Hercher. : *ᾤκησεν* VW : *συνῴκισεν, ἣν ἀπ' αὐτοῦ Σόλους ἐκάλεσεν* D *ἐν — τινας*] *ὀλίγους τέ τινας* D 7 *ἐγκατῴκισεν* D *τῷ χρόνῳ τὴν φωνὴν ἀποξενωθέντες* D 8 *σολοικίζειν ἐλέχθησαν* D. cett. om.

XXIII. (XXII.) Diog. La. I 45 9 *Σ. Ἐξηκεστίδου Σαλ.* D *πρῶτον Ἀθηναίοις* scripsi ex D : *πρῶτος Ἀθηναίων* 10 *σωμάτων τε καὶ κτημάτων* D 11 *ἀποροῦντες*] *πολλοὶ δι' ἀπορίαν* D

INDEX RERUM ET VERBORUM POTIORUM

numeri maiores paginas, minores lineas indicant; ubi minoribus littera *H* vel *V* praemittitur, inscriptiones indicantur capitum in Heraclito vel in excerptis vaticanis; stellula notantur quae coniecturis nituntur.

(s. = saepe, c. = cum, opp. = opponitur, etc.)

B.

Γ.

Λ.

Μ.

P.

Σ.

Υ.

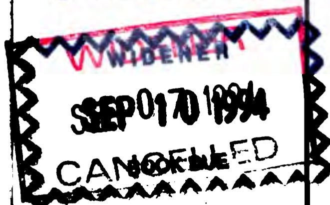
Φ.

3 2044 019

WIDENER
JAN 31 1994
SEP 10 1994
BOOK DUE

WIDENER
CANCELLED
BOOK DUE